Rp 2000

116.185

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ՏՐ ՍՔ
ՅՀ ՀՀ

Գամէ սա բէրի
բանայ.
Հռանձնեայդ
մաց.
Բազմահայլ յօ
դէյ.
Նոքին բանիցդ.

ՑՅԵ

Աւր հանիցն սա սա. մ էնդին երեսաւ

9650-57

1931 N5 1663-82

ՃԱՄԱԿԱՐԳՈՒ
ԹԻՒՆ ՀԱՅՐԱԿԱՆ
ԱՂՕԹԻՑ

Եկեղեցւոց Հայաստանեայց։

Բարեբաղձին Սահակ Հայրապետին և Ամենօրհալ վարդապետին, Գիւտոյ և Յովհաննու մանկտւնեայ։

Տպագրեալ ի Հայրապետուէ Լուսաւորիչ Մերմէ մեծի՝ Սիս Դահոյն Էջմիածնի՝ Տէր Ղուկաս Սուրբ Սբբազնագոյն Կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց։

Հրամանաւ՝ Սուրբ Աթոռոյն Էջմիածնի Ծայրագոյն Նոր Բահկի, Ուսուցց երկրի եւ ազգիս Հայոց՝ Առաքելաշաւիղ Առաջնորդի Տէր Յովսեփոյ Պատրիարգեաց Սբբազան Աբեղ Եպիսկոպոսի Սանահնեցւոյ Արդուժեանց։

Կրկին տպեալ արդեամբ և ծախիւք՝ ի Տպարանի Աղաբեբեան Բռնիցոյն Պօղոս Սեփհանեանց։

Ճաի Տն 1796. ի յՕգոստոսի 11։

Ի տպարանի Նորին Բռնիցն Սբբազնութեան։

Ընդ հովանեաւ Սուրբ Աճմածնայ Եկեղեցւոյն, որ

Ի ՑԱՀԱՐԻԽԱՆ։

N 34.

243+264

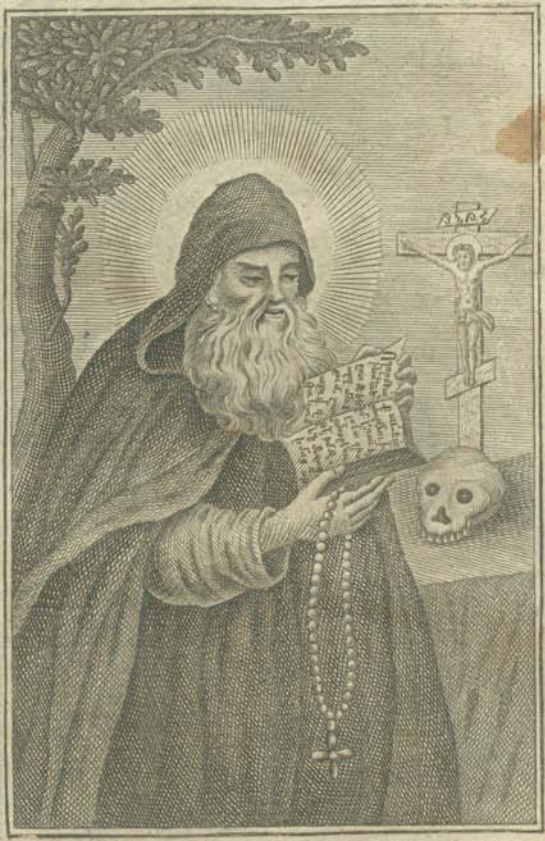

Աբեթարան։

Բաժարիմք ի սատանայէ և յամ
խաբէութենէ նորա. ի պատրանաց նո
ի խորհրդոց նորա. ի դնացից նո
ի չար կամաց նո. ի չար հրեշտակաց
նո. ի չար պաշտօնէից նո. ի չար կա
մարարաց նո. և յամ՝ չար զբօսէն նո
հրաժարելով հրաժարիմք։

Օ՜այս էրէց ուրնէ՝ էրէս ի յարհմատս՝
և էշէս ի նոր ուխելով։ Ըշ ասպա պա
նայ յարէ էլս, և սիոնի զբաւանութիւն ու
զարթա հաւատոյ, եպյարելով և էհանամոյ
հերիւբ, և ասէ։

Խոստովանիմք և հաւատամք ամենա
կատար սրտիւ զՀայրն Ած. անեղ, ան
ծին, և անսկիզբն. այլև ծնող որդւոյ և
բղխող Հոգւոյն սրբոյ։ Հաւատամք ըզ

Խանն

Լանն Լ՚Ջ, անել՝ ծնեալ՝ և սկսեալ
՚ի հօրէ նախ քան զյաւիտեանս. ոչ
յիւոյ և ոչ կրասեր, այլ որքան հայրն
հայր՝ ընդ նմին և որդին որդի։ Հաւա-
տամք զնոր Հոգին՝ անել՝ անժամանակ
ոչ ծնեալ, այլ բղխեալ՚ի հօրէ. հակիւ
հօր և փառակից որոշ, Հաւատամք
զՏէրն՝ զկենդանարարն՝ զի բնու-
թիւն նոր, մի բնու-
թիւն. ոչ երեք ածք, այլ՝ մի ածք. մի հիմք.
մի թագաւորութիւն. մի իշխանութիւն. սրբարար
երեք եղեալ և անանց ունելով։ Հաւա-
տամք յեկեղեցի նոր՝ զմոռուն մկրտ-
հարդութիւն ընդ, Հաւատամք զմին
յերից անձանց զբանն ածք՝ ծնեալ՚ի
հօրէ նախ քան զյաւիտեանս. ՚ի ժա-
մանակի իջեալ յածածին կոյսն Մա-
րիամ՝ առեալ յարկնէ նոր միաւորեալ
ընդ իւրում ածուն. ննջեամեալ ժուժ
կալեալ յարդանդի անարատ կուսին.
և եղև ածն կատարեալ՝ մարդ կատար
եալ. հոգւով և մտօք և մարմնով. մի
անձն, մի դէմ, և միաւորեալ մի բնու-
Լ՚Ջն մարդացեալ առանց փոփոխման
առանց այլայլուե. անանբաժ յղուի և
անապական ծնունդ. ոչ ոչ է սկիզբն

ածուեն նոր և ոչ վախճան մարդկութեան
նոր. (զի Յն Քն երկիւ և այսօր՝ նոյն և
յաւիտեան.) Հաւատամք զնորն մեր
Յն Քն հրճուալ՝ ի վեր երկրի. Յետ
բեսուն ամաց եկեալ՝ ի միջոցս, Հայր
՝ի վերուստ վկայեալ՝ զոհ Որդի իմ սի
րելի. և Հոգին սրբ աղաւնակերպ իջեալ
՝ի վեր նոր Փորձեալ՝ ի սատանայէ և
յաղթեալ նմա. Քարոզեալ մարդկան
զաւրկուն. Հիւանդեալ մարմնով, վաս
տակեալ՝ քաղցեալ՝ և ծարաւեալ. Յե
տոյ եկեալ կամաւ՝ ի չարչարանս. խաչ
եալ՝ մեռեալ մարմնով. և կենդանի
ածուքեն. Յարմինն երեալ՝ ի դերե
մանէ՝ փաւսրեալ ածուքէն, և Հոգ
ւովն իջեալ՝ ի դժոխս՝ անբաժանելի
ածուքէն. Քարոզեալ հոգւոցն՝ աւեր
եալ զդժոխս՝ և ազատեալ զհոգիսն.
Յետ երից աւուրց յարուցեալ՝ ի մե
ռելոց և երեւեալ աշակերտացն. Հա
ւատամք զնորն մեր յն քն նովինն մարմ
նովն համբարձեալ յերկինս և նստեալ
ընդ աջմէ հօր. Ո՛ր և դալոց է նովինն
մարմնովն և փառաւք հօր՝ ի դատել զ
կենդանիս և զմեռեալս. Որ և յարուն
ամ

ամ մարդկան. Հաւատամք և դՀաւատս
ցումն զօրծոց. արդարոցն կեանք յա-
ւիտենական, և մեղաւորացն տանջանք
յաւիտենական։

Օ.ՂՈՒՆ.

Աղաչ ամենայնիւ Երրորդութեն՝ Հօր
և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Աղաչեմ
եմ ձեզ։ Խոստովանիմ առաջի ձեր և
սրբոյ Հրեշտակին՝ և առաջի քո
Տեսոր տէր՝ զամ մեղս զոր գործեալ եմ.
Հանդէս մեղաց խորհրդով բանիւ և
գործով. կամաց և ակամայ, դիտութէ և
անդիտութէ, մեղաց ձեր Աղաչեմ Հոգւովս
և զօրութէ տէր. մտօքս և շարժմամբ տէր.
հաւմնովս և զգայութէ տէր։ Աղաչեմ զո
րութէ Հոգւոյս. խորամանկութէ, յան-
դգնութէ և երկչոտութէ, շտապլութէ և
ժլատութէ, զեղխութէ, անիրաւութէ, չա-
րահաճութէ, յուսահատութէ, և քնա-
րամոլութէ, մեղաց ձեր։ Աղաչեմ ջեր խոր-
հրդով մտաց. նենգութէ. ատելու-
թեամբ. մախանաւք. չարաղանաւք. քծու-
յութէ. պոռնկական խորհրդով. արուես-
կան. իգական. անասնական. գրաստա-

կան

Լան. զազանային. Լ զիշերըն և Լ տուժն
Ջեան. երազական զինուէ, և անրջա-
կան զարշ ազատուէ, մեղայ ձեզ. Ան-
ղայ
յանկուէ մարմնոյս. հեշտուէ. պղեր-
զուէ յօրանչմամբ քնոյ. շարժուելի
մարմնոյս, և զազրագործուելի Լ ակ
ան ախտս հեշտալուէ լսելեացս. ա-
րատուէ աչացս, յանկուէ սրտիս. Լ
զուէ ընդդէմ. պատշտուէ բերա
նոյս. անժուժկալուէ, շոշափուէ, և
արբեցուէ, մեղայ ձեզ. Անղայ չարաբա-
նուէ լեզուիս. ստոյ խօսուէ. սուտ երդ
մամբ. երդնուազանցուէ. հակառակուէ.
վիճաբանուէ. բանսարկուելի. շոշափ-
ուէ. քրտուէ, դատարկաբանուելի, և
ծաղրուէ. զրախօսուէ, հերձախօսուէ, և
անիծաբանուէ. արտնջելով, դժգոհե
լով, բամբասելով, և հայհոյելով, մե.
ղայ ձեզ. Անղայ գողուէ ձեռացս՝ ագա
հելով, զրկելով, հարկանելով, սպա.
նանելով, և Լ զարշ ածելով, մե՛.
Անղայ ձեզ յօդուածովք շինուածոյս և
ձեզ անդամոք մարմնոյս. եօթնեակ ըզ
պատարանօքս, և վեցեկի շարժմամբս.
վերամբարձ ոտնահրուէ և վայրաքարշ

մեղ

մեղկութիւ. յայլ և յայհեակ խոտորելով. առաջնոցն մեղանչելով՝ և վերջնոցն չար նշանակ գոլով, մեղայ ես. Ա. յայլ և մեղայ եօթնիւքս յանցանօք՝ մահացու մեղօք. Ի պարտուիչ՝ և մասամբք ներին. Ի նախանձու՝ և մասամբք ներին. Ի բարկութիւ և մա՛՛. Ի գողութիւ՝ և մա՛՛. Ի գդա հութիւ՝ և մա՛՛. Ի սրկրամոլութիւ՝ և մա՛՛. Ի ղջախոհութիւ՝ և մա՛՛. Ա. յայլ մեղայ ամ պատուիրանաց ես. յանձնառնլեացն և հրաժարելեացն. զի ոչ ղյանձնառ կանան կատարեցի, և ոչ՝ ի հրաժարելեացն հեռացայ. Ո՞օրինս առի և յօրինացն հեղդացայ. ՚ի կարգս քրիստոնէութեանս հրաւիրեցայ և գործովս անարժան գտայ. գիտելով զչարն կամաւ կատարացայ, և՚ի բարեաց գործոց լինելէն հեռացայ. վայ ինձ. վայ ինձ. վայ ինձ. Ո՞րպէս ասեմ կամ զրպէս խոստովանիմ. զի անթիւ են յանցանք իմ. անասելի են անօրէնութիւնք իմ. աննկարելի են ցաւք իմ, և անբժշկելի են վէրք իմ՛՛. Հայր սո՛ւրբ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաստատուն, և բարեխօս առ միածին որդին ես. զի իշխանութիւդ որ առեալ է քեզ

արձակեացես զնա ՚ի կապից մեղաց և. մոց, աղաչեմ զքեզ։

Ա՚ղաւթ։

Ողորմեացի քեզ, մարդասէրն Աստ, և ընդունելի ընծայեսջե առ յանցանաց քոց. խոստովանութեամբ լոցդ և մոռացեալդ, զոր ես կարծաւս քահանայապէն նշխանաւե, և հրամանաւն Աստծոյին՝ թէ (զոր արձակիցես յերկրի, հղիցի արձակեալ յերկինս։) Այսմիկ բանիւն արձակեմ զքեզ յամ մանանակուէ մեղաց քոց, ՚ի խորհրդոց՝ ՚ի բանից՝ և ՚ի գործոց. յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. Յիշ զարձեալ առաւ զքեզ ՚ի խարհուրդս նզ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործեացես ըստիս, հղիցի քեզ ՚ի բանս ընդունելի և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն. Ամէն։

Խրատ ժամատէղեաց ըստ սքեմիչեան սահ
մանացն սկսուածոց ի տասուիկէ տօնիկէ։
Օրս ինդբեաց աջ վարդապետն Յովսէ
ղբկիեցի ի հետ բռնուսոյն Կոլիզոսէ եւս
ինեցոյն։ Ի ժամատէղեաց այսուհետ Ար տամ
ոչ տասուց յոյնն լինի այս։

ՏԻՐ ողորմէ զշրջմունսն։ Օրքէն գոհա
նամքն։ Օրհնեալ սուրբ մեր և փրկիչ
յիս քրիստոս։ Առանսագլուխն։ Առանձին ա
ղօթքն։ գինի ալէլուիայիկ և Թագաւո
րաց Սաղմոսիւք և օրհնութեամբն, և այլն
որ լինին։ Անճառասցէ ձեզ. այլև ո
ղորմի փառաց։ Աջ ձեզ ձեզ։ Ընձակ
ման ձեզ։ Քեզ պահոց և քեզ ուսուցաց
Ընդհատալի սուրբ ես դուն, և արձակմանն
Ներսէս ստացողութեան։ Հայր գթած
քեզ։ Անկեան։ Ներսէս սկսուածքն։
Լուր ձայնիկն։ Հանդարտիկն։ Յոյս կե
նացն։ Խոստովանեսցին։ Ընդհատուա
ծոցն։ Խակ կողման գասուն՝ սկսու
ածքն օրհնութեամբ և հարցին և խա
չելոյն։ Տէր յերկնից և խաչ փառացն։
Աջ ես դուն գինի մանկանցն։ Ընդհա
տալի ձեզ։ Ողորմեսցի ձեզ։ Ներսէս

խա

խաղալու է, փարատեա՝ Որ ոգի է նշանակութիւն Ընտանեան՝ ձայնին է՝ Ա
րակէից ձայնու նային և աւետարանն՝ ձայնին է՝ Առաքելոն՝ կողմանն՝ Խո
րհուրդ պիղծ՝ կողմանն է՝ Աւետարանն՝ ձայնին՝ Երեկոյ հոնարհեցան՝ ձայնին՝ Ա
րիցն, Հայր գթած, Տէր բարերար՝ Որ ոգին՝ կողմանն Հայր մեր՝ ձայնին՝ Հաւատով խոս
տովանիմ՝ աղօթքն՝ ի և է տուն է քահ
ին ժամուցն՝ Խակ որ մեր և վրկիչն Տէր ած մեր՝ ի կարդէ դուրս է՝ ժա
մուրս բին է, և հարկաւոր հնչուին՝ Այս
է արև և լան տան տահմանն ժամակա
դուն ի փառս նոյ՝ Յորժամ քառա
կանն հայոց կոչուած լինի՝ զուն ձայնքն
նոյն չէ ոչ ոչ՝ յաջակողմանն գասուն ի
հնն ուր որ աւազանն է՝ և յորժամ
դաս լինի՝ ձախոյն լինին՝

Կարգաւորութիւն Հաւատքիս Ընդդէմ
Հայհոյանաց Ելիեզեր. Ու հոգւոյն
ի հոգի գնացութ ի տէր Հօր իւր.

Տ Ա Ծ Ի
Օ Շ Ր Ա Ծ Ո Ն Ի Ն
Ի Ծ Ր Ա Ն Ա Ն, Ի Ե Ր Ա Ն

Իմ երդեսցէ զօրհնութիւնս քո։
Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, եւ
բան իմ երդեսցէ զօրհնութիւնս քո։

Օրհնեալ համագոյ եւ միանաւոր
անբաժանելի սուրբ Երրորդութիւն Հայր
և Որդի և Հոգի սուրբ։ Այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Տէր

Տէր, զի բազում եղեն նեղիչք իմ. և բազումք յարեան՝ ի վերայ իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ. Թե չիք փրկութիւն սորա առ Նմա իւր։
Եւ դու Տէր օգնական իմ ես. փառք իմ, և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ՝ ի լերինն սրբի իւրմէ։
Ես նիջեցի և՝ ի քուն եղէ. զարթեայ՝ և Տէր ընդունող իմ է։
Ոչ երկեայց ես՝ ի բիւրուց ժողովրդոց շրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։
Արի Տէր և փրկեա զիս Աստ իմ. զի դու հարեր զամենեսեան՝ որք կին ընդիս թշնամանէք՝ ի տարաւարտուց. և զսրտմտեանս մեղաւորաց փշրեացես։
Տեառնդ է փրկութի՝ և ի վե՛ր ժողովրդեան քոյ օրհնութի՛ քո։
Տէր Աստ փրկութե՛ իմոյ. ՚ի տուէ կարդացի՛ և դիշերի առաջի քոյ։
Ա՛տցեն ակօթք իմ առջի քոյ Տր. խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։

Օ՜ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և
կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան, և հա
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ՝ որք կիջանեն
՚ի գուբ.
Եղէ ես ոչ մարդ առանց օգնականի.
և ՚ի մեռեալս ազատ,
Որպէս որք ննջեն ՚ի գերեզմանի,
Օրս դու ոչ յիշեցեր, նք ՚ի ձեռա
նէ քումմէ մերժեցան.
Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն ՚ի խաւա
րի, և ՚ի ստուերս մահու.
Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո.
զամ զբօսանս քո ածեր ՚ի վէր իմ.
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց.
Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ.
Աղաղակեցի առ նր զօրհնանապազ. և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ.
Մի թէ մեռելոց առնիցես զքանչե
լիս քո. կամ բժիշկք յարուցանիցեն և
խոստովան առնիցեն առ քեզ.
Մի թէ պատմեսցէ ոք երկեր ՚ի գե
րեզմանի զողորմութիւն քո. կամ ըզ
ճշմարտութիւն քո ՚ի կորստեան.

Մի

3650-57

ՀՍԽՀ-ССРА.

Ա՛ր թէ ձանձրացեալ ՚ի խաւարի ըղքան
չելիք քո. կամ՝ արդարութէ քո յերկիր
մոռացեալ.
Եւս առ քեզ տէր աղաղակեցի առաւօ
տու աղօթիք իմ ժամանակացն առ քեզ.
Ընդէ՞ր տէր մերժեաս զանձն իմ. կամ՝
դարձուցանես զերեսս քո յինէն.
Տնանկ՝ եւ վաստակաւոր եմ ես ՚ի ման
կուէ իմմէ. ՚ի բարձրուէ խոնարհեցայ՝
եւ ափշեցայ.
Յիս հասատաեցաւ բարկութիւն քո. ար
հաւիրք քո խռովեցուցին զիս.
Շրջեցան զինեւ ոդի ջուր. զօր ամ պա
շարեցին զիս ՚ի միասին.
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ.
եւ զծանօթս իմ վո՛ր թշուառութիւն իմոյ.
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. եւ ամ ոսկերք
իմ զանուն նո՛ր նո՛ր.
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. եւ մի՛ մոռա
նար զամ տուրս նո՛ր.
10° քաւէ զմեղս քո . բժշկէ զամ հի
ւանդութիս քո.
10° փրկէ յապականութէ զկեանս քո.
պսակէ զքեզ ողորմութ եւ գթութ.
10° ընդ՚ի բարութէ զցանկութի քո. նորո
վես

պէսպի ոտ արծուոյ մանկուելիւն քո։
Առնէ ողորմուիս որ. և իրաւունս
ամ զրկելոց։
Լցոյց որ զձանապարհս իւր մօտէն.
և որդւոցն իսրայէլի զկամն իւր։
Գթած ողորմած է որ. երկայնամիտ և
բազումողորմ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ որ. և ոչ
յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ որ. և
ոչ ըստ անօրէնուն մերում հատոյց մեզ։
Եայլ ոտ բարձր են երկինք յերկրէ՝
այնպէս զօրացոյց որ զողորմուի իւր՝ի
վրայ երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից.
այնչափ հեռի արար՝ի մէնջ զանօրէն
նուէրս մեր։
Ոպ գթայ հայր՝ի վրդւոց իւրոց,
այնպես գթացաւ որ յերկիւղածս իւր։
Օ՛ն նա գիտաց զստեղծուածս մեր. և
յիշեաց թէ հող եմք։
Աորդոյ ոպ խոտոյ են աւուրք իւր ոպ
ծաղկի վայրի այնպէս ծաղկի։
Ընդէ՞ն անցա հողմ. և ոչէ, և ոչ և
երեւի տեղի նմ։

Խոյց

Խաչդ ողորմութիւն տան մեզ յաւիտեանս
յաւիտենից ի վէմ երկիւղածից քոց.
և արդարութիւն նոր յորդւոց մինչև յորդիս
Այդ պահեն զուխտս նոր. յիշեն զպատ
ուիրանս նոր և առնեն զնա.

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր. արքայութիւն նոր ամենակալն տիրէ.

Օրհնեցէք զտէր ամ հրեշտակք նորա
հզորք զօրութ. այք առնէք զբան նորա
ի լսել ձայնի պատգամաց նր.

Օրհնեցէք զտէր ամ զօրութիք նորպաշ
տօնեայք և արարողք կամացն նր.

Օրհնեցէք զտէր ամ գործք նր. ընդ ամ
տեղիս ի տիրութիւն նր. օրհնեա անձն
իմ զտէր.

Տէր յուր ազօթից իմոց. ունկնդիր խնդր
ուածոց իմոց ձշմարտութեամբ քոյ.

Լուր ինձ արդարութեամբ քոյ. և մի մատ
ներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում.
զի ոչ արդարանայ առաջի քոյ ամ
կենդանի.

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոր
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նըս
տոյց զիս ի խաւարի ոգի մեռելոց յաւի
տենից.

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սկբտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յայմ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Ընձն իմ ոտ երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր լինձ ողի քո և նուա զնացաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ որք իջանեն ի գուբ ։ սելի արա լինձ առաւօտու զողորմուիս քո. զի ես ի քեզ որ յուսացայ։

Ցոյց լինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ որ համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց որ. զի զքեզ ապաւէն լինձ արարի։

Ուսո լինձ առնել զկամս քո. զի դու ես ած իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ լինձ ի յերկիրն ուղիղ։

Վ՚ անուանդ քոյ որ կեցուսցես զիս արդարուէ քով հանցես ի նեղուէ զանձն իմ։

Ողորմուէ քով սատակեսցես զթշնա

միս

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

Ա.

Ո՜ Աստուածածին Կոյսն Մարիամ, որ Որդին
տէրունական

Ո՜ Աստուածածին Կոյսն Մարիամ, որ Որդին
ունիս զարմանալի ամենակալ Աստուած. ա-
նդադրելի խնդրուածովք.

Ո՜ արդեօք ես զուարճալի մանկտունդ
վերին տունն սիօնի. ասէ Տէրեայն.

Ո՜ արդեօք սրտիդ լուսոյ ի յօրհնեալ ե-
լեւնն հօրըն լուսոյ. ասէ.

Ո՜ արդեօք վերակացուք արեամբ եւ ան-
ճ ավազակ վերակոխեն. ասէ.

Ո՜ արդեօք նոր ժողովուրդ՝ նոր եր-
գս աւետ նոր ստղին. ասէ.

Ո՜ արդեօք հարսունք հոգեւոր ոսկա-
հաճ գալոյ աւուրն վիճ ասելին. ասէ.

Ո՜ արդեօք վառեալք լուսով յիւ լմմա
ան աւուրն կուսանայցն. ասէ.

Ո՜ արդեօք պատրաստակեալք ի ւղ լսել
ձայնի զկնի մարմնոյ. ասէ.

Ո՜ արդեօք ես մի ընդնջիկ ընկալեալ մի-
մար կուսից ընկերիկ. ասէ.

Ո՜ արդեօք երկիր ըսկզբան եւ ամրա-
ձօք զայս առասպուք. ասէ.

Ո՜ արդեօք ես ընդկալար ընդ
տէր

տէր մի՛ մերժեսցես զմեզ ի քեզ
ընտրեալ։
Ընդէր տէր օգնեաց մեզ. տայցուք անուն
սրբոյդ քումդ զիւ փառս։
Ակն յաժմ եւ յաւէտ հօր եւ որդւոյ եւ
սուրբ հոգւոյն. ամէն։

փ Օրհնեցո՛ւցանէքս ի զաղիմանէ
զի շերայնն հանդիսասէնք։
Ընդ երգս սուրբ մեզ մարդասէրդ տէր
մի խիստ ամարտիցես եւ ի սիրտս մեր
կրակ ցուցես։
Ակնկալ եմ զոդմանեանդ կացցուք ի
յաղօթս։
Ակ կեսուր խոստովանեսցուք երգ յաւէտ
յաստուած։
Ակ ի դէմ սուրբ ի քրիստոսէ երգ քրա-
նաւելն եւ ընծայ վերջանալոյ։

կգ Ընդունի՛ր ընծայիցդ ի ձեռաց մերոց
որպէս ընդունեցեր զպատարագս հա-
մեստութեան մերոյ։
Փա՛ռք ուղիք քեզ, որ յանապատին
յա

յամօ՛ա բանգիսցեալ հա՛ք եգէսս՝ ոչ՛ ա՛ստուածդ հիւծի՛ր և աքանչելի՛ գո՛րծդ։

Փա՛ռք քե՛զ՝ Ա՛ր յանդի՛ց գոյացո՛ւ ց՛ո՛ր զամե՛նայն արարածս՝ ո՛ր ձա՛ստուածդ անձա՛ռ ձ՛ո՛ւր անե՛ղ Ա՛ր ըզկ՛։

Փա՛ռք քե՛զ՝ Ա՛ր տեսչությա՛ն կանա՛մո՛ւ զամե՛նայն արարածս՝ ո՛ր ձա՛ստուածդ. բո՛ղմա՛ձ ա՛ձև անո՛ղմտա՛ձ ա՛ղմո՛ւ։

Տէ՛ր՝ ո՛ղորմեա՛ մեզ՝ ո՛ղորմելո՛ղ եղի՛ցուդ՝ ո՛ր քեզ հայցեն առ քեզ. հո՛ղիւ բարի՛ ո՛ղորմա՛ծ ա՛ռնա՛ւ զո՛ղորմի՛։

Ա՛մէն ա՛ղէ՛լուիա՛յ. ա՛ղէ՛լուիա՛յ. ա՛ղէ՛լուիա՛յ։

Ա՛մէն ա՛ղէ՛լուիա՛յ. ա՛ղէ՛լուիա՛յ. ա՛ղէ՛լուիա՛յ։

Վ՚ԱՐԴԱՊ։

արեւ ուխտ՚քս առնեցաւ ընդ՚ի հանգստանել՝ քո՛ւնդ. զոր չիսոր հետ՚ց մեզ մնդրպտեղն ած՚ի միխիթարուն և՚ ի սփոփանս տկարութեա՛ն մե՛ր։

ըմբռնել։ Եւ ելեալ ի մահուանէ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, եւ ի պատուիրանէ առաքելոցն նորա, որ ասէ. Գնացէք յամենայն աշխարհս, եւ քարոզեցէք զաւետարանն ամենայն արարածոց։ Ընդ որոյ եւ զմկրտութիւնն ի հայր եւ ի որդի եւ ի սուրբ հոգի, եւ զհաղորդութիւնն սրբոյ մարմնոյ եւ արեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։ Ուստի եւ զայս ամենայն ի մէնջ ի սկզբանէ ընկալեալ, եւ ի սուրբ գրոց ուսեալ, եւ ի հարանց ստացեալ, եւ ի վարդապետաց մերոց ի հաւատոյ ճշմարտութեան հաստատեալ, եւ ի մեզ ի ժառանգութիւն թողեալ,

վասուք ըն կամաց նէր յայտ ա՛չխարհիս։
Եւ արժանաւոր լինել յաւիտենական
և երկնային խոր՛հուրդս։ Օ՛ր խոստա-
ցաւ սիրելեաց իւրոց՝ ձշմարիտն Աստ ։
քեր ո՛ր մեր կեցո՛ և ապրեցո՛։

Աղօթ Տէր։

Օ՛ մեռցո՛ զիշերիս խաղաղութ ան-
ցուցանել՝ հաւատով՛ ի տեա՛ռնէ խնդ-
րե՛ցուք։

Ընդհա՛ք Տէր։

Օ՛ հրեշտակ խաղաղութ պահապան ան
ձանց մերոց՝ ի տեա՛ռնէ։
Օ՛ քաւութ և զթութ յանցանաց մե-
րոց՝ ի՛ տեա՛ռնէ։
Օ՛ ոչ՛ խաչին մեծ և կարօղ զօրութ ենէ
յօգնութ անձանց մերոց՝ ի՛ տեա՛ռնէ։
Եւ ձեռա՛ մեր՝ զոր ապաւէնցո՛ւք։

Տէր ողո՛ք։

Օ՛ տնձինս մեր և զվիմանա՝ ո՛ն այ
ամենակալին յանձն արասցուք։

Ա՛ր ինձ ո՛նդ յ՛ ինչն էղիցո՛։

Աղօթ մեզ ո՛ր ո՛ւ մեր՝ ըն մեծի ո-

ղորմուէ քումմ. ասասցուք ամենեքեան
միաբանութիւ՛ն։
Տէր ողորմեա՛ւ որ ողորմիա՝ պէ՛ր ո՛ղորմեա՛։

Եւ ասէն յաւուրս պատանեան ծնիլ և
ի՛ւրեանէն՝ երէս որ ողորմեա յայնի՛ն, և
ղինի՝ վերդա զայս պաշտաման, Ալոյնոյ պն
Աստուածածնէ Հայոց Աստուղիւոյ։

Պառաւօտ լուսոյ. արեգակն արդար. առիս լոյս ծագեաւ։
Խղճմտութե՛ւն ի հօրէ. բղխեաւ ի հոգւոյս.
քան զեղ ի հաձոյս։
Պանձդ ողորմուէ. զանձիդ ծածկելոյ
գտօղ զիս արաւ։ Պուռն ողորմուէ. զա
ւանողիս բաց. զասեցո՛ւ վերնոյն։
Ընդրեակ պատուէ. եղելոյ խնամօղ. և
ինձ ողորմեաւ. Ջարթիր որ ծոյլ օգնել.
զարթո՛ւ զիմքեա. զոհարթնոյ նմանիլ։
Ընդ հայր անսկիզբն. էակից որդի. և
վիշտ ոգի Հոգի։ Ընկալ զիս զթած. ըն
կալ ողորմած. ընկալ մարդասէր։
Ցնդեւոր փչոց. Թողուեց առՀոգ. Թող
ինձ զյանցանս. Յողովոգ բարեաց. Ժո

զովիա և զիս. ժողովս անդրանկաց։
Արիշն տէր հայցեմ։ Ի մարդասիրէդ ինձ
բժշկութիւն։ Ա՛ղէր կեանք մեռեալս. լոյս
խաւարեալս. լուծանող ցաւոյս.
Խորհրդոց գիտող. խաւարիս շնոր-
հեա. խորհուրդ լուսաւոր. Ծնունդ
հօր ծոյլ. ծածկեալս բաստիճաւ. ծա
գեա լոյս գիտութ.
Վճռարար փրկիչ. կեցո զմեռեալս.
կանգնեա զգլորեալս. Հաստեա հաւա
տով. Հաստատեա յուսով. հիմնեցո սիրով։
Զայեւիս աղաչեմ. ձեռօքս պաղատիմ։
Ձիր բարեաց շնորհեա։ Ի՝ ամբարամբ
լուսոյ. ի կալաւոր ճարտար. ղօղեալս
ամրացո։
Ա՛ռաւտեայ փառաց. Ճանապարհ ինձ
ցոյց. Ճոպել ի յերկինս։ Ա՛իածինդ
հօր. միշտ զիս յառաւտատ. մաքուր
հարսանեացդ։
Յորժամ գաս փառօք յահաւոյն ա-
ւուրն. չիշեա զիս քո՛։ Նորոգող
հնութեանց. Նորոգեա և զիս. Նորոգ
զարդարեա։
Շնորհատու բարեաց. շնորհեա զբա-
ւուխ. շնորհեա զթողուխ։ Ուրախացո
տր

որ. ոգւոյս փրկուչ. պղ վէճեմ ի սուգ։
Ձար մշակողին. չար սերմանց նորին.
ընդայն զպտուղն. Պարզև իչ բարեաց.
պարգևեա ինձ. պատեաց Թողութ։
Չուր շնորհեա աչացս. Ջերմ հեղուլ
զարտասր. Ընդել զյանցանս. Որեմնդ
քաղցու. ամ հոգւոյս արբու. ոսկ
ցայգ ինձ լուսոյ։
Սէր անուն յն. սիրով քով Ճնչեա
սէրս իմ քարեղէն. Ազգ Թուե. վն
ողորմուե. վերստին կեցո։
Տնընչալոյդ տեսչեամբ. տուր ինձ յա
դենալ. որ յն քն. Պաշտունդ երկնա
ւոր. բոտեա զաշակերտս. բամիս երկ.
նայնոց։
Յողարեան քոյ որ. յողիս ի հոգիս.
ինձասցէ անձն իմ. Ի լուծեալս մեղաց.
ւիւծեալ ազատեմ. ւիւսել ինձ բարիս.
Փրկիչ բոլորից. վուԹաւ զիս փրկել.
վորձուեց մեղաց. Պաւիչ յանցանաց.
քաւեա զորհնաբանս. քեզ երգել
զվատս։
Ընծանեն բարեխօսու Թիւն՝ յիշեա Տր
և ողորմեա։

Լոյ

Ելանէ յաւուրս ածնէց սրբոց՝ ամէն էրեք ասէ
այլով եղանակաւ ըստ հնոյ Ելելոնի կլայեցոյ
է առաջեալ։ Ընծ ղէնի ածէ էրեւոյ պոանց՝
էրեք տէր ողորմեայ։ Իւղ ընէ պարտօն ոչ լէ.
նեալ, ղէնի գարնուանէն ասի ի ընէ չգուտն
տէր ողորմեայ. Ի յոպաշխարհութենէ առաջան՝
հարիւր տէր ողորմեայ։

Ընչարհ ամ. առիս նայեցեալ.
ախտակից լերուք։ Ուանամ
զշրթունս. բարբառիմ լեզուաւս. քո
դոքիմ զանձնէս. տէր ողորմեայ. տէր
ողորմեայ. տէր ողորմեայ։
Պօղ եղէ մեղայ. գտօղ կորսեալն.
գուք ինձ վտրեցէք։ Ուաւելն զանձն իմ։
դաւանանելն. դարձն դործելն. տէր ող՛։
Ընդեմ ինէն լոյս. և այժմ եմ խաւար.
և սառչեր մահու։ Ողարդ պատմելոյ.
զիս ինձ մեղայ լմնոյ. վի քաղցամ են
յոյժ. տէր ողորմեայ։
Ընկենք և երկիր. եկայք ողբացեք.
եղկելի անձն իմ։ Ընտրելն զջարն. ըն
կալայ կամաւ զհոյլս մեղայ. տէր ողոր։
Ոտաթաւիմ տղմով. թաւալիմ ի
մեղս. թօթափիլ չկարեմ։ Ժանտահա

տիմ

միջ լցեալ. ժահահոտ եղջ. ժամանակս
բաղումս. որ ողորմած։
Ի բաց մեկնեցայ. ի ոչ խորհրդոց ի
բարեաց գործոց։ Լաւ վարկաւ անձն
իմ. լուսոյն հեռանալ. լինիլ ընդ խա
ւար. որ ողորմած։
Խորհուրդք չարքն. խաբեն զհոգի ս.
խորասոյզ առնեն. Ծածկեն անդնդոք.
ծիծաղին դլորմամբս. ծանակ զիս առ
նեն. որ ողորմած։
Ամաւ կորացայ. կարկամել անձամբս.
կանգնիլ ոչ կարեմ. Ճանր մեղայ կե
ղծ. հրեղհաց որ չիս. հոգևոր բա
րիս. որ ողորմած։
Զաղկեցայ մեղօք. ձաղկեցին տեսօղք.
ձանձրացաւ հոգիս. Ոչ նդի դառնուհ.
ղողեալ ի սիրտ իմ. դամպար իմ շի
ջաւ. որ ողորմած։
Ի՛աշակմամբ մեղաց. Ճաշեցի զմահ
Ճոխս աղքատացայ։ Մերեալ եմ հոգ
ւովս. մնլորեալ մտօքս. միայն կամ
մարմնովս. որ ողորմած։
Յորդայթ մահու. յորսողին անկայ.
յաղթեցայ յսխտէցի։ Նահից թշնամ
ւոյն. նշաւակ եղէ. նոր միշտ խոցո

տիմ. տեր ողորմեա։

Շուրջ պատեալ զինեւ շունք բազումք
եղեն շաղախին արեւմտեան Որս եղէ չա-
րին. ուռկանաւ ձկաց. որսացաւ զան
ձըն իմ. տեր ողորմեա։

Զարհուրեալ վշտաց. չարչարի անձն իմ
չունիմ դադարումն. Պարտապան դառ
պարտուց յանկանաց. պարառեալ ՚ի
ձկաց. տեր ողորմեա։

Ջանամ զղջանալ. ջեռանիմ դար-
ձեալ. ջեռնում հրով ձկաց. Ոսկի
հոչեցայ. ոսկով անուանիմ. ոսամո-
կան վարուքս. տեր ողորմեա։

Սիրով ցանկուեր. սաստիկ բարկուեր.
սիրտ իմ խոցեալէ. Ա իրօք յանցանաց.
վշտանայ հոգիս. վայանեալ շրջիմ. տեր
Տիրեցին ինձ չարք. տարագիր հանին.
տիրական դրկացին Տարտնջան քար-
ւոյ. բախճական ձայնին. ըստինս ոչ
լսէ. տեր ողորմեա։

Յանկուեր չարեաց. ցանկալի դիմաք.
ցաւեցոյց զաչս իմ Ի իւրաքանչիւր ըստ
ւեւամանդ խուռն ախտից. ւեւծեալ ի
հոգիս. տեր ողորմեա։

Փուքացեր անձն իմ. վախչիլ ՚ի չար

հաց. փախագիլ բարեաց. Քեզ միշտ
մերձ ծանիլ. քուն մահու եկեալ.
քննող դատաւոր. տէր ողորմեա.
Ընծանելին բարեխօսութիւք՝ յիշեա՝ տէր և
ողորմեա.

Օրինակ աղօթից.

Օ քէն գոհանամք Տէր Աստուած մեր, որ
ընդհակառակ մեզ հանդիսա քնոյ
խաղաղութեան. Եւ զարթուցեալ ժամա-
նեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութի
ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ
քումմէյ. Տուր մեզ Տէր աղաչելիք ըզ
քեզ զմիայոմեան դիւրելիս խաղաղութե
անցուցանել. և զամ ժամանակս կեա-
նացս պանդխտութեանս մերոյ, երկիւղիւդ
քո ամրացո, և պահեա. Որ զի զդու-
շութ՝ և անարատ վարուք կրօնաւորի
հալք յայսմ աշխարհիս՝ ժամանակացուք
յանքոյթ և՛ի խաղաղ հաւատոյ հանդիսա
յաւիտենական՝ ի կեանսդ. Շնորհօք
և մարդասիրութիւք նոյն մերոյ և փրկչին
Յի Քրի. Ընդ որում քեզ փառք և պատիւ
սուրբ սքանչել վայելէ փառք իշխանութիւն և
պատիւ. այժմ և միշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից. Ամէն:

Ասա

Խոշորութիւն ամենցուն. ոչ երկիր պատճառս։

Այսեայ ըստ բարի բարս ողորմութիւդ յերկրպագուս և՛ ի վառաբանիչս անուանդ քումմ՝ սէր։ Տէր զօրութեց խաղաղացո՛ զանձինս մերս յամէ սատանայական խռովութենէ և յաշխարհային զբօսանաց։ Օ՜հրեշտակ խաղաղութե քոյ առաքեա առ մեզ. որ նկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով՝ ի տուէ և՛ ի գիշերի յարքունեաւե և՛ ի հանգստեան մերում։ Որ զէ բարեպաշտուէ՝ և արժանաւորութե քեզ տնդ ծառայելով՝ ի կեանս յաւիտենից, ժամանեսցուք յաւիտեանս երկնից արքայուէ քոյ. զոր պատրաստեա՛ սեր՝ ի սկզբանէ աշխարհի սէր քոյ։ Եւ՝ էնոսին զոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈգին և զսո՛ղ պաժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս. Քս. Ամէն։

Աղա ասէ աղջոս քոյ Յոյնին. և դինէ աղջոս Յոսէն ասէ քոյ Յոյնին կոնոնագլուխ։

Դատեա՛ տէր զդատաստիկս իմ ըստ
զիս. ա՛լէլուիա՛յ. մարտիր ընդ
այսոսիկ՝ որք մարտնչին ընդիս. ա՛լէլ
լո՛ւիա՛յ.

Ա՛ռ զվահան և զասպար քո. և արի յօգ-
նել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հա-
լածելոց իմոց. արդել զնոսա. և ասա դու
փրկանձն իմ. թէ փրկուածք քո ես եմ.

Ամաչեսցեն և յաժօթի լինիցին, որ քան-
դրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամա-
չեսցեն որք խորհիցին ինձ չար.

Լինիցին նըք ոստ փոշի առաջի հողմոյ. և
հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա.

Լինիցին ճանապարհք նո՛ր՝ի խաւար՝ և
՛ի դժուարակոխ՝ի. և հրեշտակ տեա հա-
լածեսցէ զնոսա.

Զոնանիկ թակուցին ինձ զորոգայթ յա
պականուածս իւրեանց. և՛ զոնանիկ նա-
խատեցին զանձն իմ.

ՏԻ՛՛ յերկինս է ողորմութիւն քո. ձշմար
տութիւն քո մինչև՛՛ յամպս. ա՛լէլ լո՛ւ-
իա՛յ ա՛լէլ լո՛ւիա՛յ. Ա

Աղաչեմ քո ոտք լուինք ես. երա-
ւունք քո ոտք խորը բազում է. վասն
զի ինկայ առաքեր զողորմածի քո
ես. այլ որովհետև մարդկան ի հալածանս
ես ևս քոց չուսանողին։
Աղբեսցին ինձ ի պարարտութենէ տան
քոյ. և զուղիս փափկութեանդ քոյ ասցես
զմեզ նմա։
Ի քէն է որ աղբիւր կենաց. և լու-
սով հրեսցես քոյ տեսանեմք զլոյս։
Ծափեսա զողորմածիս քո՝ որ ճանա-
չեն զքեզ. զարդարութիս քո՝ որ ու-
ղիղ են սրտիւք։
Ան ենկեսցեն ի վեր մեր ոտք ամբար-
տաւանիդ. և ձեռք մեղաւորաց մի զո-
դացուսցեն զմեզ։
Ընդ անկցին ամենեքեան՝ որք գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին՝ և այլ մի կա-
րասցեն հաստատել։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սըբոյ.
Այժմ, և միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն, ալէլուիա հմ ալէլու-
յեա։

ակ Ա աստ՛ց անըզգամն ՚ի սրտի խրատ
ել ոչ ունի անտրտնաճած. այլ ձա՛ղ
լինի ապականեցան և սղճեցան յանո
րինեալ իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնի
զբաղցրել. այլ ձա՛ղ լինի ։
Ընդ յերկինս նայեցաւ յայտ որդիս մարդ
կան. տեսանել թէ էրդ ոք խնամառուն
որ խնդրիցէ զնա ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և
անպիտանացան ։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ ոք մին
չև ՚ի մի ։
Ոչ ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք գոր
ծեն զանօրէնութիւն։
Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ ոպ կերա
կուր հացի. և առ ած ոչ կարդացին։
փ Օ՛ր ո՛չ էդպէս նոքա վհատանան. և ոչ
երկեան յանտուածոյ. ա՛յլ էր ժողովուրդ
արդարոյ։
Զգետաց զձեռն իւր ՚ի հատուցանել
նոյ. և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա
Ատ՚ացան ՚ի սրտմտութիւն երեսաց
նորա. և եհաս ՚ի սիրտս նոցա
Ակուղէին բանք նոյ քան զձէթ և
նքեանք ունէ սլաք։ Այն

Ընկեակ՝ ի՛նը զՀոգւս քո՝ և նա կերակ
ըէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան զսասա
նուիլ արդարոյն։
Դու ած ի՛ջուսցես զնա ի դուք ապա
կանուէ. արք արիւնահեղք և նենդա
ւորք մի հասարակասցեն զաւուրս իւր
և անց. այլ ես ի քեզ որ յուսացայ։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն, այլ
ժմ, և յլուսիայ ամենից ՀՀ. Ալուսիայ։

Լա՛ք զնոր յուսացայ. մի ամաչեցից յաւիտեան. անկ՚՚ լո՛ւսիայ՝ յարդարութեանդ քումդ փրկեա և ազատեայ զիս անկ՚՚ լուսիա։ բ՚

Ստնարհեցո առիս ղունկն քո, և փո
յո զիս։
Լի՛ր իմ ած ապաւէն՝ և տեղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատուն իմ
և ապաւէն իմ դու ես։
Ընդ իմ փրկեա զիս ի ձեռաց մեղաւո
րի. ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Դու ես համբերութի՛ւն իմ տէր. տէր յոյս
իմ ի մանկութենէ իմմէ։
Ի՛ քեզ հաստատեցայ ես յարդանդէ.
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն

իմ

իմ. և առ ի քէն է օգնութիւն իմ
յամ ժամ.

Ո՛րիկ ըստ ազգին նըմա ամ լծագաւորք
երկրի. և ամ ազգք ծառայեսցին նըմա.
անէծ՛ք՛ ուիսայ. անէծ՛ ամ՛՛ ձ՛՛ լուիսայ.
Օգ վերկաց զաղքատն ի ձեռաց հզո
ի. զաղքատն և զանանկն՝ որոց ոչ է
օգնական.
Ընկալցէ նա յաղքատն և ի տնանկ
կըն. և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ
ի վաշխից չարէ վերկացէ զանձինս նո՛ր
Պատուական է անուն նը՛ առաջի նո՛ր.
կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն արա
բացւոց.
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ.
և զօրհնանապատ օրհնեսցին զնա.
Լինիցի հաստատուն ի մէջ երկիր. և
ի վերոյ գլխոց լերանց.
Խոնձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նը. և ծաղկեսցի ի քաղաքի նո՛ ոմն
խոտ երկրի.
Լինիցի անուն նո՛ օրհնեալ յաւիտեան
ի յառաջ քան զարեգ է անուն նը՛.
Նմա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի և
ամ ազինք երանեցին նմա.

Օրհ

Օրհնեալ եր ած ի՛շի որ առնէ սքան
չելիս միայն. և օրհնեալ է անուն եր
փառաց նէր յաւիտեան. լցցի փառօք նէր
ամ երկիր. եղիցի. եղիցի.

փառք հօր և՛. ած է՛ր՝ լուսոյ՛՛։

Օ ածողմունքիս նա քո ած յաւի-
ժ. ամեան օրհնեցիմ զ աւ՛ր՛ զ աւ՛ր՛ նա
նայ. յաղթէ յաղթ պատմեցից զձգմար-
տութիւնս քո բերանով իմով. և
աւ՛ր՛ նա՛ր՛։

Լսացէք զայս ազգք ողորմու՛ր շի-
նեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ձըշ
մարտութիւն քո։

Եդիր ո՛խտ ընտրելոց իմոց. երդուա՛ր
դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո
և շինեցից յազգ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչել
նաց քոց ած. և ձշմարտութիւն քո յի՛ե
ղեցիս սրբոց։

Ո՛վ է յամպս որ հաւասարեսցի քեզ.
կամ ո՛վ նմանիցի ած յորդիս ած։

Աստուածն զօրնութի՛ւ սրոց նէր. և
ո՛չ ընկալար գնա՛ւ ի պատերազմի. ած՝
յո՛ւ՛ր աւ՛ր՛։ Կնար

Ընարձակեր զսրբութիւնդ. և զաթոռ
նդ յերկիր կործանեցեր.
Կոչազ արարեր զաւուրս ժամանակիդ
նդ. և հեղեր զնովաւ զամօթ.
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս
քո խոպան. բորբոքեսցի ոգի հուր բար
կութիւն քո.
Իսկ արդ յիշեա, և տես թէ ո՞վ է իմ
հանդիսա . ու թէ ՚ի զուր ինչ սահեղ
ծեր զնմ որդիս մարդկան.
Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և չիւ տեսցէ
զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձեռ
ացդ դժոխոց.
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո նոր առաջինք.
զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեր քով.
Յիշեա զնախատինս ծառայից քո. զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ յաղգաց բազմաց.
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ.
Օրհնեալ տէր յաւիտեանս յաւի
տենից. եղիցի. եղիցի.

Փառք. ալէլուիա, ալէլուիա.

Վ՚ասատման եղերուք ձեր զի քաղ
ցրը է ալէլուիա՝ զի յաւի
տեան է ողորմութիւն նր՝ ալէլուիա.

Ո՛ խօսեցայն զղօրուէիս տէն. լսել արաս
ցկ զնա՛ օրհնուէիս նէր։
Երանի ոչ՛ք պահէն զբարուէունս. և առ
նէն զարդարուել յնա՛ ժամ։
Զիշեա՛ զՔէզ տը էջ հաձոյս ժողովրդէն
քոյ. և ապ՛ արա մեզ՛ ի փրկուէ քում։
Տեսցուք մեք զքաղցրուէի՛ ընտրելոյ
քոյ. ուրախ եղիցուք մեք յուրախուէ
ազգի՛ քոյ. և գովիցուք մեք՛ ի ժառան
գուէի՛ն քում։
Աղաչք մեք էջ հարս մեր. անօրինեցեալք
և յանցեալք։

Ա՛ամենայն զնե՛ի ձեռս հնձանոսայ. տխրեցեն նոյ՛ ատելիք իւրեանց. և ճշնա
միք իւրեանց նեղեցեն զնե՛ն. և խոնարհ
եղեն՛ ի՛ նեղըքոյ ձե՛ռանց նո՛ցա՛. ա՛խէլ ի
ա՛մ՛՛՛պա՛մ՛ձ՛՛՛ա՛՛՛ ա՛խէ՛լուխայ։
Խաղում՛ անգամ՛ փրկեաց զնե՛ն. և նո՛ք
դառնացուցին զնա՛ ի՛ խորհուրդս իւր
հանց. և կորացան յանօրէնուէ իւրեանց.
Հայեցաւ նո՛ր՛ ի՛ նեղուէիս նո՛ց՛ ի՛ լսել
հառնի՛ աղօթի՛ց նո՛ց։
Զիշեաց զուխտ իւր. և զղջացաւ բաս
գալում՛ ողորմուէե՛ իւրում՛, և եա՛ զնե՛

'ի գեհենէն առաջի տամ գերչաց նոյ.
փրկեա զմեզ տը ած մեր. և ժողովեա
զմեզ 'ի հեթանոսաց ։
խոստովան եղիցուք անուանդ քում
սուրբ, և պարծեսցուք յօրհնուածս քո։
Օրհնեալ տը աստ իսրայէլի յաւիտեանս
յաւիտենից ։
և ասասցէ ամ ժողովուրդն . եղիցի.
եղիցի։

Փառք. ա՛լէլուիա՛ պս՛ մեզ ։

դկ

Վարդ ի բաւունս և արդարութիւն.
ա՛լէլուիայ. ալ մանուկք գնս 'ի
ձեռս նեղչաց իմոց. ա՛լէլուիայ,
Ընկալ զծառայս քո 'ի բարի . զի մի
ամբարտաւանք զղջիեսցեն զիս ։
Պատեսցին աչք իմ փրկուածդ քում տը.
և բանիդ սրդարուածդ քոյ ։
Ըստ ողորմութեան քում տը կեա զիս
քո . զարդարութիւս քո ուսո՛ւ ինձ։
Ծառայ քո եմ ես . խնամատուն արա
զիս. և ծանեայց զվկայութիւս քոյ.
Ժամ է պաշտել զտը. խափանեցին զ-
օրէնս քո։

Աղեխոցին խնդրուածք իմ առաջի քոյ
տր. ըստ բանի քում ինձ ստուն անդ
պիտ. ամէն լուիր ամէն լուիր։
Մոցին աղօթք իմ առաջի քոյ տր. և
բանիւ քով փրկեա զիս։
Խղճեսցին շնորհք իմ զօրհնութիւնս
քո. յորժամ ուսուսցիս ինձ զարդա
րութիւնս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութեան քում տր. և օրէնք
քո խոսք իմ է ինն։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես ոտն զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս
քո ես ոչ մոռացայ։

Փառք. ամէն լուիր ամէն։

Օրհնեա անձն իմ զտէր՝ օրհնե-
ցից զտէր ՚ի կենդանութիւն իմ. ամէն զտէր լուիր, սաղմոս առաջին այ խոյ մինչև
եմ ես. ամէն զտէր լուիր։ Ամէն։

Ամէն յուսայք յԵհովան, և մի՛ յորդիս
մարդկան. զի ոչ գոյ փրկուել ՚ի նմա.
Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ, և դարձցին
անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր կորի-
ցեն ամ խորհուրդք նոյ.
Երանի ազգի որոյ տէր նա՛ յակոբայ
օգնական է նմա, և յոյս նէ ՚ի տէր նա՛ է.
Ո՞ արար զերկինս և զերկիր. զծով, և
զամ որ է ՚ի նմա.
Ո՞ պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան. և
առնէ իրաւունս զրկելոց.

փ Զոնվեա երուսաղէմ զՔՏՀՆ. ա՛ինչ
ծՁւմՍՈՒՅՈՒՒՒ/ՋՋՎՎՎՍՈՒՒ՝ւիսՍ՝.
Ընդ օրհնեա զնա քո սիոն.
Ո՞զի զօրացոյց զընդիս դրանց քոց. և
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ.
Ո՞ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութիւն.
պարարտութիւն ցորենոյ լցուցց զքեզ.
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազ
ընթանայ պատգամ նորա.
Ո՞նդ զձիւն ոգի զաստ. և զմէգ ոգի փոշի
յանեաց.
Արկանէ զսառն ոգի պատառս. առաջի
ցրտից նորա՞ կարէ հաստել.
Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնա. շնչեաց
յան հոգմն և դնասցին ջուրք.

Պատմէ զբան իւր յակօքաց · զարդա-
րուէ և զիբաւունս խրատիչի.
Ո՛չ պատճ արար ամ ազգաց ոչ զդա
տաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոյ.

Փառք. ամէն։ Ալէլուիա՛։

Սիրելոյ ընդ[ի]ր ոչ զբանելի լիմ. ամէն
ալէլուիա՛ ևայ. ոչ հատատիչ
իմ ապաւէն իմ և փրկիչ լիմ. ամէն։
լուա՛։ ևայ.
Ես օգնական իմ. և ես յուսամ ՚ի նա.
ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ
ընդունելոյ իմ է.
Օրհնեալ կարդացիք առ ոչ. և ՚ի
թշնամեաց իմոց ապրեցայց.
Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և
ուղիք անօրինութեան խռովեցուցին զիս.
Ո՛չ հաշտ դժոխոց պաշարեցին զիս. և
ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու.
՚Ի նեղութեան իմում էս առ ոչ կարդացի
և առ ոչ իմ աղաղակեցի.

Ո՛չ զեցուցեր ինձ զղօրուել ՚ի պատե-
րազմ. զյարուցեալսն ՚ի վէր իմ, նեղեցեր
իմ ամբարձեր. ալէլուիա՛ ևայ ալէլուիա՛
ևայ։ Ո՛չ հնչեա

Օ՜ Քրիստոսի իմ հալածականս արա-
րիր. և չատրվանն իմ սատակեցեր.
Աղաղակեցէք և ոչ ոք է՛ր որ լսէր կա-
րդալոյն առ նոր, և ոչ լուաւ նոյն.
Մանրեցէք զնա ոտիւ փոշի առաջի հող-
ոյ. և ոտիւ կաւ գոհացոյ կոխեցէք զնա
Փրկեացէ զիս նր՛ է հակառակուԹէ
ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ
հեԹանոսաց.
Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի՛ ծառայեաց
ինձ. և՛ է լուր ականջաց լուաւ ինձ.
Որդիք օտարաց սուտցին ինձ. որդիք
օտարաց մաշեցան և կաղացան՛ է շաւ-
ղաց իւրեանց.
Կենդանի է տէր. և օրհնեալ է ած. և
բարձր եղիցի ած փրկուԹ իմոյ.
Աստ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնա-
զանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև.
Փրկիչ իմ՛ է՛ Թշնամեաց իմոց բարձ-
ցեալ յայնցանէ, որք յարուցեալ են՛ է
վերայ իմ. բարձր արարեր զիս. և յան-
նէ անիրաւէ փրկեցեր զիս.
Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ
՛է հեԹանոսս. և անուանի քումմ սաղ-
մոս ասացից.

Ա՛ձ արարեր զփրկուել Թէոդուլն ընտանեալ ողորմուի ընծայեցեր ընդ առաքեալս Թէ. և ընդ զաւակի նորա յազգէ միոյն. ձև յայգ։

Փառք՝. ալէ՛լ ու՛իայ ա՛լէ՛լ ու՛իա՛։

Կանոնաւքն Բոան Բաբիկեանին.
Ընդ Նոր Աբրահամ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. օրհնեա զնոյ զտէր ի հնանաս իմ. սաղմոս սասցիկ ու իմոյ միտիւ ամեն։

Ա՛ն յուսայք յերկիանս, և մի՛ յորդիս մարդկան. զի ոչ կայ փրկուի ինն։

Ելցէ հոգի ինոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորի գան նոր խորհուրդք նոյ։

Երանի ազգի որոյ տէր նա՛ յաւկայայ օգ նականն է նմա. և յոյս նէ ի տէր նա՛ է։

Ա՛ստուած զերկինս և զերկիր. զծով, և զամ որ ի նոսա։

Ա՛պահէ զճշմարտուի յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոցս։

Տայ հոյց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս նոցա։

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս նոր։

Տէր սիրէ զարդարս . որ պահէ զպան
դուխաս. զորբս և զայրիս ընդունի որ.
և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ.
Թագաւորեսցի որ յաւիտեան. Աձ
քո սիօն. յազգէ մինչև յազգ.

Օրհնեցից ընդքեզ զտէր զաստուածդ ի
կեանս իմ. սաղմոս ասասցից քեզ զ
քրիստոս թագաւորդ յաղթականն նոր
երկնաւոր օրհնութիւն .

Օրհնեցէք զտէր զի բարի է սաղմոսք
այ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութիւն.
Շինէ զեկեմ տէր. և զցրուեալսն խո
րհակէլի ժողովէ.
Ի ժշհէ զբեկեալ սիրտս. և պատէ զնոմ
վէրս նոցա .
Ո՞ թուէ զբազմութիւն աստեղաց. և զա
մենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ .
Մեծ է տէր մեր. և մեծ է զօրութիւն նո. և
իմաստութեան նորա ոչ գոյ թուոյ.
Ընդունի զհեզս տէր. և խոնարհ առնէ
զամբարտաւանս մինչև յերկիր .
Օրհնեցէք զնա խոստովանութեամբ. սաղ
մոս ասացէք նմա օրհնութեամբ.
Ո՞ զպատեցոյց զերկինս ամպովք . և պատ

բաստ

բասա արար զանձրև իւր յերկիր.
Խուսայց զվատ ի լերինս. և զդալարի
ի ծառայութիւն մարդկան.
Այ տայ անասնոց կերակուր. ձագուց
ագռաւուց՝ որք կարդան առնեն.
Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամիցաւ
նոր. և ոչ ընդ իրանս առն հակայի հա-
ճեցաւ.
Այլ հաճեցաւ նոր ըստ երկիւղածս իւր.
և ըստ այնոսիկ՝ որք յուսան յողորմութիւն

Վ Քանզի ամենայն քո՛ղ քո՛ գո՛հութիւնք
երկիւղածա՛ց անուան քոյ. զոր յու-
սացեալքն ողորմութիւն քո՛ւ ի խնդր-
հանդուս կենսաբեր գալստեանդ քոյ.

ԱՂ Պահեա երեսաղէմ զնոր.
Ըստ օրհնեալ զոճ քո սիոն.
Որ ի զօրացոյց զկիպս դրանց քոց. և
օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ.
Որ եդ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն. պա
րարեալ ցորենով լծոյց զքեզ.
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ
ընթանան պատգամք նո՛ր.
Որոնք զձիւն ոչ զասէր. և զմէգ ոչ փոշի
յանեաց.

Ար

Երկա՛ր զսառն ոդ պատառա. առաջի
գրաց նէր ո՛ կարէ կեալ.
Ա՛ռաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնո. շնչեա
յնն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք.
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդա
րուէ և զիւրաւունս իսրայէլ.
Ո՛չ այսպէս արար համ ազգաց տէր. և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա.

Փ

Ո՛՛քմէ քո գոլէ՛ ակնկռնդիլ վէրկ
նա՛լ քո նը. զընծայս՛՛ի առնանէ զքե՛ զ
ըզվերկրդը ե՛կեա՛՛լ հա՛յրապետն Ի՛շխանու
լեա՛մն՝ ի պըտուկէ՛՛ ընտրելոյ քո՛.

Կանոնագլուխ Ա՛ենէ Ո՛ւրբաթու.

Ա՛ղ

Ի՛շխանք հալածեցէն զիս ՚ինանկր
աղեղա՛՛ւ իւրոյ՝ և ՚ի բանից քոյ
երկեաւ սիրտ իմ. ա՛լէ՛՛լ՛՛:
Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո. ոգի պն որ
գտանէ աւար բազում.
Ո՛՛ մեղս առեցի և անաթգեցի. և զո
ըչնս քո սկրեցի.
Ես՝ քն անգամ յաւուր օրհնեցից զը
քեզ. վ՛ր երաւանց և արդարուե քոյ.

Լսա

Խաղաղութիւն բաղում է այնոցիկ, որք սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ ինձ գայթակղութիւն։

Սպասից փրկութեանդ քումդ տէր. և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո. և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայութիւնս քո. զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քոյ են։

Ներձակեսցին խնդրուածք իմ առաջի քոյ տէր. ըստ բանի քում լիմաստուն ածեա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և ըստ բանի քում փրկեա զիս։

Հղիեսցեն շրթունք իմ գօրհնութիւն ինչ քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո զի ամենայն պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Լինիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեանդ քումդ տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։ Որ

Մ[illegible]ըեցայ ես ուղ զոչխար կորուսանել. խնդրեա՛ զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Կանոնագլուխ մահու մեծի Շքեխուռն։

Դատեա՛ ինձ զայ, ախ՛ ի՛նչ՛ն. 36։

Յետ սոլմոսայն Խանոնագլխոյն՝ պաշտօնեայն ըստ յայնմին, և հանգամանեան տեղոյն ընդիմացեալ լինի։ Ասէ ետէ ինչ, այսօր անճառ ասէ, և խոչընդոտ տեղոյն ընդիմացեալ լինի՝ ցնծութիւն ինքեանց՛՛։ Եւ հետեւեալ երգս, պատահաղորդ։ Եմ զարհուրելոյն և ահա, հոգեոց. և հայէ մեզ, ցնծութեամբ և ահա խոստովանեան Օրհնեալ և փառաւ Այս սկսանիցի Օրհնութիւն ըստ պատշաճի տեղւոյն։

Երգ Տեառն Ելբսիսի ասացեալ ընդ Ասէ պատանացն սուրբ մեծի ուրբաթուան։

Ի՛շխանք ժո՛ղովեցան ի միասին. վայն ասեն և վայն օձի լոյս հորա՛։

Այսօր անձառ լուսոյն ծա՛գումն ի՛ փրկութե՛ մեր կա՛տարումն խո

խնարհի՝ ի վերնատունն ի տոհերա-
կան տանից լուսոյ. նախ՝ զընթերիսն
խորհրդոյ սփածաւ զենջակ արկօղն
լուսոյ. ևՙ ջուր առեալ ծառայաբար
զոտսն լուանայր զաշակերտացն.
Ուանկին հօր վառաց լուսոյ՝ պետրոս
մերժիլ յոտս ոչ ներէր. այնըմ՝ ձեռաց
որոյ են գործք՝ երկինք երկինք և երկ-
րաւորք. որով կուրծց աչերք բացան՝
խուլք և համերք արձակեցան. որ վե-
րամբաց զինքն ի ծովէն սաստեաց ա-
լեացն և հանգիր.
Պրկեայն ընտրեալ հօտին փոքու՝ սաս
տիր զհարուրդն ոչ գիտելոյ. որով գառ
նայր և հնազանդիւր՝ զոտս և զգլուխս
մաքրիլ մաղթէր. զրկեցաւ ասՙ չէ ինչ
պիտոյ՝ լուացումն ջրոյ զի լուացեալ է.
ոտեսցդ պէտք են մաքրուիլ՝ յոդիլ ի
զրկութեան սրբութեամն.
Ուամաւոյ հրամ աշակերտաց՝ զոր նախ
քանիւ վարդապետեաց. այսօր գործով
զգծայրագոյն՝ ևցոյց յինքեան զհանար-

հուն

հու[illegible] սպասաւորեան՝ հողևոյնոց՝ այն որ
անառնան է հրեղինաց. առաքեալ պաշտօն
իւր ծառայեցն՝ այն որ պաշտեին 'ի սրբ-
բեն։

Ո՞վ է աչ[illegible]րս առեալ է իմ՝ և վարդապետս
բոլորիս. զաշակերտացդ և ընձառայիս
գտաս լուծեալ 'ի հնոյ ազատիս, վիմանայ
և դուք համարձակ է՝ ցուցէք զնոյն խո-
նարհու[illegible]. բարձրացեալքդն 'ի կործանումն
և անկելոյ բնաւ[illegible]ղ կանգնումն։

Օ՞ր մաքրեցեր յաւազանին՝ մաքուր
ձեռաք գտաս նոցին. և ուսուցեր խո-
նարհու[illegible] յաղթող լինել չար հրապարանին
և զիմ լուծ՝ զսիրելի մեղայ՝ առաչնոյք
ունել գնահեն. և ըզգենուս ուղեալ զտանին
խոնարհու[illegible] և լուք յիմիկնան։

Ընթ. Ա[illegible]ոստոլոս Յ[illegible]հան՝ ձ[illegible] 13.16.
Ա[illegible]ն ասեն ասէ՝ ընդ և աշակերտս խո-
նարհութ առաքեա 40. Արդանի որ խոր
հի. Ոչ վասակ[illegible]ոհան ասաց։ Կան ա-
նօրհնեան եղեն 'ի վերայ իմ Տէր Տէր
մի լսեսցէ զձա։

Ո՞րից

Ի՞նչ գործ նայն մնէր՝ զոր խօսե
ցաւն ՚ի սինոյն. Հկեր ըզգաւն օրի
նակին՝ և ըզգաղարջն ը եղեգին. գՀենն
՚ի նմանըս վտխելով՝ ղըսաւոչեն ՚ի լոյս
ճշմարտելով. վտխան գաւին ինքն գո
ղով՝ գաւն այ նոյնպէս ։

Ո՞նդ բաղարձէ հայ անխըմոր՝ եա
զմարմին իւր գերհնաւոր. ըզկուսածինն
անսերմնաւոր՝ զանաւրհան և ըզՀոգևոր.
ը ոչխարին արեան ուխտին՝ եա մեզ
զարհեն իւր ուխտ կրկին. և եղեգան
դառնապտղին վտխան ըմարս ձեռայինն
Ո՞ագաւնն արարածոց՝ գՀաջն կենաց
եա քաղցրեղոց. և ըզաժանին ուրախա
րար՝ որք յադամայ արտաքսելոց. այո նոր
ուխտ է խմայ արեան՝ վտխան Հնոյ ուխ
տին արեանց. զոր յիշատակ իմ՝ առնել
կեք՝ մինչև նկից եա միւսանգամ ։

Ժամալիաք ՚ի քէն հայկմէ՝ ը ժողո
վեալ մատաղանեն. որ գկենարարըզ քո
մարմին՝ քաշհատալ եատր ը քաժանին.
շնորհեա և մեզ տր ը նոսին՝ հաղորդ

լե

լինիլ քում սեղանին. կենաց հայիդ յոր փափագիմք՝ և քմայիլդ ում ծառայիմք։

Ի յընտրելոյց աշակերտից՝ յուդաս մեկ նա՛լ ի նը դառանց. զքաւածդ մեղայ դառն այ՝ մանկը ի մահ ըզ արծաթոյ։ Ի յընթերցմունն հոգևոր՝ մերձի ժպիրն և նենգաւոր. ուտելով ըզ վարդապետ՝ ըն յաձախէ զնաբէմ ինն։

Ո՞յսըն խօսէ՞ը աղերսալի՝ խաւարելոյն վը դալձի. մի ոմն ի ձէնջ ասէ եղբայրք՝ զիս մանկոյց է առ ի մահ. պետրոս լսեւաճ զայն զարհուրեր՝ և ակնարկէր առ յովհաննէս. հարցանել թէ ով էցէ դաւաճանող վարդապետին։

Ողբ. Ա–Էհատքան Գ–ուշա՝ ՃԿ. 22. ։
Ա՛էոյէցաս ոտն էաղ. ՀՐԸՉ. հայհոյո–ՒԸ։

Երբորդ Սաղմոս 58. Փրկեա զիս ի՛ ՈՅՆ մերժեցեալ. Ո՛ւր ՈՅՆ աղօթիդ. Փրկեա զի՛ս ի թշնամեաց իմոց Ո՛Ն ոբՃաՃ. և ի հալածչաց իմոց ապրեցո՛ զի՛ս։

Ի՛նա

Լ՝նամոլ սիրոյն չիւր սիրելեաց՝ ըզարբտմունքն վարատեաց. Թագ նալ պատառ տայ յուդայի՝ նշանակեալ զգողըն մատնիչ. զոր առեալ և մերկացոյ՝ յաճապին հոգւոյն չնորհաց. մատնեցաւ նախաչարչն՝ ըզ մատնութեան վարդապետին.

Ծ՝աղատոյն լուսոյն զրկեալ՝ խաւարա սէրն արտաքս ելեալ. տէրըն յայտնէր լոյս եղելոցն՝ զգայթակղիչն՝ ի գիշերին. պետրոս խօսէ՞ր խրախուսելի՝ և կշտամբելուր հաւախօսի. զևրըն յաշխարհէ ըզ փոխելն ասէր՝ և ըզդալոստ հոգւոյն պատմէր.

Ա՞ղբանեան յայնկոյս Հորդոյ՝ ի վերնատունն եղ խորհրդոյ. եմուտ պարտէզ ընդ պարտիզն՝ եմոյծ զաղտ յաղին դրախտին. մուծցես և զմի՞զ որ ըզ նմին՝ ուստի հաներ նախ զառաջինն. պի ժառանգել զհայրենին՝ արժանասցուք մեք վերստին.

Ո՞ւգայր ըզկրե՞ցն տրըտմաբար՝ երիւքն եղեալ

հղեալ առանձնաբար. վերկել զաշխարհս հոգիս յօժար՝ քայց է քնութիւն մարմնոյս տկար. ուր ոմն ուժգին և զօրաւոր՝ և ոմն անկօր վըտանգաւոր. այլ մի և նոյն զոլ միաւորն՝ կըսէր ը զկիրսըն կամաւոր.

Զայնկիւ մեղքէ՞ ը ազօթական. վա՛ր իմ առ հայր խօր էական. ծունըր դընէր խոնարհական՝ որում կըսկիծ ծունր ամ. ևթէ վերկիլ մարդկան հնար է՝ առանց մահու իմ որ դրեալ է. քաժակ մահու յինէն անցցէ՝ ուր իմ կամաւ այլ քոյդ եւցէ.

Ղօղեալ յերկի՞ւղ քրտանց հոսման՝ սրտանաձև կայլակ վիժման. ի զօրանալ հրեշտակ մերձեալ՝ զօրինական դիրըն լցեալ. վի կատարեալ հաւ զընութի՛ ձերն բան ըզմարդ կուշ. պարտ էր վիր հիւղ և գորտնուքի. յիւրաքանչիւր կրեալ ընդունելեան.

Ընդ Ա֊նեաւան Ա֊ուրիոս՝ ճիշ. 14 27
Ե՛ս աւե՛ք ցնո՛ց, վերջ. Ա֊ուրիոս լու.

Զորորդ սաղմոս 78։ Լ՚Ջ մեղն հեթա
ևս հովիւնդ ։ Յնծացէք առ նա,
Ղոբա՛ ի ձո՛ւանէ քումմէ մե՛ր ժ ե՛ղ ան
մո՛ք ժողովուրդք և խո՛ն արօտի՛ քոյ։

Ա՚ռաքելքն վասն այնմ՝ որ ըստ
ընտրելոց մարդկային. տանջանա
յար ՚ի պիղծսն՝ ազգի նոցին առ
հասն յերկինս. ծագեա՛ ՚ի մե՛ղ զլոյսդ երկնա
յին՝ և փոքրաւեա՛ զերկիւղ չարին. մա
տունք հոգւոց մեր և մարմնոյն՝ յերկիւղ
քո՛ն բեւեռեսցին։

Ա՚ն՚ձամբ յուզեա՛ որ մանկտոյն՝ հան
դերձ դասուն փաթխակցաց. անկան նը
մանն ատրանկտոյն՝ որք յաւիտեան չեն
կանգնելոց. յուզաս նենգաւոր հաւիտե
լոյ՝ առ երէց մահու նըշան տալով. փոխան
սիրոյ զնա մանկտոյ՝ չար ընդ բարւոյ
վրձարելով։

Յա՚յնժամ առգա՛ւէթ սիրոյն ալետրոս՝
ըզծառային անուն մաղքոս. ՚ի հաւատ առ
սերըզ զականջն աջոյ՝ որ ո՛չ լսէաւ ոմն
ի՛ւրոյ. իսկ ՚ի ղերն մե՛ր արագացո՛ յուսկըզն

մերձ

մերձեալ բժշկապետս առողջացոյց ձեռ-
ապէս՝ զոր ոչ տեսին կուրացեալ հանդէս.
Ո՞ր հօտի՞ն փոքուս ցըրուեալ քանզի
պհովիչըն քաջ հարեալ. պետրոս միայն
ըզհետ երթեալ՝ ի յաղքանէ վիմին
շարժեալ. նըշանակեալ հաւըն խօսեր՝
առ ի պետրոս ուրն ակնարկէր. ըզբանն
յիշեր զառն արտասուէրը՝ ի գլըխմանէն
զարձեալ կանգնելուր.

Ընդ՞ երեալ վիմի՞ն ևկեղեցւոյ՝ զոր պա
հպըր ի հոսելոյ. և կանգնեցեր ի գլ-
խոյ՝ վասըն սրբոյիրն արտասուելոյ.
կանգնեա՛ և զիս ուր ըզ նըմին՝ ի գլխմա
նէ սայթաքողին. տալով աչացս յորդ ար-
տասուս՝ և ջուր նըմանն ծովու զըգլխոյս
Ո՞վ կամաւ զանկապելին՝ կապեալ ըզ
ձեռանն արձակողին. ի յապարանսըն տա-
նէին՝ կապիպեալ և անոյշին. ծառայն զի
ըմանն այն ապտակէր՝ յորմէ սրօքէն
Թևսաքօղէր. Թուք արձակեալ պիղծ
բերանով՝ յայն որ կուրին լոյս ծագեաց
Թքովն.

Ընդ. Ա. Թեոդոս Ա. Տուէ՝ ՀՅԷ 26.31։
Յայնժամ ասէ ցնա. Ընդ. Ի. Քրիստոս.

Ընդ. ՀՐ. սաղմոս. 108։ Ոչ օրհնութե.
Ասաց Տէր ցՏէր իմ՝ Նստաւ ի ձախ կողմն,

Նստեցան ղինեն լերուժաւ նենգաւ սրտիւ
և բանիւ ամենալուծ՝ ղիս պաշարեցին։

Զոր կապանաց մերոց կան լուծիչ
որ կապեցար ընդ կապելոյն. զիս
արձակ կամ յինքնակապէս՝ մի զայց կա-
պից ղըժոխայնոցն. որ ըմ մեղօք պար-
տաւորին՝ կացեր անմեղ ի յատենին.
յորժամ փառօք դաս Հայրենին՝ մի
դատեսցես զիս ընդ նոսին։
Պատկառանօք հինն ապտակ՝ որ ձա
կեցար վասըն նը. ջընջեա զամօթ մե
ղաց լըրբին՝ որով զերեսս իմ ծածկե
ցին. որ ներքնեցեր չար ծառային՝ ածել
ձեռօք քոյ ապտակին. հար ուժդնակի
զդէմըս չարին՝ որպէս և զիս ի հար
ուժդին։
Ջ՚ոչնչէն լուսոյ առաւօտուն ի յուր
քաթու հընոյ զատկին. կայր առաջի
դատաւորին՝ ծառայն ներքսագործ ի յա
տենին. ի հարցանիլ պիղատոսի՝ ոչն

ոչ

ոչ առնէք զպատասխանի. զի կանխա
սայ դիրքն լցոյն՝ եղէ ես մարդ որ ոչ
խաբի.

Ամմակայն դասք զինուորացն. արկին
զհանդերձ նախատանաց. այնմ որոյ
պիտան է լցոյ փառաց՝ իբրև զթշոյ
զինք եամբ արկած. ի ծունր իջանլ կա
տակէին՝ զպլուխն եղիգամբ հարկա
նէին. պըսակ՝ ի փշոյ գոլորէին՝ ըղ
իուշ մեղացըն բարձողին.

Ամսկայն ես երօքէից՝ բառնայր ինք
եամբ ըլփայտ խաչին. մինչ՝ ի տեղի
դողգոթային՝ յորում եղեալ մարդն
առնջին. եւառն ըմնլել ըզգինի
զմբանել՝ և զկերակուր ընդեւ խառն
եալ. որով զպըտղոյն դառըն ձաշակ՝
փոխեաց մեզ քաղցրը և ախորժակ.

Ա՛ընականքըն զրհուրեալք՝ տեսին
ըզնոյրն մերկացեալ. և ըզհանդերձըն
բաժանեալ՝ պատմուճանին վիճակ արկ
եալ. ըզձեռսն և զոտսըն ծակեցին՝ ը
յայտնութիւն դաւթեան ձայնին. ը փայտ
խաչին բևեռեցին, զմատուռնան որ գըր
եաց՝ ի տախտակին.

Ոչնչե՛. Ա՛ւետարան Մատթէ՝ գլ. 26 57։
Ասէ նոյ ելանել վերջ. եւայլ պատահեալս։
Աղաղակ սաղմոս 117։ Խոստովան եւ
ղերուք տէն. միանչև գոյն տուէնն որ ասէ՝
Բացէք ինձ, կեցուղ։

Տաճաճեա՛լ ձեռք լը ձեռաց՝ ոտք լը
ոտից ընթանալեաց. վայ լը վայ
աի գառըն պըղտղ՝ կենանք լը մահու
վոխարկելոյ. ՚ի մէջ երկուց անօրինաց
կայր մերկացեալ ամէնքն օրինաց. զոր
ոչ տեսին աղգըն հուրաց՝ բաց ՚ի միոյն
աւազակաց։

Ո՛պէ՛ց արեգականն ըզմիւսն արար
դիշերանման. զըստուերըն քոզ սրկ
մերկուձեն՝ զի մի տեսցէ ահն անարժն
՚ի մէջ օրհասին ներսեմ գառ՝ յորժամ ա
դամ մի զօք մառաւ. ՚ի յիւննեղորդն ՚ի
յոյս գարձաւ՝ յորժամ մահուամբ մա
րըն լուծաւ։

Յօղեր արաւսըր գաւազին՝ մայր տեն
որ կայր մերձ առ խաչին. յորժամ լըսէր
ըզձարաւն՝ բարբառեալ իւր միածնին
ետուն քացախ խառնեալ լեղի՝ այնմ
որ բղխեաց զեւս յադեղի. և ՚ի վիմէն
զմըտակ բարի՝ արբոյց տոհմին դառ
նացողի։

Լուծեալ յերբեմն ժամու օձին՝ ըղ
վերս նախնւոյ մօրն եւայինն. ՚ի վերջ
անկեալ մարդին առաջինն՝ հաւանական
բանիւ նորին. ՚ի սոյն ժամու նորն ՚ի
խաչին՝ զի քաւեսցէ զմեղսն նոցին. և
յորժամ եկ աղաչեն հինն՝ եղ զաւա-
գանն ՚ի մէջ դրախտին։

Փութրելը բարբառ ընէ իմ՝ էլի էլի առ
հայր գոչեր. զհոգին կամաւ հօր աւան
դեր զհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր.
երկիր հիմամբք սասանեցաւ՝ և վարա
գոյրն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ՚ի յիւրեանց
պատուհանս՝ և դերեզմանք մահու
բացան։

Հաւրոզը ՚ի սքանչելեաց՝ ոճ մարգոյ
վէմ իմ խաչեալ. մերով ընութիւնս
մեռանիմ՝ ոճ անմահ խոստովանիմ. կրկին
նամբառնամ կողին աղբերբք՝ եկեղեցի
իւր հաստատեմ. ջրովն մաքրի՝ զար
իւնն ըմպէ՝ զորդի ընդ հօր փառաւորէ։

Ընդդէմ Աղեքսանդր Բօհան՝ գլխ. 18. 2.
Վերջը խոստովանութեան հաւատոյ։

Վ որ ողջ տիեզերաց՝ որ զգեցյու ցեր մեզ լոյս փառաց՝ արիսը ըզքև ՚ի զինուորոյ՝ զքրամիդ կարմիր նախատանաց. մերկեա յինէն ըզքուրձ մեղայ՝ ըզտրըտմադինն ար. եամբ ներկած. և զգեցո զուրախալին՝ ըզպատմուձանն իմ՝ զառաքինի։

Ո՞րկնաւոր թէուորիդ՝ ՚ի ծուռը էջիլ խաղ առնէին. ծածկեալ ըզգլուխըդ կրսփէին՝ և եղեգամբ հարկանէին. և զիմ անկաճ մինչ ՚ի գեհեն՝ ՚ի հնա. զանդիլ կամայ չարքին. մի Թողուցուս խաղալ սուքն՝ այլ կանգնեսցես զիս վերըստին։

Ո՞մեալ բոլորըդ քո մարմին՝ չեա վըձըռոյ դատաւորին. սաստիկ էառ զհարուճած գանին՝ վո գանից նախա. ըսահեցին. զիս որ յոտից մինչև ցը. գլուխ՝ ցաւօք նեղեմ անհրնարին. ա. ռաջացո զարձեալ կրկին՝ ոգ շնորհօք աւազանին։

Ամբարեաւյլ ալձնեալ զարդուն՝ զոր զգեցուցեր ահարօնին, փոխան ալբասի ՚ի փշոց եղէն՝ մըշակք այգւոյն խոյանք

լէն

լեն. ըզփուշ մեղաց հանցեաս լինել՝ զոր յիս ես հար իմ ի շնամին. և ողջացո զհայելոճաճած վիրեն՝ զի ապիք մեղայսըն ջընջեսցին։

Ոսկէբ. Ա-ի պատն Ա պոփ՝ յէ։ 27։1։ Ի ըն- այգ եղե. վերջ. հայր ողբոյն ի- ե ե ե ։

Ե՞տուն ըմպել քեզ ըզլեղին՝ և ըզքացախն ի ծարաւեն. արբեր կամաւ զի քաղցրասցին՝ ձիշակք պրտղոյ դառնագունեն. զդառնութիւն լիուն թուղնաւորին՝ զոր ի մասունս հոգւոյս արկին. հերքեա ի բաց հանդերձ սովին՝ և քաղցրասցի սէր քո ի սիրտ։ Սաւ՞ղեհաս ծառոյ մահաբերին՝ այն որ բուսաւ ի մէջ դրախտին, ուրկան բար ձեր ըզվնասս խաչին՝ ի պողպատեայ հաներ տեղին. զիմ առ ի միջոց անկեալ զոգի՝ և ծանրագոյն բարձօղ բեռին. բարձ ի յուսոյդ ըզ ոչխարին՝ հան ի յերկինս յուխտաւոր տեղին։

Ի յոբ բաբեր ժամ երրորդին բեւեռ. ացար ոտ ի խաչին. լուծեր զիապանս նախասահմանեցին՝ և կապեցեր զի շնամին գլուխ ամբարշիշ հովանաւոր կենդանա.

բար

բար քո նըշանին. և՛ ի ծագէն յարեւելից՝ լուսաւորեա լուսով նորին։
Ո՛րանեաք աւազակին՝ բացեր զդուռն ադին զբախտին. ըլ հաւատոյ սրտին նորին՝ կատարեցեր զնախդրելին. տուր և ինձ որ ըլ նմին՝ լըսել ըմպոյն պատասխանին. այսօր ընդէս էցես յադին՝ ի հայրենիս քո առաջին։

Որբիւ. Ածեսցան Աստուած՝ ՀՂԸ. 15. 1.
Նշ վաղվաղակի. վերջ. եհեղաւէն անէ.

Բաւրբառելով դէղեկլին՝ հիմունք երկրի տատանէլին. և վարագոյր հին օրինին՝ վերուստ՝ ի վայր պատառէին. արդ ըլ վիմայն որք շարժէին՝ շարժեալ զանշարժ սիրտս՝ ի բարին. ըլ պատառել վարագուրին՝ զեմ պատռեալ բզդիք պարտին։
Ո՛րդիական լայս քօղարկեալ՝ խաւարանայր միջօրէին. և դերեզմանըք բանայր մէջօրէին. մարմինք սրբոցըն յառնէլին. ըլ խաւարիլ լուսաւորացին՝ մարգեալ յիւնէն զգործ խաւարին. ըլ մեռելոցն որք յառնէլին՝ կանդնեալ զմեղաք մեռեալ հոգին։

Ա՛ր սերոյ պատուհասին՝ գործով
լցող եղեր բանին. աղօթելոյն առ հայր
յերկինս՝ Թողուլ ըզմեղս որ ՚ի խաչին
ինձ որ հոգւովն հաւատացեալ՝ երկրը
պագեմ՝ քեզ միածին. Թող զլուծումն
հրամանին՝ մի յիշեսցին մեղքն առջին։
Սաբաեցւոյն սանդարամետք ՚ի յաւուն
դեղն առ հայր զհոգիդ. որ ՚ի դժոխս
իջեր նեղքին՝ ՚ի բանտ մահու և խաւա
րին. կապեալ զիշխանէրն մահաճին՝ հա
ներ զհոգիսն որք ՚ի բանտին. և զիս
հանցես որ ըզնոսին՝ բանտէ մեզս
աղջամղջին։

Ոչխ. Ա֊ԽԲՐԱՆ Գ ՈՒՀԱՈ՝ ՓՂԲ։22·66

Ի՞նչ այգ եղեւ. վերջ. փետրվարին զայն։

Ո՞զեբարձն անապատական՝ որ յետ մա
հուն անմահարար. բերկեալ ՚ի
քէն վըտակ կըրկին՝ ՚ինարբուսն կո
ղածնին. բայց ըզբարձն իմ յարբու
ցումն քո արեան կենարարին. լուծա
դարձեալ յաւազանին՝ թէ ոչ ընդհօք
այլ արտասուօք։

Հայնմահի զ մեռանելոյ՝ զմեռեալ հո
գիս կենդանացո. Թաղմամբ ՚ինար զե
րեզմանի՝ զթաղեալս ՚ի մեղս վերածեա

՚ի

՚ի զբաղմունս իջանելով՝ ՚ի զբաղ
մունս վերարկութեան. ՚ի սատուիկս մահու
քո բնակելով՝ լուսաւորեա և զիս
հոգւով։

Ա՛ստ եմ առ քե՛զ ազաղակէ՝ բանդ
որ է հօր ՚ի սիրելեանէ. որ կամաւոր
վասըն մարդկան՝ կրեցեր մարմնով
զայս ամ. ինձ լսելի արա ըզձայն՝ յար
քայուհիդ քո կոչմանդ է ժողովոյ անդ
անդրանկացն՝ օրհնակ ըզքեզ միշտ
յաւիտեան։

Օ՛ղին այսօր անճառին ասէ սաղմո[սերգ]
[ո]ւ[ն]եցա ա՛ա ։ ցոյն՝ ՚ի խորհուրդ [ի]մա[ստ]
[ա]ծ ապա ընդունելոյ էնին աւետարան [ի]
ընտրեալն ըստ յովնէ. և ղինի ասէ շրջի[կան]
[յ]որմէդու [ի]ոչ ոմանք աւետարանի շրջա
կանն ցոյն ասեն. և ոմանք ընդհակառակ հա
մայն ասեն. [ի]սոյ չոնչ [ի]սոյց յորժամ ղարշ
ոսման շրջիկանան հանդիպեսին ասեն՝ ղինի
շրջիկանայն ասէ սաղմոս ըստ յովնէն. և ըն
դունելոյ էնին աւետարան ըստ յովնէն. և
ղինի աւետարանին ասէ յ[ա]ՀաՆելէն ցոյն ղի
ղինի ՀաՆելէն՝ Հոգեւոյն հանդիպելոյ
[ի]ոմանք ընդ ՀաՆելէն էրբէմն էրբէմն
ցոյսքէն ։ [Ա]յսքանս և տարբերութիւն ղի ասեն.

և

Եւ համ ես ասացիքն զի տուն . ինձ չո՛ւ է։
Ես տուն Տիրոջ հանիւսցիւց։
Զո՛ւ ոչխի ես. Եւ Տայր մեզ ։

Սաղմոս ըստ չայնիչնանի չան զուարճութեան։

Տէր մի սրտմտուիր քով յանդիման
նեղ զիս . եւ մի բարկութիւր քով
խրատես զիս։
Ողորմեայ ինձ տէր, զի հիւանդ եմ ես.
բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան
ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. եւ դու տէր
մինչև յերբ։
Դարձիր տէր, և փրկեա զանձն իմ. կեցո
զիս տէր ընդ ողորմութիւն քումմ։
Ոչ ոչ ոք, որ ի մահու յիշէ զքեզ
կամ ի դժոխս խոստովանի առնիցէ
տուք քեզ ։
Վաստակեցայ ես ի հեծութիւն իմում.
լուացի զամ գիշեր զմահիճն իմ. և ար
տասուօք իմովք զանկողինս իմ թաց
խռովեցաւ ի սրտմտուիմ ակն իմ. և
մաշեցայ ես ի վէր ամ թշնամեաց իմոց
Հեռաց կացէք յինէն ամենեքեան որք
գործէք զանօրէնութիւն։

Լուեաւ

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զկնդրուածս իմ ընկալաւ.

Ամաչեսցեն, և խռովեսցին յոյժ ամենեքին թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին.

Գարձր առնեմ զքեզ տէր. զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիսն իմ յիս.

Տէր ած իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանեն ի գուբ.

Սաղմոս ասացէք ոմն սրբոց նոր. խոստովանեցարուք յիշատակի սրբութեան նորա.

Զրամաուէք ի բարկութեան նորա և կեանք են ի կամս նորա.

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտու եղիցի ուրախութիւն.

Ես ասացի ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան.

Տէր ի կամս քո եառուր զեղջ լերին զօրութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յիս՝ և ես եղէ խռովեալ.

Առ քեզ տէր կարդացի և առ Տէր իմ

աղա-

ակ

աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յա
րենէ իմմէ թէ իջանեմ ես յապականուի
Մի թէ հո՞ղ խոստովան առնիցի առ
քեզ. կի՞ սփռանիցի՞ ճշմարտութիւն քո
Լուաւ ինձ տէր՝ և ողորմեցաւ . և տէր
եղեւ ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն. է
զերծ յինէն զքուրձ. և ինձ զգենոյց
զուրախութիւն։
Ընդ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ.
և մի՛ ես զդէմս, տէր Ած իմ . յաւի
տեան խոստովան եղէց քեզ։

ՔԺ

Ած յանուանէ քումմէ կեցո զիս. և՛ի
զօրութենէ քումմէ իրաւ արա ինձ .
Ած՝ լուր աղօթից իմոց . ունկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան՝ ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ . և ոչ համարե
ցան զքեզ առաջի իւրեանց ։
Ահա Ած օգնական իմ. և տէր ընդու
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Դարձուսցես զչարն ի թշնամիսն
իմ. ճշմարտութեամբ քումով սատակեա զնո
ցա կամօք իմովք պատարագս մատու
ցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան
քումմէ տէր զի բարի է։ Յամ

Յամ ՆեղուՀ լմմՀ. փրկեցեր զՀս. և
՛ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ.

Ը՜Ն ողորմած մեզ՝ և օրհնեա զմեզ. ԻԿ
և երեսս զերեսս քո՛ի մեզ՝ և ո-
ղորմեա մեզ.
Ո՛անաչել յերկրի զՀանապարհս քո.
յամենայն ամ զփրկութիՀն քո.
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ած. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ.
Ուրախ եղիցին և յնծացցեն ազինք. զի
դու դատաես զժողովուրդս յուղղուՀ և
ազգաց երկրի դու առաջնորդես.
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուր
դք ած. դոՀասցին զքէն ժողովուրդք
ամենայն.
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեաց
զմեզ ած, ած մեր.
Ը՜Ն մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՛ լինիմանիՀ
երկիցեն ամ ծագք երկրի.

Ա՜ձեցար որ ը՜ երկիր քո. և դար ԻԷ
ձուցեր զգերութիՀն յակոբայ.
Թողեր զանիրաւութիՀն ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նոյ.

Լու

Լսեցուցեր զնամ սրտմտուխս քո. և
դարձար ի բարկուէ սրտմտուե քո.
Դարձ առ մեզ Ած փրկիչ մեր. և դադր
ձո զսրտմտուխս քո ի մէնջ.
Միթէ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր. և
մի ձգեր զբարկուէ քո յազգէ մինչև
յազգ.
Ոչ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ.
Յոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո. և
զփրկուխս քո տուր մեզ.
Լուայց զինչ խօսի տէր Ած մեր. խօսես
ցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ.
առ սէգս իւր՝ և առ պտոսիկ, որք դար-
ձեալ են առ նա սրտիւք.
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութիւն նէր. բնակիլ փառաց նէր յեր կ
րի մերում:
Ողորմութի և ճշմարտութի պատահեսցին
արդարութի և խաղաղութի համբուրեսցին
Ճշմարտութի յերկրէ բուսցաւ. արդա-
րութի յերկնից երևեցաւ.
Տէր տացէ զքաղցրութի. և երկիր մեր
տացէ զպտուղ իւր. արդարութի առաջի
նէր գնացցէ. դիցէ ի ճանապարհի ըզ
գնացս իւր.

Տէր

Տէր լուր աղօթից իմոց. և աղաչական իմ առ քեզ եհասցէ. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղուե իմոյ խոնարհեցո՛ ականխ զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան ոգի ծուխ աւուրք իմ. և ոսկերք իմ ոգի խոխէ չորացան։
Հարայ ես ոգի խոտ. և յամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհայ իմ, ի ձայնէ հնծութե իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալասան անապատի։
Եղէ ես ոգի բու յաւերակի. տքնեցայ, և եղէ ես ոգի ճնճղուկ միայն ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհասնատազ. և դովիչք իմ ինձ երդնուին։
Զի մխիթը ոգի զհայ կերի. և զըմպելիսն իմ արտասուօք խառնեցի։
Երեսաց բարկուե սրտմտութե քոյ. զի զուբարձացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս։
Աւուրք իմ ոգի հովանի անցին. և ես ոգի խոտ յամաքեցայ։
Դու որ յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։ Դու

Ողու յարուցեալ զթաղումս ի վեր սիոնի. ժամանակ գթալոյն նորա հասեալ է ժամ։

ղ՛ Սերձեսցին խնդրուածք իմ առա ջի քո տեր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։
Ածցեն աղօթք իմ առ ջի քո տեր. և բանիւ քո փրկեա զիս։
Հեղեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւն քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութե՛ քում տեր. և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես ոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

դ՛ Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածած իմոց ճշմարտութե՛ քում։

Լսուր լինձ արդարուէ քով. և մի մատ-
ներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քումմ.
զի ոչ արդարանայ առաջի քո ոմն
կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խո-
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նըս-
տոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալ
յաւիտենից։

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհե-
յայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձե-
ռաց քոց խորհեցայ. և համբարձի առ
քեզ զձեռս իմ։

Ընձն իմ ոտն երկիր ծարաւի է առ քեզ.
վաղվաղակի լուր ինձ տուր. զի նուաղե-
ցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
նմանելցեմ այնոցիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ
Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմու-
թիւն քո. զի ես ՚ի քեզ տուր յուսացայ։
Յայ ինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից. զի
առ քեզ տուր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տուր. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսա

Աւսո՛ւ լինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես աճ իմ.
Ընդի՛ քո բարի՝ առաջնորդեսցէ լինձ
ի երկիրն ուղիղ.
Ա՛ն անուանդ քո տեր կեցուսցես զիս.
արդարութե՛ քով հանցես ի ինեղութե
զանձն իմ.
Ողորմութե՛ քով սատակեսցես զթշնա
միս իմ. և կորուսցես զամենեսեան ած
ձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ.

Օ՛ղին սաղմոսաց ընծեցեալ լինի
առաքելոյն ըստ Յովհան.

Ա՛ռաքեալքն ըստ Ա՛ստուածոյ. 13. 36.

Յայնժամ Թողեալ Ցեղ զժողո.
վուրդսն, եկին ի տուն. մանաւն
առ նա աշակերտքն նորա և ասեն.
մեկնեա՛ մեզ զառակ որոմանցն ագա.
րակի. Նա պատասխանի եւ՝ և ասէ
ցէն. որ սերմանէ զաներմն բարի՝ է որդի
մարդոյ. Եվ ագարակն աշխարհս է.
սերմն բարի նոքա են, որք որդիքն արքայ
ութե՛ն են. իսկ որոմն որդիք չարին են.
Եվ թշնամին որ վարեաց զայն, սատա
նայ է. և հունձն կատարած աշխարհիս

է. և հնձօղքն հրեշտակք են։ Այլ ժո
ղովի որոմն և՛ ի հուր այրի, այնպես եղի
ցի և՛ կատարած աշխարհիս։ Առաքես
ցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր. և
ժողովեսցեն յարքայութենէ նորա զամ
բարկութիւնս՝ և զայնոսիկ որք գործեն
զանօրէնութիւն։ Եւ արկցեն զնոսա ի հնոց
հրոյ. անդ եղիցի լալ և կրճել ատա
մանց։ Յայնժամ արդարքն ծագեսցեն
իբրև զարեգակն յարքայութեան երկնից.
որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լսիցէ։ Դար
ձեալ նման է արքայութիւն երկնից գանձի
ծածկելոյ յագարակի՝ զոր գտեալ մար
դոյ թագուցէ՝ և՛ ի խնդութենէ անտի երթ
եալ վաճառէ զամ ինչ՝ զոր ունի. և
գնէ զագարակն զայն։ Դարձեալ նման
է արքայութիւն երկնից առն վաճառակա
նի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս։
Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ
երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ու
նէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ։ Դարձ
եալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկա
նի արկելոյ՝ ի ծով՝ և յամ ազգաց ժո
ղովելոյ։ Որ երբեմն լցաւ, հանեալ՝ ի ցա
մաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարին բա

լին յամանս՝ և զհատանն ՚ի բաց ընկե
ցին։ Ա՛նդր եղեալ ՚ի կատարած ի սշ
խարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մի՛կնաս
ցեն զչարս ՚ի միջոյ արդարոց, և՛ արկ
ցեն զնա ՚ի հնոց հրոյ. անդ եղեալ լալ
և կրճտելատամանց։ Ասէ ցնա Քս՛ ՚ի
մասանց՛ք զայս ամ. ասեն ցնա. այո՛ տէր։
Նա՛ասէ ցնա՝ վ՛ն այսորիկ՝ ամ դաւիր
աշակերտեալ արքայուէ երկնից՝ նման
է առն տանուտեառն որ հանէ ՚ի գան
ձէ իւրմէ զնոր և զհին։

Ա՛ւետարան ըստ Մատթէոսի. 4. 26.

Նա՛ասէ՝ այսպէս է արքայուէ աս.
զի այր մի արկանիցէ զսերմանիս
յերկիր. և՛ննջիցէ, և յառնիցէ ըզ
ցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն բուսա
նիցին և աճիցին, և նա ոչ գիտէ. թէ
երկիրն ինքնին բերէ զպտուղն. նախ
զխոտն՝ և ապա զհասկն՝ ապա զցորեան
առատ ՚ի հասկին։ ԵՒ՛ յորժամ ապցէ
զպտուղն վաղվաղակի առաքէ մանգաղ՝
զի հասեալ են հունձք։ ԵՒ՛ ասէր. ո՞ւմ
նմանեցուսցուք զարքայուէն աս. կամ
որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա։ Որ
հասն

հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմա-
նիցի յերկիր՝ փոքրագոյն է քան զամ
սերմանիս՝ որք են յերկրի։ Եւ յորժամ
սերմանիցի, բուսանի, և լինի մեծ քան
զամ բանջար. և արձակէ ոստս մեծա-
մեծս մինչև բուսական լինիլ ընդ հովան-
եաւ նորա թռչնոց երկնից բնակիլ։ Եւ
այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նոսա զբանն,
որպ կարօղ լինէին լսել։ Եւ առանց ա-
ռակի ոչ ինչ խօսէր ընդ-
նոսա. բայց առան
ձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամ-

Ա-ԵՒՈՒԱՆ ԸՍՒ Ղ-ՒՂԱՍՈՒ. 12. 32.

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հա
ճեցաւ հայրն ձեր տալ ձեզ զար-
քայութիւն։ Ա՝ծախեցէք զինչս ձեր. և
տուք զողորմութիւն. և արարէք ձեզ
քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպա-
կաս յերկինս. ուր ոչ դող մերձենայ. և
ոչ ցեց ապականէ. Զի ուր գանձն
ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։ Գոտի
գին զօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս, և
ճրագունք լուցեալք. Եւ դուք նման
ծառք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տն
իւրեանց՝ ե՞րբ երբ դառնայցէ՝ ի հար-

ման

ակ
դկ

անեաց. զի յորժամ գայցէ և բաղխիցէ վաղվաղակի բանայցեն նմա. Քանի էին ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եհաս տէրն գտցէ արթուն. ամէնասեմ ձեզ՝ զի գօտի ըմբռնցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա և անցեալ պաշտասցէ զնոսա. Եթէ երկրորդ, կամ երրորդ պահու եհասցէ և գտցէ այնպես, երանելի են ծառայքն այնոքիկ. Այլ զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գողն գայ՝ հսկէր, և չտայր թափել ական հատանել՝ տան իւրում. Քէ դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կրծկիցէք՝ գայ որդի մարդոյ. Ասէ Պետրոս. տէր՝ առ մե՞զ ասացեր զառակդ զայդ՝ թէ առ ամենեսեան. Եւ ասէ տէր. ո՞վ էիցէ հաւատարիմ անտես և խմաստուն. զոր կացուցցէ տէր իւր՝ ի վէր դերդաստանի իւրոյ՝ առ՝ ի ժամու զկերակուրս. Երանի էցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եհեաս տէր իւր զտանիցէ արարեալ այնպէս. Ըզդարձ ասեմ ձեզ՝ զի ի վէր եամ ընչից իւրոց կացուսցէ զնա. Այլ եթէ ասիցէ ծառայն այն ի սրտի իւրում, յամէ տէր իմ՝ ի գալ

և

և սկսանիցի հարկանել զծառայս և զ
ղանեակս. ուտել՝ և ըմպել՝ և արբե
նալ։ Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ,
յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի. և՛ ի
ժամու, յորում ոչ գիտիցէ. ընդմէջ
կտրեսցէ զնա՝ և զմասն նորա ընդ անհաւա
տսն դիցէ։ Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զ
կամս տեառն իւրոյ, և ոչ պատրաստեսցէ ըն
կամսն նորա՝ արբցի զան բազում։ Եւ
որ ոչն գիտիցէ, և արժանի զանի լինչ
գործիցէ, արբցի զան սակաւ. ամենայ
նի, որում շատ առաւ, շատ խնդրեսցի ի նմանէ. և որում բազում աւան
դեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն ի
նմանէ։

Ա. Թագաւորաց ԺԹ. 5.

Պատասխանի Եղիա և ասէ ցնո՛ր։ Ա՛լ
հն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ
որդի մարդոյ առնել յանձնէ, և ոչ
ինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զհայրն զի առ
նէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն և որդին
նմին նման գործէ։ Զի հայրը սիրէ զոր
դի, և զամէն լինչ ցուցանէ նմա՝ զոր
ինքն առնէ. և մեծամեծս ևս քան զ

այնոսս

այնս յուցանէ նմա զգործս, ընդ որս դուքդ զարմանայք։ Օ՛ի ոչ հայր յայրուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ՝ նոյնպես և որդի՝ զորս կամի՝ կենդանի առնէ ։ Ընձ՛չ եթէ հայր դատէ զոք՝ այլ զամ դատաստան եւս որդւոյ իւրոյ Օ՛ի ամենեքեան պատուեսցեն զորդին ոչ պատուեն զհայրն, որ ոչ պատուէ զորդին, ոչ պատուէ զհայր զառաքիչն նմ։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ ըզբանն իմ լսէ՝ և հաւատայ այնմ, որ առաքեացն զիս՝ ընդունի զկեանն յաւիտենական. և՛ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ՛ի մահուանէ՛ի կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ՝ և արդէն եկէ. յորժամ մեռեալք լսիցեն ձայնի որդւոյն աստ. և որք լսիցեն, կեցցեն։ Օ՛ի ոչ հայր ունի կեանս յանձին իւրում։ նոյնպես եւ որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում։ Ընձ՛ իշխանութի եւս նմա դատաստան առնել. և զի որդի մարդոյ է։ Ընդ այն զի զարմանայք՝ զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքեան որք՛ի գերեզմանս կացցեն, լսիցեն ձայնի նր։ Ընձ եկեսցեն

ար

արտաքս. որոց բարեխս գործեալ լեիր՝ ի յարուն կենաց. և որոց զբար արար՝ ի յարուն դատաստանաց։ Ես կա րեմ ես յանձնել առնել և ոչ լինել. այլ ոչ լսեմ, դատեմ։ և դատաստան իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զիւմն իմ այլ զհիմն այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Նորին երգ Տէառն Աստուածոյ. առացեալ վասն առ ի Հռոմայեցւոց։

Եանեղ անժամանակ՝ հայր անբասկեղեն և անքանակ. որդւոյ պատճառ ծնընդեան մարմնոյ անձառ՝ հոգւոյն բարձրեալ անբննաբար՝ աղաչեմք զգթիդ գթութեանդ՝ երկայնամիտ և ողորմած. ողորմեա քոյ ստեղծուածոց յաւուրս՝ ի քեզ նընջեցեալ կիրեայս։

Խանեղ որ՝ ի ծոց հօր միածին՝ և կենարար սան սիրդ զննատելն. ուրոյ երկինքդ գոյացան՝ աշխարհս լըրիւ հաստատեցաւ՝ հայ կեմք՝ ի քեզ՝ որ և փրկիչ ամենազօրդ և կեցուցիչ ողորմած։

Վ°երա

Զ՞երազոյն շնորհաց՝ քաշհոզ՝ երկնա-
ւորաց և երկրային. կեանք և կենաց
առ Հօդի՝ հօր և ոգւոց արարչակից՝
խնդրեմք ՚ի քէն աղերս՝ բարեաց որ
բանայանողդ ծարաւեաց՝ ողորմեա՛։

Դաւանեմ՞ք ըզ սրբբէից՝ զկենդանա-
րարդ հաւատոյն. երեքսրբեան մի ոք
լուծ հայր և որդի և ոչ հոգի՝ յոր հան
դուցեալքս մեկընտռեալ և հաւատով
խոստովանեալ՝ ողորմեա՛։

Ո՞րպակի՞ թէ ես կանայրեալ յերկիս ան
ձինըս բաժանեալ՝ ածուէք միաւորեալ
միով բնութէք հաւատարեալ՝ յորմէ կոյս
եալք և արբանկիմք և վերըստին անլոյծ
կապիմք՝ ողորմեա՛։

Օ՞րակի՞ ցըղ հօր զորդի փառաւորեմք
անըռնելի՝ որ լինիր յարդանաց կուսին զա
դամայինն առեր զմարմին՝ աղաչանօք
ածանծնին անանպական քոյ ծընողին ող՚

Ո՞րեւցեար մարմնով յերկիր՝ որ՚ի հօրէ
անմահնելի՝ ես հոգեղենըս բնակեցար՚ի
հրեղինայ երկրըպագեալդ պաղատա-

նօք

նոքք երկնաւորաց վարձատրութեանց քոց հրեշտակաց ողորմեա՛։

Ո՛սատ օրհնեցեալն մեծի ընծայիցդ՝ և տաճարին սուրբ ընդունելոյս մարդկային ընծայիցս հօր՝ և յերկիր։ խնդրելոյ ուրախութիւք որ ծնունդն քեւ՝ և կապիցդ արձակելոյն. ողորմեա՛։

Յաղագս երեղէնաց որ ի մարդկան հոգեղենաց. շնորհեցար անօրինաբար կրեցեր ընդհիւրոց մարդկաւարդ. որ վարձն մեր զայս անմեռնայն՝ և յանձէն անեւր խոնարհութիւն. ողորմեա՛։

Յողորմելիքս՝ և հրաժարութիւն ծառայի քոց յաշխարհէ. հայցեմք՝ և քէն առատաձեռնիւ և պաղատիմք զայս առնել։ ձանձրացաւ ի քէն ելից հանգանց իցէ սուրբ լեր ուղեկից. և յօթեւանս հօր քոյ լուսոյ ընկերակցեալս մեր հանդիր՝ և վերկուսեանն մերոյ ակնկալեան մնկիր տեսցար և յարդանան. զոր հնարհեցեր նոր աւազան՝ և մանկրմուն մեզաց մարդկան. հայցմամբ կրկին կարանալ տեսն մեծին՝ և ծնունդըս մեկնութեան. և յօթ՝։

Լ՚ուսաւոր ձայնին յերկնից զքեզ զա-
ւանանաց հայր եակին՝. սպասնակերպ
հնդկին լծեալ առ համամղոյդ լուր հան-
դուցեալ. ըստերկրատեաց նովին հնդ-
ուսկ յորդիգրուէ հօր հաւատով. ՚ի յո՛՝
Խաւար մեղաց հալածելոյս՝ լոյս գի-
տուէ՛ քեզ ծագեցաւ. խայթ ոճոյ օձին
ըստ ժըշկեցաւ հիւանդուէ մեր ապրեցաւ.
կենդանատուր արդ մանկտոց եւ ըստսատու
խաւարելոց. ՚ի յոթե՛՝

Ծագումն անուն առ ՚ի հօրէ որ ընտ
րեցեր ՚ի յաշխարհէ՝ լուսաւորիչ սիրե-
զերայց բազմաց ընտրեալ աշակերտաց
ապաստանաք առաքելոց փոխ յանուն մեր
եղերոց. ՚ի յոթե՛՝

Անանձք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ. որ ըն-
տրեցեր զմեզ ՚ի հոգոյ՝. նորոգելոցեր
դատաստան կրկին ծնընդեամբ սրբոյ
աւազանին. զորս կենցուցեր շնորհիւ
բժշկին ՚ի մահաճանէ պան առաջինն. ՚ի յո՛՝
Ընդ ոտ լեցեր զմարդն առաջինն. զոր
կորուսեալ խաբմամբ չարին ընկնոյն

հոգի

հոգի բանիւ քոյին հեղեր յոգիս մեր
վերլսատին. նա՛եւ հոգւոյ նը և բանի
առաջնորդեա հոգւոյ սուրբն. ՚ի յօթեւ՚:
Զա՛ր նեցե՛ր առ զնա զարթուս որով և՛ առաւր
մեռելոց յոյս կենդանութե չորեքօրեայն
կենդանացան որք յադամայ. կենաց ձայ
նիւ վերջին փա՛ղայ կոչեա՛ ընդառ յայսըմ
հողոյ. ՚ի յօթեւ՚:

Ո՛ջեալ սարսեաց պահանկ մա՛հու ՚ի
կենդանեաւ՝ ձայնիդ լըսոյ. ա՛րարչակա
զնոյդ ընդ բանին՝ եւս ընդվռնալն ըստ
հրամանին. ի՛շխանք օդոյն այս սարսե՛ս
ցին զհոգի սո՛ւտ մի՛ տալ ելոյն. ՚ի յօթեւ՚

Ա՛ձնապարհ մնոյ ընթացք և ձանապհայեմ
խաւարելոյ. հրա՛ւ իրեցեր զոնդրեա՛ս լու
սոյ ՚ի յերկնայինն հարսանեաս քո. ընդ
զուարձալից անդ ժողովոյ սրժա՛նացոյ
ընդառ դասուց՝. լի լապտերօք մոյծ յա՛
ռաւաստ ընդ լ՛մասուն նը հաւատացեալն
Ա՛ն՚րոյ բնութեամբ զոր ընդունցար ՚ի
փոյտ խաչին բևեռեցար՝ լուծանե՛լոյ
զմեզ ՚ի մեղաց՚՚ ենաեան հօրըն կատանաց՝.

լոյծ

ակ
գկ
դու

լոյծ և ըզսա ՚ի յանցեանսն վասըն քո՛
որ չարչարանացդ՝ լե՛ լսասես՛։
Ճո՛տ կամաւորս մահուս խաչին եղար ՚ի
նմա՛ զերկրպագանի՛ն. երկբօրեայ Ադամ զմա՛մբ
յերկրի՛. նոր ընտե՛ղծեր զմե՛զ կենդանի՛.
զի՛ջեալս ընդ քե՛զ ՚ի հո՛ղ մա՛հու վերա-
կո՛չեա ձայնիւ փրկանդ՝ լե՛ լսասես՛։
Ընդստեղ կանանցն իւղաբե՛րեաց և ո՛ղ
բա՛յլեն արտասուա՛լն. երբ ըզմեռեալ
անդո՛ւստալից ըզկենդանի՛դ յաւետե՛նից.
վա՛սըն նոցի՛ն որ արտասո՛ւաց՝ մաքրեա՛
ըզսա ՚ի յանցանացդ՝ լե՛ լսասես՛։
Ընդժեալ հիմնեցեր զերկնա՛ւոն ՚ի տե-
ղանե՛լ ըզքե՛զ նեղչանդ. հաներ զՀո-
զի՛ն որք ՚ի բանտին կապեալ զե՛շխա-
նըն մահացե՛ն. ընդ հանդուգնա՛ծ հոգիս
սրբոյց հանդո՛ն զհո՛գիս ննջեցելոց՝ լե՛։
Ո՛րպես ուխտեցա՛ր զորք երկնայի՛նք յերկ
նից՝ յերկիր իջանե՛լն. յորժամ յարեար
՚ի մե՛ռելոց՝ լցես ճաշակեցար արարածոց՝
սո՛ւրբ յարութեա՛մբ քո կենդանար յարու-
ցեա՛ ՚ի կեանս անմա՛հ. լե՛ լսասես՛։

Ընդ հան

Ազ հանդուրժեաք պահանջանացն ի յերկիւղէ երկնաւորացն. որք չաւետիս տային կանանց Եթէ մահ լուծաւ մահ, կանացուցանց. սա որ մահուս քոյ տընկայ կից՝ լեալ կենաց հաղորդակից լի լա՛։ Պարակեաք անմարմնականքն առ կին սատու ձգ գերեզմանն. սան չաւետիս ազգի մարդկան վասն կենացըն յաւէժական. դասաւորեա պատուոյ նոցին ըստ ընդնդնդեալ յօրըն վերջին. լի լա՛։ Ջաւհաւորեաք նըշան խաչին յարևելից վայրէ ծագի. հաւատացեալքն ի քէզ բևերկրին և ուրացօղըքն կոծեսցին. զի կըրպատուս սրբոյ խաչին պայծառացոյ չաւոյ նորին. լի լա՛։

Ոաչ դադրեաք երկնաւորաց դան ա-
ռաջի քոյ նախընթաց. զի նորեալքն քո ժողովիլսիմ քեզ ըստ առաջ բերեն ամ-
պոյ. ընդ աղաւնեաց օդանալոյ խառ-
նեա ընդսա ձգ երամից. դասաւորեա ընդսա վերնոյն երգել քեզ փառս ընդ զՀաբելնմանն։

Սաբ

Ամբասիկն տարնըք ելիւբ յորժամ
փաձաք գաս հայրենի. արեգակն լոյս
խաւարի՝ լուսինն ամաւորքըն նըւա-
զին. ըզամ յաւուրն անկըճիկ լուսա-
ւորիա լուսով քոյին. դասաւո՛։

Ալ ինձնական զօրայըն պետ փողէ զամ
գաձ աւետարերը. արիւք մեռեալք ոչք
յամամայ քաղզի ասի՝ եկըն վեսայ.
ըզ հարսնացեալ մաքուր հոգւոց կաը.
դեսն ըզգա՛ ի թիկ սըրբոց. դասաւո՛։
Տիրական յաքսոռ ընտսխ յարարչոյ
երկրպագին աւրդարութէ զայհարկ
դատես. վարձս ըստ գործոց հատուս.
ցանկս. յայնժամ շնորհսիս ողբմուէ
նըմնջեցելոյս մեր Քողուի՛. դասաւո՛։
Ամմաս մարդկան ազգ ժողովին որք
յաղամայ ծընեալք լինին. և հրեղէն
նաց դասք երկնայինն համանգամայն
վայրաբերին. ի յայնմ ահեղ հրապա-
րակին յիշեա ըզամ յօրն ահագին. դա՛։
Ցուցանէ՛ն գաղտնիք մարդկան իւրա
քանչիւրք որք գործեցան. բարեաց
գործողքըն պըսակին. չարեաց՝ ի
հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ յիշ
եա՛ զամ բարին գործըք մեղայըն
ջընջեսցին. դասաւո՛։

Ի-ու

Ի՞նչ ասեն արդեօք զանազանեալք. և պատմուճանք լուսափայլեալք. սուրբ վերակացին ի գլուխ եղեալ և արդարոց զգեստ զարդարեալ. հանդերձս արիւ հայց մանր նոցին բզտա լուսոյ վառաց նո. ցին դասաւ ո՛։

Փաղաց ի վիճակս բանձրանան աջակողմեանքն վերանան ։ յորժամ լսեն զբանական ձայն օրհնուէ ի բէն կոչ մեն. նըննջեցեալքդ մեր լըսեցո զձայնն բարբառոս քո. դասաւո՛։

Պահանայք և ժողովուրդք հայցեմք ի քէն որ բարեդաւթ. ընդ նըննջեցեալսըն հաւատով ընկալ ըզսա նովին յուսով. յերուսաղէմ քաղաք՝ վերինն յորում ամրոցքըն ժողովին. վառս ներել միշտ նոսին ներսդուխեդ երկնակ անձին։

Երգ։

Ա՛բարի՛ է և մա՛րդասի՛րն ան՛նախայ կալ և բա՛ր ընդո՛ւթ. որ դալի՛ ոգ ի սրո՛բէ լի՛ն ո՛ր դասաւո՛ր արդա՛-

ըուլեհան՝. Ը սրբ՛ց առա՛քելո՛ց
ձո՛ւ պըտակեա՛ զմե՛ր նը՛ղնցեա՛լն.
ո՛ղորմա՛ծ ձո՛ւ ո՛ղորմեա՛ւ հո՛գւոցըն
մե՛ր նը՛ղնո՛ւ ցելո՛ց։

Ց՛ո՛ւրժամ՝ գլեա՛լքըն կա՛տարի՛ն՝
ո՛ր գայի՝ աւուր մե՛ղ սա՛տանեկին.
մնո՛ղատրե՛ց ըսանքը՛ն յոյգելի՛ն
ա՛ռաքելո՛ցըն վը՛ճարին՝. ո՛ղոր՛։

Ի՛ վերի՛ն եըս՛ ասաղէ՛մ՝ ի՛ բնա-
կարա՛նըս հրե՛շտակաց. ո՛ւր ենո՛ւք
և ե՛ս դիա՛տ ակա՛ն ծ ե բայեա՛լք. ազա՛տ
նակեըս՝ ի՛ դըժոխո՛ւն եդե՛ւ մա-
կա՛ն՝ պայծառացեա՛լ ա՛րժա՛նա-
պե՛ս. ո՛ղոր՛։

Ա՛նդաւա՛ր վիճա՛ց քրիստո՛ն ո՛ր
ժամանակ դա՛ւ ի՛ յերկինք՝. ի՛ վե-
րա՛յ լեւո՛ց հոգմո՛ւ քո՛ հայրենի՛
կե՛ցա՛ ըանօք՝. և առնե՛ս հրաւի՛ր
ձուլեհան՛ն՝ ը զբո՛ւնութիւն ո՛րդւո՛ց
մարդկան. ո՛ղոր՛։

Ի՛ դնել լսմի՛ն ըաղմի՛ վեռա՛ն
և՛ առաքա՛տըն զա՛ ըդարի՛. զաքեր-

հլեա՛ն վոզը՛ն զոչէ ԽՀՀ սա՛ւրբք աաւ նայն ա՛նդ հա՛ւասքն՝ ա՛ղբատա՛ց զասքը՛ն բերկրեԽՀՀն. լ՛սկ ա՛ղաւսկը՛քն լա՛ւխանձէ՛ն. ո՛ղորմ՛։

Յո՛րժամ հըլնէլ՛ն վոզը՛յն լենեԽՀՀ և զևտակա՛ն զլըխ՛ն յայտնել՝ ձա՛ռատա՛ւ սըրբո՛յ խաչի՛ն ԽՀՀն յարևելից վա՛ռօ՛ք ծագի՛ հըլշտակա՛յ զունդք ծա՛ւալԽՀՀն հըլշտակապե՛տ պա՛ւ նակէ՛ն. ո՛ղորմ՛։

Ո՛հդ խոըհո՛ւրդ քահա՛նայի ԽՀՀն բա՛զմատարած կայը՛ լ՛ւ բեմի՛ն ա՛ռաջի՛ն տը սո՛ւրանԽՀՀյն. հո՛ւր հիշանի՛ խաւա՛ւ մըրճի՛ տը՛ըտմեալ հոգի՛ն քո՛ւրա՛ խանաԽՀՀն. զի՛ Թողութի՛ւն մի՛ զա՛յ լինի՛. ո՛ղորմ՛։

Ա՛ծսկ՛ս աստուա՛ծախօԽՀՀս լ՛ւ ահա՛ լո՛ւն ը՛զլե՛ւատա՛յ՛ն. մա՛ըզարէ՛քն խա՛ւրա՛ յիւլի՛. ԽՀՀ է՛ քահանայ՛ք հի՛ն օ՛՛ըն նէ՛ն. յա՛ռաջատա՛ւ՛յն մեղ ծանո՛ւցի ԽՀՀն ը՛զգալո՛ւստ ո՛ր մի՛՛ածնի՛ն. ի՛ վերը՛ կո՛ւլ՛ մեղ յա՛յտնեցի ԽՀՀն յա՛նապատա՛ւ ա՛ն կե՛րա՛՛կրե՛ն. ո՛ղորմ՛։

Տըղամարդ՝ որ չարչարանք քաւի
զին առնէր զգաստ՝ և խաչին. և փայտն
բարձող եղեալ էր վէր ադամայ նախա-
ստեղծին. ո՞ղորմ՝՝։

Օ՜ անհուրեցյն զօրք և՝ բնեայք
յորժամ տեսին զտէր՝ յխաչ՝ և խաչին.
անդադար լոյս քո՝ զ արևն առնէր. և՝
լոյս լուսնին նըւազ՝ զեցաւ. յամհեղ վա-
ռա՝ց աստուծ՝ած որդւոյդ խաւար
եղև՝ ընդ ամ՝՝ենեսեան. ո՞ղորմ՝՝։

Ո՜ւրախացա՝ն ազգք՝ ժողովրդեանն
յորժամ լուան զքո՝ յա՝՝րութիւնդ.
նոքա ուրախ՝ութ՝ զարդա՝՝ցին՝ ի
յարութեան սուրբ վա՝՝ծին. ո՞ղ՝
Ընդհանո՝՝ք սրբոց՝ յ խաչին՝՝ն և ան
բարբառ բարե՝՝խօսին. և՝ սրբոց՝՝յ
աստուծ՝՝ածնին՝՝ն և՝ յօհանուս հա-
րա՝՝պետ՝՝ն. և՝ սրբոց՝՝յն առաքե՝՝ն
նոսի՝՝ն և առաջին մարտի՝՝րոսի՝՝ն. և
սրբոց՝՝յ լուսա՝՝ւորին՝՝ն հայաստան
եաց՝՝յ հայրա՝՝պետի՝՝ն. և սրբոց՝՝յ ա-
ռա՝՝քելի՝՝ց և՝ համօրէ՝՝ն մարտի՝՝րո-
սաց. ո՞ղորմ՝՝։

Ես ամաչեմ Տէր՝ ի վեր ընդառ երեսս քո
առնել զերծ իմոց. զի Տէր ով երթայցեմ ես
այսօր. յառաջի՞ն ոթեվանին զոր ունէր
պիտի. ծպնեա Տէր և լեզո քոյ այսօր.
յառաջի՞ն ձանձանալ ունիմ. և՛ի վեր-
անդամ զալըստեանդըզ քոյ ծպնեա Տէր
մ՚ լինէ։

Եւ՛ինչ էր հարա Տէրս այր վախճանիլ իմոյ
լայլ Տէրութիւն ողորմութիւն և՛ այշխարհութիւն.
սի՛ Տէրըտ իմ խառնվեցաւ յիս և՝ ոսկիզբ
իմ ցանմանիքիցան. ծպնեա Տէր և լեզո քոյ
Ո՛ մնահի Տէրձս իմ զանըմուրիւն դիս
սպահանջօ Տէր ղբ հնդուոյ իմոյ. առնել
ի Տէրն զիս ձանձանալըս հեռապոյն զոր
ոչ պիտի. ծպնի՛։

Եայեցեայ Տէր. և ոչ ոք էր որ ծպնիկը լինէ
ասել լինելոցս Տէր յեա՛ծ վերկուրեանն
իմոյ՝ ցըշծասցէ Տէր հոգի իմ յաղբայ-
ութեան քոյ. ծպնի՛։

Գըրեցեայ Տէր ես ի զիս հինգամնոցն.
և մի՞ հինեցեայ Տէր երթալ առ արարչիչն
երկինի՝ և երկրի՛. ծպնի՛։

Յանէ ստուեր Քրովբէ ի յայնմ ոչ լուսոյն՝ հիւսուացար Քրովբ. խաղաղամէր խաւարչային ձայնի կեցէր Քրովբ ընդունելի պիտուին հանդանակ Քրովբ պատուիրէ բարերար ստեղ ծնողիդ՝ ծպն՝՝։

Յանդամանս Քրովբն հոգւոյս՝ ի մերումս ի քահանայ Քրովբ դնէ գեղեցիկ շինուածոյս՝ զարհուրիր Քրովբ ի սպառնալեացդ թա գաւորին՝ Եթէ՝ պահանջէ Քրովբ յինէն զառաքեալդ պատուիրանին՝ ծպն՝՝։

Կուսածէ Քրովբն մանրագնեաց ի մի ի սուս. յայնմ աւուր Քրովբ ահնդ անտնին զգինս արեաց Քրովբն քոյ մի դատապար տեր՝ ծպն՝՝։

Սոսկալի Քրովբէ ծր վախճանի՝ ևա հեր Քրովդէ օր քոյ դատաստանին՝ յայնմ աւուր Քրովբ ահնդ անտնին զգինս արեաց Քրովբն քոյ մի աշտեա տա հնել՝ զի պատուիր Քրովբ եմ բարերար տեղծողիդ՝ ծպն՝՝։

Օգնական Քրովբ դատաստանն դատաւո րին ահի՝ և զարհուրեցար Քրովբ ի ան

պատ

պատրաստեմ ի քեզ զիս՝ ի հրամանաւ քումմէ զոր խոստացայ քեզ ես։ ՚ՀՆ։

Աչք ամէն ունելոցն յուսան ի քեզ Տէր, եւ դու տաս զկերակուր նոցա ի ժամու իւրում։ Բանայ զձեռս քո եւ լնու զամենայն կենդանիս զհաճութիւն։

Արդարն ի ճանապարհս իւրում եւ սուրբ ի գործս իւր։ Մերձ է Տէր ամենայն կարդացելոց զնա ճշմարտութեամբ։ Զկամս երկիւղածացն առնէ, եւ զաղաչանս նոցա լուիցէ եւ կեցուսցէ զնոսա։ Պահէ Տէր զամենայն սիրելիս իւր, եւ զամենայն մեղաւորս կորուսցէ։ Օրհնութիւն Տեառն լցցի զբերան իմ, եւ օրհնեսցէ ամենայն մարմին զանուն սուրբ նորա յաւիտեան եւ յաւիտենից։ ՚ՀՆ։

Ամէն։

Ողորմութեան հանդուցեալոց քո ծառայ՝ արա հանդիստ ողորմութիւնդ։ Եւ ի ժողովրդեան սրբոց քոց հանգուցեալոց՝ ընդ նոսա ողորմեա։

Ես հաւատովիմ զքեզ տէր։

Այս հանգուցեալ հոգւոյն աղաչեմք զքեզ տէր զի զնա ընդ արդարան դասեսցէ։ Եւ զի ի ժողովրդեան սրբոց քոց հաշուիցի ողորմութիւն իւրոյ։ Ամենակալ տէր ծառայ քո ի քեզ յուսացեալ է։

Տէր ողորմեա ելոյծ։

ազ Վա՛ռ որդի՛ իմ անօթակել և բարեգութ
դեպա՛ զքո արարչին սիրովդ՝ ի հոգիս
հանգուցեալ ծառայիդ քոյ ։ Յիշեա՛
յաւուր մեծի գալստեան աւքայութեա՛
քոյ։ Արի՛ արժանի ողորմեա՛ քաւու
թե՛ և թո՛ղութ մեղացդ։ Ա՛ստուածոյ
պայծառացո՛ զնա՛ ի քո յաջակողման
դասուն ։ Օ՛ի դու ես տէր և արա՛րիչ
ամենեցուն. դատաւոր կենդանեաց և
մեռելոց։ Ա՛յո՛ քեզ վայելէ փառք՝ իշ-
խանութի՛ և պատի՛ւ. այժմ՝ և միշտ։

Ա՛յս տուր ասի օրհնութի՛ն ըստ պատշա՛ճի տ
ո՛ւրքն. կամ՝ ի յայնէն։ Ես ղինի՛ մաղթանա՛ն
ես տրտմեա՛մ, ես տղօքա՛ն ։

Ա՛ղաղանդ Տէրունական Տօնից։

տեն Փառք հրաշափառ ծննդեան քո տէր.
զօրհնեալ և գիտաւորեալ զհրաշալի
և զյաղթօղ ծնունդդ քո տէր օրհնեմք
փառաւորեմք ։ Ա՛ստղատեր տէր վան
սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի.
և վէմ խաչի քոյ պատուականի՝ ընկալ
զաղաչանս մեր և հեղո՛ զմեզ։

Սոյն

Այնուհետև ասաւ Տէրունէական աղօթքը ամենայն ուրախութեամբ. ապա ելանելով ի տաճարէն, եկեալ գնացին ի Գաղիլեա, եկեալ ի պատարագատեղին, եկեալ ի մաքրարանն, եկեալ ի տաճարն, եկեալ ի խորհրդարանն, եկեալ ի խորանն, եկեալ ի սեղանն, եկեալ ի հարիւրապետին հռոմայեցւոյն որում եւ ի՛ գործ ետուն խնդրելոյ ի նմանէ։ Ուստի ի գալուստն հռոմայեցւոյն ոչ ինչ ինչ ասաց։ Այլ պատուէր արար՝ վասն սրբոյ հոգւոյն ամենայնի ընդ մեզ լինել։ Ոչ ինչ ինչ ոք ասէր ի հոգին սուրբ. ինչ ոչ ոք ինչ խոչ ինչ ոչ ի՛ գործ ետուն եկեղեցւոյ առ գործ պատրաստ պրոնչ ոչ պատ. ի ոչն ոչ ի վերոյ։

Վարդան Տօնից սրբոց։

Վարդիսասուէ սրբուհւոյ Աշտիճնին. և սրբոցն Յովհաննու կարապետին. սրբոցն Ստեփաննոսի նախավկային. և սրբոց Դաւթելոցն մերոց Յոհաննէսի և Խարիտու վկիմէոսի. և սրբոցն Գրիգորի մերոց լուսաւորչին։ Շնորհատուր և ա՛ զօթիւք սրբոց այսց անուն, որոց այսօր ի յիշատակ։ Արժանի լեր մեզ պատուական կանել՝ Տէր ընկալ զաղաչանս մեր և ակն ալի գթիդ։ Ամէն

Աղերսանք պահոց։

Երդն Պահէ իմ հոգի և փառաւորէ զանունդ քո. հոգի իմ՝ և բարձր արարիցէ զքեզ։ Աստուածածին մեր։

Երկիր Տուր փառս իմ. տուր զօրհնութիւն մարդասիրին՝ թագաւորին յաւիտենից. որ փրկէ զծառայս իւր և ի հեթանոսացն։ Աստուածածին մեր։

Վինա Դու ես մեր մեր. դու ես քոյ փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն անձինք մեր։ Այ՛։

Տաքր Բարձրացաւ եղջիւր իմ յանձ փրկիչ իմ. հաստատեցայ սիրտ իմ ի՛ ի նոր ուրամբ և հաւատով։ Աստուած։

Երրն Խաղաղութեամբ առնէր զքեզ. զխաղաղութիւն և զաղօթսն քո պարգեւեա մեզ։ Այ՛։

Ձայն Ձայս կենդանութեանդ՝ լսեալ և տպաւէն փրկութեանդ որ յանձ փրկեա և փարատեաց զցաւս անձինն իմոյ։ Աստուած։

Խոս Ընկեսցին աղօթք մեր ի տաճար սուրբ քո. խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդիր. ուռածս մեր։ Աստուածածին մեր։

Ննջ Լուր մեզ տէր՝ լուր մեզ ածպանին աղօթ մուէ, և զթութիւդ քով խնայեա յամբաս բածս քո։ Աստուած։

Աղօթք երանելւոյ Եփրեմ հանոնացւոյն։

Ա՛ռ ի վերուստ խաղաղութիւն և փրկու-
թիւն անձանց մերոց. զնոր աղաչեմք զքեզ
Ա՛ռ լսելի լինելոյ նոյ ձայնի աղաչա-
նաց մերոց. զնոր աղաս։
Ա՛ռ քաւիչ և ներօղ լինելոյ նոյ ի վեր
մեղաց մերոց. զնոր աղաս։
Ա՛ռ թողոյ մեզ զնոյ յանցանս մեր զիա
նայ և զակամայ. զնոր աղաս։
Ա՛ռ զի մի ընդ խոտանել զտանիցիմք յա-
ւուրն պատասխանատուութեան. զնոր։
Ա՛ռ հոգւոյն հանգուցելոյ որք ձշմա-
րիտ և ուղիղ հաւատով ի քո ննջեցին
զնոր աղաս։
Ընդ հես միաբան վա՛ ձշմարիտ և սո՛ր հա-
ւատոյս մերոյ. զնոր աղաս։
Օ՛ անձինս մեր և զմիմեանս տո՛ն նոյ ա-
մենակալին յանձն արասցուք։
Ողորմեա՛ մեզ տէր տէ՛ր ըստ մեծի ո-
ղորմութեանդ քումմ. աստուածդ ամենից
միաբանութեա՛ն. տէր ողորմեա՛. տէր ողոր-
մեա՛. տէր ողորմեա՛։

Ի ղօթս։

Տէր աստուածդ եւ ողորմածդ պիտի. ըլլայ. որ արարիր զմիս ի զբօսանս բա. ղում օրհնութեամբ՝ ի վերուն անձանց մերոց եւ զպիշեր ի հանդիստ քնոյ՝ տարածեալ բնութեամբ մերոյ։ Իսկ այժմ զար. թուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհ. նաբանութիւն ահաւոր եւ վճռաւորեալ անուանդ քումմէ։ Ընկալ եւ այժմ զաղաչանս մեր՝ եւ յայղպիսի մեղ ուղիղ հաւատով եւ առաքինասէր վարուք ի նոյն սպասաւն քո կանխել միշտ։ Զէնոյ վինն կանոնիբս անդադար փառաւորել զհայր եւ զորդի եւ զնբ հոգիդ. այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղաղակութիւն ամենից։

Օ քեզ որ յամի զթած եւ մարդասէր ոգիս ես՝ ազատեալք հանապազ զի զօրա. ցուսցես զմեզ օրըստօրէ կալ ի կարգի կրօնաւորութեանս մերում։ Ցնծութեամբ ի վերջ զքաղցր լուծ քո զոր եդեր ի վիզ մեր. զի կարասցուք կալ ի պատուիրա. նի քում. եւ զհաճոյանս առնել առաջի

քո

քո յամ ժամ ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի՝
Ընդհատակեայն երդակուէ զքեզ օրհ-
նել. զքեզ գովել. եւ քեզ դոհանալ եւ
փառս մատուցանել ամենազօր Տրու-
թեդ. այժմ եւ միշտ. եւ ։

Սաղմոսիւք եւ օրհնուէք եւ երգոք հո-
գեւորք անդադար փառաւորեմք զՏայր
եւ զորդի եւ զՍուրբ Հոգին այժմ եւ միշտ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս. քս. ամէն։

Խաչ մեր որ յերկինս է։

Վերակաց Երկինք պատմէն և ոչ տպաւորէն
նանաւասն։

Ա՛յր ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յամ
ժամու խոսիլ մեզ զբան նոն. զոր ասա
չհասցուք ։
Ա՛յր չանհանգոյց մեզ ՚ի փորձու թե, ո-
րում ոչ կարեմք հանդուրժել. զոր։
Ա՛յր անբիծ և անդատաստան կալ մեզ
առաջի աՀեղ առնելն քո. զոր։
Ա՛յր առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահան-
գիստան կենաց անխախտելոյ. զոր ։

Ա՛յր

Ա՛ր արժանի լինել մեզ վերին կոչ-
մանն, և երկնից արքայութեանն զնոր-
Ա՛ր հոգւոցն։ Այնմ և միաբան-
Օ՛ անձինս մեր։ Աղերսեա մեզ։

ՀՂՕՐԴ։

Ա՛ի դիշերի և՛ ի տուընջեան և յամ ժա-
մու զքեզ աղաչեմք. և՛ ի քէն խնդ-
բեմք մարդասէր տէր։ Լուր մեզ ած
փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո՛ ի
խնդրուածս մեր. զի մի՛ ունայն լիցին
վաստակք ծառայից քոց։ Այլ համայն
եւս գաշխատուիս մեր՛ ի գործ արդա-
րութեանդ, և՛ ի պատուհաս ածպաշտութեանդ
Ընկալ տէր զաղօթս և զերկրպագութիս
մեր. և հատո մեզ զողորմութիւն քո առա-
տապես ։ Ծածկեսցէ զմեզ ընդ հովանեաւ
աներեւոյթ աջոյ քոյ ։ Օ՛ օրացոյց զմեզ
տէր զօրութեամբ քով հոգւովդ։ Պահեսցէ զմեզ
ոտն չիքք սկանդ։ Այնպէս առ մեզ նշան
բարի՛ ի գովեստ և՛ ի փառաբանութիւն
անուանդ քում սրբոյ։ Օ՛ի՛ ի քո փառս
կատարի մեր արարածոց միանձնեանս
փառաբանութիւն՛ ի բարձունս հօր և որդ
ւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ. և ։

Խաչաղութեան աղաչանք։

Ո՛վ լսիչ քոյ, հովիւ բարի և յաւիտեան նահան, լսեա՛յց և այդ սրտ բանաւոր հօտի քոյ. զոր ժողովեցեր առ քեզ զքեզ ուխտեալ քոյ։ Օ՛ի քո առաքել կամք ոտ. և առ՛ի քէն ողորմութեանդ և զքո լինելդ ակն ունիմք։ Օ՛ամենաեան օրհնեա. զամենաեան խնամատանայ. զամենաեան լուսաւորեա. և ամենագուն պարգեւեա զերկնիկ ալքայութիւդ։ Այդ զի դու ես տէր կենաց և աղբ ողորմութեան. և քեզ վայել փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ. և։

Ո՛վ զիշխել և՛ տուչ ինձեան և յամ ժամ ժամ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին. այժմ և միշտ. և։

Վարդ Պնախանչիի և խոսովան հանոնաց։

Այդ ուղիղ զճնացս մեր՛ի Քրիստոս պարծանս խաղաղութեան. զոր աղաչեացուք։

Այդ յերկայ՛ի մինչ զամ խորհուրդս չարին. զոր ազա

Այդ պարգեւելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս. զոր։ Այդ

Ա՛ր պահելոյ զմեզ ըզ հալանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ. զնոր ազա-
Ա՛ր խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ վաղակի ըզ ոսիւք մերովք. զնոր ազա-
Ա՛ման հոգւոյն. Երէց ևս միաբան.
Օ՛ անձինս մեր: Ամէն մեծաց:

ՀՂՕՐԻՔ:

ՏԷ՛ր երկնի և երկրի՝ արարիչ համ ա-
րարածոց. երևելեաց և աննկատելեաց՝
Ընդ քեզ կարդալիք յիմ ժամ. զի ըզ
համ տեղիս ես ներուն քոյ. և արքայու-
քի քո ամենեցուն տիրէ ։ Ընդունելա մեզ
երկիւղիւ՛ի պաշտօն քո կանխել հա-
նապազ։ Սիրել զքեզ՛ի բոլոր սրտէ՝ և
՛ի բովանդակ մտաց՝ և յամ զօրուէ մեր
մի պահել զպատուիրանս քո ։ Հա՛մ
բառնալ ևս քեզ զձեռս մեր՛ի սրբուի
տեանց քոյոց երկնաւոր. և զտա
նել՛ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն. և
զառաքինասէր գործոցն յաջողութիւն։
Ա՛ր զի դու ես տէր հինոյ և նոր ողոր-
մելոյ. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանու
թիւն և պատիւ. այժմ և.

Աղաչողական ոմանց։

Քառասնից աղախին և յաղթօղ եղեալ կրկին ամ ծունր եկիր պատուել. և փառաւորել յամենեցունց թշնամեաց քոց։ Այսօր յերկրպագութենս մեր և ուսո մեզ առնել զարդարութեան ճշմարտութենէ։ Այո զի գուն ես ած խաղաղութեան. որ բար ձեր զթշնամութենէ ի միջոյ և արարիր զնահապետն յերկինս և յերկրի։ Ձեռս ա ծորաց և մերձաւորաց՝ աւետարանեցեր զնոր պարգեւս քոյին բարեացդ։ Արուր և զմեզ մեծի շնորհացդ արժա նաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ձեզմանս երկրպագուս քոս. ած մեր և տէր փրկիչ յոր քո։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյն. այժմ. և։

Յերկս օրհնութիւն և ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորութիւն զհայր և զորդի. զի և զնոր հոգին. այժմ. և։

Քարոզ ողջմտեա ի ննեղութիւն խանդաղատութեան։

Այո պատանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմին ի բարերար տնէ մերմէ. զոր աղաչեսցուք։ Այո

Ա՛ն ելեկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտուէ մարդ
կան՝ և յորոգալէ ամառնային. զնոր
Ա՛ն ամ անձանց քրիստոնէից և ամենց
հաւատացելոց. զնոր ազա։
Ա՛ն որք ՚ի լերինս՝ յայրս՝ և ՚ի փոսերս
թնակեալ են ՚ի հարքն մեր. զնոր։
Ա՛ն որք առգնասիք և օրհնու՚ք կատա
րեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց.
զնոր ազա։
Ա՛ն հոգւոցն հան։ Ընդ ևս միւսանգամ։
Օ՚ղանջինս մեր։ Ողորմեա մեզ։

Ընդ ղօնչ։

Պահանգամք զքեզ նոր նաճ մեր, որ զար
ձուցեր զմեզ ՚ի հանգստանէ քմոյ
շնորհիւ ողորմուե քոյ։ Օ՚ արեւ ըզ
միտս մեր արդարուէ առ քեզ նոր նաճ
մեր. զի տեսցեն աչք մեր փրկուէ քո։
Ընկեցէ և քննակեացի առ մեզ նաճուէ
քո. և ողորմուէ քո հոգւոյն և պահա
պան լինի ՚ի վէր պաշտօնէից քոց։ Ընդ
զմեզ զծառայս քո արժանի արա ՚ի
տուէն և ՚ի գիշերի՝ և յամ ժամու մշտ
խորհիլ ՚ի սէր պատուիրանաց քոց. և
զոհանալով վարձատրել զհայր և զոր
դի և զնոր հոգիդ. այժմ և։

քանզի զք վիճակ եղեալ ես. որք զանձինս
ձեր ի մանուկք պատարագ և զեղ-
նեալս առաձգոյ ի հօր ի հա՛ս անտ և
ընդ. ժողովելոցս ի կատարեա՛լ գիշե-
րատակ անուանն ձերոյ, բարեխօսեցէք
ա՛ռ տէր վա՛ր քառնե՛ մա՛ղց լսել ըն-
դ. Ողորմեսցի՛ ընդունել զոս միա-
բան անգամ հնազանդս տէր ամե-
նակալ աջով մեծաւ բարձրեալ և
ընտակալեցիս զոս ի քեզ՝ և ի մեղ
և ընկալցի՛ս։

Ուրախ լեցին ամենեքեան որք յուսա-
ցեալք են ի քեզ. յաւիտեան ցընծասցեն
և բնակեսցիս զոս ի նոսա։

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան քո
զի օրհնեսցես զոս զարդարեալ ոգի զի-
նու հաճեալ քով պըսակեցեր զնոսա։
ազատանօք աջոյն (այս անուամբ) և այլ աջոց
մարտիրոսացն. խնայեա՛ ի մեղ և ընկալ։

Տո՛նէ այսօր եկեղեցի սուրբ գիշերատա՛ն
կո՛ս ձեր սո՛ւրբ ըմբռնկայք. որք զօրու-
թի՛ սուրբ Հոգւո՛ն վանեցէք զպա՛տե՛
սատանայ՛ չա՛րին. և՛ ի կամարըս լուսեղէ-

նրա Թագաւորութեան օրհնել սուրբ
Հոգւոյն Աստուածութեան:

Սբ. Յովհաննու Ոսկեբերանի.

Այսօր դասք հրեշտակաց, ուրախ
լան նան ընդդէմ ելեալ ածէին սոքա
վանականի նախատակիցին. քանզի ըղձ
ացեալ ամենայն քրիստոնեայ զհանգիստ
առնել ըղ Քրիստոս ղերանակ մարտ հե՛ղման
արեան սուրբ յիւր վիրաւոր ընդ ամենայն
անդամս նորա քան զամենայն:
Խաղաղ եմ համարձակութեամբ ասել
այդ ի ձեռն հեղման նորա արեանն լուեալ
քանզի յօժարութեամբ մատնեաց զանձն իւր
չարաչարն ընդ զառընն տանջանաց վասն
մերոյ անուանն:
Քանզի արհամարհեալ անօգուտ ցան
յաւուր ըղձից աշխարհիս և փափաք
անց յաւուրս խոնարհեալն կենացն. և մինչ և
հանապազ ուրախանայ ընդ նմա Քրիստոս
յանըմպելի սպասուս յուրբաքանչիւր ըղձ
Քանըզի զհղէ եկեղեցի քան քրիստոս
ըզ ըզ յաղթանակ մարտ հեղմանն սրբ-

եան

համն սոքա ՚ի վեր քան զմեծն անուանն քո
տէր։

Փառք քեզ հօրն և միածնին, որդւոյն միածնին
և սուրբ հոգւոյն քան զամենայն
կեանս. վասն քոյ պատիւ և իշխանութիւն այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն։

Ա՛ր յորժամ շուրջ ի մեզ եմք եկեալք և երկիր
՚ի յոտից վառարանի քանիցն առաքելոցն
սուրբ։ Այնժամ նըստուցանեն զմեզ աջմէ իւրմէ ընտիրքն անուանն
իւրոյ ՚ի լուսաղէն խորանն զնդաստանս
երկնից։

Վերջին Ա. յաղօթս դասուց հրեշտակաց։

Աւետեաց Յովհաննէսեան Տէրտէրն Ճ՚ի
Գիշերապշին քահանան։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

ա Տ՚Հոլովեսցէ զիս. և ինձ ինչ
ոչ պակասեսցի։
Ի վայրի դալարուջ անդ բնա
կեցոյց զիս. և առ ջուրըս հանգըստեան
սընոյց զիս։

փ Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՚՚։ Լըցիր ոմն ղանձ
րև ի վէր դնդմանն ոմն ցօղ դի ցօղիդ յի բիկիր
Ծառեսցի յաւուրս նո՚ր արդարու ի. բա
զում խաղաղութի՚ն, մինչև կատարեսցի
լուսինն։
Փառք և երկրպագու՚ի հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սըբոյ. այժմ և միշտ և յաւի
տեանըս յաւիտենից. ամէն։

Ց՚ոմ Տէրտառեան պօղոս. առ. առաքեան
պէյնէ պայս խա ասաս։

Ղ՚ամաք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ քո՛
աչքուխայ. մարդկան ազգ սաղմոսեն
քեզ. ալէլո՛՚ւխայ։

Անէլուխայ. ալէ. ալէ՛՚։

Լա՛՚ւ զուարթ և սէր, խոնարհեցայ ակ
զունկըն քո. մոռա՛ զղջ ողորմութիւդ քո
և ըզաւուն հօր քո՝ զի գանկացաւ թա-
գաւոր գե՛ղդ քոյ։
Սա է՛նքն է ար քո. երկիրպագեա սրմա
և զուարթը ծուրդ երկիրպագէ սրմա.
և պատարագ վերնսրս սորա պաշտեա
դեն ու՛ծամանդ՚ի ժողո՛վրդոց։
Ա՛լէ՛՚։ Ա՛ւա կարդացէ առիս՝ հոգը իմ ի
ես դու. ձա՛ ընդունող վերիւղ՛ իմոյ,
Ո՛ւ անդրանիկ արարիչ գիտա և բարձր
քան զամ թագաւո՛ր երկրի։
Փա՛ռք և երկրպ՛՚։ այժմ և՛՚։ ալէ՛՚ ի։

Ա՛լէլուխայ. ալէ. ալէ՛՚։

Լ՚ցի՛՚ ոդ զանձրև՛՚ ի վէր գիտման. ոդ բմ
ցօղ զի ցօղի՛՚ երկիրը։ Ա՛ա

Ծ·ագ և սցի՛ յաւուրս նէր արդարութի՛ն.
բազում խաղաղութի՛ն, մինչև կատարեսցի
յուսին։

փ Ա՛ղ՛։ Աջոյց տու զվերկուս իւր առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութի՛ն իւր։
Հիշեաց ողորմութե՛ն իւրոյ դյակոբ, ճշդ
մարտութի՛ն իւրոյ դտունն իսրայէլի. և
տեսին ամ՛ ծագք երկրի զվերկութի՛ն ա՛յ
մերոյ։

Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։
Ա՛լէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

բ Ա՛յ կարդասցե առիս՝ հայր լմեաս դու.
ած ընդունող վերկու՛ն լսոյ.
Ն՛ս անդրանիկ արարիչ գնա և բարձր
քան զամ թագաւո՛րս երկրի։

փ Ա՛ղ՛։ Ընդ քե՛զ է բսկիզբն առուն
զօրու՛ն. ի վայելչու՛ս սրբոց քոց յարդան
դէ յառաջ քե զարուսեակ ծննդ՛ց զքեզ։
Երդուա՛ւ տէր՝ և ոչ ևս զղջասցի. թէ
դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին
մելքիսեդեկի. և տէր ընդ աջմէ՛ քումմէ։
Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։
Ա՛լէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Ցոյց տը զմեզ եւ
զաց յայտնեաց զարդարուն եւ
Շնորհաց ողորմութիւնդ եւ
ձգնարտուն եւ զաւուն ինչ
սին տամ ազգ երկրի զմեզ
Ամէն։ Շնորհ տը զաւելի եւ զամ հա
զուլ ընդ
Ամպիս երդուաւ տն եւ ուխտս եղ նմ
յաւիտեան։
Փառք եւ երկրպ՛ այժմ՛ եւ միշտ եւ
Ամէն յաւ. աւե. աւե՛։

Ընդ քեզ է ըսկիզբն աւուրըն զօրու
ի վայելուն աչց քոց յարկնդէ յառաջ
քան զարուսեակ ծընայ ըզքեզ։
Երդուաւ տր՝ եւ ոչ եւս զղջասցի թէ
դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին
Մելքիսեդեկի. եւ տր ըստ աջմէ քումմէ։
Ամէն։ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու.
եւ ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա՛ յինէն և տայց քեզ զհեթա
նոսս ի ժառանգութի և իշխանութի քեզ
ըստ ամ ծագս երկրի։

Փառք

Փառք և երկրը՝՝։ այժմ և միշտ և՝՝։
Ամէն լուիցեայ. ալէ. ալէ՝՝։

դ Յիշեա՛ տէր զդաւթի և զամենայն հեզութիւն նորին.

Որպէս երդուաւ տէր և ուխտեաց եդ տեառն յակովբայ։

վ Ասէ՝՝։ Տէրը հոմանեացդ ղեռ և ինձ հնչ ոչ պակասանացի։

Ի վայրկ՛ դալարուոջ անդ բնակեցայց ղիս և առ ջուրբս հանգըստանեն սբ՛նացդ ղիս։

Փառք և երկրը՝՝։ այժմ և միշտ և՝՝։
Ամէն լուիցեայ. ալէ. ալէ՝՝։

դկ Տէրը ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծընայ ըզքեզ։

Խնդրեա՛ յինէն և տացց քեզ զհեթանոսս ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քեզ ըզ ամ ծագս երկրի։

փ Ասէ՝՝։ Ըզբր դուստր և տես. խոնարհեա՛ ցոյն զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և ըզտուն հօր քո. զի յանկացաւ թագաւոր զեղջ քոյ։

Սա ինքն է տէր քո, երկիրպագեա՛ սմա և

և դուստր ծուրայ երկնըպաղչի անա, և պատարագօք զերկնսըս սորա պաշտեայցեն մեծամեծք ի ժողովըրդոց։

Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։

ՀՂԵԼՈՒԽԱՅ Յոթնեքին ՁԶ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ողորմեա՛ ինձ ով Աղա երկիր. և բա- ա՛
նիւ ինձ երկինք հաստատեցան։

Խ՛ հոգեւոր բերանոյ նոր ամ ղօրութիւնդ նոյ

Ա՛ղ։ Յարեաւ ձայ և ըղձութեան ամ փ
թիւնամիքդ նոր։

Փախեան առելիք նոր յերեսաց նորա։

Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։

Ծ՛ահիս հարիք ամ հնեթանոսք. աղա- ակ
դակեցէք առ ինձ ի ձայն ըղձութեան։

Տէր բարձրեալ և ահարկու. թագաւոր մեծ ի վերոյ ամենայն երկրի։

Ա՛ղ։ Հաճեցար նոր ըղ երկիր քո և դար փ
ձուցեր զգերուն յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո։ և ծածկեցեր զամ մեղս նոյ։

Փառք և երկրը՝ այժմ և միշտ և՝
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Յարեաւ ած և ցրուեցան ամ թշնա-
միք նր։

Փախեան ատելիք նր յերեսաց նորա

Ալէ՛՛։ Տէր թագաւորեաց՝ զեղծեալ
եղիցեն գեղեցա. Ողեցաւ ած զգեստեալ
ի մէջ երբ էած։

Փառք և երկրը՝ այժմ և միշտ և՝
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Յաճեցար ած ի երկիր քո և դարձու
ցեր զգերեսս յակոբայ։
Թողեր զանկրաւորեալ ժողովրդեան քո
և ծածկեցեր զամ մեղս նոց։

Ալէ՛՛։ Օրհնեցէք մանկունք զտր և
օրհնեցէք զանուն նոն։
Երկեալ անուն տն օրհնել յայսմ հեաւ
մինչև յան խաւեան։

Փառք և երկրը՝ այժմ և միշտ և՝
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Տէր թագաւորեաց՝ զեղծեալ ըզգե
ցաւ. Ողեցաւ ած զգեստեալ ի մէջ երբ
էած։

Ալէ

Ալէ՛։ Գովեա՛ հէմ զաղբ. և օրհնեա՛ զնո՛ր քո՛ սիօն։ փ

Օ՛ք զօրացոյց զնիզս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛ի քում։

Փա՛ռք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Օրհնեցե՛ք մանկունք զՏէր և օրհնեցեք զանո՛ւնըն տեառն։ դկ

Ելիցէ՛ անուն նո՛ր օրհնեալ յայսմհետ մինչև յաւիտեան։

Ալէ՛։ Կենդանի՛ է տէր և օրհնեալ է ձա՛ծ. և բարձր եղիցի ձա՛ծ փրկութե՛ն իմոյ։ վ

Ընդ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Փա՛ռք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

Գովեա՛ հէմ զաղբ. և օրհնեա՛ զնո՛ր քո՛ սիօն։ դէ

Օ՛ք զօրացոյց զնիզս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛ի քում։

Ալէ՛։ Ողորմութի՛ տեառն լի՛ է երկիր և բանի՛ն նո՛ւ երկինք հաստատեցա՛ն. վ

Եւ հոգւով բնդանոց նիր ամ զօրու-
թիւնք նիր.

Փառք և երկիր՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

դ Կանդանէ՛ ի տէր և օրհնեալ ի ձա. և
բարձր ի ղեցի ձա վիտեան իմոյ.

Այ՛ ե որ խնդրի զվերժ իմ՝ և հնա-
զանդ առնի զժողովուրդս ընդ ինև։

փ Ալէ՛՛։ Օտ՛ ինա հարիք ամ հնթանոց.
աղաղակեցիք առ ձե ի ձայն ցընծու-
թե. Տէր բարձրեալ և ահարու. թագաւոր
մեծ ի վերայ ամենայն երկրի.

Փառք և երկիր՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։

ՀԱլէլուիայ՝ ՀամբարձմանՆ ՏԷ.

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

ա Համբարձէ՛ք իշխանք զդրանս ձեր ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից՝
և մտցէ թագաւորը փառաց։ Ո՞վ է սա
թագաւոր փառաց. տէր հզօր զօրու-
թիւն և
րով. տէր կարող ի պատերազմի։

փ Ալէ՛՛։ Վառք ձեր բնդառաջել՝ հա-

զարք

զարք ուղղիչք. և տը ՚ինձ ՚է ասինէ
սըրբուե՛ իւրդ։
Ն՚Հ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութի
Հաս աւար. բաշխեաց պարգևս և հա
որդւոց մարդկան։
Փառք և երկիր՚՚, այժմ և միշտ և՚՚,
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՚՚։

Համբարձաւ ած օրհնութ և տը մեր ակ
ձայնիւ փողոյ։
Աղաղակ ասացէք ոյ մերում. սաղմոս
ասացէք Թագաւորին մերում. սաղմոս
ասացէք։
Ալէ՚՚, Որ հովուես զիսրայէլ՝ ընդունայց որ փ
առաջնորդես ոդ խաշին Յովսէփու.
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեսցես ա
ռաջի Եփրեմի՝ բանիամենի և մանասէի։
Փառք և երկիր՚՚, այժմ և միշտ և՚՚,
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՚՚։

Վառք ոյ բիւրաստուածք՝ հաղարք բչ
ուղղիչք. և տէր ՚ինոսա ՚ի սինէ սըր
բութեանն իւրդ։
Ն՚Հ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութի.
Հաս աւար՝ բաշխեաց պարգևս և հա
որդւոց մարդկան։
Ալէ՚՚, Ո՛ դնէ յամպս զբնաւոյս իւր և փ
շրջի նա ՚ի վերայ թևոց հողմոց։

Աստուածածնէ՛ն և մեծ վայելչուի
զգեցար. արևը զլոյս ոտք գօթոց.
ձգեցեր զերկինս ոտք գիտուն. և ար-
եկը՛ ի վերայ ջուրց զվերնացուրկս նէր.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.
Ալէլուիայ. ալէ. ալի՛.

Ը հովուեմոգ երէկ՝ նայեցաւ որ ա-
ռաքինութեան տղի խաչին յօժարեալ.
Որ ներսահոգ՝ է քրօջէն՝ յայտնեցաւ
առջի հարսին՝ բնութեամբնի և մանաւանդ
Ալ՛. Մեծ եղև մինչև յերկինս ոգոր
մուէ քո. մինչև յամպս ձգեալ ես քո
Խաչեալ ես դու յերկինս մեծ. և
յամ երկրի են փառք քո.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.
Ալէլուիայ. ալէ. ալի՛.

Ո՛ղջոյն յամպս քո զգեցաւ երբ. և շրջէ
նա՛ ի վերայ թևոց հողմոց.
Աստուածածնէ՛ն և մեծ վայելչուի
զգեցար. արևը զլոյս ոտք գօթոց. ձգե-
ցեր զերկինս ոտք գիտուն. և արեկը՛ է
վերայ ջուրց զվերնացուրկս նէր.
Ալ՛. Տէր բանաբերեցար զերկինս և է-
րեր զերկինս և ծընեար զիս.
Փայլեա զվայլատատուն քո և խաո-

վեա

վեհ զնդ. առաքեա զնեռս քո և ցբը-
ուեսցէ զնոսա։
Փառք և երկիր՝ այժմ և միշտ և՝
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՝։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողբումն քո. մինչև յաւիտեան ձգտարան քո։ Խարխեալ ես դու յերկինս ով. և յա մենայն երկիր են փառք քո։

Ալէ՝ Խոնարհեցոյց զերկինս և ֆջ. և մտ՝ ի՛նեռքդ ոսին ցնէր։

Ել՝ ի քրօքէս՝ և թըռեաւ. սլացաւ նա՛ ի թև ըն հողմոյ։

Փառք և երկիր՝ այժմ և միշտ և՝
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՝։

Յերեսաց նէր եղեն հարուածք. և գՀետ շուաղաց նէր երթիսեն մեռամեռք ի՛ թրոհնոց։

Երկինք հալածեցին և անհատուք վատնեսցին. ձանապարհք ոըք ի սկըզբա. նէն էեն հուրասցին. և ի՛նեմանէ գոյացի ամենայն երկիր։

Ալէ՝ ։ համարձակ իշխանք զգրուէրս ձեր ի վեր. համարձակեն զրուէրք յաւերտենից՝ և մըտցէ թագաւոր փառաց։ Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց որ հզօր

զօրութիւնք իւրով. որ կարօղ է պատահ
բազմի։

Փառք և երկիր՝՝, այժմ և միշտ և՝՝,
Ամէն։ Լոյս. ալէ. ալէ՝՝։

Յանարհնոյ ցոյց զի բլինա և հզօր. և մի
՛ինն բրդոյ ոսկոյ նոր։

Ո՛ր՛ի քրօքէս և Քրեաս. պատրաս
նա՛ի ինձ երբ հոդմոց։

Ա՛լէ՛, Հաւատացեալ ած օրհնութիւն և
որ մեր ձայն իմ փողոց։

Պաղմոս ասացէք ոչ միրուս. պաղմոս
ասացէք քաղաւօրին միրուս. պաղ
մոս ասացէք։

Փառք և երկիր՝՝, այժմ և միշտ և՝՝,

Ամէն։ Լոյս. ալէլուիայ։ Ծոցացոյն ոչ գալոխանն։
Ամէն։ ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Յանկարծ՛ն նա քան զոսկի և քան
զարկանս պատուականս բազումս. քաղ
ցրեալ է նա քան զմեղու խորխոր։
Քանզի ծառայ քո պահեցեալ զայս՛ի
պահել ընդմա զհատուցումն բազում։
Ալէ՛, Ի՛մ՛ք ապաւինայ արձակ ապատա
և ի խնամածէ Ձէ՛ի պատ ոսկ ոյ
Ա՛գուամարիկ երկնաւորին բեղմ ապա

տրա ՚ի վէր նը՛ ձիւնասցին ՚ի սաղմոն
փառք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

ակ Սիրտ նը՛ հաստատեա՛ յիս Ա՛ծ. և հոգի
ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորձ իմում։
Մի՛ ընկենուր զիս ի՛ երեսաց քոց. և
զՀոգի քո նը՛ սի հանիր յինէն։

վ Ա՛լէ՛՛։ Դարձո՛ զդաւթեծառայ իմ. և
խղճալ սրբով խնամ օձի՛ ընէնա։
ԶՀնձն իմ ընկալցի՛ զնա, և բազուկ իմ
զբարձուսցի՛ ընէնա։
փառք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

բա Ծովք աղաւնոյ արծաթեայ. և թիկ
նամէջ նը՛ ՚ի գոյն ոսկւոյ։
՚Ի գուժարել երկնաւորին ըզթագաւորս
՚ի վէր նը՛ ձիւնասցին ՚ի սաղմոն։

վ Ա՛լէ՛՛։ Առաքե՛ս զոգի քո և ըստեղծանին
զնոսա. և նորոգես զերեսս երկրի։
Եղիցի՛ փառք տն յաւիտեան. և տէր
ուրախ եղիցի՛ յարարածս իւր։
փառք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

ԽԿ Զլսէր զդաւիթ ծառայ իմ, և խաղով
սրբով իմ վօձի ընձնա.
Զհնձն իմ ընկալցի ինձնա. և բաղուկ իմ
զօրացուսցէ ընձնա.
ՃՀ Ալէ՛լ. Յայտնուի՛ բանիկ քոյ լուսաւոր
է. և խնաստուն առնէ ընտրեալս.
Օ քեզբան իմ բացի և աստ ոչխոպ. ի
պատուհրանըս քո փոխաբեաց անձն իմ.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛.
ՂԶ Ասացեր զոգի քո և ըստանաս վնա.
և նորոգես զերեսս երկրի.
Եղիցի փառք տեն յաւիտեան. և տէր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր.
ՃՀ Ալէ՛. Ոգի քո եղ և բարի՝ առաջնոր
դեսցէ ինձ ի յերկիրն ուղիղ.
Ա՛ր անուանէն քո տէր կեցուսցես զիս. ար
դարութիւն քոյ հանցես ի նեղութենէ
զանձն իմ.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛.

Օ քերան իմ բացի և առի զՀոգի. ՚ի պ
պատուիրանս քո փափաքեցայ անձն իմ։
Ներեաց առիս և սղոմեա լինէ, ըստ իրա
նունս սիրոյդ անուանդ քոյ.
Ալէ՛, ՚ի սաստկ քումմէ ոյր, և ՚ի շքն փ
չել Հոգւոյ բարկութե քոյ։
Առաքեա՛ց ՚ի բարձանց և ընկալա՛ զիս.
ընկալա զիս ՚ի ջո՛ւրց բազմաց.
Փառք և երկրո՛ւ, այժմ և միշտ և.
Ալելուիայ. ալէ. ալէ՛։
Որպէս եւղգ զի լինի ՚է գլուխ և ՚է դէ
մօրուան Ահարոնի. և ՚է մօրուայն լինի
՚ի գրասանս զգեստուց նր.
Որ ցո՛ղ զի ցօղն ՚ի Հերմոնէ ՚է վէր լերին
սիովնի.
Ալէ՛։ ՚Ի վայրի դալարուղ անդ բնակիս փ
ցոյց զիս. և առ ջուրս հանդըստեան
սընոյց զիս։
Դարձո՛յց զանձն իմ առիս. և առաջ
նորդեա՛ց լինէ ՚ի ճանապարհս արդարու
վասն անուանդ իւրոյ.
Փառք և երկրո՛ւ, այժմ և միշտ և՛։
Ալելուիայ. ալէ. ալէ՛։

դկ Ի սաստկ քումէն ներ, և ի շընչել
հոգւոյ բարկութե քոյ.
Առաքեաց ի բարձանց և ընկալաւ զիս.
ընկալաւ զիս ի ջուց բազմաց.
վ Ազէ՛, Ամէն ներ հաստատեա յիս ած և
հոգի ուղիղ նորոգեա ի փորձ խնամոյ.
Ամէն ընկենուր զիս ներ յերեսաց քոց. և
զՀոգի քո սրբ մի հաներ յինէն.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.

ՀՈՒՆԻՍ-ԻՅԱ ԼՍԱՒԷ.

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
աձ Յուզ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթա-
րեացին զիս.
Պատրաստա առաջի իմ զսեղան.
առն յանդիման նեղչաց իմոց.
վ Ազէ՛, Աւուր երկիւղածոյ քոց նշան.
զի ապրեսցին յերեսաց ամբարշտին.
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո ա-
ջովդ քովդ ընտրեալս քո.
Փառք և երկրը՛. այժմ և միշտ և՛.

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛.

Նահատ

Ակ

Ակնաբ քո սրեալ են հզօր. և ժողո-
վուրդք ի նևերքոյ քոյ անկցին ի սիրտս
թշնամեաց թագաւորին։

Ա Եհա՛ք քո ամ յաւիտեանս յաւիտենից
գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայ
ութեան քո։

Վ

Ա՛խ՝ Տէր զօրութեան ծառայքդ քոյ. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առիս ընդ
նմա բարութեան։

Տեսցեն առեալքդ իմ՝ և ամաչեսցեն. զի
դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս
Փա՛ռք և երկիր՝՝. այժմ և միշտ և՝՝.
Ա՛խ յուխայ. ալէ՛. ալէ՛՝՝.

Գ

Ա տո՛ւր երկիւղածոց քոց նշան. զի
ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպէս՛ ի փրկեցան սիրելիք քո կեցո՛ ա-
ջովդ քովդ և լուր մեզ։

Վ

Ա՛խ՝ Դո՛ւ պատրաստեցեր զուղղուե-
ցիրատուննս և զարդարուե յակոբայ դու
ա՛րարեր։

Նարձր արարէք զձեր ամբ. երկիրպա
էք պատուհանեալքն ոտից նո՛ր զի՛ սուրբ է։

Փա՛ռք

Փա՛ռք և երկրը՛՝ այժմ և միշտ և՛՝
Ալէլուիայ. ալե՛. ալէ՛՝։

ԻԿ Տո՛ւր զօրուն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա առիս նշան բարեաց։

Տեսցե՛նատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարե՛ցեր զիս։

ՓԿ Ա՛յլ՝։ Սակայն տէր ցընծոյ իմ նիստ լեառնմէ իմմէ. մինչև եդից զթշնամիս քո պատռճանդան ոտից քոց։

Գաւազա՛ն զօրուն առաքեսցէ քեզ տէր ի սիոնէ. և տիրեսցես դու ի մէջ թըշնամեաց քոց։

Փա՛ռք և երկրը՛՝ այժմ և միշտ և՛՝
Ալէլուիայ. ալե՛. ալէ՛՝։

ԳՃ Պո՛ւռ պատրաստեցեր զուղղուն. զերա էունս և զարդարութեի յակոբայ դու ածարեր։

Ո՛ւրախ արարէք զձեր ածմէր. երկիրպա՛ դէք պատռճանդանի ոտից նո՛ր զի՛ սուրբ է։

ՓԿ Ա՛յլ՝։ Յայտնեսցե՛ն երկինք զվայելչութեի փառաց նո՛ր և օրհնութի՛ նորա լըցան սրինգերք։

Ա՛ա

Ամառագոյնք ոմն ի լուսոյ հատանի ի նմանէ. և եղջիւրք ի ձեռին նորա զբտան. և անդ հաստատեցաւ զօրուն փառացն Նորա

փառք և երկիր՝ այժմ և միշտ և՝՝.

Ալէլուիա. ալէ. ալէ՝՝.

գկ Ապա տեր ցընոր իմ նիստ ընդ աջմէ իմ մինչև եղից զթշնամիս քո պատուհանդան ոտից քոց.

Զաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ տէր ի սիոնէ. և տիրեսցես դու ի մէջ թշնամեաց քոց։

փ Ալէ՝. Նիշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և հառաչ ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պատրոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

փառք և երկիր՝՝. այժմ և միշտ և՝՝.

Ալէլուիա. ալէ. ալէ։

դշ Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութիւն վարդապետի նոր. և օրհնութիւն նոր լցան սիրելիքդ։

Ամառագոյնք ոմն ի լուսոյ հատանի ի նմանէ. և եղջիւրք ի ձեռին նոր զտան. և անդ հաստատեցաւ զօրուն փառացն Նոր

փ Ալէ՛, Յո՛ւսք քո և գաւազան՝ նո՛քա մեզ
Թաւնեցանեն զկո՛ւս
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան,
ա՛ղն յանդիման նեղչաց իմոց։
Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։

դկ Այրանեցա՛ւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց
և ետուր ուրախու՛թիւն սրտիցս մերոց։
Ի պտղոյ ցորենոյ դինւոյ և ձիթոյ իւր
հանոյ լցուցեր ըմպելիս։

փ Ալէ՛, Նո՛քա քո սրեալ են հզօր. և ժո
ղովուրդք ի՛նձ ընկեցին ի սիրտս
Թշնամեաց Թագաւորի։
Ա՛ծո՛ւ քո ձա՛ծ յաւիտենից յաւիտեանից.
գաւազան ուղղուե՛ գաւազան արքայու
մե՛ր քո։
Փառք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։

Ալէլուիայ. Ալէլուիայ.

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

աշ Ի՛ւրուք ինձ զձայն օրհնութե՛ան քո. և
պատմել զամ բանութե՛ից քո։

Տէր սիրեցի զխոյեալ[1]եմ տան քո. և
զտեղի յարկի փառաց քոյ։

Ալէ։ Արասի զոր ընտրեցեր և ընկալար. և
լար. և քնաւհասցին ի գաւիթս քո։

Լցցուք մեք ի բարութէ տան քո. նր է
տաճար քո սքանչելի արդարութէ։

Փառք և երկիր՝, այժմ և միշտ և՝,
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՝։

Անճ է տր և օրհնեալ է յաւժ. ի քա
զաք այ մերոյ ի լերան սրբ նր։

Հաստատմամ ցնծասցէ ցնծութէ համր
կիր. լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝
քաղաք թագաւորի մեծի։

Ալէ։ Հիմն[2]նք նր ի լերան նր նր.
սիրէ տր զդրունս սիօնի առաւել քան
զամ յարկսն յակոբայ.

Փառաւորեալ խօսեցան վասն քոյ ա
հաւադիկ քաղաքդ այ։

Փառք և երկիր՝, այժմ և միշտ և՝,
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՝։

Արասի զոր ընտրեցեր և ընկալար. և
ընակեսցին ի գաւիթս քո։

Լ ցցո՛ւք մեք ՚ի բարուէ տան քո. որ կ
տածար քո սքանչելի արդարուէ։
ՔԱ Ա՛ստ։ Ո՛ւր որ յաւ իսեան կաս. և յի
շատակ քո յաղագ միոնէ յաղագ։
Ո՛ւր յարուցեալ դեռ ասցիս ՚ի մէջ սիօնի
ժամանակ դեռ ալոյ նէր հասեալ է ժամ։
Փառք և երկրպ՛։ այժմ և միշտ և՛։
Ա՛ստ լուեալ. ալե՛. ալե՛։
ԵՎԿ Խնա՛ն նէր ՚ի լեռնէն որ նէր. սիրէ
որ ը զդրանս սիոնի առաւել քան զամ
յարկսըն յակոբայ։
Փառաւորեա՛լն խօսեցաւ վասն քոյ
ահաւադիկ քաղաքդ նո՛յ։
ՔԱ Ա՛ստ։ Ա՛յսօր է դուր ատար նր. եկայք
գնաստցո՛ւք և ուրախ եղիցո՛ւք ՚ի տան
՚Տեառն եղև այս. և է լսքանչելի առա
ջի աչաց մերոց։
Փառք և երկրպ՛։ այժմ և՛։ ալե՛ Ե։
Ա՛ստ լուեալ. ալե՛. ալե՛։
ՊՁ Ո՛ւր որ յաւ իսեան կաս. և յիշատակ
քո յաղագ միոնէ յաղագ։
Ո՛ւր յարուցեալ դեռ ասցիս ՚ի մէջ սիօնի
ժամանակ դեռ ալոյ նէր հասեալ է ժամ։

Ալէ՛։ Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլո- իվ
րով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ։
Օ՛ի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր
պագից ի տաճար սո՛ւրբ քո. և խոստովան
եղէց անուան քումմ. վասն ողորմութե՛ան և
ճշմարտութե՛ան քոյ։
Փա՛ռք և երկրո՛ւ։ այժմ և միշտ և՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։

Ա՛յսօր է զոր արար տէր. եկայք ցրն- գկ
ծասցուք և ուրախ եղիցո՛ւք ի սմա։
Ի՛նձ եղև այս. և է ընքանչելի առա
ջի աչաց մերոց։

Ալէ՛։ Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ։ վ
կամ ով բնակեսցի ի լեառնի սո՛ւրբ քո։
Որ գընայ անբիծ. գործէ զարդարութի՛ւն.
խօսի զճշմարտութի՛ւն ի սրտի իւրում։
Փա՛ռք և երկրո՛ւ։ այժմ և միշտ և՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։

Ուրախ եղէ ես ոչ՛ք առ ինն ցիս ի տուն գէ
նո՛ւ երջանկութ՛ւն մեք։
Հասեալ կայինն ոտք մեր առ գրունս քո
երուսաղէմ։ Ալէ՛։

փ Ալէ՛, Լ ըսեր լինէ զձայն օրհնութե՛ ք՝ու
և պատմել զամ ըղքանչելիս ք՝ու։
Տէր սիրեցի զվայելչութի՛ տան ք՝ոյ. և
զտեղի յարկի փառաց ք՝ոյ։
Փա՛ռք և երկրի՛՛, այժմ և միշտ և՛՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛։

պկ Տէր ոչ կացցե՛ ի խորանի՛ քումմ. կամ
ո՛վ բնակեսցի՛ ի լեառնի՛ սուրբ ք՝ո։
Ո՛ր գընայ անբիծ. գործէ զարդարութի՛.
խօսի զճշմարտութի՛ ի սրտի՛ իւրում՝։

փ Ալէ՛՛։ Ա՛ղբ է ամ և օրհնեալ է յայժ. ի՛
քաղաք ոյ մերոյ ի լեառն սո՛ւրբ նո՛ր։
Հաստատեա՛ցաւ ցնծասցէ ցնծութի՛ա՛մ
երկիր. լերինք սիօնի՛ կողմունք հիւսիսոյ՝
քաղաք թագաւորի՛ մեծի։
Փա՛ռք և երկրի՛՛, այժմ և միշտ և՛՛։

Ալէլուիայ Ղ. տաղտուկ Յարուցէն։
Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

ոմ Բարձր առնեմ զքեզ ամ, զի ընկալար
զիս. և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամիս
իմ յիս։

Տէր

Տէր ած իմ կարդայի առ քեզ և լժիր
կեցեր զիս. ած հաներ ի դժոխոց զան-
ձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ այք
լջանեն ի գուբ։

Ալէ՛, Աշխարհ զիս ի զբոյ առաքանաց
ի կատոյ և ի բարկմայ,
Հաստատեաց ի վէր վիմի զոտս իմ. և
ուղղեաց ընդընացս իմ։
Փառք և երկրը՛, այժմ և միշտ և՛։

Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա,

Տէր ած մեր երևեցար մեզ. արարէք
ոշնս ուրախութեամբ կանխաւ միմեանս յան-
կիւնըս սեղանոյ։
Այ՛ իմ ես դու՝ և խոստովան եղէց
քեզ. ած իմ ես դու՝ և բարձր արարից
ընդքեզ։
Ալէ՛, Երկինք յանձասցեն առաջի նոն՝ զի
գայ. և գայ նա ի դատել երկիր։
Դատիցէ զաշխարհս արդարութեամբ. և ըզժո
ղովուրդս իւր ճշմարտութեամբ։
Փառք և երկրը՛, այժմ և միշտ և՛։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Օ՜ն նա՝ որոց և եղէն՝ հրամայեաց և տասնամեակն։

Աստուած զնա յաւիտեանս յաւիտենից սահման եդ՝ և ոչ անցանիցէ։

Ալէ՛. Իսկզբանէ՝ որ զհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։

Նոքա կորնչիցեն. և դու կաս և ամենայն յաւիտեան։

Փոյթ և երկերք՛՛. այժմ և միշտ և՛՛.

Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛՛.

Աստուած դըշխոյ ընդաջմէ քումմէ, ի հանդիպելն ոսկեհուսութեան զարդարեալ և պայծառեալ։

Լուր դեւսատր և տես. խոնարհեցո զունկըն քո. մեռա՛ ըզժողովուրդ քո և ըզտուն հօր քո. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո։

Ալէ՛. Տարցի՛ն թէ՛ւորի կեւսանք ըզհնա՛ն. և զընկերս նո՛ր տարցին նմա։ Ընդկի՛ն ցնծու՛թ և ուրախու՛թ. և տարցին՛ ի տաճար Թագաւորի. և վախա

նակ

նակ հարց զքո եղիցին սրդիք զքո.
փառք և երկիր՝՝. այժմ և միշտ և՝՝.
Ալէլուիայ. ալէ. ալի՛՝.

Ո՛ր ուստեր գնացի իմ, յաձախեաց առ
նել ինձ ըղեսաբեմութիւն.
Այլ դուն ինձ սղոցեալ ինձ և կանգնեա
զիս և ես հաստուղիդ նդի.
Ալի՛՝. Խորհեցան և խօսեցան ըզիս
րուի. և զապիրատուիւն ի բարձունս
խորհեցան.
Ընդէն յերկինս ըզբերանս իւրեանց. և
ըզլեզու դուս իւրեանց ածէլին գերկիրս.
փառք և երկիր՝՝. այժմ և միշտ և՝՝.
Ալէլուիայ. ալէ. ալի՛՝.

Ո՛չ այնչ սրբուիւնդ զնեուս իմ և
ուրջ եղեց ըզսեղանիդ քով տը.
Տէր սիրեցի ըգվայելչուին տանդ քո. և
ըզտեղի յարկի փառաց քոց.
Ալի՛. Պատրաստ արարեր առաջի իմ
ըզսեղան. ակն յանդիմանն նեղչաց իմոց
Օձեր իւղով ըզգլուխ իմ. բաժակ
քո ոգեառատ որքա՛ցոյց զիս.
փառք և երկիր՝՝. այժմ և միշտ և՝՝.
Ալէլուիայ. ալէ. ալի՛՝.

ուր Օ արքեանք աղեղնը քո՝ ի ձեռս կա
պարձիլ քոց. արքեցուցեր ըզգետս
ցլոյսն ցիր զերկիր. և դաղտացուցեր՝ ի
սատակումէ անձրևի որք անցանէին սա
Ընդունդք աղաղակեցին ձայնեցան լոյս
փայլման արեգական արգելուս. և ձա.
դումն լուանէին դաղաթեցուս։

փ Ալէ՛։ Ա՛առնեցայ և ոչ եղանէի. ասէ
իմ տկարացան յաղքատութէ։
Ազաղակեցի առ նոր ջերհանատաղ. և
համբարձի առ քեզ ըզձեռս իմ։
Փա՛ռք և երկրը. այժմ և միշտ և՛։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։

շաբ Ձղէն զիս՝ ի դբի ներքնումն. ի խա
ւարի և՝ ի ստուերըմն մահու։
Ցի՛ս հաստատեցաւ արտմատութիւն քո.
դիմ զաւսանըս քո ածեր՝ ի վի՛ճ իմ։

փ Ալէ՛։ Ձղէ՛ս ես ոչ մարդ առանց օգնա
կանի՝ և՝ ի մեռեալս ազատ։
Որպէ՛ս վիրաւորս որք ննջեն՝ ի գե.
ըեզմանին։
Փա՛ռք և երկրը՛։ այժմ և միշտ և՛։

Յայլ օրինակէ։

Ինքն՝ ի գերեզմանի դընաց և՝ ի առ.
պանի արքունեացս։

Քաղցրացան նըման խիձք հեղեղատաց. և
գՀետ նըր ամ մարդ գընացեք։
Փառք և երկիր։ այժմ և միշտ և։

Ողբերգական Պայծառակերպութեան Վրէժ,
որ ասի վարդավառ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Քո՛ն երկինք և քո՛ երկիր. զաշ — կեց
խարհ ըստիբ խրոմ դու հաստատեցեր։
Օհիսկս և զհարաւ դու արարեր.
Թաբօր և հերմօն յանուն քո ցընծասցեն
Ալէ։ Բարձրուիք լերանց նըր են. նըր — վե
ի ծով և նա արար զնա. և ըզցամաք
ձեռք նըր ըստեղծին։
Եկայք երկիրպագուք նըրա. անկցուք
և լացցուք առաջի տն արարչին մերոյ։
Փառք և երկիր։ այժմ և միշտ և։
Ալէլուիայ. ալէ. ալէ՛։
Բարձրուիք լերանց նըր են. նըր — ըշ
ի ծով և նա արար զնա. և ըզցամաք
ձեռք նըր ըստեղծին։
Աւսէս և ահարօն երկիցուն նըր սամու

հղ ՚ի աշտանակ որք կարդան զանուն նը-
Ա. ՚ի երկինք ցընծասցեն առաջի տն.
զի գայ և հասեալ է ատր ՚ի դատել
զերկիր։
Դատե՛ զաշխարհս արդարութե՛ւ. և զժո-
ղովուրդս իւր ո՛ւղղութե՛ւ։
Փառք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛,
Ալէլուիայ. ալէ՛. ալէ՛՛,
դշ ՚Ի ձեռս նը՛ են ամ՛ տիեզերք երկրի. և
բարձրութիք լերանց նո՛ր են։
Նորա՛ է ծով՝ և նա՛ արար զնա. և
զցամաքն ձեռք նը՛ ստեղծին։
Ա. ՚ի երկինք ոմն ամ՛ հալեսցին յե-
րեսաց տն. յերեսաց տն ամ՛ երկրի.
Պատմեսցե՛ն երկինք զարդարութի՛ նը՛. և
տեսցեն ամ՛ ժողովուրդք զվեհութի՛ն նը՛
Փառք և երկրը՛՛։ այժմ և միշտ և՛՛։

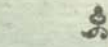

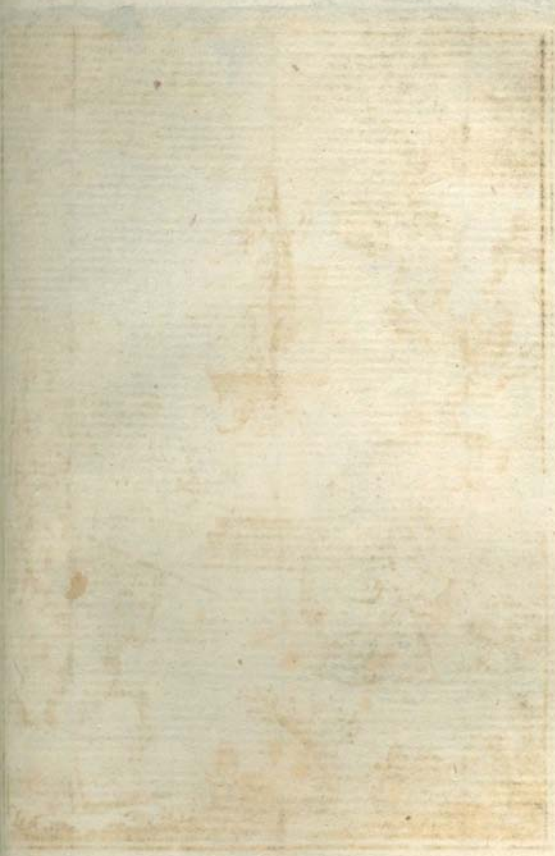

Կատարեալ Հաւատով Աղօթից առա-
ջաւոր ժամուն : Որ կոչի Ի դէմս Որդ-
ւոյն այս ոտն երեսից հաղորդելոյն :

ՅԱՂՔ ԱՌԱՒՕՏՈՒ

Ողորմա՛ծ Հայր քոյ . ընծայեա՛ք և
ուրախ հղաք զնա՛ աւուրս կենդ մերոց .
Ուրախ հղաք վհսանակ աւուրցն՝
յորս խոնարհ արարեր զմեզ և ամայն
յորս տեսայք զչարչարանս .
Հպեա՛ նմա , ի ծառայս քո՝ և ի գործս
ձեռաց քոյ . և առաջնորդեա՛ որդւոց
նո՛ . հղեցի լոյս նո՛ա ի վերայ մեր .
Գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ի
մեզ նա . և գործս ձեռաց մերոց յա-
ջողեա՛ մեզ .

Փառք Հօր և որդւոյ և .

Նո՛ և խաղաղութե՛ զնա ազաչեսցուք ,
ընկալ կեցո՛ և ողորմեա՛ .

Օրհնութիւն և փառք հոր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և։

Օրհնաբանէ երկիր հանդերձեալն ՚ի ընթերցանի ՚ի վերջ հնոցին։

Օրհնեալ ես տէր հայրն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս եղեալ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր. և եղեալ գործք քո ճշմարիտ են։

Հանապարհք քո ուղիղ են. և եղեալ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան արարեր ՚ի վերայ մեր ըստ ճշմարտութեան ՚ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երկրի։

Արդարութիւն և յիրաւի արարեր զայս եղեալ ՚ի վերայ մեր վասն մեղացս մերոց։

Ընթերնեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել ՚ի քէն. մեղաք յոմի. և պատուիրանաց քոյոց մեք ոչ անսացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ ոնդ պատուիրեցեր դու մեզ. զի զբարիս զբաղցուք մեք ՚ի քէն։

Արդ՝ զամ զոր արարեր. և զոր բնչ արարեր

ծեր

ձեր ՚ի վերայ մեր. արդար դատաստա-
նաւ արարեր։
Ա՛ստնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս ըշխանաց
մերոց. անօրինաց՝ խաստոց՝ և ապստամ-
բողաց։
՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զամ երկիր մատնեցեր զմեզ։
Է՛արդ՝ ոչ ոդոյ մեզ ժամ բախտ զբե-
րանս մեր. զի յամօթ և նախատինս
եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից։
Ա՛յլ մի՛ մատներ զմեզ խոպան մի՛ ան-
ուան քոյ. մի՛ ցրիր զուխտս քո. և մի՛
՚ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո
՚ի մէնջ։
Ա՛ռ աբրահամու սիրելւոյ քո. խոհա
կաց ծառայի քոյ. և խորհրդելի սիրոյ քոյ։
Յոտատացար նմա և սատակեր բազմութիւ-
ղից զդաւակ ձեր ոգի զաստղս երկնից
բազմուձէ. և ոգի զաւազ առ եզր ծովու։
Է՛արդ ուր նուաղեցաք մեք քան զամ
ազգս. և եմք տուն ապականեալք յամ երկրի
պատր վերս մեղաց մերոց։
Ո՛չ ոդոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան,
մարգարէ, և առաջնորդ. ոչ ողջա-
կիզ պատարագաց. և ոչ խունկք

օրհն

օրհնայ. և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քոյ և զողորմուիլ գտանել ի քէն։

Ա՛յլ անձամբք խոնարհեալք, և հոգւովք առաւապանայ՝ ընդունելի լեցուք մեք ոչ զողջակէզս խոյոց և զեարակից և ոչ ըմբրաւորս գառանց պարարտայ։

Ա՛յնպես ընդունելի լեցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո. զի կատարեալ գացուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացեալոցս ի քեզ։

Ի՛բարդ՝ զամբ զհետ քո ամ սրտիւք մերովք. երկնչիմք ի քէն. և խնդրեմք զերեսս քո տր. մի՛ յամօթ առներ զմեզ։

Ա՛յլ արա առ մեզ ըստ հեզուե քումն ըստ բազում ողորմութեն քում վերկեա զմեզ վասն սքանչելեացդ քոց տր. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Յամօթ լեցին ամենեքեան որք չարչարեն զծառայս քո. ամաչեցեալ լեցին բառնութիք նոյ, և ամ զօրութիք նոյ խորտակեսցին։

Ի՛ծանիցեն զի դու ես տր տէր ամենայնի որ փառաւորեալդ ես ի վերայ եմ տիեզերացդ։

Օրհ

Օրհնել ես դու զիս ամէն հարցն մերոց.
դովեալ և առաւել քարձրացեալ յա-
ւիտեան։
Ընծ օրհնեալ է անուն սուրբ փառացդ,
դովեալ և առաւ։
Օրհնեալ ես ի տաճարի փառացդ սըր-
բութեանդ քո. դովեալ և առաւ։
Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ ար-
քայութեանդ քո. դով։
Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս և
հայիս յանդունդս. դով։
Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութեան
երկնից. դով։
Օրհնեցէք ամ գործք տեն զտեր. օրհնե-
ցէք և քարձր արարէք զնա յաւիտեան։
Օրհնեցէք երկինք զտեր. օրհնեցէք։
Օրհնեցէք հրեշտակք տեն, և ջուք
որ ի վերայ երկնից զտեր. օրհնեցէք։
Օրհնեցէք զօրութիք տեն՝ արեգակն և
լուսին զտեր. օրհնեցէք։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձրև և
ցօղք զտեր. օրհնեցէք։
Օրհնեցէք ամենայն հողմք՝ հուր և
ջեր զտեր. օրհնեցէք։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւ-
նաբեր զտեր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք սառն և պարզ. եղեամն և ձիւն զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ամէն և զիշերք, լոյս և խաւար զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ամպք և վայլատակունք, և երկիր զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք լերինք, բլուրք, և ամ բոյսք երկրի զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք, և գետք զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք կէտք և ամ կապտաւք, որք ի ջուրս, և թռչունք երկնից զտէր։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեսցէ իսրայէլ զտէր օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զտէր օրհնե.

Օրհնեցէք ծառայք նոն զտէր. օրհնե.

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդա. րոց զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք սէք և խոնարհք սրտիւք զտէր. օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անանիա, ազարիա՝ և մի. սայէլ զտէր. օրհնեցէք։

Փառք հօր։ այժմ և միշտ։

Մաղմանոս.

Օրհնեցէ՛ք զամ արարածք զարարիչն արարածոց, զերկն առ երանեայ, զքէ՛ռն թագաւորաց, զձեզն աստուածոց։ Օրհնեցէ՛ք զովեցէ՛ք, բարեբանեցէ՛ք զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Բարող ընկն հոգին.

Ընկալաք ամենեքեան զի ընդ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի աղաչեսցուք զքրիստոնեայն որդին մեր և զմերկիսն յիս քս. Որ ի քէ վաստաք հօր զի մէջ հնոցին. և մերկասց զերկիս մանկունան զի քաղդէացւոց անտի. Ղուսաւոր և ընդ պահեսցէ զմիաս մեր. զի մի երբէք խաբէութիւք մեք զի մերազգ, և զի յանկուէ աշխարհի. Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նորա. առնուլ զպատկին լուսոյ և կենաց զի յանձնա մեր. Որ խոստացաւ սիրելեացն իւրոց ձգմարիտն ոճ յիս քս ընդ մեր, կեցո և ողորմեա։ Տէր ողորմեա։

Աղաւնոյ ձեռնադրելոյ և ոչլոց պէրճանական
պօնիկոյ.

Ձէր յաղթօղ զքանչելագործ ու-
ժեդ յարուցեր զքէ ոչ մերոյ վախճի
փառք իշխանուէ և պատիւ. այժմ և
միշտ և յաւիտեանս.

Աղաւնոյ ՚ի ծօնս Աթխիդոսոյ.

Յորհնեա տէր զգօղ բարերար ողորմուէ
քոյ ՚ի մեղուցեալ անձինս մեր. շինօղ
զօրաց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկօղ
կեաց զմեզ ՚ի յաւիտենական հրոյն.
Ընդ արժանի ընդ երիս տէր մանկունսն՝
և ընդ երանելի տէր վկայսն՝ օրհնել զքեզ
զովել և մեծարել. և քեզ զոհուէ և փառս
մատուցանել հօր, և որդւոյ, և հոգ-
ւոյդ սըբոյ. այժմ և միշտ. և յաւիտեանս.

Աղաւնոյ պատկոյ.

Յորհնեա տէր զգօղ բարերար ողորմուէ
քոյ ՚ի մեղուցեալ անձինս մեր. շինօղ
զօրաց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկօղ
կեաց զմեզ ՚ի յաւիտենական հրոյն:
Ընդ արժանի ընդ երիս տէր մանկունսն՝
և ընդ երանելի տէր վկայսն՝ օրհնել զքեզ՝
զովել և մեծարել: Այդ քաւեա զիս զմեղա

ընդ. Ընծ քաւեա զիս զմեզաւորս. Ընծ քաւեա զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց և ի կեցո.

Երգ Սոլիսոնա Ընծոյին.

Ստեծացուսցէ անձն իմ զնոր. և ցնծասցէ հոգի իմ առ փրկեալ նմանէ.

Այլ արար ինձ խոնարհուեալ ազատանոյ իւրոյ. այսուհետև երանելացեն ինձ ամենայն ազգք.

Եթար ընդէս մեծամեծս հզօրն. և սքանչ անուն նորա.

Ողորմութիւն արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զօրութիւն բազկաւ իւրով.

Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց սրտից և քակեաց զՀզօրս յաթոռոց.

Օչխարհս բարձրացոյց. զկարօտս եւ լից բարութիւն. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս.

Պաշտպանեաց խորհրդիւն ծառայի իւրոյ յիշելով ողորմութիւն իւր.

Որ խօսեցաւ առ հարսն մեր. ընդ աբրահամ՝ և զաւակի նորա յաւիտեան.

Օրհնութիւն Օրացոյցի հոգւոյն Յովհաննու Մկրտչի։ Ղուկաս. 1. 68.

ՕՐՀՆեալ եր Տէր Աստուածն Իսրայէլի՝ որ այցե՛ա և արար զնովաւք ժողովրդեան իւրոյ Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե՛ան ի տանն Դաւթի ծառայի իւրոյ. ոտ խօսեցաւ բերանօք սրբոց. որք յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութե՛ն ի թշնամեաց մերոց. և՛ ի ձեռն ամենայն ատելեաց մերոց։

Կատարել զողորմութի՛ առ հարսն մեր. և յիշել զկտակարանս սրբութե՛ն իւրոյ։

Զերդումն, զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ տալ մեզ, առանց երկիւղի զնովքութե՛ն ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութի՛ և արդարութի՛ առաջի նր, զամ՛ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրեալն կոչեսցիս. գնասցես առաջի Տն պատրաստել զճանապարհս նր։

Տալ գիտութի՛ փրկութե՛ն ժողովրդեան իւրոյ՝ ի թողութի՛ մեղաց մերոց։

Ա՛ն գթից ողորմութե՛ն նր՝ յոր մերոյ, ո՛ր յայց մեզ երևեցաւ մեզ արեգական՝ ի բարձանց լուսաւոր առնել զկաւսար մեր։

Ծագիլ զլոյս ի վերջոյ այսօրիկ՝ որք նստեաք ի խաւարի և ի ստուերս մա հու. ուղղել զոտս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեանն։

Ո՛ղջոյն ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ։

Ընդ՝ արձակեա զծառայս քո տէր ըստ բանի քում՝ ի խաղաղութի։ զի աչք իմ զփրկուի քո՝ զոր պատրաստեր յերես առաջի ամենայն ժողովրդոց։ Լոյս յայտնութեան հեթանոսաց և փառք ժողովրդեան քոյ Իսրայէլի

Փառք Հօր և որդւոյ։

Ո՛ղջոյն ՅՈՎՍԷՓԱՅ ՄԱՐԳԱՑՒՈՅ։

Սէր զձածկինն՝ և զձայ ունչս բարեխօսս արասցուք առ Հայր ի յերկինս. զի կա մեցեալ ողորմասցի և զթասցեալ հան ցուսցէ զարարածս իւր. ամենակալ տէր։

Ո՛ղջոյն ՏՊԱՓՆՈՒՈՑ Ի ՊՈՀԻՈՅ։

Ընկալ տէր զաղաչանս մեր բարեխօ սութիւնս սրբ ածածկին անարատ ծնողի միա ծնի որդւոյ քոյ. և աղաչանօք ամ սէյ քոյ. և որոյ այսօր է յիշատակ ։ Ա՛ՐԱ մեզ տէր և ողորմեա, ներեա. քաւեա և

Թող

Թո՛ղ գՒեղս մեր։ Ընժանաւորեա՛ պո-
հուէ՛ վառաւորել զքեզ ընդ ոդուդ և
ընդ սէյ հոգւոյդ. այժմ, և միշտ. և։

ՎՐԱԲՈՂ ՊՆԻՆ ՊԵՅՈՒՈՍՅԷՆ ՊԵՐԱՅԻԷՅ
ԱՒՈՒԲՑ։

Ա՛ր ձեզ տեղւոյս շինուե՛ և բարեկար
պուե՛. զմեր ապաշխոյուք։
Ա՛ր ժողովրեանս՝ որք մտանեն ընդ
դրունս սէյ եկեղեց. ոյ. զմեր աղա։
Ա՛ր ընդունելոյ զպատարագս սոցա ըն-
ծեի ողորմուե՛ իւրում. զմեր աղա։
ԵՀ և միա։ Օ՛ ԱՆՁԻՆՍ ՈՂՈՐՄԵԱՅ։

ԱՂԼԻԱՆՑ։

Ո՛ւս ես Թագաւոր յաւիտեանս յա-
ւիտենից զո՛ծ մեր։ ԵՀ քեզ ընդ հօր
և հոգւոյդ սէյ վայելէ փառք, իշխա-
նուԹի՛ և պատիւ. այժմ և միշտ.

Աղէկ ա՛ հնազանդեն տեառն իւրոյ առն
ջ՛ երկնաւոր՝ ի յայսմհետէ մա՛ս
առաջ մի՛ հնչել ի քո ականջդ տեառ
ռամ մարգարէ մա՛ս։

Օ՛րհնեցէք մանկունք զՔրիստ և օրհ
նեցէք զանառաքելոսն նոն. Աղէկ ա
նան նոն օրհնեա՛լ յայսմհետէ մին
չէ՛ ի յաւիտեա՛ն տեա՛ն. յաղեւելից
մինչև ի մուտս արևուն օրհնեա՛լ է
անուն տեառն. ի յայսմ հետէ՛ մա
մա մին՛։

Փա՛ռք ու երկրպագութի՛ն հօր ու
որդւոյ և սրբոյ հոգւոյն. և
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի
տեանից ամէն մին. ի յայսմհետէ
մինչև ի՛։

Ուրի՝ ես օգնեա՛ մա՛ս մարդ ես փրկ
կեա՛ զմեզ ա՛ մարդասի՛ զ
վանն անուն քոյ մա՛ս։

Ա՛մէն

Ա՛յլեւ ես մի՛ մնար ժամանակ ի գիտմ՛ որ
Տ՛ասնապատիկ, ժողովուրդ վայրկեան առնէ որ
Հոգի քո մեռցի։

Ճանապարհորդ ոտքը յայնկոյս ամուր
Առաջ տարաւ, ետեւ չդարձաւ, աստղ էանձն
Քո սիրեցեալդ յայնքան, որքան քեզ։ Ահա
Օրհնեալ անձն իմ ընտրեալ սարսափ ես ինձ
Հիւանդութեանդ համար։

Ա՛յլեմէկ.

Խոպանչուկ Աղեքսանդր.

Երբեմն հարուստ քոմար.

Այժմ հիւանդութեամբ մուրացկան.

Այն Աբեղայեանին ցլի վրէժ լսա՞.

Փառք քեզ տէր որ ան մեր.

Պատմական.

Ասէ առաքէտ.

Ա՛ Ա՛ռաքեալսն ընդ Աստիճոսի.

28. 1.

Եւ յերեկոյն շաբթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին. եկն Մարիամ Մադդաղենացի, և միւս Մարիամն տեսանել զգերեզմանն։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ տեն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ՝ բացաւ քարաւելցոյգ զվէմն՝ և զբանդ անտի. և նստաւ՝ ի վէմն նոր։ Եւ էր տեսիլ նորա իբրև զփայլակն. և հանդերձ նորա սպիտակ իբրև զձիւն։ Եւ յահէ անտի նորա խռովեցան պահապանքն. և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատասխանի եաւ հրեշտակն և ասէ կանանցն. Մի երկնչէք դուք. գիտեմ զի զՅս զեաչէ լեալն խնդրէք։ Ոչ աստ. քանզի յարեաւ ոպէս ասացն։ Եկայք և տեսէք զտեղին՝ ուր կայր։ Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշակերտացն նորա եթէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան զձեզ՝ ի գալիլեա. անդ տեսանիցէք զնա ահա ասացի ձեզ։ Եւ երեսեալ վաղվաղակի՝ ի գերեզմանէ անտի ահիւ և երկիւղ մեծ բազմաւ՝ ընթանային պատմել

աշակերտացն։ Եւ ահա պատահեցաւ
նոցա յոմն և ասէ՝ ուղղէ զիս, Վարդ
եալ քալան զտաս նորա՝ և երկիրպագին
նմա։ Բայնժամ ասէ ցնոսա՝ մի եր.
կընչիք երեմ՛ք առաջէք եղբարցն ի.
մոց՝ զի երթիցեն՝ ի գալիլեայ՝ և անդ
տեսցեն զիս ։ Իբրև նոքա գնացին, ահա
ոմանք՝ ի զօրականացն եկին՝ ի քաղաքն՝
և պատմեցին քահանայապետին զամ
որ լինէր եղեն։ Եւ նոքա ժողովեալ հան
դերձ ծերովքն, խորհուրդ առեալ՝ ար
ծաթ յայժ հատուն զօրականացն։ Եւ
ասեն. ասասջի՛ք՝ եթէ աշակերտքն նո՛
եկեալ գիշերի, գողացան զնա մինչ մե՛ք
՛ի քուն էաք։ Եւ եթէ լուր լինիցի պա
տառ դատաւորին, մե՛ք համձնսցուք զնա՝
և զձեզ անհոգս արասցուք։ Եւ նոքա
առեալ զարծաթսն՝ արարին որպ ուսանն
և ել համբաւս այս ՛ի հրէից մինչև
ցայսօր։ Իսկ մետասան աշակերտքն
գնացին ՛ի գալիլեայ, ՛ի լեառն ուր ժա
մադիր եղե նոցա յն։ Իբրև տեսին զնա՝
երկիրպագին նմա. և ոմանք երկմտ.
յան։ Եւ մատուցեալ յն խօսեցաւ ընդ
նա և ասէ. տուաւ ինձ ամ իշխանութի

յերկ

յերկինս և յերկրի։ Ող առաքեաց զիս հայր, և ես առաքեմ զձեզ։ Գնացէք այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամ հեթանոսս. մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ՝ և Հոգւոյն սրբոյ։ Ուսուցէք նոցա պահել զամ՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև՝ ի կատարած աշխարհի։

Սբ Ա֊ԵՒՈՒԹԱՆ ըստ Մ֊ՈՒՆՈՒՔ։

15. 42։

Երբ երեկոյ եղև՝ քանզի ուրբաթ էր՝ որ՝ ի շաբաթն մուտանէր։ Եկեալ յովսէփ՝ որ յարիմաթեացն էր. այր պարկեշտ նախարար, որ և ինքն իւր ակնուանէր արքայութեան նոյ. համար ձակեցաւ՝ եմուտ առ պիղատոս. և խնդրեաց զմարմինն յի։ Եւ պիղատոս զարմացաւ, թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց՝ զնա, և ասէ՝ թէ արդարև այն չափ վաղ մեռաւ։ Եւ երբ առուգեաց՝ ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն յովսեփայ։ Եւ յովսէփ գընեաց կտաւ՝ և իջուցեալ զնա՝ պատեաց

կըտաւ

կատարվի. և եդ ՚ի գերեզմանին. որ էր
փորեալ ՚ի վիմի. և թաւալեցոյց գվէմ
մի ՚ի դուռն գերեզմանին։ Եւսկ մա-
րիամ մագդաղենացի. և մարիամ յա-
կոբայ. և յովսեայ, տեսին զտեղին՝ ուր
եդաւ. ՀՀ իբրև կանուխ շաբաթին՝ մա-
րիամ մագդաղենացի՝ և մարիամ յա-
կոբայ և սաղովմէ, չոգան պատրաստակին
խունկս. զի եկեսցեն և օծցեն զնա։
ՀՀ ըստ առաւօտս միաշաբաթուն, գան
՚ի գերեզմանն ըստ արեւագալն։ ՀՀ ասէ
ցմիմեանս, ո՞վ թաւալեցուսցէ մեզ
զվէմն ՚ի դրանց գերեզմանին։ ՀՀ
հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ
էր վէմն ՚ի գերեզմանէն. քանզի էր
մեծ յոյժ։ ՀՀ մտեալ ՚ի նեղբս ՚ի գե-
րեզմանն՝ տեսին զերիտասարդ մի, զի
նստէր ըստ աջմէ կողմանէ, զգեցեալ
պատմուճան սպիտակ. և զարհուր
ցան։ ՀՀ նա ասէ ցնոսա. մի երկնչիք՝
գյնի խնդրէք զնազովրացի զխաչեալն,
յարեաւ. չէ աստ. ահաւադիկ տեղին,
ուր եդին զնա։ Այլ երթայք ասացէք
ցաշակերտս նորա, և ցպետրոս, թէ ահա
յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ՚ի գա-
լի

լիցեայ. անդ առեսանիցեք զնա, ոչ ա
սացն ձեզ։ Եւ իբրև լուան, ելին և
փախեան՝ ի գերեզմանէն, քանզի զա
հ հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասա
ցին. զի երկնչէին։

Աբ Ա-ԻԹ ԱՐԵՒ ՉՈՒՇԱՑԱՒ.

23. 50.

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ որ
էր նախարար՝ այր բարեպարծ և
արդար. Սա չէր միաբանեալ ընդ խոր
հուրդս և ընդ գործս նոցա. յարեմա
թեայ քաղաքէ հրէից. որ և ինքն էակ
ակնուանէր արքայութեան աց. Սա մա
տուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զ
մարմինն յի Եւ իջուցեալ զնա՝ պատ
ասց պատառաւ ականաւ. և եդ՝ ի կառաջ
գերեզմանին. ուր չէր քնաւ դոք ե
դեալ։ Եւ օրն էր ուրբաթ. և՝ ի շա
բաթ լուսանայր։ Եւ երթային զհետ
նէ կանայք՝ որք եկեալ էին ընդ նմա
՝ի գալիլէ. տեսին զգերեզմանն, և որ
եղաւ մարմինն նորա։ Դարձան, և պատ
րաստեցին խունկս և իւղս. և՝ ի շաբա
թուն հանդարտեցին ըստ պատուիրա
նին։

նին։ Այլ ՚ի միաշաբաթուն վաղքաջ
ը առաւօտն եկին ՚ի դերեզմանն՝ բե-
րին զխունկսն, զոր պատրաստեցին՝ և
այլ կանայք ը նոսա։ Եւ գտին զվէմն
թաւալեցուցեալ ՚ի դերեզմանէ այնմ։
Եւ մտեալ ՚ի ներքս՝ ոչ գտին զմար-
մին նո՛ն յի։ Եւ եղև ընդ հիանալն նո-
ցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու
հասին առ նոսա ՚ի հանգերձս լուսաւո-
րըս։ Եւ երբև զահի հարան՝ և խոնար
հեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր.
ասեն ցնոսա. զի խնդրէք զկենդանին
ը մեռեալս։ Չէ ասա, այլ յարեաւ.
յիշեցէք՝ ոնք խօսեցաւ ը ձեզ մինչ եր
՚ի գալիլեայ։ Եւ ասէր թէ պարտ է
որդւոյ մարդոյ մատնիլ ՚ի ձեռս մար-
դոց մեղաւորաց. և՚ի խաչ ելանել՝ և
յերրորդ աւուր յառնել։ Եւ յիշե-
ցին զբանն նո՛ր, Եւ դարձան, պատմե-
ցին զայս ամ՝ մեռասանիցն, և այլոցն
ամենեցուն։ Եւ ելին Մարիամ մագդա
ղենացի. և յովհաննայ, և Մարիամ
յակոբայ, և այլք ը նոսա, որք պատմե
ցին զայս առաքելոցն։ Եւ երևեցան
առաջի նոցա շաղփաղփուճի բանք նո՛ց
և

և չհաւատային նմա։ Բայց պետրոս յա-
րուցեալ ընթացաւ ՚ի գերեզմանն. և
հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ զի կայ
ին. և գնաց ընդ միտս զարմացեալ ՚ի
ձինչ եղեալ։

Աբ Ա.–Եփրեան ըստ Յովհաննու։
19. 38։

Յետ այսորիկ աղաչեաց զպիղատոս
յովսէփ, որ յարիմաթիայ էր աշա
կերտ յիւ ՚ի ծածուկ՝ վասն ահին հրէից.
զի բարձցէ զմարմինն յիւ։ Եւ հրամայեաց
պիղատոս. եկն և երարձ զնա։ Եկն և
նիկոդիմոս. որ եկեալն էր առ յի ՚ի գի
շերի զառաջինն, և երեր զմուռս խառն
ընդ հալուէս իբրև լետրս հարիւր։ Ա-
ռին զմարմինն յիւ և պատեցին կտաւօք և
խնկօք հանդերձ. որպէս օրէնն էր հրէից
պատել ։ Եւ էր ՚ի տեղւոջն՝ յորում խա
չեցաւ՝ պարտէզ. և ՚ի պարտիզի անդ
գերեզման նոր. յորում ոչնք երբէք էր
եդեալ ։ Ընդ վասն ուրբաթուն հրէից՝
զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զյի։ Եւ
՚ի

'ի միաշաբաթին մարիամ՝ մագդաղենա
յի գայ առաւօտուն ըստ արշալոյս 'ի գե-
րեզման անդր. և տեսանէ զվէմն բարձ-
եալ 'ի դրանց գերեզմանին : Ապա ըն-
թանայ՝ և գայ առ սիմոն պետրոս . և
առ միւս աշակերտն, զոր սիրէրն յի. և
ասէ ցնա. բարձին զտէրն 'ի գերեզմանէ
անտի, և ո՛չ գիտեմ ուր եդին զնա: Ել
պետրոս և միւս աշակերտն, և գային 'ի
գերեզմանն: Ընթանային երկոքեանն 'ի
միասին: Եւ միւս աշակերտն յառաջեաց,
ընթացաւ վաղագոյն քան զպետրոս՝ և
եկն նախ 'ի գերեզմանն: Եւ խոնարհեալ
տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն. բայց
'ի ներքս ոչ եմուտ: Եկն և սիմոն պետ
րոս՝ որ գայր զկնի նորա. և եմուտ 'ի գե
րեզմանն. և տեսանէ զկտաւսն, զի կային
անդ: Եւ զսրբոյն, որ էր 'ի գլուխ
նորա՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կային, այլ ուրոյն
ծալեալ 'ի մի կողմն: Յայնժամ եմուտ
և միւս աշակերտն, որ եկեալ էր յառա
ջագոյն 'ի գերեզմանն՝ տեսաւ և հաւատաց:

Օ՛ի չէ՛ և ես գիտէ՛ին զդիրս՝ թէ պարտ է նմա՛ի մեռանելոց յառնել։ Ձսպան դարձ եալ առ միմեանս աշակերտքն։ Ասաց մա րիամ կայր արտաքոյ դերեզմանին, և լայր և մինչ դեռ լայր՝ խոնարհեցաւ՛ի գե՛ րեզմանն։ Եւ տեսանէ երկուս հրեշտակս՛ի սպիտակս։ զի նստէին մի՛ի մնարձից՝ և մի յանուսից՝ ուր կայր մարմինն Յի՛ Եհնէ ասեն ցնա. կի՛ն դու՝ զի՞ լաս։ Ասէ ցնո՛ն. զի բարձին զտէրն իմ՛ի գե՛ րեզմանէ աստի. և ոչ գիտեմ, ուր եդին զնա։ Ձայս իբրև ասաց. դարձաւ՛ի թիկունս կայս. և տեսանէ զյի՛ զի կայր և ոչ գիտէր թէ յի՛ էր նոցէ։ Ասէ ցնա յի՛. կի՛ն դու՝ զի լաս. զո՞ խնդրես։ Նա՛ ան այս պէս Թուէցաւ Թէ պաշտպանն էր նոցէ, ասէ ցնա. տո՛ր, եԹէ դու բարձեր զնա՝ ասա՛ ինձ, ուր եդեր զնա՝ զի ես առից զնա։ Ասէ ցնա յի՛ մարիամ. և նա դար ձաւ, և ասէ ցնա երբայեցերէն. բաբու նի. որ Թարգմանի վարդապետ։ Ասէ ցնա յի՛. մի՛ մերձենար յիս. զի չէ՛ և ես

եղեալ եմ առ հայրն իմ. այլ երթ դու առ եղբարս իմ, և ասա ցնոսա. ելանեմ առ հայրն իմ, և առ հայրն ձեր. և Աստուած իմ, և Աստուած ձեր. Գայ մարիամ Magdաղենացի՝ և պատմէ աշակերտացն, եթէ տեսեալ զնա. և զայս ինչ ասացեալ

Երեք ղէնք երեքեան Աւետարանին.

Փա՛ռք յարուցեալ քոյ տէր. ո՛չ դադարես ցա՛յց քո՛ զհնարել ըզքեզ՝ զամ աւուրս կենդանութեան քո՛ յումն.
Փա՛ռք յարուցեալ քոյ տէր. ո՛չ դադարես ցա՛յց զմա՛ւրիդ ըզքեզ՝ զամ աւ՛՛.
Նա ո՛չ դադարեցա՛յց վըրկիչ վառաւո՛րել զքե՛զ զամ աւ՛՛:
Ի՛ գիշերի՛ հա՛մբա՛ւ ձէ՛ք ը՛ղձուքս ձեր ի՛ սը՛րբո՛ւթի՛ւն. զո՛ օ՛րհնեցէք ը՛զա՛ր:
Ա՛սա օրհնեցէ՛ք ա՛ռ նա՛յն ճա՛ռա՛յք ան ը՛զա՛ր ի՛ սը՛րբո՛ւթի՛ւն. զո՛ օ՛րհնեցէք ը՛զա՛ր:

Գուլպեան Աղտիճեան։

Գանք լուսեղէն հոգն ալ ելլէ
բոպատէն մեծ գաղ լսեանք ու տէր
կ՚իմաշ երգեն երգ նոր։ օրհնաբար
կ՚քո սուրբ գալստդ։

Սէոց Հաւնն։

Լուսատպած առ հրեշտակն։ եբատե
լոլ ի կենսատու գերզմանէն։
Կ՚իջաւ աւետեր կանանցն յարեաւ
աստուածն։

Տարեգլխանն Քէ։

Տանք արձակ քաղ ի հանգիստ։ ըզգրծունքն
ձեր ի վեր։
Կ՚իջաւ գայ մըտանէ փաւաք ի փառս։

Տոգաւոյն Պէյ Գալոխեանն։

Ի՚ջեալ հոգի ի ս յաւագ քեանն։ ևէ հրաշ
զինեալ զընտրեալսն։ անկէ զ ի սուրբ
վերնատունն։
Կ՚ե հանդեաւ նորոք յայզբս մըրկեան
զանազան լեզուից բաժանեալ։

Պայ

ՊԱՅԾԱՌԱԿԱՆ ՎԻՊ.

Յընծայ Թագաւորը հերմոնեայ. և առաքեալքն ի հայրական ձայնէն Թմրեալ։

Ե՞րբ կենդանանամ և մեռելոց՝ որ ծառնուցին ընդքեզ մոխիրս ես հնդկաց։

ԱԼԵՔՍԻՈՆ։

Քրիստոնեայ եկեալ ի փոխանակ ես ծառայելոյն և ընդ կուռսն մնալիս մոլ։

Ե՞րբ ազատ զօրք երկիր ընդ առաքեալքեան ես որ կռապաշտն գոլիք ես։

ԽՍԱԼԲ.

Այսօր եկեալ կամաւ սիրոյ ի խաղիդ. ես առաքեալ ընդ ապստամբս իբր ի նմանս։

ԻՒՓԻՔՈՆ ՕՆՈՓԵՈՆ.

Հոյլք հոսեալք ընդ հովիւբդ քաղքենիքն ի յանբանից մեռա՞ր զառնըն զամ զմեռա՞լ։

Ե՞րբ մնդքն աստեղքդն դիւշակեալ մնատուցին զընծայսդն խորհրդոյ։

Տէտոն ընդ առաջին։

Քանի առնօրեակ իմ տղայ և առ տէրն ծրիւ-
նատիր՝ առնօրինակ բան ը ևկն ի տառապան-
կիւ սիրելոյն զբնութիւն զրկնքն. և յորի
նայ կամելոյ՝ լուծանումն հայցիչը ի կեանս
աւետաբանիչ։

Երբ աղա-հոգի Ալեքսանդրեան. ոգ առի երեկո
անդամ. և յետոյնն եռեյր։

Օ՜ամենահայր աստուծ մի՛. ո՜հ ո՜ւրբս
կենամ մի՛ջ ի մեղ. և շաբաթ առ՛ս
ի՛ղձալաւարիս մի՛ցայց օ՜ա՜ր ըհնիլ
բզքե՛ն և բնգքեր վիրբ կի՛ ո՜ր ո՜ր հղ-
ատ մ՛ա՜ն շիտ՛ ըհրե՛ մ՛ա՜ն։

Քարող էնն ի՛ պեբերեց Ա՛ետոցանին
ի՛ երգոյն

Օ՜ ուշարձացեալքս մեծամե ուրախու-
ակնառեօք յաթուլեն ոն մերոյ և վերկ
չին յի քեն, որ եղև պատուղ և անդրա
նիկ ամ ննջեցելոց, խորտակեաց զդը
րունս դժոխոց, և երկայ զբնութիւն մա
հու։ և ետ յոյս հաստատութիւն վերբս
ոին նորոգմանն կենդանութե ամ մարդ
կան։

կան, խնդրեսցուք հաճաւոյ ՚ի վերկ. չէն մերմէ յիշ քէֆ՝ զի զմեզ արժանի արասցէ յաւուրն իւրոյ. կերպարա- նակից առնել զմարմին խոնարհու- թեան մերոյ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց իւրոյ։ Այն զի զայս խոստացաւ, զմեծ և զանձառելի շնորհս պարգևել սիրե լեաց իւրոց Հշմարիտն ած յն քն որ մեր. կեցո և՚։

Ա՛ողլոմ։

Ա՛մէնակեցոյց՝ Հշմարիտ՝ որ մեծի յա րուէն քի ՝ այ մերոյ՝ վայելէ փառք՝ իշ խանուի և պատիւ. այժմ և՚։

Ա՛ողմոս։

Ո՛ղորմեա՛ լինէ ած՝ ըստ մեծի ողոր մուէ քումմ. ։ ըզգալում գթու էք քումմ՝ քաւեա՛ զանօրէնութիս իմ։ Ա՛ռաւել լուա՛ զիս յանօրէնուէ իմմէ. և ՚ի մեղաց իմոց ն զս արա զիս։ Ո՛ անօրէնութիս իմ ես լինէին գիտեմ և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։ Ո՛ՀԵզ միայն մեղայ որ. և չար առաջի քո արարի։ Ընդէս

Որպէս արդար եղիցիս՝ի բանս քո. և յաղթեսցես՝ի դատել քումմ։
Ընօրէնութիւք յղացաւ. և՝ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Ուր որ զՀնչմարտուն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս՝ իմաստուն քով յայտնեցեր ինձ։
Յոլեաւ յիս միտկաւ և որ եղէց. լուաւ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսելի արա ինձ որ զցնծութիւնն և զուրախութիւն. և ցնծասցեն ոսկերք իմ առաւապիալք։
Դարձո զերեսս քո՛ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա յինէն։
Սիրտ որ հաստատեա յիս Աստ. և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ի փորի իմում։
Մի ընկենուր զիս որ յերեսաց քոց. և Հոգի որ քո մի՛ հանիր յինէն։
Դարձո ինձ ցնծութիւն փրկուե՛ն. և հոգւով պետուն քով հաստատեա զիս։
Ուսուցից անօրինաց զՔանապարհս քո և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա զիս յարիւնէ Աստ՝ Աստ փրկուե՛ն իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարուե՛ քումմ։

Տէր

Տէր՝ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երդեսցէ զօրհնութիւն քո։ Թէ կամիցեաւ էիր, պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճիցար։

Պատարագ՝ այ հոգի խոնարհ. զիբրեւ զհոգի խոնարհ՝ ած՝ ոչ արհմարհէ Աստուած զայս ամ կամօք քովք սիօնի. և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։ Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան. յորժամ ուխտից պատրաստ հանցին ի սեղան քո զհաբաթակ։ Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և՝։

Վասն ողջմտին։

Եկիրպատիմք քեզ տէր ամ մեր անցեալս ընկերութիւն գիշերիս և կանխեալս՝ ի տեղոջ խոստովանութեանդ. մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր։ Օ՝ քեզ տէր օրհնեմք և փառաւորեմք, և զքեզն տէր գոհանամք. որ արժանի առարեր զդիշերս խաղաղութեանդ անցուցանել և հասանիլ՝ ի ժամ առաւօտուս։ Արժանաւորեա զմեզ տէր անձառ խոստ

Տանց քոց զոր խոստացար սերել հայ
քոյ Աշմարիտդ ած յիւ քիւ որ մեր. կե
ցո և ողորմեա։ Ողորմած մեզ որ ած
մեր ըլ մեծի ողորմութէ քումմ. ասաս
ցուք ամենեքեան միաբանութէ ։ Տէր ո
ղորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա.

Աղաչանք Շարականի.

Ողորմած՝ գթած՝ Աշմարիտ որ մեծի
յարութենն քի ոչ մերոյ. վայելէ վառք
շշխանութի և պատիւ։

Աղաչանք Պահոց.

Ողորմութէ և գթութէ քումէ. լուր մեզ
որ և ողորմեա. ներելոյ քաւեա և թող
վեղս մեր։ Երժանաւորեա գոհութէն
փառաւորել գՀայր և զորդի և զսուրբ
Հոգի։ Այժմ և միշտ և՛։

Աղաչանք յաւուրս ծոմից Յարտխոսոց։

Խարհասուէ և աղօթիւք սէից մեր.
տիրոսայն, որոց այսօր է յիշատակ՝ և
տամ սէից քոց. լուր մեզ որ և ողորմեա
ներելոյ քաւեա և թող վեղս մեր։
Երժանաւորեա գոհութէ վառաւորել
զքեզ ըզ Հօր և ըզ Հոգւոյդ. այժմ և։

Օրհնեցէք զՏէր յերկնից. օրհնեցէք զնա ի բարձունս։
Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա ամ զօրութիք նորա։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որք ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցէք զանուն նորա։
Զի նա ասաց՝ և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան։
Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ՝ և ոչ անցցանեն։
Օրհնեցէք զՏէր յերկրէ. վիշապք և ամ խորք։
Հուր և կարկուտ ձիւն և սառն հողմ և մրրիկ՝ որք առնէք զբան նորա։
Լերինք և ամ բարձունք. ծառք պտղաբերք՝ և ամ մայրք։
Գազանք և ամ անասունք. սողունք և ամ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք. ծերք և տղայք՝ օրհնեցէք զանուն նորա։

Խարձրացաւ անուն նոր միայն. խոսաո-
վանուի նմա յերկինս և յերկրի։
Խարձր առնէ ուր զեղջիւրը ժողովըր-
դեան իւրոյ. օրհնուի նմա յամենայն սրբոյն
յորդւոցն իսրայէլի ժողովրդեան որ մերձ
է առ նմա։
Օրհնեցէք զնոր յօրհնութիւն նոր օրհ-
նուի նմա յեկեղեցիս սրբոց։
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր.
որդիք սիովնի յնծասցեն ի թագաւորն
իւրեանց։
Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութիւ-
սաղմոսիւք և օրհնութիւն սաղմոս ասր-
գեսցեն նմա։
Ամենայն ուր ընդ ժողովուրդս իւր ուր և
բարձր առնէ զհզա՛ի փրկուե՛։
Պարծեսցին սիրեալք փառաւք և յնծասցեն
ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր ա-
րասցեն զձայն բերանոյք իւրեանց։
Ուր երկասցի նա՛ի ձեռս նոյ. առ-
նուլ զհատուցումն ի հեթանոսաց. ի
յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց։
Ի կապել զթագաւորս նոցա կապա-
նօք. և զազնւականս նոցա ձեռնակապօք
երկաթեօք։

Ր.

Ընդունել նոցա զդատաստանս իւր դրոց և
վճռաց այս են ամ՝ սկզբ նի՛ ։
Օրհնեցէք զնա՛ ի սրբութեան նո՛ր. օրհ
նեցէք զնա՛ ի հաստատուն զօրութեան նո՛ր ։
Օրհնեցէք զնա՛ ի զօրութեան նորա. օրհ
նեցէք զնա՛ ի բազում մեծութեան նորա ։
Օրհնեցէք զնա՛ ի ձայն օրհնութեան. օրհ
նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ ։
Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ. գովեցէք
զնա ուրախութեամբ ։
Օրհնեցէք զնա՛ ի բանս քաղցր. գո
վեցէք զնա՛ ի բարբառ լսելիս ։
Օրհնեցէք զնա՛ ի ձայն գոհութեան.
ամ՝ հոգիք օրհնեցէք զտէր ։

Երգ ի վերնատունն ։

Ահա՛ ի բարձունս ես. և յերկիր
խաղաղութի՛, ի մարդիկ հաճութի՛.
և օրհնութի՛ քեզ ի բարձունս ։
Օրհնեալ ես տէր մեծ մեր. օրհնեմք զը
քեզ, և գովեմք զքեզ ։ Խոստովանիմք
տէր զքեզ, և երկիր պագանեմք քեզ
փառաւորեմք զքեզ, գոհանամք տէր
զքեզն վասն մեծի փառացդ քոյ։ Տէր թա
գաւոր սքդ երկնային՝ հայր ամ
նակալ ։ Տէր և որդի հօր միածին յս քն
և

և նը որդի։ Տէր ած զառն ոյ և որդի հօր՝ որ առեր զմեզ ի կուսէն Մարիամ. մեցար, բարձեր զմեղս աշխարհի. և արդ ընկալ զաղաչանս մեր։ Արդ որ նստիս ընդ սջմէ հօր՝ ողորմեաց մեզ։ Օ՛ի դու միայն նը՝ դու միայն բարձր եալ ես, դու միայն նը մեր կեր քն։ Տէր և հոգիդ սուրբ որ ի փառս ած՝ ընդ հօր. ամէն։

Ա՛ն յամ ժամ օրհնեմք զքեզ նը՝ և գովեմք զանուն նը քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։ Ընժամեա բա նը զորըս զայս խաղաղութիւն և ա նանց մեղայ պահեա զմեզ։ Օրհնել ես առը ած հարցն մերոց. գովեալ և փառաւորեալ է անուն նը քո յաւիտեանս ամէն։ Օրհնեալ առը՝ ուսո զինձ զարդարութիւն քո։ (Ընդ ոյնպէս)։ Տէր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ։ Ես ասացի՝ նը ողորմեա զինձ և բժշկ կեա զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։ Ցոյց մեզ նը զողորմութիւն քո՝ և զփրկութիւն քո տուր մեզ։ Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան, զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։ Տէր իմ՝ քեզ ապաւէն զինձ ա.

քա

բարի. ուստ ինձ առնել զկամս քո զի
դու ես աձ իմ՝ ի քեզն է ակն՝ սղ
բիւր կենդանուն. և յուսով երեսաց
քոց տեսանեմք զլոյս՝ Ծապեա զողոր
մուիեաս քո՝ որք ճանաչեն զքեզ տեր
փառք՝ պատիւ և երկրպագութիւն ի
բարձունս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ. Ա. յաժմ և միշտ՝՝.

Հաւատով երգ Յարութեան տեառն,
զինչ ասէլոյ զիտաւ ի Բեթղեհեմն։

ա՛ Օ յարուցեալ ըզվերկինն ծրհնեալ
գոլ՝ զվերկինն մերոյ օրհնեա
գոլ ընդ յարութիւնդ.
Յարեաւ անաւուածդ. զքրոնեցան Թէր
նամիք նորա՛։

բ՛ Օ յարուցեալ ըզվերկինն օրհնեացուք ըզ
վերկինն մերոյ օրհնի՛՛։

Օ յարուցեալն զքո՛ օրհնեացուք. և
զյարութիդ նէր փառաւորեացուք.

գ՛ Օ յարուցեալն զվերկինն օրհնեա՛՛։
Որ է՛ն՝ ի բարձունս և գերեաց ըզ
գերութի՛՛ն. Հաւատ աւար՝ բաշխեաց
պարգեւս և ետ մարդկան։

Օ յա

Ո՛յ յարուցեալ զերկիւղին օրհնեա՛։ Ո՛ր համբերանաց խաչի և հզաւ՛ն յոտ ընթացը վկա՛յ մե՛զ. և ուժգնեալն յարուցեալ ըզմահ՝ պետքն վերա՛ծ ևացց ՚ի կեանս։

Երգ ՚ի տէրէպէյհանն Վրէ։

Ա՛մէնա՛յ ըզձաւ աստուա՛ծ օ՛ր ըհնութ՛ե և տէր մե՛ր ձայնիւ ահա՛ ղո՛ր ՚ի ձո՛յ։

Երգ Գալաթիան հոգւոյն սէր։

Ո՛ղջ՛ունեա հոգւո՛յն օրհնեսցու՛ք. ըզ հոգւոյն սրբո՛յ օրհնեսցո՛ւք ընդ գալուստ։ Յեկեղեցեաց բարեբանեցո՛ւք զՔրիստ. և ընտիր յաղթե՛լացն խորայլի։

Երգ× Շաբաթապահոց։

Լա՛յս տուր տէր ա՛չից լո՛ւսո՛յ ձա՛ւ ձեռ՛ն ՚ի ձո՛յ. զի՛ ու՛ր երբե՛ք նո՛ր ծնեալ ցեղ ՚ի մա՛ռն։

Ա՛ր առասպե՛լ թո՛ղեալ ու՛ր թե՛ յաղթե՛լ ցի՛ նմա՛. կամ նեղո՛ւչք լո՛ւ ցըլնծա՛ցեն թե՛ և ես առանեցայց։

Ո՛վ քէն ե տէր ա՛զգի՛ւր կենա՛՛ծո՛ւ ա՛՛յ. և լուսո՛վ երբեմա՛ց քո՛ց տեսա՛նե՛լք ըզլո՛՛յս։

Ծաղեա զողմըմուլթիըս քո որըք ձա-
նաչեն ըզքո՛ւ. վարդարուելիըս քո՛
ոյք սուղղևեն սըրտի՛ւք։

դշ Ա՛ս ասացի՛ ինչ սղալմեան լի՛մ ա՛ժ ա՛մ
ո՛ւնձ. բժշկեա զանձն իմ, եա մեղայ
քե՛զ։

Ա՛րանքն որ խորհի զաղքատն և ըզտը-
նանկն. յաւուր չարի փըրկէ զնա տէր։

եշ Ա՛ս առ քե՛զ տէր ա՛ղաղակեցի՛ լ՛՛՛ա՛ժ
մ՛՛ա՛ժ։ ջ՛՛ա՛՛։ ա՛ռաւօտուն ա-
ղօթք իմ ժամանեսցէ՛ն առ քե՛զ։
Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն լի՛՛մ կամ
դարձո՛ւցանես զերեսս քո՛ յի՛ նէ՛ն։

ուբ Ա՛ստեղն ա՛ղօթք իմ ա՛ռաջի՛ քո՛յ
տէ՛՛ր. խոնա՛րհեսցի՛ ո՛ւնկըն քո ՚ի՛
խընդրուա՛ծըս լի՛՛մ ա՛ժ մ՛։
Տէր ած փրկութե՛ւնե լի՛մն ի՛՛յ. ՚ի տուէ կար
դացի՛ և դիշերի՛ առաջի՛ քո՛ ի՛՛յ։

զյգ Տէր հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իւ՛՛ա՛-
ղձ մ. փրկեցեր զ՛ ղես յաւիտեանէ ո՛ղք
ի՛ջանեն ՚ի գո՛՛ւբ։

Բարձր

Բանբեր առնեմ ընդդէմ տէր զի ընկա-
ցար զիս. և ոչ ուրախ ասպարեզ զքեզ շնա-
մին իմ լինիս։

Ա՛յսօր մըտանեմ՝ այլ զքո պատուէրն ԻԱ
ոչ քրիստոնեայ՝ այլ իբրև ուսումն
ընծայ քոյդ զաւակք դաւեսիմ։
Ընդ այսու չ՚ինին ծերքն ոստովք ձիր
թեւոյնաօձիք. և զա՛ս ոստոյ ոմն ոչ ըզ-
փառաւորեցին։

Ա՛ն սկսցի՛ զանձ տէր զի՛ կիր ՔԲ
ցաւոյ ո՛ւ զիս։ և զմրմունջ ձեռաց քոց
երկիւղ նք լիցին։
Աչքս կորսցին. և զու կա՛ս և ծնաս
չար խոտան։

Տա՛ր ցին զանձ տէր կուսանաք զհե՛տ ԴՀ
նորա՛ն. և զընկերս տալոցին նմ՛ մանգ
Ընծոյն ցնծու՛ք և ուրախ՛ ե՛ք. և
տա՛ր ցին ի՛ տաճար քո զաւա՛ն իւր։

Այ՛ն երկեցա՛ն և խոտորեցա՛ն. զչար՛ ու- ԴՀ
թիւն. և զանպիտանութի՛ւն տարձակ
նըս խորհե՛ցաւն։

Եւ զկնի յարկիցն զբերանս իւրեանց.
եւ զլեզուս իւրեանց ածէին ի բերանս։

Ա բրածչացն զանձն արդարս բոյց. եւ զայլ
կրն ամբիծ պարտաւորս առնէ լինիլ։
Եւ զիւր տէր ապաւէն լինիլ. ասէ օգ-
նական յաւուր իմոյ։

Սնանկացայ եւ ոչ երանէի լինել. անէք իմ
ականջացն յաղթատուէլ ինել։
Ընդդատիցի առ տէր զերկիւղածսն պահել.
եւ հանդերձել առ քնոյ ըզձիւռս լինել։

Փոխանակ սիրոյ իմոյ մանկունք էին
ղիւ ոչ ածէին ինձ օրհնութիւն. այլ եւս յայ
դոհելս կայրիմ։

Ընտուեան ոչ օրհնեսցէ իմոյ միսաց ի
ահեղ ատեանն. զի բերան մեղաւորի
բերան նենգաւորի բացաւ ի վերայ
նոյ ինձ։

Օ փոխեան ըման ասաս։

Եւ զկնի զեռ ի զբի նեբքինոդոսոր ի
մեն, ի լաճաւարէ եւ ի ատուէրս մա
ւոնդս։

Ցկեա հաստատեցար սրբատիրութիւնդ.
զի մի զբօսանքս քո ածէր ի վնաս քոյ։

Ցդիւն զկս ի գրիցդ՝ եւ ոչ ըմբռնէր
զոգիս իմ։

Ի խաւարել եւ ի ստուերել մահու հոգւոյ։

Տէր ոչ ետ վնասակարել ինձ ոչ մի ժամ
ի տուէդ կարգացեալ եւ զիշերի ամենայն
զբան քո։

Օ. ճաճին ըմեն աաա։

Պաշտ անեձն իմ ի հանգիստ ոտն
քոյ ո ամ զի ոչ ի մ. մ. զկ տէր
կոչեցաք զմ ի ը զքեզ իմ։

Ակն իմ ես զի ընձեռցէ տէր զձայն աղօ
թից իմոց ինձ։ զկ խոնարհեցոյց զնոսն
կքեն իւր առ իս։ եւ ես յաւուրս իմ
կարդացի ես առ նա։

Օ. ճաճին եա ըմեն աաա։

Տան քոյ ընկալեալ սրբեսցի. տէր.
ա զ ամ զի ընդ երկայն
աւուրս։

Տէր թագաւորեաց զկայեցուցէ ըզ

զե

գե՛ցար. դեղեցար որ զօրա՛ւէ ընդ մէջ
երը կ՛ա՛ֆ֏ծ։

Ա՛յրի տէր ի՛ հանդի՛ստ քո. դու և
տա՛պանակ կտակի սրբութե՛ան քո։
Ձիշտա տէր ըղձա՛ւիցի՝ և գո՛մ
հնազանդեցնո՛ցս։

Ո՛ւռ ևն եկիկ՛նք և քոկ ե՛կիկը.
գաշնաւո՛րեա լե՛ցիւք խոտոլ զա՛ւ հա՛ստա
ատե՛ցեալ։

Օ՛ հնչեսիս և զհատրաւ դու ա՛րա՛ծիր.
Թաթ՛որ և հերմո՛ն յանո՛ւն քո ցընծա
ծա՛ցանն։

Ա՛ջիկ ոնձ գնա՛ծրիւ՝ ի վերա՛յ գե՛գ
ւանի՛ա՛ն. ոնձ ցօ՛ղգի ցօղէ՛ կի՛ե՛կիկը։
Ա՛յ՝ գնդա՛ւանեալս քո՝ ա՛ ըբա՛յէ՛ տա՛ն՝ շա՛
ւիր. և՛ գաղդաղուե՛ցեալս քո՝ ո՛րդուց
Թաթ՛որ ա՛ա՛ե՛ցին։

Ա՛ տո՛ւր ե՛րկիւղա՛ծաց քոց նը՛ա՛նա.
գի՛ ա՛նլռե՛ցին ե՛ր՛կիւղա՛ծ ա՛գի՛ գա՛նա.
Ա՛ռա՛ւ փըրկե՛ցան սի՛ր՛ե՛լը՛ք քո. կե՛
ցո՛ աջո՛վ քո՛վ ե՛լո՛ւր մա՛ա՛գ։

Օ՛ր՛հ

Ո՛րհնեցէ՛ք զ՚Տէր յերկինս. օրհ-
նեցէ՛ք զ՚նմա ՚ի բա՛ձրութիւնս։ հրշ

Ո՛րհնեցէ՛ք զ՚նմա ա՛մ հրեշտակք՝ք
նո՛ցա. օրհնեցէ՛ք զ՚նմա ա՛մ զօրու-
թիւնք՝ք նո՛ցա՛ա։

Ա՛յն են բանք՝ք որ լե՛ան խօսք՝ ա՛ղաց ոտ
լուսին ձայնք նո՛ցա։
Ընդ ա՛մ երկիր՝ք ել բա՛ղբաղ նո՛ցա.
և մինչև ՚ի ծագս աշխարհի՛ն՝ն խօսք
նո՛ցա՛ա։

Յո՛ւրախ զեղցի՛ք ձմեռն բարեբանեցէ՛ք մրգ
զ՚տառոյ ձա՛ա՛ռ ՚ամառ՝ ՚ա՛ց. և ընդ ա՛մ ո՛ր
յարգելացն ի՛սրայէ՛ա՛ մերձի՛ա՛ ա՛։

Պա՛տճառեցի՛ն սո՛ւրբքն վա՛ռօք. և մրտ
ցընծասցե՛ն ՚ի հանդի՛ստս ի՛ւրեանց։

Օ՛րհնեցէ՛ք ընդ ո՛ր յօ՛րհնո՛ւել՝ն նո՛ր.
օրհնո՛ւ՚ն նմա՛ յե՛կե՛ղե՛ցի՛ս սո՛ր ըստ.

Ա՛ռաքեա՛ա՛ մեզ տէր ընդ ո՛ր քո՛ա՛ ևս մտ
զ՚ընդ՚ամառուն՚ն ընդ ՚մե՛ա՛ քո. ցոյց մե՛զ տէր
զո՛ղջմո՛ւն՚ն՝ա՛։ ե՛ւ քո՛ ծա՛ա՛ուն՚ի՛ա՛ցըս ընդ
օգնակա՛ա՛ն՝ա՛։ բարե՛ խո՛սո՛ւ՚ցէ՛ սո՛ր ըստ

ա՛մէն

մարմնի ըստ սոյն ամենայն մեռոց տիրոջ եւ մեր Յիսուսի Քրիստոսի։

Օ՛ն սրբոյ առաջնորդեալ երկուքեան ի վեհաւն սուրբ եւ լուսաւոր քո մանկացդ առաջի սեղանոյ այս պատշաճ ի ուրախ առնել վանական ի բիմ։ ցոյց մեզ

Ցոյց

զի զայն արդարութեամբ խոհեմ հմտանայ։ այսօր ի քո յայնմանէ պատրաստեալ ամենայն ընդհանուր ուխտիդ մատուցանել ընդ քեզ ի ներքոյ սեղանոյդ սուրբ եւ ի վերոյ ամենայն ընդհանուր ուխտիդ

Բառդ Աբրամէնց և Յիւնանց և այլ Տէրունի ասուրց։

Սաստուք ամենեքեան միաբա-
նութիւն՝ որ ողորմած՝
Աւդ խաղաղութեամ աշխարհի՝
և հաստատութեան սըբ եկեղեցւոյ. զքոր
աղաչողս։
Աւդ ամ որ և ուղղափառ եպիսկոպո-
սաց. զհէր աղաս։
Աւդ հայրապետին մերոյ տեն (այս անուն)
կենաց՝ և փրկութեան հոգւոյ նորին ըզ
հէր աղաս։
Աւդ վարդապետաց՝ քահանայից սար-
կաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ՝ ուխտի ման-
կանց եկեղեցւոյ. զհէր աղաս։
Աւդ բարեպաշտ թագաւորաց և ծա-
ռայ իշխանաց՝ զօրավարաց և զօրաց նո
ցին. զհէր աղաս։
Աւդ զի տրն ամենակալ հնազանդեցուս
ցէ առաջի նոցա զամ՝ պատերազմունս
թշնամեաց. զհէր աղաս։
Յաղագս հարց և եղբարցն մերոց՝ որք
'ի գերութեան են և 'ի չար ծառայութեան
զհէր աղաչեա։
Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւոր
դաց

դաց՝ խաղաղուբ հասանիլ ի ինաբահան
դիսան բարուբ. զտէր աղաչեա։
Յաղագս հիմանդաց և նա վշտացելոց
փութանալս առողջուբ. զտէր աղա։
Յաղագս բարեխառնուբեան օդոյ՝ անձ
րևոց քաղցրուբ և պտղոց առատուն.
զտէր աղաչեա։
Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերից
ի նը եկեղեցի այ. զտէր աղաչեա։
Ընծ յաղագս այնոցիկ որք մատանել
են ի ձեռս անօրինաց վասն անուանն
քրիստոսի զտէր աղաչեա։
Յաղագս հոգւոցն հանգուցեալոց որք
ձշմարիտ և աւղիղ հաւատով ի քնքն
ջեցին. զտէր աղաչեա։
Յաղագս վերկելոյ զմեզ ոն այ յերևե
լի և յաներևոյթ թշնամւոյն. զոր աղ՝

Ա՝ աղերսանք։

Բարեխօս ունիմք զի Ա՝ արքամ ըղ
ընծանիլն զվառաւօրսալ և օրհնեալ
միշտ սուրբ կոյսն սուրբ զՅօհաննէս
մկրտիչն զի Ա՝ տեփանոս նախավկայն
զի Ա՝ ղաքէոն և Ա՝ արդէան. զարի
և յաղթօղ զվկայսն։ Ընծ խոս

տովանօղն Քի զՀայրապետան մեր զՇնորհն
Գրիգորիոս լուսաւորիչն Հայաստան.
նայց աշխարհի։

Յիշեսջի՛ք և զմեմ սուրբս, և նոքօք
զհեր աղաչեսցուք։
Օ առաջօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս
խաղաղութիւ՛ն անցուցանել՝ հաճատուիլ
՚ի նմանէ խնդրեսցուք։
Օ հրեշտակ խաղաղութե՛ պահապան ան
ձանց մերոց ՚ի նմանէ։
Օ քաւութի՛ւն և զթողութի՛ւն յանցա
նաց մերոց ՚ի նմանէ։
Օ սրբոյ խաչին մե՛ծ և կարօղ զօրութի՛ն
յօգնութի՛ւ անձանց մերոց ՚ի նմանէ։
Լի՛ և սիաբան վէ՛ր ձգմարիտ և տե՛ր հա
ճատոյս մերոյ զնոր աղա։
Օ անձինս մե՛ր և զմիմեանս ՚ն ու։
Ողորմա՛ց մե՛զ տո՛ր ե՛ս մե՛ր ըս մե՛ծ։

Վկայեալ ի մէնջ Գրիգորէ Եպիսկոպոսէն
Ջրմէ ասպնեալ վասն սէրց Քրիստոսեանցն.
այլև վասն Կատարելոց ի Մարգարէից.

ԱՅՑ մեծ հզօր և փառաւորեալ լուսաւորիչ սէրդ՝ և՛ի սէրըս հանգուցեալ զձերմնուլի սէրդ առաքելոցն բարեխօս ունիմք առ քեզ. ապաչեմք որ անդադար օր հնարաւանիս՝ ի դասուց հոգեղինաց երկնաւոր զօբաթնունեանն. արժանաւորեա՛ զմեզ ուղիղ փառաւորել քո՛ սուրբըդ՝ քո՝ երկրպագել մեծի և ահաւոր տերունեըդ քո՛. ամէն՛՛։

Օրհնեմք զքեզ վիրաւոր սիրով՝ ի յիշատակըս վկայից քոց. որք հետևողք եղեն լուսազարդ ճանապարհաց քոց տեր. որ վէմ մեր յանձն առեր ըզչարչարանըս խաչի և մահու. ամէն՛՛։

Կատարիչ ըզ հաճոյից կամաց ծածուեըդ քո՛ զանձինս իւրեանց պատարագեցին՝ ի վկայուն ճշմարիտ սիրոյ քո. և բուռ ընկեր ն հոտ անուշից տերունեըդ քո. ամէն՛՛։

Սբը

Սբբեցէ՛ն զանձինս խրեանց տաճար անուճանելի քումմ սրբոյ. մնքրելք ըզմիտս եւ ըզ խորհուրդս խրեանց երկիւղիբդ քովմ սրբբով. և դասակից եղեն հոգեղինաց երկնաւոր զուարճանացն. աղաչեմք։ Բարեխօսութեամբ։

Վարդ ծանիկ Հայրապետաց և Վարդապետաց։

Ընտրեալ եղեն մեզ ուղիղ դիմաց իւր ի շաւիղս արքայութե երկնից. մեծա պայծառ Լահիբ՝ հաւատով և սիրմբ իրեանց, ծագեցին զլոյս ածգիտութե ի սիրտս մեր. աղաչեմք։

Պահպանութե խորհրդոց բանից և զօրծոց մերոց. սրբութե փառաւորել զանունդ զերծրդուելն գհայր և զորդի և զսբ հոգին յաւիտեանս ամէն. աղա՛։

Վարդ վ Աբեղայից և Ճգնաւորաց։

Ըզմգնութե սբց մարտիրոսացն բարեխօս ունիմք առ բարերար որդիդ քոյ. զի

շնոր

ընդհեռուստ աշխարհի զանշարժ զնաց-
զուսն. և սահեսցես հատատաուն նը զե
կեղծից հատատաւսն՝ ի վեր հիման առա
քելոց և մարգարէից. ամէն՝՝:

Ըզձկնտուր սէրդ մարախրատացն քարե
խօս ունելիք առ բարեբար ոգիդ Քո. զի
խաղաղացեալն խռովուիք զաղաւնացն
յարձակմանըք թշնամւոյ. տընկեսցէ
սէր և արդարուն՝ ի յերկիրն. ամէն՝՝:

Ակնաչանօք սիրոյ մարախրատացդն նոր՝ ոգք
ձգնեցան վեր անուճանդր քոմ՝ սրբոյ.
նայեա յերկրպագուն ժողովրդոցս և ընդ
հեռ մեղայ թողուն, և հան մահ և
բաժին ըզ սուրբս Քո. ամէն՝՝:

Ակնաչանօք սրբոյ մարախրատացդն նոր՝ ոգք
զանձինս իւրեանց տաճար մաքրեցին
հոգւովդ քոմ՝ սէրդ. պարգևեա երկրի
մերում՝ ըզքաղցրախառն օդ և ըզզով
ձալիս ընդդէմ. առ՝ ի լը ցուցն լինիլ համ
հարկաւոր պիտոյից մերոց. ամէն՝՝:

Խարեխօսու՝ սրբոյ Հոգւոյ ձեռաձեռին և
յօհաննու կարապետին. սէրդն տեփան

նոսի

նոսի նախատիպին. և սրբոց առաքելոց մարգարէից և մարտիրոսաց. և սկսին գրիգորի մերոց լուսաւորչին, Կարեխոսումէ և աղօթիւք սրբոցն (այս անուն որոց այսօր ի յիշատակ. և ամ ունիցք քոյ ներ որք միտցան ի սէր ձեռնադրեանդ քոյ, յիշեա զՀոգիս ննջեցելոց մերոց և այդ արա ի քում գալըստեանդ. ա՛։ Նէ և առաւել զյորդորումն սիրոյ և զպարծս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք։ Ջանձինս՝։ Աղերսագիր։

Բարով Ծննդեանդ Քրիստոսի և Աբեթեայ և Փոխման աբեհոհոյ Աշխարհին, և Տէրտէրն ընդ առաջին։

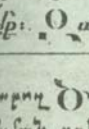

Պատ սահմրբ աքանչելի լուսոյն. որ գիշեն ամ յաւիտեանց յորդ վանիք քո ամ կրնջեր և գրնծուքիւնն աշխարհի ծընար ըզքեզն ծագ. ակնհայտ Ազգեա վեր մեր զաս ի քեզն ըզմարմ նացեալն ծագ. որ խանարհեցաւ ի հայրական ծոցոյ. և ամ մարմին ըստ մարդկային

կայնն բշնութեա՝ առնել խաղաղութի
յերկինս և յերկրի . ա՛ղ՛՛ :

Ղաչեա՛՛ : Ակրել մեզ՝ անտես առնել
զ յանցանսն մեր . և առաջ օգնականու
ընդիմակաց լինել հակառակամարտին
՚ի պատերազմի . ա՛ղ՛՛ :

Ղաչեա՛՛ : Օ՛ի լուեսցին պատերազ
մունք . դադարեսցին յարձակմունքք
թշնամեաց . տնկեսցին սէր և արդա
րութի ՚ի յերկրի . ա՛ղ՛՛ :

Ղաչեա՛՛ : Ջեղուցանել յերկրի մե
ծամ ըղձաղդը բըղխումն աղաւթից . զա
ռաջս պըտղաբերուն բուսոց և՝ տընկոց
աւ ՚ի զուարճալիճ լինել համ հարկաւոր
պիտոյից մերոց . ա՛ղ՛՛ :

Ղաչեա՛՛ : Օ՛ի միաբանեսցէ զեկեղեցի
նըբ տը, շինեաց՛ ՚ի վէր հիմանն առաքելոց
և մարգարէիցն . պահեմ անարատ մինչև
յօր երևելոյ գալըստեան իւրոյ . ա՛ղ՛՛ :

Ղաչեա վասն մեր Սըբուհի ըզմիա
ծին քո ղըրդին , Եւ վէր հոգւոցըն հան
գուցեալ , ընդունելիճ յաղթայու ինե րկ

նից

Նից և տալ մեզ և քաւիչ լինել մեղաց մերոց։
Ցիշեա տէր և մի՛ զլանար։

Լինել առաւել զյորդորումն սիրոյ և ըղձալոյ բարեաց պարզևել մեզ խնդրելիք։

Տո՛ւր մեզ տէր աստուա՛ծ։
Օ՛անձինս մեր և ըղ միմեանս։
Ինձ ո՛նդ յանձն եղէց։
Ողորմա՛ծ մեզ տէր աստուա՛ծ մեր։
Ո՛ղորմած. ո՛ղորմած. լո՛ւր ո՛ղ և ա՛զգ բարեաց։

Վասն պահոց։

Փառաբանութիւն զամենակալն Աստուած զՀայր ո՛ղորմ յիւ քե. գոհանալ զնմանէ՝ որ պահեաց զմեզ խաղաղութի՛ւն ի դիւրելիս յայսմիկ։ Յե՛ռաջ նորոգեաց մեզ ի խաբեբե՛ ի լոյս. ի մահուանէ ի կեանս. յապականութե՛ն յանապականութե՛ն. յանդիտութե՛ ի գիտութե՛ ճշմարտութե՛ իւրոյ։ Աղաչեցուք և խնդրեսցուք ի նմանէ, զի զեր կարուղ առնիցէ խաղաղութե՛ և առատութիւն զուարթութե՛ արասցէ ան

ցու

ցուցանել ՚ի մէնջ, Երբ պարբասիմ
պահեսցէ զժողովուրդս իւր ածայինս զո
րութենէն որ ՚ի վերայ ամէն բարերարու
թենէն իւրով իշխանութեան ունի, Աստծոյ
կալ նոր ածմէր՝ կեցո՛ և աղօրհնա։
Օ՛ առաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս
խաղաղութեամբ անցուցանել հաւատով ՚ի
նոյն խնդրեսցուք։
Օ՛ հրեշտակ խաղաղութեան պահապան։
Օ՛ քաւութեան և զթութեան յանցանաց։
Օ՛ սէր խաչին մեծ և կարօղ գօրութեան։
Երբ եւս միտ։ Օ՛ անձինս։ Աղօրհնեա։

Աղօթք նախ քան զքնել ածելն։

Պ՚ոհանամք զքեզն տէր ածմէր, որ
երևեցեալ լուսով քով զաշարձա
ցուցեր զմեզ արարածս քո, խակ խա
նարհ լուսով սփռուիրանաց քոց զա
մենեսեան լուսաւորեցեր զհաւատաց
եալս ՚ի քեզ։ Օ՛ օրհնեա և զմեզ նր՚՚ի
պահպանութեան պատուիրանաց քոց ՚ի
տունջհանս յայսմիկ և յամէ ժամանա
կի։ Որպէս զի լուսաւորեալ մտօք՝ միշտ
զհաճոյս քո արասցուք և հանդերձել
բարեացդ հատցուք քնդ ամէն քո
Ընդհօք և մարդասիրութէ ընդ մերոյ
և

և փրկիչդ յիս քեզ. որում վայելէ փառք
իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Խաղաղութեան տնեցոյն:

Խաղաղութիւնն մեր և կեանք, որ՝ի
հօրէ առաքեցար՝ միածին որդի աշ-
խարհ մեր և փրկիչ յիս քոյ. Տուր մեզ
զխաղաղութիւն քո՝ զոր շնորհեցեր սէր-
քոց առաքելոցն. փչմամբ քո՝ ի նոսա
զկենդանացուցիչ և զամենազոր հոգիդ
քո սրբ. ոչ զի և մեք խաղաղացեալք
յամ աշխարհական սահեցմանդ՝ լի-
ցուք տաճար և բնակարան նոցայն
շնորհացդ. և զոհանալով փառաւորես
ցուք զքեզ ընդ հօր և սրբ հոգւոյդ քո
ամ մեր: Այժմ և միշտ:

Եւ ասէ ընդ ամենայնի:

Շնորհ Տեառն մերոյ Յիսուսի. և
Թլփատութիւնէ պահ տուս:

ՍԷՐ ած. սէր և հլմզօր. ողբ և
անմահ. որ յայտնեցար վասն
մեր՝ սրբեա զմեզ:

Քա

Վասն ապաշխարութեան Ա. և Ծաղկազարդին։

Այբ ած՛. որ երկիր և դալարոց ես՝ ողորմեա մեզ։

Ընտ Աբեղայոյ։

Այբ ած՛. որ մատանեցար վասն մեր՝ ողորմեա մեզ։

Աբեղայոյ ճաշուն. և առ ածելոյ աքոյ խաչի և Կիւրեղեանոյ. այլ և առաւօտուց Պահոց։

Այբ ած՛. որ խաչեցար վասն մեր՝ ողորմեա մեզ։

Ընտ Աբեղայոյ երեկոյին և Շաբաթուն Գիշերին։

Այբ ած՛. որ թաղեցար վասն մեր՝ ողորմեա մեզ։

Օրհնէ և առ յարուցեալ Աքսիէից։

Այբ ած՛. որ յարեար ի մեռելոց՝ ողորմեա մեզ։

Հոմբուցմանն Ա.

Այբ ած՛. որ համբարձար փառօք առ Հայր, ողորմեա մեզ։

Պատարագին Հոգւոյն աքոյ։

Այբ ած՛. որ երկիր և հանգեար յառաջ քան՝ ողորմեա մեզ։

Ա ած

Ա՛ստուածածին։

Մէ՛ ձա՛ծ. որ յայտնեցար ՚ի Թաւթօր լե-
ռինն՝ ողորմեա՛ մեզ։

Փոխման Աբ Աչեցին։

Մէ՛ ձա՛ծ. որ եկիր ՚ի փախուստն մօր քոյ
և կուսի՝ ողորմեա՛ մեզ։

Թօմայի առաքելոյ առաքեալ։

Փառաւորեալ և օրհնեալ միշտ ըլլաս
Ո՛ձածին Մարիամ մայր Աստ. մուտս
զաղաչանս մեր՝ որպէսզի քոյ և նայ մերոյ։

Աղաչանք։

Փրկել զմեզ ՚ի վտանգաւորեն և չամ
վանգիչ մերոյ։

Հատոր։

Զ՚ինձս խաղաղութիւն զահէր աղաչեա։
Ա՛ր լսելի լինելոյ նոն նոյ ձայնի աղա-
չանաց մերոց լսարևխօսուիչ նր ձածած.
նին։ Զ՚ինձ ինչանելոյ ՚ի վէր մեր ողորմուե
և գթութիւն նոն նոյ. ամենահալ նոր ձած
մեր կեցո և ողորմեա։
Օրհնուի և փառք հօր, և որդւոյ՝։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Զ՚ձայն առաքեա յայնիս յաւուրս ի-
յաջողութեան։

Զղիւղ անուն նոն օրհնել յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան։ Օրհ

Օրհնեցէք մանկունք զՏեր. և օրհնեցեք զանձն ձեր։ Տես՝ ի ներքոն 229։

Յաւուրս ինքնակենդանի սուրբ քահանայի Հեթաթոյ եպիսկոպոսի Հաղբատայ ոգեհանդէս և Հիւրք և Հետաքրքիր սուրբ յոյժ։

Հետաքրքիր քժշկութեան։

Սէ Հետաքրքիր սուրբ Պաւղոսէ։15.21։

Ի ելեալ անտի յեղ զնաց ՚ի կողմանս ասւրոսի և սիդոնի։ Եւ ահա կին մի քանանացի՚ի սահմանաց անտի նոցա ելեալ աղաղակէր և ասէր։ Ողորմեաց ինձ տէր՝ որդի դաւիթ։ դուստրը իմ չարաչար ացահարի։ Եւ նա ոչ ետ նմա պատասխանի։ և մատուցեալ աշակերտքն նորա աղաչէին զնա և ասէին։ արձակեա զնա զի աղաղակէ զհետ մեր։ Եւ պատասխանի ետ և ասէ։ ոչ ուրեք առաքեցայ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն իսրայէլի։ Եւ նա մատուցեալ երկիրպագանէր նմա և ասէր տէր օգնեա ինձ։ Պատասխանի ետ նմա և ասէ։ ոչ

է

է բարձք առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց։ Եւ նա ասէ այո՛ տէր, քանզի և շունք կերակրին ի փշրանաց անկելոց ի սեղանոյ տան իւրեանց։ Յայնժամ պատասխանի Յա՛ն նմա և ասէ. ո՛վ կին դու մեծ են հաւատք քո եղիցի քեզ ՝ ոյլ և կամիս։ Եւ բժշկեցաւ դուստր նո՛ր ի նմին ժամու։

Ի Ա՛ւետարանն ըստ Մարկոսի։ ԺԳ։ 31։

Երկինք միւսանգամ ի սահման նաջն տիւրոսի և սիդոնի. և եկն ի ծովեզրն գալիլեացւոց ի մէջ սահմանացն ի դեկապօլիս։ Եւ բերին առա ջի նորա խուլ մի և համր. և աղաչէին, զի զձեռն դիցէ ի վերայ նո՛ր։ Եւ առեալ մեկուսի յամբոխէ անտի. եդեալ զմատունս իւր ընդ ականջս նո՛ր և թուք անդր. և կպեալ զլեզուէն նորա՝ ՚ պեցաւ յերկինս՝ հոգւոց էհան՝ և ասէ ցնա. եփփաթա՝ որ է բացիր։ Եւ նոյն ժամայն բացան լսելիք նորա՝ և լուծան կապանք լեզուի նորա, և խօսէր ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի՛ ումեք ասիցեն և որչափ նա պատ

ոՀիրէր նոցա՝ նոքա և առաՀել քա
ոզէին. Եւ և քանզև զարմանային
և ասէին. զամենայն ինչ բարւոք գործ
նայ սա. զի խլից լսել տայ՝ և համրոյ
խօսիլ։

Սբ Ա.Հեթորեան ըստ Ղուկասու։ 9.37։

Եւ եղև՝ ի վաղիւն՝ մինչ իջանէին
նոքա ՚ի լեառնէ անտի. ընդ առաջ
եղև նմա ժողովուրդ բազում. Եւ ա
հա այր ոմն ՚ի ժողովրդենէ անտի աղա
ղակեաց և ասէ վարդապետ. աղաչեմ
ըղքեզ՝ հայեաց յորդի իմ. զի միածնո
է ինձ. Եւ ահա այս հարկանի ՚ինձմա.
և յանկարծ գոչէ՝ և զարկուցանէ՝ և
Թաւալեցուցանէ զնա՝ և փրփրեցու
ցանէ՝ և հազիւ մեկնի ՚ինձմանէ խոր
տակեալ զնա։ Եւ աղաչեցի զաշակերտ
սն քո՝ զի հանցեն զնա՝ և ոչ կալցին։
Պատասխանի ետ յնա և ասէ ով ազգ ան
հաւատ և Թիւր. մինչև յերբ եղէց
ընդ ձեզ՝ և անասցեմ ձեզ. մատո այսր
զորդին քո։ Եւ մինչ մատուցանէր. զար
կոյց զնա դևն՝ և շարժեաց։ Սաստեց
յն այսոյն պղծոյ. և բժշկեաց զմանու
կն

կրն։ և եթե գնա գհայդը իւր։ Այլ զարմա
նային ամենեքեան ՚ի վերայ մեծամեծա
գըն Աստուծոյ։

Ի Ա՛ՀԵՊԱՏԱՆ ԸՍԱ ՅՕՀԱՆՆՈՒ։ 4.46։

Ա՛յն դարձեալ ՚ի կանայ գալիլեա
յոց՝ ուր արար գջուրն գինի. և
անդէր թագաւորագն մի, որոյ որդին
հիւանդ կայր ՚ի կափառնաում։ Այս
իրև լուաւ եթէ յիւդեայէ ՚ի հրէ
աստանէ ՚ի գալիլեայ. եկն առ նա, ա
ղաչէր, գի իջցէ. և բժշկիցէ զորդի նո
րա. քանզի մերձ էր ՚ի մեռանիլ։ Ասէ
ցնա յի. եթէ ոչ գնշանս ինչ և զարմս
նաս տեսանէք՝ ոչ հաւատայք։ Ասէ
ցնա թագաւորագն ւոր, էջ՝ մինչչեւ մեռ
նայ իցէ մանուկն իմ։ Ասէ ցնա յի.
երթ որդին քո կենդանի է. և հաւա
տաց այրն բանին՝ զոր ասաց ցնա յի, և
գնաց։ Իւր մինչ գեռ իջանէր՝ ընդ ա
ռաջ եղեն նմա ծառայք նորա. աւե
տիս ետուն և ասեն՝ եթէ մանուկն նո
կենդանի է։ Ձարցանէր ցնոսա գի
մուն՝ յորում ապաքինեաց. և ասեն
ցնա. երէկ յեօթնեերորդ ժամուն ե

թող

լեղոյ զնա ջերմն։ Զ-խաւաց հայրենասիրա-
եթէ յայնմ ժամու՝ յորում ասացն
գնա յո՛ եթէ որդիդ քո կենդանի է. և
հաճասաց ինքն և տուն իւր
Օ՜այս գարձեալ երկրորդ նշանն արար
յո՛ եկեալ ի հրէաստանէ ի գալիլեայ
Երբ սուրբն աճուր ինքնաբերան. և ի
խորհուրդ արտչութեանն. և յորում Քի-

Պ՜ատրաստանձնալ բանն յանէից, ի
սկզբանէ զերկինս երկիր՝. և
զերկնայինն զօրս անմարմնոց՝ լմնալ.
եւսպէն զմարդնոց՝. և ըզգալի տարերս
քառից՝ հակառակաց միաբանից՝. որով
յաւէտ վաստաբանի՝ երրորդութիւնն
անձառե՛լի՛։

Ո՜րիքսրբութեան մի ուրուք միով բնու-
թեամբ ասծուն. լոյսն որ անեղ արարչական
ասաց լինիլ լոյս եղական՝. կոր և ծագ-
եաց յօրն առաջին՝ միաշաւաղի կիւրա-
կէին՝. որով յաւ՛։

Ա՜յրուհետև՝ բացատրեսցուք՝ զծած-
կեալ խորհուրդըն ծանիցուք՝. զի լոյն

անտես խմանալի՝ մաքուր հոգւոց տեսա
նելի՝. ի սոյն ծագեալ միաշաւթի՝ մեզ
յարուեր ոչ ձառագայթի՝. եկայք վըրկ
եալք ըզ գոչարքնոյն՝ տուք օրհնութի ի
յարուցեալ՝՛՛՛ն։

Աղըրդ սիրե՛լ խոնարհեցաք՝ ի վերկուի
մըր՝ մարմնացաք՝. նովին մարմնովըն խա
չեցաք՝ ի դերեզմանն մահու եղաք՝. այ
սօր յարեաք ածաբաք՝ ի հրեշտակաց
քարոզեցաք՝. եկայք՛՛։

Ո՞րևեցաք խընկաբերքըն՝ յողջոյն կե
նաց ուրախալից՝. և՛ ի լըսինըն գալիքդ
առաքելոց մեռոսանիկ՝. արժանացո
զմեզ ընդ նոսին՝ զքեզ տեսանել յօրըն
վերջին՝. եկայք՛՛։

Այօնի որգիք զարթիք՝ հարսին լուսոյ
տուք աւետիք՝. եթէ փեսայն քո յարու
ցեալ՝ յաղթեաց մահու իշխանութիւն՝.
զայ պըսակէ ըզքեզ փառօք՝ և՛ ընդ ա
ռաջ պըճնեալ զարդուք՝. երգեա երգ
նոր յարուցելոյն՝ նընջեցելոց կենաւ՛՛՛ոյ
պըճ՛՛՛ա՛՛՛

Խնդրեսցուք հաւատով միածնին ի
Հանէ՝ զի զողորմուէ զշնորհս իւր ա
բասցէ ի վէր մեր, Տէրն ամենակալ կե
ցուսցէ և ողորմեսցի։ Ակեղ աչէր. տէր
ողոր. ։ տէր ողոր՛՛։

Ղազար։

Կռւմ ամենազօր և հրաշալի յարուցիչ
քոյ ոմն մեր՝ երկիրպագանեն զօրք
հրեշտակաց. զի զոմ միայն ունիս զան
մահութիւն բնակեալդ ի լոյս անմատոյց։
Կրճմք հողիդէն արարածքս՝ խոնարհ
եալք երկիւղիւ երկիրպագանեմք. զոր
և զհրաշալի և զյաղթօղ զյարուցիչդ
քո օրհնեմք. և փառաւորեմք։ Կրճ քեզ
ընկնային զօրքն մատուցանեմք զօրհ
նութիւն և գնահատ՝ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգ
ւոյդ։ այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս Կռ. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կռ

Եւ ես խաղաղութեամբ ընդունիմ զաղաչանս քո։ սրկ

Տէր ողորմեա՛։ դպ

Ա՛յլ ի վերուստ խաղաղութիւն և փրկութիւն անձանց մերոց զտէր աղաչե՛մ։ սրկ

Տէր ողորմեա՛։ պդ

Ողորմութիւ մեղս ու՛ծ մեր ըլլայ մեծի ողորմութեանդ քումմ. աստուածութիւն ամենեքեան փափաքութեամբ։ սրկ

Տէր ողորմեա՛. տո՛ր ողորմեա՛. տէ՛ր ո՛ր ողորմեա՛։ դպ

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ա՛մէն։ քհ դպ

Ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ։ սրկ

Օրհնեսցէ և պահպանեսցէ և նախապատրաստեսցէ պահուցդ արեւելեան կողմ աշխարհիս. և հայրապետութիւն հայոց. սկսա նշանաւ ձեր խաչիս և ձեր աւետարանաւս և աւուրըս շնորհիւ. անուճամբ հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. Ա՛յժմ և՛։ քհ

Ե՛ պառնան պէտ յարխուրա։

Ամէն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Օրհնեսցէ և պահպանեսցէ և նախա-
խընամեալ պահեսցէ արեւմտեան կողմ
աշխարհիս. և թագաւորեալ քրիստոնէից
այս նշանաւ որ խաչիս և որ։

Ե՛ պառնան ՚ի հարաւ։

Ամէն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Օրհնեսցէ և պահպանեսցէ և նա-
խահանդեալ պահեսցէ հարաւային կողմ
աշխարհիս. երկիրս անդաստանս և պըտ-
ղաբերութիւն տարեւոյս. այս նշանաւ սուրբ
խաչիս և որ աւետարան։

Ե՛ պառնան պէտ ՚ի հիւսիս։

Ամէն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Օրհնեսցէ և պահպանեսցէ և նախա
խընամեալ պահեսցէ հիւսիսային կողմ
աշխարհիս. վանքս, անապատս, քաղաքս
և գիւղս՝ և բնակեալ ժողովուրդս ՚ի
սոսա.

սուտ. այս նշանակէ.

Ընծեայ.

դպ

Եւ գտանեն ի նմին և սակն գտցեն։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդ՝։
Հոգւոյդ նաեւ ողորմեա և խոչ ե։

Որ խոհեմ ես ազատեսցուք զնոր. զի ես
ամ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց՝ և կեր.
ցուսցէ ընծորհիւ ողորմութեան իւրոյ ա.
մենակալ նոր ձեզ մեր կեցո և ողորմեա։

Ընդ ոգիս։

Պահանեա զմեզ քո ձեզ մեր՝ ըստ հո.
վանեա նոր և պատուականն խոհեմ քո ՚ի
խաղաղութեան. փրկեա յերեսելի և յա.
ներեւոյթ թշնամեացն. Արժանաւորեա
զոհութիւնդ փառաւորել զքեզ ընդ հօր
և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. Այժմ.

Օրհնեալ Տէր մեր։

Ով յայլ ամենայն չէ ոք որ ինչն և ստեղծին
ասեղոս ինձ։

Օրհնեցեք մանկունք զնոր. և օրհնե
ցէք զանուն տեառն։

Եղե

Իղձից անուն ոն օրհնեալ. յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև ի մուտս արևու. օրհնեալ է անուն ոն։
Խարձր է ի վերայ ամ ազգաց որ և յերկինս ն վառք նորա։
Ով է որպէս որ ած մեր՝ ի բարձունս բնակեալ. և զխոնարհս առնանէ յերկինս և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բարձրը առնէ զտառապեալս յաղբևաց։
Նստուցանէ զնն իշխանաս. ընդ իշխանս ժ ղովրդեան իւրոյ։
Ննակեցուցանէ զամուլն ի տան ուրախամիտ. որպէս մայր որդւովք բերկրի։ Փառք հօր և։

Ընթերցուած աւետեաց ամենիսնան։

Ասան խաղաղութիւն ամ աշխարհի. և հաստատութիւն սրբոյ եկեղեցւոյ զնոր աղաչեսցուք։ Ննացուք ամենեքեան միաբանութիւնամբ։

Ղողմէ։

ԱՍ ես ուր ձեզ մեր հզօր և փառա-
ւոր Աստուած. որ նստիս ՚ի կառս քրովբէա-
կան և լոյս ծագես յարարածս քո։
Լուսաւորեա զմեզ ուր ՚ի ժամ առա-
ւօտուս. որպէս զի ՚ի ծագիլ լուսոյ
տուիչ կեանն՝ ծագեսցի առ մեզ գութ՝
մարդասիրուե քոյ։ Հեռացո ՚ի մէնջ
ուր զխաբէուէ սատանայի. և զբռնու-
թիւն նորա խորտակեա աղօթիւք և բա-
րեխօսուիւք սրբոց. Աբրա և զերկիրս
պղաբերս ՚ի նմանութիւն ծառայից քոց։
Ցորոց հանապազ փառաւորեալ գո
ի ամենայնի երրորդուիդ. Ա՛յժմ և՛։

Սաղմոս։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ ուր զձայն աղո-
թից իմոց. զի խոնարհեցոյց զնէն
իւր առ իս. և ես յաւուրս իմ կար
դացի առնա։
Շրջեցան զինեն երկունք մահու. և
վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Ողորմեալ՝ և զանձիւթիւ գտի. և
դանուն ոն կարդացի։
Ո՞ ուր երկեա զանձն իմ. աղօրմած ձե
ռը ողորմի. և պահէ զողջոյս ուր։

Լաս խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զես.
զարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո. զի տէր
ողեւաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ. զաչս
իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ՚ի գայթակղուէ. հաճիլ եղիցի առաջի տեն
յերկրին կենդանեաց։
Հաւատացի՝ զոր և խօսեցայ. և եսխո
նարհ եղէ յոյժ։
Լաս ասացի ՚ի պրմանալ իմում. թէ
ամ մարդ ստուտ է։
Օ՛ի՞նչ տացու տրիստուր տեն ընդ ամենայ
նի՝ զոր և ետ ինձ։
Օ՛ բաժակ փրկութեե ընկալայց. և զա
նուն տեն կարդացի։
Օ՛ աղօթս իմ տեն տացու՝ առաջի տեմ ժո
ղովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տեն մահ սրբոց
իւրոց. ո՛ տէր ես ծառայ քո ես իմ, ծառայ
և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուսից
պատարագս օրհնութե՝ և զանուն տեն
կարդացից։
Օ՛ աղօթս իմ տեն տացու՝ առաջի տեմ ժո
ղովրդեան նէր. ՚ի գաւիթս տան տեն, և
՚ի մէջ քո երուսաղէմ։

Օրհ

Օրհնեցէք զտէր ամ ազինք. ովքեցէք
զնա ամ ժողովուրդք.
Օրասցի ողորմուն ՚ի վէր մեր. և
ճշմարտուն ան յաւիտեան։
Ոչ յանուան քում կեցո զիս. և ՚ի զօ
րութեն քում իրաւ արա ինձ։
Ոչ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա
նից բերանոց իմոց.
Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե
ցան զքեզ ընծ առաջի իւրեանց։
Ահա ես օգնական իմ. և տէր ընդու
նող հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտուն քոյ սատակեա զնոսա։
Ես կամօք իմովք պատարագա մատու
ցից քեզ. և խոստովան եղիցի անուան
քում տէր՝ զի բարի է։
Յամ նեղուէ իմմէ ի բերկեցեր զիս. և ՚ի
թշնամիսն իմ հասես ակն իմ։
Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո զոր
դի աղախնոյ քոյ. և արա առիս նշան
բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ, և ամաչեսցեն. զի
դու ետր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր
զիս։ փառք հօր և։

Ա՛ղաչանք ՚ի ծանա ամ օրեաց.

Տէր ամ մեր՝ վէր խոչէ քոյ պատուա
կանէ՝ զհատաղուելդ քո ամուր մեզ որ
Ա՛սան սրբուհւոյ Ա՛ճանկին, և Յո
հաննու կարապետին, և սէրն Ա՛ստփան
նոսի նախավկային՝ զհատաղուելդ քո
ամուր մեզ առ։
Ա՛սան սրբոյ քոյ Ա՛ռաքելոյդ, Ա՛ռդա
րեւէոյ, Ա՛ռդաւասեացւոյ, Ա՛ռաւիրոսաց
Հպրապետաց, Ղևնաւորաց, Կուսա
նաց, Ա՛իանձանց, և Երկնային զօրաց
զհատաղուելդ քո ամուր մեզ նու։
Ե՛ւ վէր սրբոյ առաքելոյն մերոյ Թադ
դէոսի և Բարթուղիմէոսի և սրբոյ
Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին. Բար
խօսութեամբ՝ յիշատակաւ և աղօթիւք
սրբոյն (այս անուն) որոյ այսօր է յիշատակ
Հ՚հատաղուելդ և զմեծ ողորմութիւդ
քո պարգեւեա մեզ մարդասէր առ։

Հատոյց Ա՛ստուածոյ և ամ օրեաց.

Ա՛մէն Ձգնաւորքդն ադաչեսցուք զնո
րա զգարան սպասուցչին՝ նեղութեանցն
համբերեցչին։ Լուսաւորչին և երկնային
ան

անեծառաւմ պատկային արժանի եղեն։
Աղաչեմք նոցա և բարեխօսել ի մեզ
ողորմասիրն։ Ամենակալ տէր աճ մեր՝ կեցո

Աղօթ՝ ի ծնն Աստուածոյ, և Ա՛ծփածնէ
Ժողովածոյ, և Ա՛մբոխածոյ։

Որ ընարհցեր և ընկալար զերանելի
զվկայն քո (այս անուն) քո ևս մեր.
և հաղորդս արարեր զնա կամաւոր չար
չարանաց քոց. Ա՛րդ՝ բարեխօս առ
քեզ ունելիք, որք աստ և ընդ ամ սիրե
զերս սէրք լցեն։ Ող զի աղօթիւք նոյ և
բարեխօսուիւք հաղորդ լցուցես զնոսա
զամարուխ մեր, վասն կենդանի մեռ
լի և յանեղեւոյդ Թ՛ղնաւորացդ։ Ընդ
նա մեզ տէր ի օրինակի նոցին կեալ և
զվախճանն մեր կնքեա ուղղափառ խոս
տովանութ՛ի յոյս կենացն յաւիտենից։
Օ՛ի և մեք արժանի եղիցուք մտանել
յերկնային խորանան լուսոյ՝ և ժառան
գել զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշ
խարհի սէր քոյ զարքայութիւդ։ Ընդ
նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք
զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ. այժմ։

Ի սուգ եւ ի վշտագին տրտմել։

Յիշեա՛ տէր զպաշտօնեայս քո, զծնօղսն մեր զվարդապետս. զեղբարս. զընկերս զկերակրիչս. զուխտաւորս. զձանձ պարտորդս. զխնդրուածիչս. զվաստակաւորս. զհոգատարս. զապաշխարօղս. զգերիս. զհիւանդս. զնեղեալս. զիշխանս. զչարարեալս. զբարերարս. ըզ թշնամիս. զաւերիս. և որք պատուիրեն ինձ մեզ հաւատով։

Յիշեա՛ տէր ի ողորմած։

Բարերար և բազմողորմ ած՝ քո անմոռաց գթութեդ և անբաւ մարդասիրութեդ, յիշեա զմեզ հաւատացեալս ի քեզ և ողորմեա ամենեցուն։ Օգնեա և փրկեա յիւրաքանչիւր վտանգից և ի փորձութեանց։ Ընժանաւորեա զոհութիւն փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի. այժմ և՛։

Ձ ողջոյն Առաքելոցն, Ա՛ռնաւորաց և Կուսանացն

Պատկիր սէր քրիստոս՝ որ պատկեր զնէս քո՝ և առնես զկամս երկիւղ

ած

զածաց քոյ, և նայիս սիրով և քաղց
րութ յարարածս քոս. Լուր մեզ յերկ
նից ի խորհուդ քումմէ, բարեխօսու ի
ր ածածնին և աղաչանօք ամ սէց քոց
և որոց այսօր ի յիշատակ. Լուր մեզ
որ և ողորմած. Նկրեա՝ քաւեա՝ և
թող զմեզ մեր. Երկրաշարժութեա դո.
հուէ փառաւորել զքեզ լը հօր և բնդ
սուրբ հոգւոյդ. այժմ և՛՛.

Յնչէ՛ պէր ի այն.

Խարերար և բազումողորմ Ա՛ստ.
Օրհնեալ Տէր մեր Յս՛ Քս. ամէն.
Հայր մեր որ յերկինս ես.

Ողջոյ Մանուէլ նահատողին.

Ամենակալ ձեռ աբրահամու՝
իսահակայ՝ յակոբայ՝ և զա
հակի նոյ արդարոց, ամենակալ
տէր Թող զմեզ քմ.
Որ աբրեր զերկինս և զերկիրը՝ և զամ
ուրդ նոյ. ամենակալ.
Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի
քոյ. վախեցեր զիւրս. հնազեցեր ահա
նոր և փառաւորել անուանդ քոյ. ամե

Որ

Ար ամ՝ ինչ ասիսի և դողայ յերեսաց
ահի զօրուե քոյ. ամե։
Ընթաւե մեծ վայելչուե վառաց սըր-
բուեե քոյ. և սաստիկ ի բարկուեի
ոգւոյն նայեաց քոյ ՝ի վէր մաղաւորաց
անչափ և անքննին են աղօրմուեիք ա-
հեռեաց քոյ։ ամե։
Ո՛ու տէր բարձրեալ՝ գթած, երկայնա-
միտ, բազումողորմ. և ղղջանաս ՝ի վէր
չարեաց մարդկան. ամե։
Ո՛ու ած՝ ոչ եդեր ապաշխարուե վասն
արդարոցն ս ըրահամու՝ իսահակայ՝ և
յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ. ամե։
Ա՛յլ եդեր ապաշխարուե վր իմ մեղա-
ւորիս ։ զի մեղայ աւելի քան զաւազ
ծովու. և բազմացան անօրէնուեիք իմ.
ամենակալ տէր։
Չեմ արժանի հայել՝ և տեսանել ըզ
բարձրուես երկնից ՝ի բազմուե անօրէ
նուեե իմոյ. ամե։
Որայեակալ եմ ես ՝ի բռնուե կապանաց
երկաթիւ. և ոչ զոյ ինձ հանգիստ. ամե
Խարկացուցի զբրտմտուե՝ և զչար ա-
ռաջի քոյ արարի. կանգնեցի զպատկեր
և բազմացուցի զցասուեիս։ ամե։

Հաւատամ զի՝ խոնարհեցուցանեմ զգ
ծուն սրտի իմոյ. և հայցեմ ՚ի քաղց
րութէ քումմէ. ամէն։
Եղիցի՝ մեղայ, և զանօրէնութիւն իմ
ս ինձէն գիտեմ. ամէն։
Ընդունիմ և խոնդրեմ ՚ի քէն. Թող լինի
՝ր, Թող լինի. և մի՛ կորուսաներ զիս
ընդ անօրէնսն իմով. ամէն։
Ալի յաւիտեան բարկանալ լինի՝ր՝ և
մի յիշեր զչարիսն իմ. և մի պարտաւո
րեր զիս ընդ չքնաղն ՚ինձ երկրի
չարեօք. ամէն։
Օ՛ի դու ես՝ ես ապաշխարողաց ես և
ինս ցոյց զբարերարութիդ քո. զի ան
ա՛ժան եմ. ամէն։
Կացուսցես զիս ընդ բաղում ողորմու
թիւն, և ես օրհնեցից զքեզ զամ
ենայն կենաց իմոց. ամէն։
Օ՛քեզ՝ որ օրհնեն զամ զոհարթունք
երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս։
Ամէն։

Փառք Հօր և Որդւոյ և։

Ընդունիմ և խոնդրեմ ՚ի քէն՝ որ Թող
լինի զամենս իմ։
Հաղորդողում՝ տէր՝ ողորմեա՛ ինձ։

Ընծ՝

Ո՛չ՝ քաւեա՛ զնա զմեղաւորս ՚ի մեղաց
և կեցո՛։

Ա՛րարիչ իմ և յոյս ինձ՝ զթա՛ յնս ՚ի
մեղուցեալ ծառայս. և ողորմա՛ ինձ
բազմամեղս։

Ա՛մենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս
Աստուածին Մարիամ։ բարեխօսեա՛ առ
Տէր վասն իմ մեղաւորին։

Ա՛մ աղէք ինձ բարեխօսեցէ՛ք առ Հայր՚ի
յերկինս վասն մեր մեղաւորացս։

Վա՛ռ որպէս ես անօթակալ՝ ընկալ զաղա-
չանս մեր. զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ
անձինք մեր։

Յաղթող զօրուդ՝ որ և կենդանարար
և պատուական խաչի քոյ տէր՝ պահպան
եա՛ զմեզ։

Ո՛ւսեալ տէր զհրեշտակ խաղաղութեն
քոյ՝ որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով
՚ի տունէն և՚ ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութե՛ քոյ՝ յիշեա՛ զմեզ
տէր՝ յիշեա՛ զմեզ. յորժամ գաս արքայ
ութե՛ քոյ և ողորմա՛ մեզ։

Ղ՚ոտղ։

Ընկեալքս ՚ի խոստովանութե՛ ապաշխա
րութե՛՝ հաւատով զկոյս միածնի որդւոյն

ոչ զէսդ ի սէրտս մեր. խանդեցուսիչ
ինամանէ զքաւութէն և զերդումէ յան
ցանաց մերոց. Այսն զի նա ինքն է նա
խանամողն ած յաւիտենականին՝ որ եկն
կամաւ հօր ի փրկել զաբրահամ. և ա
սաց զինքն լինել քաւիչ մեղաւորաց,
յոյս ապաշխարողաց, շնորհելով զհան
գիստ աշխատելոց. ընդունելով զծան
րաբեռնեալս և զտաժանեալս մեղօք
յապշխարութէ քաւութ. Ուրդ՝ եկայք
ամենեքեան խոնարհեալ անձամբք, բե
կեալ սրտիւք անկումք և լացմունք ա
ռաջի նմն արարչին մերոյ. զի անչուռ
ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցա
նաց մերոց բարեբարութէն իւրով. Ամ
նակալ տէր ած մեր կեցո և ողորմեա։

ՀՂ ղ[illegible]։

ՏԻՐ ած վերկուռ մերոյ՝ որ ողորմած
ես և գթած. երկայնամիտ բազում
ողորմ, և ողջանաս ի վէր չարեաց մերոց
կան. որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին.
այլ զդառնալ նմ ի չար ճանապարհէն
և զկեանն. Դու տէր՝ առաջ ողորմու
թիւ քով մխիթարեա զծառայս քո. և

տուր սիրտ տեղի ապաշխարութե՛ւ
աւ՛մարդասիրութի՛ւդ քոյ և սրտ գոսա
անդամս երկեղեցւոյ քումմ սիրոյ։ Ող գի
առողջացեալք հոգւով՝ խոստովանութի՛ւ
և ապաշխարութի՛ւ մատցեն յերկնից քո
ցըն։ Ընդ ժողովրդեան քումմ քեզ
հանցեն զօրհնութի՛ւն և գփառս հօր և որդ
ւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և։

Սաղմոս։

Բանից իմոց ունկն դիր տեր և՛ի
միտս առ զաղաղակ իմ։
Լայեա՛ց ՚ի ձայն աղօթից իմոց թագա
ւոր իմ և աստուած իմ։
Զի զքեզ աղաչեմ տեր՝ ընդ առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս
պատրաստ եղէց յանդիման լինել առ
քեզ։
Ա՛չ քէն դու աստ կամիս զանօրէնութի՛ւն
ոչ բնակիցի առ քեզ չարք. և անօրէնք
մի՛ բնակեսցին առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զամենայն գործս զանօ
րէնութի՛ւն. կորուսանես զամենեսեան,
որք խօսին զսուտ։
Օ՛այր արիւնահեղ և զենգաւտր պիղծ
առնէս դու տեր. այլ ես յո՛ բազում ո

ղոր

ղորմութեանդ քումմէ ի տուն քո. և երկիրպագից ի տաճար սրբութեան քում ի վեր քով։

Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութեան քում, վասն թշնամեաց իմոց. և ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քոյ։

Զի ոչ դոյ ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն, և սիրտք նոցա նանրութիւնք են։

Ոգի դերեզմանն բացեալ կոկորդն նոցա. և լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։

Դատեա զնոսա ած՝ զի անկցին ի խորհուրդս իւրեանց. ըստ բազում ամբարշտութեանց նոցա մերժեա զնոսա զի դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսան ցեալք են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն, և բնակեսցիս դու ի նոսա։

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան քոյ, զի օրհնեսցես դու զարդարն. որ ոգի զինու հաճութիւն քով պսակեցեր զմեզ։

Յաղթ առաւօտու ողորմութիւնդ քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք զամ աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք ի հոսանսն աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։

Ասեաց ետր ՚ի ծառայս քո՝ և ՚ի գործս
ձեռաց քոց՝ և առաջնորդեա որդւոց
նց. Եղիցի լոյս տեն տց ՚ի վերայ մեր.
Ի գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ՚ի
մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յա
ջողեա մեզ։
՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր տր՝
լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել ձայն ա
ղօթից իմոց։
Ող զանօրէնուս իմ քննես տէր տէր
իսկ ո՞ կարէ կեալ առաջի քո, զի ՚ի քէն
է քաւութիւն։
Վասն անուան քոյ համբերի տր. համ
բեր անձն իմ ՚ի բանի քում. յուսացաւ
անձն իմ ՚ի տէր։
՚Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ. ՚ի
պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայէլ
՚ի տէր։
՚Ի տեառնէ է ողորմութիւն բազում. և
՚ի նմանէ է փրկութիւն. և նա փրկեսցէ զիս
բոլոր յամս նեղութեանցն նորա։
Ի սկզբան արա ինձ առաւօտու զողորմու
թիւնս քո. զի ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և դնացից. զի
առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զնս ՚ի թշնամեաց իմոց ՝ու. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ա՛ս ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես
Աստ իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
՚ի յերկիրն ուղիղ։
Վասն անուան քոյ տէր կեցուսցես զիս.
արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութենէ
զանձն իմ։
Ողորմութեամբ քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ՝ և կորո՛ զամ նեղիչս անձին
իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։
Վասն անուան քում կեցո զիս. և ՚ի զօրութենէ քումմէ իւրմէ արա ինձ։
Ա՛ւր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ։ և ո՛չ համարեցան
զքեզ առաջի իւրեանց։
Ա՛հա ես օգնական իմ։ և տէր ընդունող
հոգւոյ իմոյ։
՚Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ։ ճշմարտութեամբ քով սատակեա՛ զնո՛ս
Ես կամեցի իմովք պատարագս մատուցանել քեզ։ և խոստովան եղէց անուան
քում տէր՝ զի բարի է։ Յամ

Յամ ՆեղուԹենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և՛ ի Թշնամիս իմ եառես աչն իմ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ։

Երգ ՚ն ՚Ի բոլոր վասն Երկրորդ աւուր Աւետեաց և ՚ի Երկնայնոց ընծայից։

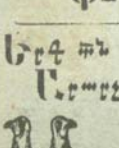

Ողարշակեան բանին հրաման՝ ՚ի յերկրորդումն աւուր ընկզման ըղձուրան ՚ի ջուրցըն բաժանեաց՝ հաստատեալ պարունակեաց՝ որով զաշխարհս հողեղինաց՝ անջը րակտեաց ՚ի հրեղինաց։ Ըն նոսին որդիք լուսոյ՝ աւուք օրհնուի երրեակ լո՛ւսո՛յն։

Ի՞ազմաչեաց հոյք քրօբէից՝ երիքսըրը հանըդ սրօբէից՝։ ալ ոռք անեղ ՚ձոռ ԹԵ՚ըն համագոյ երրորդուԹեն՝։ բարե խօս լերուք առ ՚ներ՝ վասըն մանկանց ակեղեցւոյ՝։ Ըն նոսին որ՚՚։

Գ՚ԹրագՒն իշխանուԹիք՝ և անփոփոխ միշտ ՚երուԹիք՝։ անյաղԹելի ՚նր զօրուԹիք՝ ՚ի յարարչին փառապարուԹի՝։ աղաչեցէք զՏրն ողորմած՝ անեռես չառնել զգործս ՚ձեռաց՝։ Ըն նոսին որ՚՚։

Պ·ածաք անմարմնոյդրդ պետուեց հրեշ-
տակապետիդ բարձրուեց՝· հոգիք հրե-
ղինք և սպասաւորդ հրեշտակաց զին-
ուորութիք՝· մարմնեցեալք զնորըն տերանց՝
վասն մարդկան երկրաւորաց՝· ըստ նո՛·
Ո՞րինաւորիցս դասուց վերնոց՝ օրհնա
բանիկ քոց զուարճանոց՝· քաղցրասցի
առ քեզ գրիչ՝ որ վասըն մեր ձայն
մաղթանաց՝· զորս և տացես մեզ պահա
պան յայսմ՝ հետ մինչ՛ի վախճան՝· ընդ
նոսին որ՛·

Օ՜ձրութե՜ց և տրութեց՝ իշխանութեց և
պետութեց· և ամ՛ անուճանելոց՝ որք՛ ի
յերկինս պաղատանօք· ընկալ՛ քո ուրա
խութ՝ զմեզ յօր մահու և յարութե՛· ըստ
նոսին օրհնել հոգւով՝ զգիշ ըստ հօր
վաստաբ՛՛՛արեա՛՛՛լ՛՛՛վ·

Ընդ ի՞ն Երեսփե սուրբ Աբրահամեն.
Ե՞ւ ևս Երեսփե տօնուն. Ի՛նչ
Յովհաննէս Մկրտչեն.

Ո՞ւրան բանն որ ըստ հօր՝ արարչակից
և համագօր՝· յերրորդ աւուր ըզ

Յուսքն

ջուրսըն զատոյց՝ զբոյսս և զղտունկըս բըղխեցոյց՝· իսկ ՚ի յերրորդ դարուն դարձեալ՝ զջուրսըն հեղեզ յամաքեցոյց՝ զնոյ տապանաւէն խըր ապրեցոյց՝ ըզկեն դանեաց սեռս աճեցոյց՝· տուք օրհնուի անձառ լուսոյն, հօր և որդւոյ և սուրբ հոգ[ւ]ւոյն։

Ո՞նդ ծառոց երկրի զգալեաց՝ անկեաց և զտունկս խմանալեաց՝· զկեղեզ մեղաց զըն ցածուցեալ՝ զդասս արդարոց բազ մացուցեալ՝· յորոց և մեծն ՚ի Ծնունդս կանանց՝ միջնորդ հնարհաց և օրինաց՝· տուք օրհ՛՛։

Ո՞ւմ գաւառըն երկնից զինաբեր՝ արքայ ուն են աւետաւոր՝· խընդրեա զրնել ելս ՚ի սրտի՝ առ ՚ի հովտից տրտմակամէ՝· յուխտեալ տեղին տէրունական՝ ՚ի խոստացեալն որդւոց մնդրկան՝· տուք օրհ՛՛։

Ո՞ւմ անգրեղն հօր սպասաւոր՝ և յարդանաւ երկրըպագօղ՝· կարապետ և մկրտիչ՝ այնմ՝ որ մեղաց մերոց քաւիչ՝· լեր բարեխօս առ նոյն գերագ՝ ջընջել զգիր մերյանցանաց՝· տուք օրհ՛՛։

Ո՞ հօրէ՞ լոյս ծագեցար՝ մեռեալ բնու-
թեա՛ կենդանարար՝ առաքեցեր յառա-
ջընթաց՝ նը զ յօհաննէս քարոզ կենաց՝
սրբին հայցմամբ ամենակալ՝ զպաղատանս
մեր ընկալ՝ տուք օրհ՛՛՛։

Աւետաւէ՛ղ յերկինս ելին՝ հոգանիւ
թեայ նը հրեշտակին՝ արժանացո՛ ըզ
մեզ նորին՝ նեղ և անձուկ ձանապարհ-
հին՝ զի հետեւողք գոլով նորին՝ հօր քո
վերին օթեւանին՝ և երկնայոյսք լե՛ր ը-
ջանկացն՝ որդւոյդ լուսոյ քեզ եւ՛՛՛ըզս
փա՛՛՛ռա՛՛՛ց։

Լրիւ վան Ձորդորդ աւուրք սրտպտուքեան.
և վան էրբորդ պտրուն. և վան աւետեաց
Աչեանին։

Վաճառն անդէն և սիրէ զենածին՝ հա
լածեցաւ յօրն առաջին՝ լոյսն այն
պայծառ յօր էրրորդին՝ յարութեան
նրէն հաւաքեալ՝ լուսինն ի տիպ լու-
սոյ ստեղծեալ՝ և աստեղաց պարս յօրին
եալ՝ որոյ օրհնի ստեղծողն ե՛ւ՝ ի բա-
նաւոր պաշտօնե՛՛՛ց։

Ծոած

ՂՀ

Ծածկել խորհուրդն ծանուցաւ՝ զոր
ըստ զարուն խոտհասաւ՝. ի ջրըստղ օր
զարձեալ հրեշտակն՝ եւ զաւետիսն կա
տարեան՝. եհ յոյն որ ոչ բոլանդակի՝ ի
քէն մարմնով պատուհակի՝. յոր օրհնե
ցայք ազգք երկրածինք՝ տուք օրհնուի
սըտղոյ կոչեսի՛՛ն.

Այուսին նախանձոյ մերն Լայի՝ յորմէ ա
դամին հին պարտի՝. բարձան անէծքն
արբասնական՝ քոյ նոր ծնընդեամբ կոյս
մարիամ՛՛. ազատեա զքո միածինն՝. եհ
զոսկ ըզմեզ որդւոց նոցին՝. յոր օրհ՛՛:

Հաւրան ընծայեալ յերկիրն յերկինս՝ յոր
հոմբատնատէր առ քեզ պհոպխա՝. յոր լսեր
ըզքո զաւետիս՝ խնդրեաւ լինիլ մեզ
լսանիս՝. զձայն առեսեաց քո միածնին
եհե նկայք օրհնեալք հօր իմ՛՛. յոր օ՛՛
Զայրիւք առ քեզ ոնո պաղատիմք՝ և
առաջիւ քոյ անկանիմք՝. ազաչանօք նա
ծանիմ՝ շնոյ ի մէնջ ըզբոյ հընոցին՝.
առ ըզ պատասխօք զմեզս ջընջել՝ և
վերըստին զմեզ նորոգել՝. յոր օրհ՛՛:

Պ՝ եկամբը ձարտարապետ՝ անցկը ընդ ծով կենցաղս անհետ՝. վերաբերեսա ըստ պետրոսի՝ զմեղ՝ ի յալեաց մեղաց ծովէս՝. պաշտանեօք ջերապետնի՝ անապական քում ծընողի՝. յոր օր՝՝։

Լուծ վասն Հինգերորդ տօնի Աստուածընդունելութեան. Եւ վասն հինգ պատուոյն. Ա՝ ի սուրբ Աստուածընդունելութեան։

Ա՝ ծառայեմ ես՝ ի հօրէ՝ յոր հինգերորդին հրամայէ՝. բըղխել՝ ի ջրոց սեռս կայտառաց՝ և թռչուս օդականաց՝. իսկ՝ ի դարուն հինգ մըկրըտին՝ յամին և՝ ի ծովն խորացել հին՝. տա յուք հրաշից ներգործողին՝ պատիւ և փառս անեղ բահնի՝՝։

Ա՝քրապես՝ օրինակի՝ առաքելոցն քրիստոսի՝ ի ծովէն ալեբերական՝ ի յերկինսային սըն կոչեցան՝. անսկիս ըստ ծով աշխարհական՝ և՝ ի հոգին մըկրըտեցան՝. ամ՝՝։

Յ՝ուրախուն՝ ան անզրաւական՝ ի հարսանիսն անապական՝. զձեզ առաքեալ հայրըն փառաց՝ հրաւիրատուք տրտմա-

կա

կանաց՝. որ հարանեւացն այն հայցեցէք
ընդ ձեզ լինել մեզ պարակիս՝. ամ՛։

Աղաչեմք զձեզ տիեզերաց՝ ի նախահօրէն
յանցանաց՝. նորահեւտուս զարդարեցեալք՝
զհնդկեղեցիս հնձանոյց՝. սպաղատեցէք
առ նայն զքրիստ՝ զմեզ նորոգել՝ ի հնոյ
մեղաց՝. ամ՛։

Ով՛ նոքա ի՞նչպէս հաւնիցին՝ արարածոց՝ ի
յանդգնից՝ նայն շինեցեր զհնդկեղեցի՝ վեմն
՝ի վէմ վիմին բանի՝. ընդ եղեալ հիմունս
՝ինոր սիճն՝ ըզմեզ յօդեան շինմամբ՝ ի
նայն՝. ամ՛։

Ո՛րպէսզի զնացիւք գնասցէք՝ քաղաք
՝ի քէն շինեալ՝ յո՛՝. յորմէ վտակք հնոր-
հաց հոսին՝ զոգիս մարդկան ոռոգանեն
արբո՛ և մեզ՝ ի քրիստ կենաց՝ հայցմամբ
հոգւոյն մատուռ՝ ակաց՝. զի բանաւոր
երկիրըս քո՝ պըտղաբերեսցի՝ ի փա[illegible]
ռք[illegible]ս քո՛։

Երկ Լոան Ալէքսէոսէ առաք Աբրահամեան
Եպ՛ էջ վեց գարուն. Ա՛ի Խաչէն-Վէ.

Զհանդուրժեալ բնութէ բարւոյն՝ ուր
ունել միայն զանձառ բարին՝ այլ
առեղծեալ զարդ յիւր պատկերին՝ ի
վեհերարդ առաւօտին՝ և ի յիրերարդ
ժամ զկողաճլինն՝ ի յօգնուն եառ հողա
ծնին՝ զորս ի դրախտէն եդ վայելել
բայց ի սրտղջին մահու ախրգե՛լ։
Պանձանալ առ դատողին՝ կեա յան
ցանց ադամըն հին՝ զկինըն պատճառ
եղեալ խաբմանն՝ և կինըն զօձըն դա
հճանն՝ որով երկիրս այս անիծաւ՝
փուշ և տատասկ ի սմա բուսաւ՝ վը
ճիռ մահու մարդոյն առնաւ՝ դառնալ
ի հող ուստի առե՛ղծա՛։

Չըսնջել փուքիայրը հայրըն փառաց՝
ըզկիր պարտեաց մերս յանցանց՝ որով
զեցաւ որդին զբնծած ի վեց դարուն
զմարդին մեղաց՝ հօր հանուէր ի մահ
խաչին՝ եկըն կամաւ ի յուրբաթին՝
գառն զենաւ ի հին զատկին՝ փոխան
գառանցն օրինա՛կի՛ն։
Ոսկիւ լուսոյ պատուիրանին՝ արդա
րութէ ձանապարհին՝ բարձրանալով
քո

քո ի խաչին՝ բարձրացուցեր զմեզ ի յերկինս՝ քո անպատում խոնարհութիւնդ՝ և կամաւոր խաչելութիւնդ՝ հաշտեաց ընդ մեզ հոր զքեզ ուղղափառ՝ և ի փրկութիւն մեզ ողորմի՛ լեր Աստուած։

Ո՛ոսկալե՛ զ սերոբէից՝ և ահաւորըդ քերովբէից՝ խոնարհեցար ի չաքչարիս՝ չարչարեալ բնութեամբ մարդկան՝ ի խաչին զմեզս բարձեր՝ և զմահ տակնուվայր մահու լուծեր՝ հաշտեալ ընդ՝՝։

Ա՛ստուածն բնութեամբ էից՝ և արարիչըդ բոլորից՝ յորժամ ծագեաս զխաչիդ նշան՝ ի գալստեան քոյ միւս անգամ՝՝՝։ զերկրպագութիւն այժմ հաւատով՝ լուսաւորեալ նորին լուսով՝ զի համաձայն խաչազգեցիկն՝ ըզքեզ օրհնեմք յաւիտեան՝՝՝։

Ընդ վան Երանելոյն ասուր Եղիշէի

շբ Տէրն յետ ստեղծմանն արարածոց հանգեաւ յեօթն օրն ի գործոց՝։ այն որ հանդիստ աշխատելոց՝ և կամ՝ քեն գործ է հղելոց՝։ ուստի և մեզ

յայս

յոյս հաստատուն՝ եւս հանդստեւամբըն
չաքաթուն՝. թէ աստ գործել զգործս
ա՛՛ անդէն հանդչիլ ընտրե՛՛ւծո՛՛յ։
Լսա՛բանաբանը վարդապետիւնք՝ յօրի.
նակ ասէն խրատուիք՝. որ ՚ի յերկրորդ
արարչուէն՝ յետ կատարման տնօրինու
թեն՝. յեօթնեներորդ օր հանդըստեան՝
իջեալ մաքրութիւն ՚ի գերեզման՝. զկապ
եալ հոգիսըն վերածեաց՝ զանանց հան
գիստըն պատրա՛՛ստեա՛՛յ։
Յօդն որ ՚ի քնդի կոզէ յօդեալ՝ բը
ժշկեացէ ըղհանդուցեալըն՝. իջցէ ՚ի
հող մահու նոցին՝ և քուստուսցէ յօրըն
վերջին՝ կենդանարար ձայնիւրդ քո՝
կոչեա զնոսա ՚ի կենացս քո՝. և զասելոյն
ընտրա՛՛ւծո՛՛յն՝ երգել քեզ փառս ընդ
ոտա՛՛ր լեզնո՛՛ւն։
Ի՞ւրեմն զգնուե՞ս կենաց ունօղ՝ զար
ձոյց յանցանքն ՚ի մահու հող՝. իսկ ան
հիւթ մեռելուն՝ հնարհեաց զարձել
զանմահուն՝. զորս են ընտրեալ քեզ թագել
մահուամբ՝ աւազանին մկրտութեամբ՝.
յարո՛՛ւցեալ քեզ բոլին փառաւք՝ ասելոյն
նոսին լսո՛՛ւսո՛՛ւ։
Փա՛յլեն արդա՛՛ւքն յարքայուե՝ և ձըդ.

նա

նաւուրքն ՚ի հանգըստեան՝ մարտիրոս
քըն պըսակին՝ և կուսանաց լապտերք
վառին՝ դասեցյո ուր բնդ նոսին՝ որք
գքեզ ած խոստովանին՝ աղաչելովդ
ի դատաստանին՝ այլ գըթութիւնդ քո քա
ւեմ[ասյ]ին։

Ո՛ անպատում խոնարհութիւնդ՝ որ
Թագէցար մեռանելոյդ՝ և յարուցեր
յորդւոց մարդկան՝ որք հաւատով ՚ի
քեզ անկան՝ յարի և զմեզ արդարութ
և զննջեցեալսն ողորմութ՝ զի կենդան
հայցըս բերանով տացին քեզ փառք ը
հո[յ]ր հո[ւ]գւո[յ]վ։

Ա՛ղաչանք պահոց՝ յիւ Ա.ըտեփանին։

Ա՛ռաջ քո եղեցի մեզ ապաւէն ուր յիւ
Յորժամ՝ երեխս փառաւոր հօր ը ամպս
լուսաւորս, յայնժամ մեք զի ամաչես
ցուք յուսացեալքս ՚ի քեզ. այլ զօրութ
քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ ա[յ]ժմ
քումմ ոգ զորդիս լուսոյ և որդիս
առաջնջեան։

Քարոզ.

Աղաչեսցուք զամենակալն Աստ՝ զի պատպանեսցէ զժողովուրդս իւր ընդ հովանաւորութեամբ և սպատուականս խաչին իւրոյ ի խաղաղութեան։ Ամենակալ Տէր Աստ մեր կեցո և ողորմեաց։

Ընդունիչ.

Օգնական մեզ եղիր. օգնական մեզ եղիր փրկիչ մեր՝ վասն սուրբ անուանդ քոյ։ Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր վասն անուան քոյ սէր։ Պարսպեալ պահեա զառ ի քեզ ապաւինեալ և զյուսացեալ զժողովուրդս քո՝ ընդ հովանաւորութեամբ և սպատուականս խաչին քոյ ի խաղաղութեան։ Փրկեա յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամեացն։ Ընդ ամենայն ժամ հովանաւորեա զմեզ ընդ հովանեաւորութեամբ խաչիդ քում և ընդ սէր հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Յելեա Տէր ղպաշծնեայս ×։

Խաղաղութեամբ և բազմամղորմ Աստ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս Ք՚ս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Արքաւորութ հաստատուածոց աղաչեաց Աբեաթարի ժամանակ։ Ոչ խոստացաւ ի քեզմէ ՀՈԳՈՅ սէյ. այլ հաւատացեալ քեզ Յարութեան Քրիստոսի, եւ էութեան աշխարհատուցն։

ՂԱԶԱՐ ԱՆՈՒՆ

ոն օրհնել յաւիտեան. զի յաւուրս քան զարեւ է անուն նր։ Ինա օրհնեսցին համ ազգք երկրի. եւ համ ազինք երանիցեն նմա։ Օրհնեալ ուր ած իսրայէլի՝ որ առնէ սքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն նր փառաց նր յաւիտեան. լցցի փառօք նր համ երկիր. եղիցի եղիցի։

փառք հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյ։

Երբեմն խաղաղութիւն զնոր աղաչեսցուք. ընկալեայ եւ ողորմեաւ։

Օրհնութիւն եւ փառք հօր եւ որդւոյ եւ

Երգ արեւագալին։

Յարեւելից յայգոյ մերձ լիմանաս. ի հին սիոն լերինն հարթաւոյ. ամ ազգք ամ զինք յօրհնան։ ի նոր օրհնեցէք զարարչին ամենայնի։ որ ծագեաց ի մերում յայսմ հանդերձ։ ընդ լոյս արեգական այսօր յայնհետէ։ Ն՚հեղեցիլ՚ք արդարոց՝ փառաբանեցէք ամենայնիւ երկրպագուաւ։ յանուանէ տեառն յերկնաւոր տանէ։ քան զովեցէք ի հօր և հոգւոյն. որ ծագեաց ընդ լոյս գինաւորեն իւրոյ ի մեզ։

Յոդոսոյն։

Յարեւելից յայրևմուտս մարկոսնք սիօն լի. օրհնեցէք միշտ անդադար զձայն գողոն լուսոյ։

Ն՚հեղեցիք արդարոց և փառաբանիչք բարեբանեցէք որ ևս զի մանասէս լուսոյ։

Վարդ.

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
եմ տեղիս քրիստոնէութեան, ուր և կար-
դան զանուն նոյն սրբուհի՝ որ աղօթիւք
նոցա և բարեխօսութեամբ մեզ ողորմեսցի։
Ախտիւք զնոճ աղաչեսցուք. զի նա
փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց և ի ցանկու-
աշխարհի։ Ընկալցի զուխտս և զինդրոյ-
ուածս սրտից մերոց. և արժանի արաս
ցէ զմեզ հաճատոյ և պատուիրանաց
իւրոց ընդ նմա սէրս իւր. ամենակալ
տէր նոճ մեր կեցոյ և ողորմեաւ։
Օ՜ աւուրս լուսոյ և զաւուրիկայ օրս
խաղաղութեամբ անցուցանել՝ հաճատով
ի նոճ խնդրեսցուք։
Օ՜ հրեշտակ խաղ. Օ՜ քաջուհի և զիծու։
Օ՜ սէր խաչին, ի՜նչ ևս միաբան վանն։
Օ՜ անձինս մեր՝ ողորմեայց մեզ։

Ղազար.

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
օրհնեալ ես տէր. վասն զի թագաւորը
քաղցր ես. և անուն քո օրհնեալ է յեղ
տեղերս։ Քաղցրասցին աղմաներդու-

թէ՛ք մեր առաջի քոյ. ելցին իրաւունք յարդարութէ՛ քումմէ՛ ի տակարուն մեր, և փառաւորեսցի ամենառն անուն քո. Երբ մեք ալժանի եղէցուք կալ՛ի պատուհրանի քումմ. և քեզ երգել զօրհնութէ՛ն և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և:

Աստղաւոր՛ն ածինոյն:

Ընդ մշանջենաւոր՝ ածդ յաւիտենական որ՛ի սուրբն աշխարհս լոյս ծագեցար՝ և լուսաւորեցեր զմեզ՝ ի խաւարային մեղաց մերոյ. Որ վասն մեր՝ ի չափաւորութէ՛ն եկիր անչափդ ածդ և հեղեալ ծաղկեցեր զընտրհս հոգւոյդ սիրոյ յարատածս քո. այժմ և յաւիտեանս ժամանակաց բարեբանեալ ես ամենամօրդ ածդ ընդ հօր և ամենառն հոգւոյդ. Ընդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Փոխ:

Աղաղակեցէ՛ք առ նոր ամ երկիր. ծառայեցէ՛ք նմն ուրախութէ՛ն:
Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութէ՛ն. ծաներ ըմուք զի նա է տէր ածդ մեր.
Նա արար զմեզ՝ և ոչ մեք էաք. մեք

ժո

ժողովուրդք և խաչն արօտի նոր։
Մտէք ընդ դրունս նորս խոստովանութեամբ.
և օրհնութեամբ ի յարկս նորս.
խոստովան եղերուք նմա, և օրհնեցէք
զանուն նորա։
Քաղցր է նա, յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա. յազգէ մինչև յազգ է ճշմար-
տութիւն նորա։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն։

Երգ։

Ա՛ղբիւրս ա՛ստուածք ա՛յդ ես ժա՛ռանգած ըղք
երկին ց արքայութենն. ո՛ստուածք վոխած
նակեալք զանցաւորս՝ առնք զանանց բոյս
բուսուցիս. բարեխօսեցէք առ նոր վէմ
մանկանց նոցա ղեւտացւոց։
Ա՛հա տան ստուածք պանծալիք՝ ես սիրե-
լեաք ի յոյժ երկնաւորք հօրէն. ո՛ստուածք
մերկրատեցայք ըզ քո արեամբդ՝ ձերս վէմ
ի մահ խաչելն. բարեխօսեցէք։
Ա՛ստեղծուածք պանծալիք՝ ես օձե-
լանք հնազանդ ձերում ստուածք. ո՛ստուածք
յաղթեցէք հոգւով կարևոց և ցան-
կութեց. բարեխօսեցէք։

Գովեսքդ աշխատ երկի և բաղձալիք վերնոյ ցերեկ սփոտուեցյ. ոչխարքը երանուն մասին հասիք քան զամ որդիս մարդկան. քարե՛.

Աւամաւոտ՝ պատառ լաւք՝ մանկունք տիօք և կատարեալք ի մաստուեթէ՝ ոչխարքը փոխանակ կաթին արբիք՝ ըզ գինի՛ն զմայլեցո՛ւցիչ. բարե՛.

Ցսկտեմբ։

Ա՛ղնաւորքդ ճրշմարիտք վերկայք քեզ. բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց.

Այ հատակքդ կենդանի՛ք սիրօղք քեզ. որք չարչարեցայք մարմնով վասն անուանդ տեն.

Աթոռակոյսքդ ցանկալի՛ք մարդկան ըղձալիք. հայցեցէք՛ի տէր Հոգւոյն սալ մեզ ըզբարի՛ս.

Գովեսքդ վերնոյ դասուց՝ պարծանք աշխարհի. խնդրեցէք զխաղաղութի՛ն տալ եկեղեցւո՛յ.

Ամ

Վամաւոր ըզ պատարագ զքո՝ հաճսակաւ մանկունք. հայցեցեալք լինել և մեզ ձեզ սիրելակից։

Աղաւնդ

Աղաչեմք ողորմածդ ըզ բարերար. ա դաչեմք ողորմածդ. վասն աղօթից սրբոց ձինաւորացն աղաչեմք ողորմածդ։

Քառող

ՍԻՐԵ ձինաւորութեանդ աղաչեսցուք զոր զքեզ զարդն ալրաւոյլն՝ նախնեացն համբերեցին. Լուսեղէնն և երկնայինն անթառամ պսակացն արժանի եղեն. Ընդ թիւք նոցա և բարեխօսութիւք մերոց ողորմեսցի. Ամենակալ տէր ձեզ մեր՝ կեցո և ողորմեսցի։

Ընդ

ՍԻՐԵ տէր, և ՚ի սէրս հանդուցեալ. և մեք ըզ վկայիւքս աղաչեմք զքեզ. բարեխօսութիւք նոցա ձեզ անձանձին և աղաչանօք ամ սէրց քոց՝ մի՛ մերժեր զմեզ յողորմութենէ քումէ. այլ կեցո զմեզ ա-

ղօթիւք սոցին. զի դու ես բազում ողորմ ած. և քեզ վայելէ փառք՝ էշ խանուելի և պատիւ''։

Յիշատակ Տէր՝ ղպաշտօնեայս յոմ։

Խարերար և բազումմեղուցեալ ած։

Սաղմոս։

ԱՆձ ած իմ, ես առ քեզ առաւօտս առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ. քանի պատիկ և մարմին իմ։ Ոպ երկիր անապատ և անջուր՝ ուր ոչ դայ ինձ ձանապարհ։

Այսպես ի սբս երևեցայ քեզ. տես սանել ինձ զզօրութիս քո՝ և զփառս քո։ Ասան զի լաւ է ինձ ողորմութիք քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ դովես զքեզ։

Այսպես օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։ Որպես ի ձարպոյ պարարտութիէ լցցի անձն իմ. շրթամբք ցնծուեր օրհնես ցքեզ բերան իմ։

Օր ի թէ յիշեի զքեզ յանկոզնի իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ խոսի ընդ քեզ։

Օր

Ո՛վ Տէրդ իմ օդնական, ի հովանի թեւ
ոյ քոյ ցնծացայց,
Ոչն վհիճ քոյ անձն իմ. և զիս ընկա
լաւ աջ քո. և նորա ի նանիր խնդրե
ցին զանձն իմ.
Մտցեն ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին ի ձեռս սրոյ և բաժինք
աղուեսուց եղիցին.
Թագաւորն յուսացաւ ի Տէր. գովես
ցին ամենեքեան որք երդնուն նմա.
Խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին
զանիրաւութիւն.
Ի՛ւր ետ աղօթից իմոց յաղաչել ինձ
առ քեզ, յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա
զանձն իմ.
Ծածկեսցես զիս ի ժողովոյ չարաց.
ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն.
Որք սրեցին ոտն սուսեր զլեզուս իւր
հանց. լարկցին զաղեղունս խրտհանց
լիցս դառնութեանց.
Զի՛ ի պատրանս այնոցիկ՝ որք ու
ղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգես
ցին ի նոսա և մի երկիցին.
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարուն. խորհեցան թաղուցա
նել

նել լինէ որոգայթ. և ասացին ոչ տե-
սանէ զայս ոք:
Հրեշտակին զանօրէնութիւն պատրաստե-
ցան ՚ի քննել զքննութիւն:
Ատելոյ այր ՚ի խորութիւն սրտի խորհր,
և բարձր եղիցի նա:
Նետ տղայոց եղեն վէրք նոյ. ակարա
ցան ՚ինեա լեզուք նոյ. և խռովեցան ա-
մենեքեան այք հայհոյին զնա:
Երկեաւ նա՝ մարդ՝ ՚ի պատմել զգործս
նոյ. և զարարածս նէր ՚ի միտ առին:
Ուրախ եղիցի արդարն ՚ի նմա՝ և յուսասց
ցի ՚ինեա. նուաւ գովեսցին ամենքն՝ որ
ուղիղ են սրտիւք:

Փառք Հօր և որդւոյ և.

Երգ:

Ոյս ամարիչ լուսոյ առաջնոյն լոյս.
քննակեաց զլ ՚ի լոյս անմահութեան՝ հայր
երկնաւոր՝ ՚ի գասուց լուսոյ ղինայն
օրհնել. ՚ի ծագել լուսոյ առաւօտուս՝
ծագեա ՚ի հոգիս մեր ընդ ոյս քո՝
լմնել նալիւ:
Ոյս ՚ի լուսոյ ծագումն արարչական
արդար՝ անձամբ ծրնունդ հօր որդի
յայ

յանապ քան զարեւ անձն քո գալ. եաւ ընդ հօր. ի ծագել։

Լոյս ի հօրէ բղխումն ազդի զբան թե. հոգի սուրբ այլ մանկունք ակնդեցոյց ընծ հրեշտակս ընդ քոյ բանն. ի ծագել։

Լոյս եղբարք ևս մի անբաժանել զբ սրտոդութե. զի ընդ եր կինացոյցն երկաճինքն մի շահաւորիք. ի։

Յոյժ։

Անդանելի աճ հայր ամենակալ. ընկալ զաղաչանս մեր քոց պաշտօնեից ի հօրէ ծագումն անձա ո միբոյանն արդար. ճանաչեալ ի յանէինն մեր ընդ յոյժ ողջունել։

ի հօրէ բղխեալ հոգի այդբուր բանութե. լսեսցուք քո ընդ ձայն յայտ առաւօտուս։

Երկունք անէինք և մի բնուն. մի ծնութե. զի ոչ խոստովանիմք յաւիտ սբ երրորդութե։

Աղաչանք։

Լուսոմդ քո քո՝ ամենեքեան լուսաւորեցեալք. և՛ ի՞նչ խաչ քո փրկիչ հաւատացեալ քոյ ապաւինեալքդ։ Լուր մեզ ձեռ փրկիչ մեր. տուր մեզ զհաղորդութիւն քո՝ և արա առ մեզ զողորմութիւն քո մարդասէր տէր։

Բազում։

Եր՛ևաս խաղաղութիւն ի վերոյ աղաչ։

Փառաւորեսցուք զամենակալն Աստ՝ որ ծագեաց ի լոյս առաւօտու յարարածս իւր ծագեսցէ և այժմ զառատ ողորմութիւնն իւր՛ ի վերս փառաբանչաց անուան իւրոյ։ Ամենակալ տէր Աստ մեր կեցո և ողորմեա։

Ազօթք։

Ո՛ առաւօտու ատենս և զբանաւոր պաշտօնս ընկալ ամենակալ ամենամեծ Աստ՛ ի քո անապական և յերկնային խորհրդանդ։ Ծագեա առ մեզ զարդարութիւն և զիմաստութիւն զլոյս քո. արա զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տուընջեան։ Մի զի

'ի գալ աւուրս երկիւղածութիւն վարեսցուք զկեանս մեր՝ և առանց դադարակ ղուեն կատարեսցուք. Օ՜ի դու ես օգնական և փրկիչ մեր. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ.

Սաղմոս։

ՏԻ՛Ր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։
'Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս
'Դարձոյց զանձն իմ՝ առիս. և առաջ. նորդեաց զինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վա՛ր անուանն իւրոյ։
Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու. ոչ երկեայց 'ի չարէ. զի դու ընդ իս ես։
Յուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան՝ ընդդէմ նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ո՛րպէս անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութի՛ւն քո՛ զհետ իմ եկեսցէ զամենայն աւուրս կենաց իմոց. բնակիլ ինձ 'ի տան տեառն ընդ երկայն աւուրս։

Յոյժ լինէ ձանձրացուցիչ և պնացուցիչ ի առ քեզ ընդ հաւրթիւ զանձն իմ։ Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց ընդ զքեզ ապաւէն լինէ արարիչ։

Ուսո՛ լինէ առնել զկամս քո ։ զի դու ես Աստուած իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ լինէ ի երկիրն ուղիղ։

Վասն անուանդ քոյ ընդ կեցուսցես զիս։ արդարութեամբ քովք հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քովք սատակեա՛ զթշնամիս իմ։ և կորո՛ զամենեսեան անձինս իմոց։ զի ես ծառայ քո եմ։

Ընդ մեր ապաւէն և զօրութիւն։ օգնական ի վշտիս եղուցեալ՝ ոգեք գոչեն զմեզ յոյժ։

Վասն պատրիկ ոչ երկիցուք մեք ի խառնվել երկրի։ ի փոփոխիլ լերանց ի սիրտս ծովու։

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոր խռովեցան լերինք ի զօրութենէ նոր։

Գնացք գետոյ ուրախ առնեն զքաղաքն Աստուծոյ։ և սուրբ արար զյարկս իւր բարձրեալն։

Ընդ ի միջ նոյ է նոքա մի՛ սասանեսցին։

օգնեսցէ նմա ած ի վաղորդենէ մինչև
ի վաղորդեան։
Խոովեցան հեթանոսք՝ և խոնարհե-
ցան թագաւորութիքք. եւտ զձայն իւր
արձակեաց՝ և խոովեցաւ երկիր։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ ընդունօղ է
մեր ած յակոբայ։
Եկայք և տեսէք զգործս նորա՝ որ սարս
գնչանս և զարուեստս ի վէր երկրի։
Հնար զպատերազմ ի ծագաց մինչև
ի ծագս երկրի. զաղեղունս փշրեց, ըզ
զէնս խորտակեաց, և զասպարս սրբեց
հրով։
Անխեղդէք և ծաներ ջուք՝ զի ես եմ ած
բարձր եղէց ի հեթանոսս՝ և բարձրա
ցայց ի վերայ երկրի։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունօղ է
մեր ած յակոբայ։
Ի յօգնել ինձ նայեաց. և տը յրի կե
րել ինձ վուրթաւ։
Ի մէջեացն և յամօթ լինին որք խնդ
րէին զանձն իմ, դարձցին յետս և ամա
հեսցին որք խորհէին ինձ զչար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք.
որք ասէին ինձ վաշ վաշ։

Յնծասցեն և ուրախ լեսցին ի քեզ ա-
մենեքեան որք խնդրեն զքեզ տու-
Սասցեն յաւէտ ժամ, մեծ է տէր որք սի-
րեն զփրկութիւնս քո։
Ես աղքատ և անանկ եմ, տէր օգնեա՛
ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու.
տը իմ մի՛ յամենար։

Տնուր զօրութիւն ծառային քոյ կեցո՛ զոր
դի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առիս նշան
բարութեան։

Տեսցեն առեւլեք իմ և ամօթ լեսցեն. զի
դու տը օգնեցեր ինձ՝ և մխիթարեցեր
զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Երգ։

Ա՛նանց ժամ բարեպաշտիս և ճշմարիտ
լուսաւորչին և կեանք քոյ. որ առաջ
նորդեաց հոգւոց մերոց յերկիրն ելա-
նել յերկինս։

Որմէ ժամ առնուն կենդանացոց մա-
քուց մարմինս. մոռացայ և քմծի-
ւոր հայր քո՝ ես հոգի. երգել միշտ
ըզփա՛ռս։

Յորդորակ։

Ա՛ծնողաց բարի՝ քո՛ւ և ձեմարտու
թիւն. աւազնորդ հոգւոց մերոց եւ
րե՛ւ յերկինս։
Կուսքն կենաց մըսիկ եր. ած ձըշ
մարիտ. ժո՛ղ և զմե՛զ առ հա՛յրըդ քո՛
հոգեւո՛րդ սրբո՛վ։

Աղաւնակ։

Տէր՝ ուղղեա զգնացս մեր՛ ի ձանա
պարհս խաղաղութե՛ն. որ՝ ուղղեա և
առաջնորդեա հոգւոց մերոց և սամ
նայն հաւատացելոց, գնալ յարդարու
թե՛ ձանապարհն և՛ ի կեանսն յաւի
տեանից։

Քառող։

Աղաչեսցուք զամենակալն ած՝ զի յա
ջողեալ ուղղեսցէ զձանապարհս ծառայ
էից իւրոց՝ ի բարի և՛ ի խաղաղութիւն։
Ամենակալ տէր ած մեր կեցո։

Աղօթք։

Աւազնորդ կենաց և պարգեւիչ խա
դա

ղաղութեանց քոց ամենայն մերձ՝ առաջնորդեա մեզ գնալ ի ճանապարհս քո արդարութեանդ. և խաղաղութեամբ ժամանել ի նաւահանգիստն կենացս և փրկութեանն ընդհակառակ ոգորմութեանց քոյ. Որ ի դու ես օգնական և փրկիչ մեր և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ.

Հղկեալ պահոց աճուրց՝ յորս ոչն էինն։

Որհնեալ ես տէր ամենայն փրկիչ մեր՝ որ յայժմ ժամ ընդ մեզ ես, և ոչ երբէք թողուս ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ՝ որք հաւատով և ճշմարտութեամբ կարդան առ քեզ։ Ազաչեմք և խնդրեմք ի քէն տէր ճանապարհորդակից լերծ առաքեալ քոց քոյին վերակացութեանդ պահելով ի խաղաղութեան. և առաջնորդեա մեզ միւսանգամ խաղաղութեամբ և խնդութեամբ հասանել յիւր ըստ կամս քում ի բնակութիւնս ի քո յոյ ի տէր մեր։ Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Որհնեալ տէր մեր յոյ քո. ամէն։

Ձայր մեր որ յերկինս ես։

Աւրհ

Ապիսատորութիւն հատատութեան ազգին Եբ.
յորդ ժամուն. Ոչ ինատարի ի պէտս իմոյն
Հոգւոյն սէյ: Երբ ի պէտս նախատգին քա-
ղաքին. ի տղայոցն Իրէ:

ՐԱՆԱԿ ՀՈԳԻՈ

նը ած Հիմարիա. ամէն.

Սաղմոս.

Ողորմեա՛ ինձ աստ՝ ըստ մեծի ողորմութե
քումդ. ըստ բազում գթութե քումդ,
քաւեա՛ զանօրէնութիս իմ:
Լուա՛ւել լուա՛ զիս յանօրէնութէ իմմէ.
և՛ ի մեղաց իմոց սը արա զիս:
Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ. և
մեղք իմ առաջի իմում են յամէ ժամ.
Քեզ միայն մեղայ սրբ. և չար առաջի
քոյ արարի:
Այն արդար եղիցիս ի բանս քո. և յաղ
թեսցես ի դատել քումդ: Այն

Ընծայեցուէ յաղագաւ. և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու որ զձիմարտուէն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստուէդ քով յայտնեցեր ինձ։

Յօդեա յիս մշակաւ և որ եղէց լուծանք քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի արա ինձ որ ցընծասցի և գուրա խութիւն. և ցնծասցեն ոսկերք իմ առաւապալք։

Դարձո զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնուէս իմ քաւեա յինէն։

Սիրտ որ հաստատեա յիս ածե. և հոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորձի իմում։

Մի ընկենուր զիս որ յերեսաց քոց. և զհոգի որ քո մի հաներ յինէն։

Ընդ առնուր ինձ ցնծուն փրկուէդ. և հոգւով պետուէ քով հաստատեա զիս։

Ուսուցից անօրինաց զձանապարհս քո և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա զիս յարեանէ ածե ածե փրկուէ իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարուէն քում։

Տէր երես զշրթունս իմ բանայ, բերան իմ երգիսցէ զօրհնուէս քո։

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէիք. բայց դու ընդ ողջակէզս իւր ոչ հաճեցար։
Պատարագ ինչ՝ հոգի խոնարհ. զսիրտ նը՝ և զհոգի խոնարհ, ահ ոչ արհամարհէ։
Խարի արա ինր կամաք քումք սիրոյն. և չինեսցին պարիսպքն եղեմի։
Այնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեր, յորժամ ու խունկ պատարագըս հանցեն ի սեղան քո զուարակս։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ։

Եւթն Աղերսք ի մահս առաքին՝ գինէ Ոդորխէին։

Ո՞րհնութիք ըզքե զ հայր անբասկիզըն էիցս էակ ի յանդոյիցն՝ բարձեր ձեռօք նիւթ ի հողոյ և ըստեղծեր ըզմարդ ի պատկեր քո՝ զլուխն ոտից խոնարհեցաւ՝ ղի զպատուիրան քո մոռացաւ՝ զարձեալ առեալք ընտ անառակին թէ հայր մեղայ քեզ ի յերկինս։
Ո՞րհնաւորացն անքննելի՝ եղեր մարդ կան տեսանելի՝ զեցար պատկեր հողեղինի՝ պատկերըդ հօր անփոխելի՝ և

լեր յերբորդ ժամ՝ ի խաչին՝ ու՛ր աղամայ
նախաստեղծին՝ ընդ աւազակին՝ քում
խաչակից արժանացար ըզմեզ դրախտին
Ճանաչեալ թագաւորաց՝ առաստաբուիս
հոգւի ընդհաց՝ ժողովելոցն՝ ի վերնա-
տանն՝ առաքելոցն երկոտասանն՝ ի հրոյ
լեզուս երևեցար՝ յոգիս նոցա վերանըս-
տար՝ լու՛ր յանուն քո ժողովելոցս՝ կՀ
և առ մեզ յերբորդ ժամ՝ եա՛ս։

Աղաղանք։

Ցամ ժամու աղաչանք իմ ապա եղե՛ն՝ ի
ձեռաց իմոց ըզ արա գիս տէր՝ և յօտա
ոչն պահեա զանձն իմ քո մարդասէր ես՝
և՛ ըզ և առ խաղաղութե՛ զոր աղաչեսցուք
ընկալ՝ կեցո՛ և ողորմեա՛։
Օրհնութի՛ւն և փառք՝ Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն սրբոյ՝ Ա՛յժմ և միշ։

Վերջաբան պահեցին։

Աբանն ասէ՝ պահեցարուք զմարդ-
դասիրէն նմա և զվերկեցէն մերմէ յիշ քէ՝
Որ ազատեաց զաղգս մարդկան՝ ի դա-
տապարտու՛ն անիծ իւրմ՝ և երբեք զմեզ

աշ

աչխարհի ՚ի ժամուս յայսմիկ խաչելուն իւրով. և շնորհեաց առաւտապէս զպար և հոգւոյն սրբոյ երանելի առաքելոցն. Խնդրեսցուք հաճաւով՝ զի ըզ մեզ զամենեսեան արասցէ հաղորդս ճրագամատուց և ճաշակիչս բարեացն այնոցիկ՝ աղօթիւք և բարեխօսութիւք սուրբ՝ որք աստ և ընդ մեզ տիեզերս։ Ոչ զի անաբաստ վարուք և ճշմարիտ առաքինութիք կացեալք ըստ կամացն Նոյ յայսմ աշխարհի, մանն և վիճակ ժառանգութիւն ընկալցուք ընդ սմա սրբս նորա՝ զբնակութիւն յաւիտենական և երկնային խորանացն։ Օ՜ որ խոստացար սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն ճշ յո քն տէր մեր. կեցո և ողորմ՚՚։

Օ՜ ժամն և զառաջիկայ օրս խաղաղութիք անցուցանել՝ հաճաւով ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք՝

Օ՜ Տէր շառաւիղ խոյ՚՚։ Օ՜ քաւութիւն։

Օ՜ սիրելի խաչին՚՚։ Երբ և միաբան՚՚։

Օ՜ անձինս՚՚։ Ողորմեայ մեզ՚՚։

Ա՚ղօթ։

Որ ՚ի քրօբէականն և յանապատում հինգ հազարեալ հաց յաթոռ՝ և ապրեալս հաց միշտ

միշտ աղաչածդ քոց. որ է՛ի ժամուս յայսմիկ հնդերը յերանելի առաքեալն ցընորհս հոգւոյդ սըրբոյ. Ո՛ւռ տէր յա ռաջիկայ ժամուս՝ և յաւէտ մինչև՛ ի կենցաղոյս աւարտուածն՝ տպաւորեալ միայն զմեզ ըստ մեծ բարեգործուե յոր ղորմունս. և խոստացելոյդ բարեայդ հաղորդս լինել զմեզ արժանի արա տէր և վերկիւ յմ քո՛ Որ ես օրհնեալ ըստ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ՛՛՛

Խաղաղութիւն ամենեցուն.

Որ երբ յառաջ քան զյաւիտեանս բանդ ասծ՝ հակից հօր, և սրարչակից նդ հոգւոյդ. Որ և զնախասահմանեցեր պատուհիրանագանցուի պատճին ձեշակ մանն՝ նշանաւ ամենայաղթ խաչի քոյ՛ի ժամուս յայսմիկ ննջեցեալ՛ի կեն դանուե փոխեցեր. և զանօրէնութիւնս մեր՛ ինձմա բեւեռեալ՝ կեանք անապա կան և նորոգութիւն կենաց յուսացելոյ՛ի քեզ խոստացար. Որոց մանաւորիլ և զմեզ արժանի արա տէր մեր և վերկիւ յմ քո՛ Որ ես օրհնեալ ըստ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ.

Ամէն

Սաղմոս։

Տէր ած օրհնակալ. օրհնակալ տէր զօր հանապազ։
Ընդ մեր ած կենարար. և նա փրկեսցէ զմեզ։
Տէր ած օրհնել օրհնել տուր զօրհանապազ առաջնորդեսցէ մեզ ած փրկիչ մեր։

Քարոզ։

Ընդբնացուք հաճատուի՛ ինձնէ վասն հանապարհորդաց հարց և եղբարց մերոց՝ որք ընդ ծով և ընդ ցամաք գնասցեն. որպէս զի առաջնորդեսցէ նոցա. խաղաղութիւն պահեսցէ և տարեալ հասուսցէ յիւրաքանչիւր տեղիս տուր ած մեր։ Այսպէս զի նա ինքն է առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութեան. որ յաջողէ ծառայիլ իւրոց խաղաղութիւն հասանիլ՝ ինաճահանգիստն կենաց և փրկութեան ամենակալ տուր ած մեր կեցցի և ողորմեայ։

Աղօթք։

Առաջնորդեա մեզ տուր ած մեր՝ և ուստ մեզ գնալ՝ ի հանապարհս քո առ

դար

ղաբուէ. պահեա՛ ի խաղաղութեան զոգ
հեանս մեր, և զընացս ի հաճոյս քո։
Ժամանեցի՛ զհոգեւոր և զմարմնաւոր
ընթացս ծառայից քոց անարատ ձանա
պարհաւոր յաւիտենական ի կեանսդ։
Շնորհօք միածնի քոյ Տեառն մերոյ և
փրկչին յիւ քէ. որ եղև մեզ առաջ
նորդ կենաց և յոյս փրկութե։ Ընդ ո
րում օրհնեալ ես հայր ամենակալ հան
դերձ կենդանարար և ազատիչ. սր
հոգւովդ. այժմ և միշտ և։

Յիշեա՛ ինձ ղպաշտելոյս քո։

Բարերար և քաղցրմոգերիմ Տէր,

Սաղմոս։

ՏԷՐ հոլովեցեր զիս. և ճանաչեր զիս։
Դու գիտես զնստիլ իմ և զանալ իմ։
Դարձոյց զանձն իմ առիթս. և առաջ
նորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարու
թեան վասն անուան քոյ։
Թէպէտ և գնացից ես ի մէջ ստուեր
յոյ մահու, ոչ երկեայց ի չարէ. զի
դու ընդ իս ես։

Յուզ

Յաւպ քո և գաւաղան՝ նք մխիթարես
ցն զիս։
Պատրաստ սրարեր առաջի իմ զսէղան
ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
ոտ անապակ սրբեցցյ զիս։
Ողորմութիք քո տր զհետ իմ եկեսցէ
զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակիլ ինձ
ի տան տն ՚ր երկայն աւուրս։
Յոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնացից.
զի առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տր զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես ած իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
ի յերկիրն ուղիղ։
Վն անուանդ քոյ տր կեցուսցես զիս.
արդարութիք քով հանցես ի նեղութ
ձանձն իմ։
Ողորմութ քով սատակեա ած զթշնա
միս իմ. և կորո զամ նեղիչս անձին
իմոց. զի ես ծառայ քո եմ։

Վառք հօր և որդւոյ և։

Կ. Տ. Ղ.

Եւ ես խաղաղութեամբ գներ աղա։

Պահանջելով աղաչանքութեամբ զբարեբար հոգին ած, և խնդրեացուք զողորմութիւն պատուհասի յանցանացս մերոց բարեբարութեամբ։ ամենակալ տեր ած մեր, կեցո՛ և ողորմեա։

Ղ. Ղ.

Խաղաղութեամբ քով հոգիդ տեր ած ձեմարիտ՝ որ ի վերջ է քան զամ միտս և զխորհուրդս մխիթարեա զանձինս ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր։ Ընդո՛ ի միջոց զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարեբարութեամբ քով։ Ներեա և լուր մեզ քաւեա և թող զմեղս մեր։ Ընժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զքեզ յամ օր և յամ որդւոյն միածնի. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Օրհնեալ տեր մեր յամ. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կիրակոսեան Հաւատոյն Ընդհանրական Եկեղեցւոյ Հայրապետ։ Ոմն ի տասնից ի պէս Հոյ էր։ Ընդ Ներսիսի Շնորհալւոյ եւ Խոսրովայ Անձեւացւոյ։

ՅՈՀԱՆԵՍ ՀՈՎԻ

Ոչ ոք ձեզ ձշմարիտ. ասիցեն։

Սաղմոս։

Ողորմա՛ եղիր ինձ՝ ըստ մեծի ողորմութեանդ քումմէ. ըստ բազմութեան գթութեանդ քումմէ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեանդ քումմէ։ եւ ըստ բազմութեան գթութեանդ քումմէ ջնջեա զանօրէնութիւնս իմ։

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեանդ քումմէ։ եւ ըստ բազմութեան գթութեանդ քումմէ ջնջեա զանօրէնութիւնս իմ։

Լուասէր լուծա զիս յանօրէնութենէ իմմէ եւ սրբեալ լիցիմ ի մեղաց իմոց։ տես՝ ի նիւթն. 277։

Փառք Հօր եւ որդւոյ եւ Հոգւոյն։

Ընդ Ակեղեցւոյ Հայրապետ։

Աշխարհացոյց լոյսն արեւուն՝ ի վերնումն ժամուրբաթուն՝ ծանոյց թէ լոյսն առաքելական՝ ընդսմացոյց զլոյսն եղական՝

կախեալ ըզքեզ մերկ ՚ի խաչին՝ քաղցով
ստուերաւբն ծածկէին. հեզքեա ՚ի
մինչ ըզձանրութեն, շըրջող գիւբին մի-
ջօրէի։

Զանձրուե մեռատ այսուն չարի՝ որ յայս
ժամուս պատերազմի՝ զոչեալ յոգւոյ
մեր հեզքեացի՝ քոյ նշանաւ սիրոյ խաչին,
ճշմարտութեն քոյ ձառագայթ՝ զաւ՚ի
յերկինից անկեալ փայլակն։ մերժեալ՚ի
մինչ հալածեացէ՝ և զմեզ լուսով քով
վառեացէ։

Յայս միջօրեայ տոբընջեան ժամուս՝
վայելչական աչաց մարմնոյս՝ նետիւք
դատանեաց մի խոցիցուք՝ ՚ի խաւարին
որ ՚ի ծածուկ՝ շուրջանակի բանակեա-
ցեն՝ զմեզք բանակըք հրեշտակաց՝ որք
պարակից մեզ լինելով՝ ըզքեզ ընդ հօր
փառաւորելով։

Ա՛աղէաս։

Յամենայն ժամու աղաչանք իմ այս
են, ՚ի մեղաց իմոց ձեզ արաւ։

Ընծա՛ս խաղաղութեն զձեր աղա-
օրհնութիւնն և փառք հօր և որդւոյ,

Հատուած

Աղերսեմն մեծաք և անդադար խորհրդով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեն մերոյ և փրկչին յի քէ. Հաւատով խնդրեսցուք ի նմանէ զհրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց. որ եկեալ բանակեսցէ շուրջ զմեօք, և աներկիւղ պահեսցէ զմեզ յամ հրեղէն նետից սատանայէ որ թռչէ ի տուէ յերից խաւարային դնացից՝ ի գայթակղութիւն դիւրին ի հասարակ աշխարհ. Զորմէ զգուշութիւն պահելով աղօթիւք և բարեխօսութիւն սրբոց, շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն Աստ քննութիւն ի փրկութիւն անձանց մերոց. ի պատիւ և ի փառս կենդանատուին Յիսուսի Տեառն իւրոց. Զոյս հաղորդութիւն կալցուք ի յայտնութիւն միածնի որդւոյն ոչ. կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհութեան մերոց՝ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց իւրոց. Այո զի զոյս խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ձշմարիտն Աստ յի քէ որ մեր. կեցո և ողորմեա.

Ո՛ժամ և փառաբանեսցուք զնա ի

Ո՛հ հրեշտակ. Ո՛հ քաւութիւն. Ո՛հ սրբոց
Երեսս վիւս. Ո՛հ անձինս. Աղօթեաց.

Աղօթք.

Ո՛հ գեղեցիկ մեղս որ ած մեր ինչն արդա
րուն. զօրաւոր և յաղթօղ լինել ընդ
դէմ սատանայական պատերազմաց. և
զամ հրեղէն նետս նոր չիջուցանելով
անկասկած լինուք յիւրոց խաւարային
գնացից ի պայծառ գիւքն ի հա
տարակ աւուր. Ո՛հ գառատացիք վայել
չական տուընջեամբս՝ առաքինուքն կա
յուք ի սիրկուն անձանց մերոց. ի պա
տիւ և ի փառս սքն Երրորդութեանդ.
այժմ և.

Խաղաղութիւն տիեզերաց.

Երկնաւոր խաղաղութիւք քոյ պարգե
պահել պահեա զանձինս մեր որ զօրու
թեաց. Այլ զի դու ես ած խաղաղու
և բաց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և
զանուն քո ամենազօր՝ կարդամք յօդ
նականութիւն անձանց մերոց. Այսպէս
յերկրպագուիս մեր. և ուստ մեզ առ
նել զարդարութիւն ճշմարտութեան. Երբ զո
հութիւն փառաւորութիւք զհայր և զորդի
և զոգ հոգիդ. Ամէն

Աղօթք։

Տէր մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո տէր. զի աղքատացաք յոյժ։
Օգնեա մեզ Ած փրկիչ մեր՝ վասն փա առց անուանն քոյ։
Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր վասն անուանն քոյ։

Բաթդուղ։

Ա՛ր հիւանդացայ և ո՛չ վշտացեալդ ա ղաչացուր զփրկիչն մեր քր. զի ողոր. մացի ինձ մեծ ողորմութեամբ. և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիւնս հոգւոյ և մարմնոյ ծառայիդ քրոջ. և կատարեալ առողջութիւն հասուսցէ զա մենեսեան՝ ի միանձնեաւոր և յանախա կեան։ Որ առաքեցաւ՝ ի հօրէ՝ ի բեր ժըշկուել ազգի մարդկան՝ որում ին՝ որ մեր և փրկիչ յիս քր. կեցո՛ զողորմեաւ։

Ձեղուկ։

Փարատեա զցաւս և բժշկեա զհիւան դութիւս՝ ի ժողովրդենէ քումմէ որ ած մեր

մեր. և շնորհեա ամենեցուն զկատար
եալ առողջութիւն շնորհաբ ամենայն չարեաց
խաչին քո. որով բարձեր զմեղս աշխարհի
աղեի մարդկան, և դատապարտեցեր
զթշնամին կենաց և փրկութեան մերոյ.
Դու ես կեանք մեր և փրկութիւն բարե
բար և բազումողորմ Աստ. որ միայն կա
րող ես թողուլ զմեղս՝ և մարժել զան
արս և զհրէանդուխս ի մէնջ. որում
յայտնի են պէտք կարեաց մերոց. պար
գևիչդ բարեաց՝ պարգևեա զառատ ո
ղորմութիւն քո ի վերայ արարածոց քոց
սրտ իւրաքանչիւր պիտոյից. յորոց հա
նապազ փառաւորեալ գոլիս ամենայն
երրորդութիւդ. այժմ և։

Ցնչեա՞ որ պատշաճեհայս չես։
Բարերար և բազումողորմ Աստ.

Սաղմոս։

Երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զդ
տնանկն. յաւուր չարի փրկէ
զնա տէր։
Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի
առնէ զնա ի վէր երկրի. և ոչ մատնէ
զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր

Տէր օգնական է նմա ՚ի մահճին ցաւոց
նորոց. և զամ անկողինն նոր դարձուցա
նէ ՚ի հիւանդութեանն նորա։
Ես ասացի Տէր ողորմեա՛ ինձ. և բժշկէ
զանձն իմ, զի մեղայ քեզ։
Որ բնակեալ է յօդնութիւն բարձրելոյն, ՚ի
հովանեաւ Աստուծոյ երկինս հանդիպեսցի։
Ասացի Տէր ընդունելոց իմ զիս դու. ա-
պաւէն իմ ես՝ և ես յուսամ ՚ի նա։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսո-
ղին. և ՚ի բանիցն ՚ի խռովմունէ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցէ զքեզ. և
՚ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս։
Ոչ զկնի շուրջ եղիցի զքեզ ճշմարտու-
թիւն նորա։
Ոչ երկեսցիս դու յերկիւղէ գիշերի. և
ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ։
Յիւրն՝ որ շրջի ՚ի խաւարի և ՚ի պա-
տահարէ դիւելոյն ՚ի հասարակ աւուր։
Ընկնիցեն ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք.
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու
և վհատութիւն մեղաւորացն առեսցես.
զի դու Տէր յոյս իմ ես։

Ո բարձրանայն արարիչը քեզ ապաւէն.
զի ոչ հասցին առ քեզ չարք. և տան-
ջանք մի մերձենացին ի յարկս քո:
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վե-
քոյ՝ ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո:
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ.
զի մի երբեք հարցես զքարի զոտն քո:
Ի վերայ իժիւ և քարբքիւ գնասցես
դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և
զվիշապն:
Վասնզի յիս յուսացար՝ և փրկեցից
զնա, հովանի եղէց նմա: զի ծանեաւ
զանուն իմ:
Աղաչեսցէ առիս և ես լուայց նմա. և
առ նմա եղէց ի նեղուն:
Փրկեցից և փառաւորը արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից՝ և ցուցից
նմա զփրկուն իմ: փառք հօր և՛:

Վասոյր:

Ընծ և ես խաղաղուն զոր աղա-

Աչեր ցուցից հաւատով ի հօրէ վե-
քաւուն մեղաց և թողուն յանցանաց.
փրկելոյ զմեզ ի վշաց և ի նեղուն.
ի ջանեալոյ ի վեր մեր ողորմուն և գթու-
թեն տուն այ ամենակալին. կեցո:

Ազօթ

ՀԱՂՈՐԴ։

Ասպր զԹուղց և ասծ ամ մխիթարու
Թնց. որ մխիթարես զամէն յամ նե
ղուն՝ մերում. լուր և այժմ ձայնի
պաղատանաց ծառայից քոց՝ ընդունե
լով զաղաչանս մեր. Ընդ՝ի միջոջ գոյ
ուսմ պատուհասի յանդգնանց մերոց
բարեբարուԹԷ քոյ. Կերակ և լուր
մեզ՝ քաւեալ և Թող զամէն մեր. արժա
նաւորեա զոհուԷ վիառ աւուրել զքեզ
Էորեայ և Էն ոչՅ հոգւոյդ. այժմ
և միշտ և։

Օրհնեալ ասր մեր յԱ քն. ամէն։

Ասպր մեր որ յերկինս ես։

Օրհնեալ որդիդ ՅԱ աստու Ծոյ.
ած և փրկիչ և կենաս տու։
Որ մարմնացար վասն մեր դու.
և փրկեացեր՝ ի ձեռաց մա Հու։

Կարգաւորութիւն Հաւատոյս Ընդդէմ
Ինանէրոցք ժամուն։ Որ հաստատն՝ ի գէշ
Աչքոյն ու Ընչ ի տահճանն՝ ի քանոյն
հոգւոյն աւանդմանն։

ՐՀՆԵԱԼ ՈՐԴՒԻ

Ազ ած Ձշմարիտ. ամէն։

Սաղմոս։

Ողորմեա՛ ինձ ած՝ ըստ մեծի ողորմութե՛ քումդ. ըստ բազում գթութե՛ քումդ քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Առաւել լո՛ւա զիս յանօրէնութե՛ իմմէ եւ սրբէ՛ զիս ի մեղացն։ 277։

Փառք հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն։

Երգ Ինանէրոցք ժամուն։

Ձաղչարակեա՛ք քեզ տիւր լուսոյ՝ երբ
իւր ժամուր խաւարելոյ՝ պայծառացեալ
յինանէրոցն՝ ի տիւղ լման մահու
սառեալ

տուէլերին. Ջահըդ լուսոյ մեծապայծառ՝
աւանդեցեր գհոգիդ տուր հոյլ. ոահիթ
կրցորդ քեզ ի յերկինս ըզմեզ ուղղեա
հոգւով քոյին։

Սիրդարամեռաք սարսեցան՝ կապեալ
հոկքն արձակեցան. վէմք ի վիմից
պատառեցան՝ ի տապանաց մեռեալք
յարեան. տարերք երկրի տատանէին՝ և
աշխարհի սիւնք դողային. բամեալքս
առ քեզ պաղատեցաք՝ զի ընդ արդա-
րոն դասիցուք։

Յոյներ յայնժամ ըսքանչելիս՝ և այժմ
մեզ ողորմածիս. ւիւծեալ բնութիս
քո ողջացաւ՝ շնորհեա և մեզ լինել ան
ցաւ. փոխան մահու քոյ կենարար՝
կեցո ըզմեզ ոչ բարերար. քեզ պաղա
տիմք ընտ աւազակին՝ յիշեա ըզմեզ
յօրն ահագին։

Ա՛ղաղանդ։

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են ի
մեղայ իմոյ ոչ սրա։
Եւ ես խաղաղութիւն ղոր աղա։
Օրհնուի և փառք հօր և։

ՍՐԱՀԱՏ և հաստատուն հաւատով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի Նոյն մերոյ և փրկչին յԻ քէ Յիշելով զմեծամեծս նոր ընդ մեզ ընդ ամենայն ընտրեալս. զհամբերութիւն կենսատու խաչին, և զհեղումն ազատեցուցիչ արեանն նորա, և զսոցին նմանեսն. որ յայսմ ժամուս վասն մերոյ ազատութեան կրեցեալ նա։ Եւ մեք զայսոքիկ զմտաւ ածելով՝ սրբեսցուք ի մերայ գեղտոյտ՝ գբանս՝ և գգործս մեր. կատարեսցուք զսրբութիւն անձանց մերոց ահիւնս աչաց։ Այլ յապաղեցուք խոստովանիլ ընդ նմա զմեղս մեր և խնդրել զթողութիւն մեղացն մերոց. զի մի կորիցուք անապաշխար՝ գյաւիտենական կորուստն։ Այլ մինչդեռ ժամանս կայ ի ձեռս է, գործեսցուք գբարիս ի կեանս յայսոսիկ. օրինակ վարուց մերոց ունելով զՅԻՍ աչս և գյաղթօղ նա հատակն. որք միանգամ ի սկզբանէ հաճոյ եղեն նմա և փրկչին բոլորեցուն Որոց աղօթիւք և բարեխօսութեամբն շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն Աստ՝ զհանգիստ իւր և զդուռան մեր խորհիլ միշտ

և

և առնել. և անդադարեալ պարգևացն
հաղորդս գտանել: Օ՜ որ խոստացաւ
սիրելեաց իւրոց ձշմարիտն ասել՝ յա՛ք
ոչ մոռ կեցցի և ողորմեա:
Օ՜ ժամն և զառաջինիսկ օրս խաղաղ:
Օ՜ հրեշտակ: Օ՜ քաւու՛ն: Օ՜ սրբոց:
Ընդ ևս միա: Օ՜ անձինս ոչորմեացս:

ՀՂՔԵՒ:

ՏԻ՛ զօրութեց՝ որ կամաւոր մահուամբդ
քով՛ ի ժամուս յայսմիկ կենդա
նացուցեր զմեզ՝ ի մեռելութենէ մեղաց
մերոց. և բեւեռեցեր զինիք դատապար
ութենէ մերոյ՝ ի խաչին. և շնորհեցեր
ապաւէն ազգի մարդկան՝ ի ծառայու
թէ ապականուե՛ յազատութի վառաց՝
հեղմամբ արեան քոյ սրբոյ: Ընկալ և
պահ զաղաչանս մեր և յայղոհեա մեզ
ուղիղ հաճաւոյ և առաքինասէր վա
րուք կալ յայսմ աշխ, և արժանա
ւոր լինել յաշխարհական և երկնային
ուրախութեանն ընդ ամ սքս քոս: Ո՛չ
դադարեալով վառաւօրել զքեզ ընդ
հօր և սրբ հոգւոյդ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն.

Բազում մղծում ես և հասատիչ խաղաղութեան. հասնատեա զանձինս մեր քոյով խաղաղութիւդ. որով ունիս յիւ ըստքանչիւր կարդի զնոմ արարածս քո՝ ուղիղ հրամանատուդ մատակարարելով. Ա՛ստն դի՝ այդ իսկ է կամք քո՝ խաղաղական և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս և սպասել արքունեն մեռք յայտնութեան միածնիդ այ և սիրելիդ մերոյ յիսուսի. որում արժանաւորք եղիցուք հանդիպել ամպովք ընդ առաջ տեն յօդս. Օ՛ւրարեր երես կացցուք յաջմէ քումմէ ընտրեալս և ընծայիս անուանդ քոյ սրբոյ, և ժառանգեսցուք զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սիրոյ քոյ զարքայութիւդ. և ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Աղօթս.

Տէր մի՛ մատներ զմեզ խսպառ վասն անուանդ քումմ սրբոյ. մի՛ ցրներ զուխտս քո և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ի մէնջ։

Ա՛ր աբրահամու սիրելւոյդ քոյ. խսահակայ ծառայի քոյ. և իսրայէլ սրբոյ քոյ։

Տէր մի՛ մատներ զմեզ խոպառ վէտ անուան քոյ սէյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո ի մէնջ։

Երգ ՚ն Նէրսէսի։

Այ՛հապետին աբրահամու՝ հայցմամբ ընկա՛լ տեր զաղաչանս։ Ե՛ծ ծառա՛յին քում սա՛կաւ խընդրըռաճ՚ոլքն ի մեզ ըլծա։ Ըննատեսին խարա՛յելն, Աւրով սըլբեա՛յն ի մեզ խնայեա։ Երեքսըբեան երկիւք սա՛յնն Սըլբեա՛ զՀոգի զմի՛ատ և զմարմի՛նս։

Հաբոյ։

Աղաչեսցուք զհնատատու փրկիչն մեր քո, որ համաւոր խաչելութիւն իւրով զարարածս փրկեաց, և հեղմամբ արեն իւրոյ զթողուի շնորհեաց յուսացելոց իւրոց. ամենակալ տեր աճ մեզ կեցո և ողորմեա։

Ա՚ղօթ։

Ա՚նհեսալ առաջի քոյ բարեբար և բա գումողորմ ես՝ աղաչեմք զամ սրտիւք մերով և խնդրեմք զքեզուն ի քէն.

ոձ խաստացար ծառայից քոց և ասա
ցեր, զամ զոր ինչ խնդրիցէք հատա
ւամ յանուն որդւոյ ի հօրէ՝ ասացի
ձեզ. Ընդրեա և այժմ՝ հաւատացեր
լոցս ի քեզ, և կատարեա ի բարի
զինդրուածս մեր զի ի քեզ եմք ապա
ւինեալ և քո առաւ ողորմութիւդ մխի
թարեա զմեզ ի կեանս յաւիտենից. և
առաջնորդեալ հասո յանձառ երկնից
արքայութիւդ. ի փառաբանուել և ի պա
տիւ ամենասրբոյդ անուանդ. այժմ և

Ցեղք Տէր ղպաշտօնեայս քո.

Խարերար և բազմաղերմ ձեռ.

Սաղմոս.

Սիրեցի՝ զի լսիցէ Տէր զձայն աղո
թից իմոց. զի խոնարհեցոյց զնո
կըն իւր առիս. և եւս յաւուրս իմ կար
դայի առնել.

Շրջեցան զինեւ երկունք մահու. և
փշրաք դժոխոց զտին զիս.

Ցնեղութիւն և տանջանաց գտի. և զանուն
ն կարդայի.

Ո՛ Տէր փրկեա զանձն իմ. ողորմած ես
մեր՝ ողորմի և պահէ զսղայս Տէր.

Ես խոնարհ եղէ՝ և տո՛ր կեցոյց զիս.
զարձ անձն իմ՛ ի հանգիստ քո՝ զի տո՛ր
օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ՛ ի մահուընէ. զաչս
իմ յարտասուաց. և զոտս իմ՛ ի պա-
թախուելէ. Հաճոյ եղէց առաջի տն
յերկրին կենդանեաց։
Հաւատացի՝ զոր և խօսեցայ. և ես խո-
նարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում. Ամէն
մարդ սուտ է։
Օ՛ի՞նչ տացու արիւնուր տն ընդ ամի զոր
և ետո ինձ։
Օ՛գաւաժակ փրկութեանց ընկալայց. և զա-
նուն տն կարդացից։
Օ՛աղօթս իմ՛ տն տացո՛ առաջի ամ ժո
ղովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տն մահ սրբոց
իւրոց. ո՛ տո՛ր՝ ես ծառայ քո եմ. ծա-
ռայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուսցէ
պատարագ օրհնութեանց, և զանուն տն
կարդացից։
Օ՛աղօթս իմ տն տացո՛ առաջի ամ ժո
ղովրդեան նորա. ՚ի գաւիթս տան տն՝ և
՚ի մէջ քո եղէմ։

Օրհ

Օրհնեցէք զՅոր ամ ազինք . զուխեցէք
զնա ամ ժողովուրդք .
Օ օրհասցէ ոգորմեալ նոր ի վեր մեր . և
ձշմարտուն ան ծնասցէ յաւիտեան .

Փառք հօր և որդւոյ և .

Ընթացան Տէրունեաց և Աստիպոսաց .

Ա՛ր սահեցմանէ ընտ պատկերի քոյ
տէր պատուհասիցես ընդմէջ ընկալ և
պաժամ ընդունելոյ ցանկան ի քէզ ա՛ղիղ
հաւատով . ընտ մեծի քո ա՛ղթ ըմու
թեան Ար շնորհօք նը հնդեցոյդ լուսա
ւորեցեալ . յիշատակի խոբհանց զհոգիս
նոյ ընկալ մարդասէր . ընտ Արք հաղոր
դեսցան մարմնոյ և արեանն քոյ նոր .
հանդոյ ըզհնդիս նոյ ընդ սուրբս քո քոյ
ոնդ . քանզի դուք նը պրեաց քոյ ոչ .
Ա՛յսոյն օրհնութիւն ի կանոնս մեր և
մի շտ կիսյս և իմանալի լոյս . ծընող ա
րարչին մերոյ անդադար բանիբ բանեան
յոյք :

Ա՛ստուածածին կոյս և բառեղծիչ ա՛զգի
մարդկան . մի անտես առներ ըզ

նրանց ցեղերն մեր. այլ հանգո զհնդկիս
նոյ՝ ընդ սուրբըն քո. Որդիդ միածին
յարուցեալ ի մեռելոց. մի անտես առ-
ներ. Էնդկի զ ձի շարիսա մի խիթ արիչ
սի գաւորո՛ց. մի անտես առ : Էնդ-
այն ըզքեզ հովանացել միայն սրբուհի
ծրնար ըղբանն ա՛րծ զանձառելոյ հօր
ծրնունդ. և յայտնեցար միւսելիւն եր

ըն՛րդուելեան.

Որ կոչեցեր առ քեզ տէր ըզտիե- բէ
զերս ամենայն, ընկալ ըզմեր ընդունելե-
ցեալն ի դուզ նահապետին աբրահա
մու. ողորմած տէր փրկիչ և բարերար
Որ թուղեր ես տալոզ ա՛րծ. թող
ընդունես մեր նըվիրեցելոցըն. կարծ
յամի և հըզօր. ողնըմած: Որ լուսաւոու
ես սիեզերաց՝ քո՛ ա՛րծ լուսաւորեա
և ըզմեր ընդունելիցեալսըն լուսով երա-
նաւէտ զուարթնոցն. ողոր.

Յոհ յա մեր և ապաւէն մայր տան լի
կոյս նը. որ՝ հո՛ւր ունդ՛ունեն ոչ՝ բո՛ցա-
կիզաց զբո՛ սո՛ւրբ զրօվայնդ. բարե-

խօսեա՞ ան. տր՝ վասըն մըրմ վըր-
կունեան։

ԽԿ Ար ուրդիդ ես և բանդ աստըւած. հա-
ւասանակից ըն հօր յիւնւե. ան. քրդ
կարդամք մարդասէր. հանգո՞ զին-
գիւնս նըշանգելո՞ց մըր ընդ սըբս քր-
Ար իջեր յերկինից վըն մեր զառաջինն
առեր գյանցանան աղամայ. մերվ
բնուեր բանձր՝ ի վեր խաչին անպատ
ճառօք. հանգո՞ Ար լուծեր գիշխանու-
մայն ու կամաւորականն մահուամբ քո
քո՞. բանաւորաց զաղաչանս առաջի քո
հեղեալ մաղթեամբ. հանգո՞ Տիրոջ
անարատ մայր ձեն ևս կոյս մարիամ քրօ-
բէականաթօռ ըզքեզ տեսանք ի յերկ
րի. բարեխօսեա ան. տր վասըն մերոյ
վերկրութեան։

ԽԴ Այր բարեգործ՝ ար գերթայար ի
յազգս արդուց մարդկան. առաքեցեր
ըզմիածինդ ի փրկութիւն. յիշեա՞ զին-
գիւնս նըշանգելոց մերոց և հանգո՞ ընդ
սուրբս քո. Արդիդ միածին որ յար
ևարդ

եարդ ՚ի մեռելոց՝ ՚ի միւսանգամ գա-
լստեանն քո յարուցի մեզ խոստացար
յիշեա՛, Տէր զիս ձըշմարիտ մխիթարիչ
ըհ սըգաւորաց. աղաչանօք նը ա՛ծած-
նին և ա՛մենայն քո՛ց սըրբուց՝ յիշեա՛
զՏէրդ՛ս ՚ի բաբելաճօտ ըթիւն փոխ-
թացեալ մեզ նը՝ ա՛ծածին. առ ՚ի փըր-
կիչ ըզժողովուրդս ՚ի մեղաց ևյա-
պականա՛ն ըթենէ։

Յանըկը զընականն ծոցոյ հօր խոնարհ եաւ բանդ՝ մարմնացեալ ՚ի կուսէն վա՛ վիրկա՛ն մերոյ. աղաչեմք ըզքեզ՝ ըզ նընջեցեալսըն մեր ՚ի քո՛ զ ուղիղ հաւատով՝ յիշեա՛ տէ՛ր զոր յոյժ ամ գաս թաւորո՛ն ըզդ քո՛։ Ա՛նխաւսալ քաղցրո՛ւթեա՛ն ամբ ողջ՝ ոյ հաճեցար բառնալ ըզմեղս աշխարհի՝ քո խաչելութե՛ն. աղաչեմք ըզքեզ՝ զնընջեցեալսըն մեր։ Ամաւորականն մահուամբ քո լուծե՛ր զերկա՛նըս մահու. և արժանի արարեր թա՛զուե՛ յանցանա՛ց քաւի՛չ քո արեամ՛ բըն. աղաչեմք ըզքեզ՝ Ո՛ր փոխանակ

մեղաւորաց ընդ մեռանիլ յանձն առեալ. լինելով՝ ի դըժոխսըս վըճռակեցեալ ի մեղսահար բանտէն ըզգեցեալսըն. ա՛ռնել բանիւք զանչափ քո զմարդասիրութիւդ. որ երեքօրեայ յարուցեալ զկնդասանութիւն պարգեւեցեր աշխարհի. աղաչեմք։ Ա՛ջուր և անըմբիծ կոյս լեա ծընընդեան. որ մարմնով ծընաւ զանմահն ի կամակից մահու. բաժակաձա լեր վանն անձաց մերոց՝ վըճռակիլ ի սպառնալեացդ դեհենայն։

Յորժամ հարկանէի վըղ զալըստեանքոյ տըր. յայնըժամ զարհուրեալ զոհութիւն ա՛ռաքեցիր ի յահէ քո ումիք. աղաչեմք զքեզ վըճռակիչ. հանգո՛ւ և ընդմէր ըզնորընծայեալսըն ընդ առըրըս քո. որ մի՛ անդեղ ես բանգումոզըմ։ Յաճախակ լուսոյ ծագմանն քոյ տըր. ցրնծանն դասք առաքելեացն ի վերայ լուսեղէն ամպսըն. ա՛ղաչեմք զքեզ։ Ա՛նոխանակ բանգմանդըն ողորմած տըր. մի՛ առնես առնելոց ըզմեղուցեալքըս յաչէգէն առուըն։

ւսաբ՝. ոբ մի՛ մնդեղ եմ։ Ա՛ը ես ջեզ՝ ես յիմ՛ իկ
նիցդ և մարմնացաբ՝ ի՛ նը կուսէն. անձա
ռնի՛ քոյին ծնընդեանմբ՝. և՛ զիս մի՛ ան
տես առներ՝ այլ պահեա՛ պատուականի

և սո՛ւրբ խաչիդ քո՛վ։

Ա՛ը թագա՛ւորդ եմ՝ յաւիտենից քրիս դկ
տո՛ս ա՛յծ ընկալ ըզծառայս քո՛ ի՛ բա
րի՛. և՛՛ն ընդ հեա՛ ի՛ յայգակողմա՛՛ն
քո՛մ դասի՛ն։ Ա՛ը ունիմ հշխանու՛թի
ւնհո՛ւ և կենաց. հանդո՛ զհո՛գիս քո՛ց
ծառայիդ՝. և՛՛ն։ Ո՞րժամ կարդի՛ ա
թո՛ռ նորուելդ քոյ՝. և հաստա՛տի առ
եան դատաստանին՝. յայնժամ խնայեա՛
ի ծառայս քո՝. և՛՛ն ընդ հեա՛.

Ա՛մէն օրհնեալ ա՛ծաւա՛յրդ մա՛րիամ՝ քր
ծնի՛ական ամե՛ն ո՛ր աշարհին մի՛ ըմ տրնծ
րենուեա՛ն. զո՛ր ե՛րանեա՛ն ա՛ն՛ն՛ան՛ն
ապին նդ՛ք հա՛՛նա՛տա՛զ։

Ա՛ղաչանք։

Ո՛ղորմեա՛ հանդուցեալոց քո՛ծ՝ արա՛
հանդիստ և ողորմութի՛. և մեզ մեղաւո
րաց շնորհեա՛ զթողութի՛ յանցանաց։

Ար

Քառօղ

Նոր ևս խաղաղութիւն զնոր աղաւ.

Ա ստո՛ւծ հանդուցեալ հոգւոցդ աղաչեմք զքեզ ողորմեա՛ զնոր ծառայ քո զոր ընդ արդարոն դասեսցէ՝ և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեանդ իւրոյ. Ա՛մենակալ տէր ձեզ մեր կեցո՛ւ և.

Ղազիւ.

Վա՛ռ որդի՛ հոյ անոխակալ և քաջ. դուք՝ զքա՛ զոր արարչական սիրովդ ի հոգիս հանդուցեալ ծառայից քոց. Յիշեա՛ յաւուր մեծի գալստեան արքայութեանդ քոյ. Ո՛րպ արժանի ողորմութեանդ քաւութեանդ և թողութեանդ մեղայ. Պատասխանեալ պայծառացո՛ զնա քո յաջակողմանդ դասուն. Օ՛ դու ես տէր և արարիչ ամենեցուն՝ դառաւոր կեն. դանեայ և մեռելոց. Նո՛ր քեզ վայելէ փառք իշխանուի և պատիւ. այժմ և.

Օրհնեալ տէր մեր յո՛ր քո ամէն.

Ո՛ղջ մեր որ յերկինս ես.

Ա՛ղ

Աղեղան.

Օ տաղմոսերդուհիս և զաղաչանս ընկալի մարդասէրն Աստ ի հաճոյս բարեբար կամաց իւրոց. մեր մեղացն և բազում յանցանացն թողուլ շնորհեսցէ ի չարեաց փրկեսցէ, ի մեղաց պահեսցէ, և նման փառք յաւիտեանս. ամէն.

Օրհնեալ թէւորուհին հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Յոմոմոտա ըստ կոչիլ սուրբդ, պահոյ՝ և Տանդ Տէրունական. և ամ Աբգ. Պահոյ է շաբաթ. զ շաբաթ. է շաբաթ.

Ա ր ի հօրէ առաքեցար փրկիչ՝ և մարմնացար ի սուրբ կուսէն որ վասն մեր ի յերկինից իջեր և լուսաւորեցեր զաչեկըս. Օ խաղաղուհի քո տուր մեզ որ խաղաղութեանդ ես թէւոր. զխաղաղուհի և զողորմուհի՝ որ յամէն ես դու կարօղ մարդասէր.

Ողբ տաբաթ. ութ ձայն.

Ո ր ըստ ամէն զվիտս անցանես, զխաղաղուհի քո տաճ տուր մեզ հանապազ՝ ըզ քեզ աղաչեմք.

Ամ-

Կ՝ըսէ.

Ա՛ճածին որդի և բանդ ած և անմահ հուր, որ յանձն առեր մարմնանալ ՚ի սրբուհւոյ ածածնէն և՛ յամենայն կուսէն. անփոփոխելիդ մարդ եղեալ խաչելոյար քո ած մեր. մահուամբ զմահ կոխեցեր մինդ ՚ի սէյ երրորդուէն՝ փառաւորա կեաց ըզ հօր և սէյ հոգւոյն՝ կեցո՛ զմեզ։

Ո՛ննպէտն։

Ա՛ճածին անհարանցակալ՝ զբանն անբսկիզբն յղացար և զածն անխմանալի ծնար. զանպարագրելին ՚ի դիբակ քո բարձեր. նմա անդադար բարեխօսեա՛ վե՛ր անձանց մերոց։

Ո՛ննպէտն։

Ա՛ճածին զքեզ խոստովանեալ երկրը պագէ եկեղեցի ուղղափառաց. քանզի ուր քո բօթակքն բազմահեծաց և աթոռք հրանիւթք և վերջն հեւան սերօբէքն նայիլ ոչ իշխէին, կրեցեր անսահմանդ զանապականութեա՛ ՚ի յարդանդէ քոյմոյ աղախին զնր. և ծնար ոչ զմարդ զածն բոլորից զմարմնացեալն առ՛ ՚ի քէն զանձառ զբանն ՚ի փրկութի՛ աշխարհի և կեանք անձանց մերոց։

Ո՛ննն

Ծննդեան։

Աղաչեմք զքեզ տէր կոյս մարիամ՝ ածա
ձին՝ բարձրելոյն զորութեն հովանաւոր
եալ և տէր հոգւոյն եկաւորութեն լուսա
ւորեալ. որ զնմա գոյութեց սահմանիչ
յարգելով ծնար անձառապէս. մարմնացի
լոյն առ՝ ի քէն բարեխօսեա կեցուցա
նել զանձինս մեր։

Տէառն ընդ առաջին։

Օրհնութեամբ պատսպարեա՝ հոգւոյդ
զոյր՝ ի առաձարն՝ երեք եղեալ քերովբէից
վեհապէս. զի որոց թեւօքն սաւառնել
ոչ իշխեին նայիլ՝ ի յահեղ փառացն,
սա՝ ի դիրկս իւր բարձեալ հաժարեալ
համարձակապէս և գգուեցեր ոտիւ զմանուկ
և աղերսելով հայցեր արձակիլ՝ ի խա
չաւթին։

Տէառն ընդ առաջին։

Անհակընդդիական բանդ ածծ. ՝ի վերջին
աճուրս յանձն առեր լինիլ մարդ՝ ի
կուսէն. և արարիչդ յաճախենից՝ փա
կեցար ընդ ժամանակաւ. որ որ սրբ.
բութեց և անկարօտ մաքրութեց. և
կիր՝ ի առաձարն քառասնօրեայ, զօրինա
ցըն կատարեցեր զարդարութեն։ Օ՞ր

բարձ

բարձեալ սիմէոնի զանպարագրելիդ՝ ի գիրկս իւր հայցէը, որ սրձակիչդ ես կապելոց՝ արձակեա զիս՝ ի խաղաղութիւն ասան որպ՝ ըէ ծերուն, այն սիմէոնի վերադրէմք առ քեզ տէր, որ զօրութեամբ, լի են երկինք և երկիր փառօք քովք՝ ի փրկութենէն մեզ. քո՛ւ փառք քեզ։

Ղուկաս։

Օղաղարու ննջումն՝ ոտղ կանխագէտ յառաջ ասէիր. որ և՝ ի բեթանիա յառաջկիր՝ զի յարուսցես զսիրելին քո՛։ Ուրդ և մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ որ գաս՝ ի հարչարանս կամաւ հօր՝ ի փրկութիւն անձանց մերոց։

Ղուկաս։

Յորժամ եկեալ կենարարդ՝ ի գերեզմանն ղազարու. յորժամ եկեալ կենարարդ՝ ի գերեզմանն ղազարու. աբեռաբէոր ձայնիւդ աղաղակիր ասելով՝ ղազարէ՝ արի եկ արտաքս։ Նոսկ մեռեալն՝ ի գերեզմանէն յարեաւ. և նոյն ինքնիգ զանմահութեամբ պարգևատ եռուր սիրելոյդ և ձայնին ձայնիւդ՝ ի գերեզմանէն կոչեցեր։ Ասան որպ՝ և մանկունք

կունք երբայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ թագաւորութիւն քո։ Ընդ նոսին և մեք առեալք, ովսաննայ՝ օրհնեալ է գալուստ քո. օրհնութի՛ւն բարձունս, օրհնեալ որ գայոցդ ես անուամբ տն

Օ՛ղնապըրկ

Յնծա երուսաղէմ և զարդարեա զառաքաստ քո սիօն. քանզի՝ ահա թագաւոր քո քէր նստեալ՛ի յաբանակի նորոյ հեզութի յուցանելով գայ մտանել յառաքաստ քո։ Եւ մեք աղաղակեմք ովսաննայ օրհնեալ եկեալ՛ի յանուն տն. որ ունի զմեծ ղաղրմութի։

Օ՛ղորմի։

Կո՛ր յարեաւ՛ի մեռելոց. մահովամբ զմահ կոխեաց. և յարուչքն իւրով մեզ կենան պարգեւեաց. նմա փառք յաւի տեառն ամէն։

Յինանց։

Ա՛հաւոր և աքանչելի է խորհուրդ վերս կութե մերոյ. որ անակնկիղն՛ի հօրէ ան ձառագաթաթ մարմնացաւ՛ի կուսէն, խաչի համբերելով և կամաւոր մահովամբն իւրով զկենդանութե մեզ պարգեւեաց ընորհս։

Յինանց.

Վանդէ յարեաւ ՚ի մեռելոց քո ած յաւիտենից՝ արարիչ և յարուն ազգի մարդկան, զոր օրհնեն անդադար զին ածարութիւնք հրեշտակաց և ամ զմար թունք երկնից. Ընդ որս զոչելով ա սեմք վառք սոսկալի յարուեր քո տը

Ամէնաբչման.

Հայեան վերնական բազմութիւնքն ա սանելով զքեզ ՚ի հրէղէն կառս բազ մաւ ՝ սարսեալ ասէին. ո՞վ է սա որ դիմեալ գայ յեղօմայ. և եկեալ մռանկ վառօք ՚ի վառս. տէր վառք քեզ

Ամէնաբչման.

Որ յանսպառում ամենառն նախիս և յան մարմնոյն վերօրհնիս, անհասանելի բա նըդ ած ՚ի յերկրի երևեցար Ճշմարիտ մարդ. զանօրէնութիւնք կատարեալ ըղ խորհուրդ, խաչի և մահու համբերե ցեր. և զհրաշալի գյարութիւդ քո յու ցեր հզօր զօրութիւն. այսօր համբարձր վառօք ՚ի յերկինս և զկուսածին մար մինն քո հրաշափառապէս լուսազարդե ցեր. զոր տեսեալ հսայիսա՝ նախաձայն եալ ասէը, ո՞վ է սա որ գիմեալ գայ

յերկ

յերկրէ. Հիացեալ պետուէն երկնից զոչելն առ միմեանս Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր և մտցե՛ք թա գաւոր փառաց. Ումդ որ յաւմի կարօղ ես և հզօր, շնորհեա՛ և մեզ հանդիսիլ քեզ ամպովք ի միւսանգամ գո զա լստեանդ. որ միայնդ ես մարդասէր.

Հոգեգալստեան

Ընծ զքեզ խոստովանիմք զեր հոգիդ և երկիրպագանեմք. որ ես պատճառ կենդանութեե եղելոցս և խաղաղարար աշխարհի. որ զտգիտութե աշակերտացն բազում զլուսաւորեցեր. և ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ անձառելիօք ցուցար նմ. աղաղակեմք ձեր խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ.

Երկո՛ շաբթի.

Ա՛յսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանել հանգեաւ յառաքեալն՝ լուսաւորելով զնե. և այժմ աղաչեմք զքեզ ձեր հոգիդ ածե, որ ես պատճառ կենդանութե եղելոց և խաղաղարար աշխարհի, խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ.

Երե՛ք շաբթի.

Ա՛յդ և մեք զհոգիդ ձեր ածե ընդ հօր և ընդ որդւոյ միասնական խոստովանիմք. և

հայցումք մեզ՝ ի վերնասաւօղէդ զհո-
գևորին խաղաղութիւդ. նոր փառաք քեզ

Ա՛ՊՊՈՒՆԱՔ.

Երեք ոտդ այսօր աշակերտացդ՝ է քա-
բօրական լերինն. և աշակերտացդ զար
հուրեալք աղաղակէին առ քրիստ. սրաս
ցուք երիս տաղաւարս՝ մի ինդ, և մի
մօսիսի և մի եղիայի. Ա՛րդ՝ և մեք բա-
նաւոր հօտքս երդեմք ընդ քո ձկնորիս
վկայիցդ. առաքեա՛ ի մեզ զոյս քո
շնորհացդ՝ է քոյ միւսանգամ գալստ-
եանդ և կեցո՛

ԽՕՍԷ.

Ա՛ռաջի պատուական ամենայատկէ խա
չի քոյ անկանիմք երկրպագելով և խնդ
րեմք զքո ողորմութիւն յանցանաց մերոց. քեզ
սուրբ բարձեր զգաստապարտուէ ազգի
մարդկան. Ա՛մայժմ վա՛տ սէր ածցին
քոյ նշանի՝ շնորհեա՛ զերկնայինն զնա-
ղաղութիւդ ամ աշխարհի.

Ա՛ՂԱՕՆԻՔ.

Տէ՛ր և փրկիչ մե՛ր քո, որ աղօթիւք
և միջնորդութիւք բազմաչարչար վկային
քոյ և հօրն մերոյ սէրն գերիդորի լուսա
ւորչին, մեծաւ փառաք և բազմութիւ

զօրացդ լուսեղինաց ի ջերմէ յերկնից ՚ի գաշտն արաբատեան, ՚ի յայգեկլուխ փառս հոսիդ քոյ ազգիս հայոց՝ և ՚ի ցուցումն յատակականի սիրոյդ և մեծի ողորմելեդ. և ոսկէ ուռամբ բաղխեցեր զխորս անդնդոց, և հալածեցեր զգունդս սանդարամետականաց. ուր և լուսաձև յօրինմամբ հրաշակերտեցեր զմայր աթոռն մեր զՇՂՄԱԾԻՆ. և առարեր զնա շահմարան անսպառելի ընորհացդ ածայնոց՝ ՚ի լինել ծնօղ՝ դասս տիարակ և կատարելագործիչ համ եկեղեցւոյս հայաստանեայց. Ընդ՝ պահեա զնա անարատ, հաստատուն և անսասան, ՚ի պայծառազարդուն եկեղեցեացս մերոց և մանկանցս սոցին մինչև ՚ի կատարած աշխարհի. յորոց միշտ փառաւորի ամենասէր անուն քո յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ներբեղեան։

Օ՜ խաղաղութե՛ն շնորհեա եկեղեցւոյդ քում մշեղ, զխաղաղութե՛ն և զանշարժութի՛ն ՚ի թշնամեաց պատերազմէ. և հաստատեա ՚ի մի հաւատս զկաթուղիկէ եկեղեցի. զբեզ խոստովանիմք տէր և ածկեցո զմեզ։ Ց։

Յօհաննոս։

Ո յառաջընթացու՛ք քո և զկարապետուն՛ն ոյ բանին խափանել կարծելով՝ որ՛ և ձեռն կնոջն զնախաստեղծն՛ ի դրախտէն արտաքս ընկէց։ Այ և այժմ զՀոգիսատա անօրէնուքէ բորբոքեալ և բազմելոցն հերձուիայ՝ զկաքաւոտիկ աղջիկանն հաճոյացոյց՝ զի զքոյդ հատոյն զդլուխ, որ զամենայնուն ձեռնադրեցեր զգլուխն քո։ Այլ դու որ յանապատի բարբառոյ ձայն, գոչեա որում ձեռնադրեցեր պարգեւել զխաղաղուի և զմեծ զողորմուին։

Սաւիփաննոսի։

Յնծա՛ պսօր ցնծա՛ և զուարճացի՛ր կաթուղիկէ եկեղեցի՛ որ՝ յիշատակաւ սիրոյն Սաւիփաննոսի նախավկային քո վկայեցելոյ հօր։ Որ աղօթի՛ւք բանսոյ վերինս զօր փակեաց ադամ. և հրեշտակակերպ տեսլեամբ տեսանէր զկերպարանն հօր՝ ի կերպի ադամայ նստել՝ ի յաթոռ փառացն։ Որ զբազմաւի քարանցն ոտն զծաղիկ հաւաքելով՝ բոլորէր պսակս վտհանակ փշոցն և եղէգանն։ Ընդ մարտիրոսական արիւնն

իւր խառնէր ըստ փրկական արեանն քրի
տոսեցելոյն ի կողէն։ Այլ զերազանց
եալ ի փառս առաւել քան զամ սէս՝
տայցէ և մեզ ի վերնատունդէն
ղարգևս հինաց անվախճանից և զմեծ
ժողովրմուքիւն։

Ասէ Պաւղոս։

Յորովայնէ ընտրեալ սէն Ստեփաննոս
յորովայնէ ընտրեալ սէն Ստեփաննոս
վիայ ձշմարիտ առաքելական քարոզու
քիւն. որ ի վէր անօրէնն քարնաձղողայն
աղքեր առ քո նձդ ասելով՝ մի հա
մարիր սէ զայս մեղս։ Այդ ի ձեռն ս
րին բարեխօսուքեն շնորհեսյ մեզ որ՝
զմեծ քո ժողովրմուքիւդ։

Ղուսաւորչէն։

Յնծայ այսօր ցնծալ և զուարճանալ ե
կեղեցի որ՝ առնելով մեծաւ հանդիսիւ
զհանրաւանչ յիշատակըս քո՝ ով զե
րազանցելդ ի հարս որ Ջայրապետ և
Ղուսաւորիչ տանս Թորգոմայ սրդ
Դրիդորիոս։ Որ քոյով անուանելի չար
չարանօքդ զաշխարհս ամենայն հիա
ցուցեր։ Ընդրինակ ձգնուքդ զկերակղէն
սրն զարմացուցեր. օրք և գուշդ գուշդ

յերկնից ՚ի յերկիր խոնարհեալ՝ ՚ի
սեռս հանդիսիւք նահատակութեանդ փու
թային։ Յո՛ անհամեմատ համբերութեա՛ղ
զդատաստանեալ արքայն իւրական զօրօքն
ընդ ոտիւքդ նուաճեցեր։ Յո՛ ճանա
չոյ աղօթիւքդ զհուրս յանեալ միտս նո
ցին լուսաւորեցեր և աւերատրանին քո
պաշտօնեայս արարեր։ Ի՛նդ նմին և
զազգս հայոց նորոգ հոգևոր ծննդեամբ
՚ի լոյս ածգիտուն ածեր։ Ա՛յր որով և
յատկապէս լուսաւորչեցար ՚ի մէջ ամ
պոց, և զառաքելականն ընկալար զա
թոռ և զպատիւ՝ և շնորհեն պսակիցի՛ ՚ի
քէն ոյ։ Ա՛յդ ո՛վ հայր մեր և լուսա
ւորիչ հոգւոց մերոց. աղաչեմք զքեզ
մեաւան ուխտիւք եկեղեցւոյ քոյ, զի
յաւուրս հրաշալւոյ տօնիդ քոյ, յատկա
պէս բարեխօսիցես առ քո՛ն Յիսո՛ն մեր,
զի զեկեղեցիս և զմնացորդս ժողովրդ
դեան քոյ պահեսցէ ՚ի խաղաղութե՛ն՝
փրկելով ՚ի հոգևոր և մարմնաւոր
թշնամեաց զի և մե՛ք միշտ զյիշատակս
քո կատարելով՝ փառաւորեսցուք զՀ.
Հայր և զորդի և զՅր. հոգին յաւիտեան
ամէն։

Լուսաւորչին։

Զրիգոր որդի քահանայապետի՝ որ զհա
ւատս ուսուցեր եւ զբանակս դիմեցոյն
հալածեցեալ. մարդկան ուսուցեր քա
րոզել զերկրորդումն, պսակեցար յար
քայութենն. արդ բարեխօս լեր առ որ
վասն մեր.

Հռոմէացւոց։

Առաքեալք և վկայք քրիստոսի՝ առանձ
կալ հոգւոյն զօրութենէն զամենեսեան
ընդհանուր յորդիգլուխ կենաց կոչե
լոյ միաբանական որ երկրորդումն յոր
դորեցին երդել զվարս ի յաւիտեանս
ամէն։

Ոգբոցն սրբոյ։

Այսօր ահաւոր ձայնք որոտման հընչ
եցին յերկինից ի յերկիր՝ կոչելով
յորդիգրուխ զմեզ վերնոյն սիոնի. հաս
տատութիւնքն հաւատոյ և պարծանքն
եկեղեցւոյ. որք յօդով աբեան իւրեանց
մաքրեցին զանիւզերս յանօրէնն կռա
պաշտութենէ. և միշտ հայցեն ի քէ զքա
րութիւն ոտնողացս անուանց իւրեանց.
Նոյնդ մաղթանօք այդ որ խնայեա ի
փրկեալ քո ժողովուրդս որ միայնդ ես
մարդասէր։

Մաղ

Ա՛ՆԴԵՐՁ։

Տէր որ հլմնեցուցեր զերկեղեցի քո՛ի վէր վիմի հաւատոյ, և կարդացեր՛ի համառաքելս և մարգարէս, հովիւս և վարդապետս՝ առ՛ի հաստատուել սէրց. և ձգնուէք վկայից զքրիստոնէն սէր վանեցեր՛ի խաղաղութե զսա պահեա ձեզ որպէս մարդասէր։

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ։

Օ՛ հայրապետական զարդարեցեր ա՛ծառ՛ի յերկրի, առաքելական առեր զպատիւ յերկնուսա՝ ծառայ քէ. ով երանելիդ՛ի հարս առաքը հայրապետ Քանզի՝ քո վարդապետութեդ սերմունք՝ բարեբաշտութեե բուսուցին հասկս. ուրախութե պտուղ հաւատոյանն լոյ և հաճատացելոցս վերկութե շնորհելով. վասն որոյ բարեխօսեա առ որ վասն անձանց մերոց։

ՊԱՏԱՐԱԳԱՅ։

Ո՛դեաւ ձեռասէր Թէուրին էլի եղեհիպ յարոյց ձեզ զյովսէ՝ որ զամենայն կառավարութիան՛ի բաց ընկէց, այնոքս և զբարեպաշտն կոստանդիանոս, որ զբռոսի զմոլութիւն խափանեաց. և զմեծն

Թէո

Թէոդոս յարոյց ձեռայինն նախանձուն
վառեալ՝ ընդդէմ այնոցիկ որք զէրը հա
պէն հայհոյէին. Ընդ՝ որ ձեռնարեալ և
ուղղափառ ըզթագաւորն՝ աղաչեաց զնոր
՝ի վերկել զմեզ ՝ի մարդասպաշտ հայհոյ
ութէ. զի և մեք տեսանցուք զյիշատա
կըս քո՝ խնդրելով ՝ի քէն զհաշտութի
և զմեծ ողորմութի.

Թագաւորն՝

Ոչ յետ ձեռասէր Թէոդորին ելիեզե
կիայ յարոյց ձեռ զյովսէ՝ որ զամ կռա
պաշտութիսն հնոյ ժողովրդեանն ՝ի
բաց ընկէց, որպէս և ՝ի նորոգումն յա
րոյց զանդրանիկն Թագաւորս զբարե
պաշտն աբգարիոս, որ ՝ի հեռաստանէ
ձանեաւ զերկնաւոր Թագաւորն զքն.
և եղև քարոզ ձեռնութի նորա ընդ ձա
րըս ամենեքեան. Եկեա նորին և զմեզ
արդատիոս, որ խոպառ հալածեաց զդէ
ւամոլ կռապաշտութիսն յաշխարհէս
հայաստանեայց. և զարդարեաց ձչմա
րիտ և ուղղափառ հաւատով. Ընդ՝
ոյ ձեռնարեալ և բարեպաշտ ըզթագա
ւոր՝ աղաչեա զնոր, ՝ի վերկել զմեզ յա
նօրէն բռնաւորացն. զի և մեք տեսանել

զյէ

զյիշատակս քո՝ խնդրեսցուք ՚ի քէ ըզ
խաղաղութիւն և զմեծ զողորմութիւն։

Ա՛ստիճոսոյս։

Ի տաճարի սուրբ և յիշատակի սուրբ
մարտիրոսացն՝ զՀոգւս համբառնալով
աղաչեմք. բարեխօսութիւք սոյն և աղօ-
թիւք՝ զկենդանութիւնս մեր խաղաղա-
ցո՛ Տէր ողորմելդ։

Ա՛ղնաւորք։

Ա՛ղնաւորք քեզ, որք տանջանաց անո-
րինացն համբերեցիք և զմոլուխն կռոցն
խափանեցիք. դասաւորեալք ընդ հրեշ
տակս ՚ի յերկինս. որք ունէք զՏամալ
Հակութիւն ՚ի քէն՝ բարեխօսեցէ՛ք Հեգու
ցանել զանձինս մեր, զՀոգւ աղաչեմք։

Ա՛ստիճոսոյս։

Որք ծագեցան մեզ յարեւմտից ոստ զա
րեզակին, և լուսաւորեցին յամենգա-
մայն զաշխարհս Հայաստանեայց. փա-
րատեցին զխաւարն անգիտութեանն կամ
պաշտութեանն. և լուսաւորեցին զՏամ հո
գի Հաւատով ՏԱՅԳԻտութեան։ Սոցա բա
րեխօսութիւնն քո՛ւ Տայ՝ պարգեւեա աշ
խարհի քումմ զխաղաղութիւն. և անձինս
մերոց զՔրիստոս Յիսուսէ. որպէս մար-
դասէր տէր։

Գ՚ոյէ

Գ. Այլ Հանդերձանք.

Օ՜ յաղթական ձեր զՀանդէս զուարճութեանդ ձայնակալ առնէք եւ զերեցն ձեր. քանզի սիրէ բունէ առատապէս զկուսութիւն. եւ՛ ի մարմնի զանմարմնոցն ցուցէք զՀանդէս.

Ա. Ուսումնոց.

Ա՜ռաքնացեալք քրիստոնէութեան վեհապէն դասուդք վերին սիօնի. խնդրեցէք՛ ի քէն զՀաշտուն և զմեծ ողորմութենէն.

Ա. Պետրոնոց.

Յաշխարհին՛ ի ձակատամարտին, յաշխարհին՛ ի ձակատամարտին և՛ ի մեծ պատերազմին ընդդէմ մարտաւոր լինելոյ անօրինացն պատերազմ. Լուսկ երանելի նահատակքն՝ զմոլուխ անօրինացն խափանեցին և յաղթող դտան. քանզի՝ որոց առատաձեռն էր զձեռսն ղօրութիւն, ոչ ժուժ կալէր նոյ մարմնաւորական պատերազմ. Աղա՝ քո՛ ձե՛ առցա քարեխոսութեն խնայեա՛ ի մեզ և ողորմեա՛.

Օ. Ընտրութ.

Օ՜ օրհնական և վհայ Հոգմարիտ՝ քանզ նա հատակդ քո՛ն սէրդ (Ագեպոս.) որ վա խանակեցեր զմարմինդ ընդ հուպ ուդ քում փրկանս. և ո՛չ ածեր զմահ զըն

պատ

պառնալեան անօրէն բռնաւորին։ Ա՛յլ վերին ազդեցութիւնն դիտեալով զայրացումն հոգւոց նոյ, վն այնորիկ լուսեր զտաճար կուռին և անարուեստքն զպաշտամունս նմին։ Արդ՝ ի յաղթօղ պատերազմի ոճնողացս զօր նահատուածք քոյ բարեխօսեա առ որ վն անձանց մերոց։

Ռաւսանիկ։

Գնալով փութա քոյ ի փառս կաթուղիկէ եկեղեցի քո քո մեծաւոյ պաշտօնեայ քանզի՝ թէ՛ ծերոքն ի քէն դիմեալք ի յերկինս, ի սեբաստիայ նահատակին, ի յաւետ և ի քրիստոնէից յերեսս բանսար կոչին։ Որք և քաջալերեալն զմիմեանս, զի մի լուծել ոք բազանեօք անցաւորիս պակասեսցի, այլ դողալով առ քինաբար՝ զինքն ըղերձել ի յանիւս ածային դանձուցն հոլովիցի աղաղակելով առ քո։ Արդ՝ սիր բարեխօսուքն՝ ընկալ և զոր դէպ ըրուն ժողովրդոյս մեր ի յոյս սիրոյ քոյ՝ որ փառք քեզ։

Երգն Հանիանոյ։

Որ ի վէմ քերովբէիցն հանգչիս և ի զօրացն հրեղինաց օրհնաբանես, լեզուք ի բաբելոն և փրկեալքդ զերծիս մանկունսն ի հրոյն բռնուէ։ Որք աղաղակեալ

լով զոչէին երդ նոր. ՝ամ զօրձք օրհ-
նեցէք և բարձր արարէք: Յոտաւորը
փառաց և արարիչ բոլորից, որ մարդա
սիրեալ զԲեթղեհեմ՝ ի նը մանկունան, և
փրկիցեր՝ի բոլորակալ բոցոյն, որք ա-
նարատեցին զբանեաւն ԵՀՃԷՈրին և շինե-
ցին զզօրուն հրոյն, ըստ նմին և մեք քեզ
վերադոչեմք. փրկեա զմեզ՝ի հրոյն յա
ւիտենից: Օ՜ի դու միայն ես բազմա
գո Թ որ՝ քեզ փառք յաւիտեանս ամէն:

Ի ԵՂԵՍԱԿԱՅՍ:

Օ՜ որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ լիմանա
լի Օ՜ օրութիւք՝ երկնաւորը նահապե-
տութիւք. Ի բեշտակք և Ի բեշտակապետք
Ք.թռուք և Տէրութիւք. Իշխանութիւք և
պետութիւք, Սերովբէք և Քերովբէք,
և մեք օրհնեսցուք զնոյն ամենասուրբ
Երրորդութիւնն և զմի Աստուածութիւնն:

Ի ԵՂԵՍԱԿԱՅՍ:

Ա՜յսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահա
նայապետութիւն ցնծայ հրաշափառապէս՝
երկնաւորը քահանայապետութիւնդ
կատարելով զտօնախմբութիւնս ասոնս: Ընդ
ընդ անմարմնականաց և հոգեղինաց դա-
սուցդ՝ և մեք մարմնաւիքս և հոգեղէն

քըս

քըս համաձայնեալ փառաբերեմք զվա
ռաբերեցեալն ի հինջ: Ընդ՝ ում նը
Դարբիել և Միքայէլ մեծ հրեշտակա
պետք բարձրելոյն. և ամ զինուորութիք
երկնից, որք կայք միշտ առաջի աթո
ռոյ ածուածեն. անդադար բարեխօս
լերուք վէմ մերս առ նր. վերաբերել
զմեզ զամենևսեան ընչ ձեզ յերկնից
արքայսւթիւն, և միաձայն բարբառով
երգել զնիսուս:

Ա՛ղեսայն սրբոց.

Բարեխօսութիք սրբոյ Ջճաճնին,
և Յօհաննու կարապետին, սրբոյն
Յակոփաննոսի նախավկային, և սրբոյն
Դրիգորի մերոյ լուսաւորչին. և սրց
Առաքելոց և Մարգարէից, Հայրապե
տաց և Վարդապետաց, Մարտիրոսաց
և Խոստուորաց, Ուղղաւորաց և Կու
սանաց, Նահատակաց և Միանձանց,
և Ամ սրց քոց Հնոց և Նորոց, Յայ
տից և Անյայտից, որոց այսօր է յիշա
տակ. զնաղաղուել և զերկնային ողոր
մութիք քո պրգևեսյ մեզ մարդասէր տը

Քոյոզ։

Ընձ ես խաղաղուն զիոր ազաչեսցուք
ընկալ կեցո և ողորմեա։
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և։

Սուղաղուլիչ ոմնէցուն։

Սրտաւ Աւետեաց, Ծննդեան, Տեառն
ընտաւոլին, Ապրպալաքին, Աքսփոխ-
նան, ևս պօնիչ ուչուքնին ճաշու փոխն այս է
Մեծացուսցէ անձն իմ. և այլն. 171։

Ղրհոցին, Ծաղկազարդին, Հոգեւոյ
գալստեան, Խաչի, Երեկոյուս ևս Աւե-
տիսեց ճաշու փոխն այս է։

ՏԻՐ Թիւրեաց զվայելչուն զգեցաւ.
զգեցաւ նոր զօրուի ընդ ամէն իւր հագ.
Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի սասա-
նեսցի. պատրաստ է աթոռ քո ի երկ-
նից. յաւիտեանս դու ես։
Ամբարձան գետք նոր. և համբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. և յարկեցեն
գետք ի գնացս իւրեանց։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչելի ե-
րեն զբօսանք ծովու։
Սքանչելի ես դու նոր ի բարձունս.
վկայուեց ամէն յոյժ հաւատացեալ։

Տան

Տան քում վայելէ սրբուհի տէր իմ եւ
կայսր աւուրս փառք հօր եւ որդւոյ։

Ո՛ւրախանայ ինձէ՛ հոգեւոյ գալուստդ՝ այս է
ճաշու գովքն։
Գովեա երուսաղէմ զՏէր։
Եւ օրհնեա զաստուածդ քո սիօն։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և
օրհնեաց զորդիս քո՛ի քէզ։
Ո՛ւղ զսահմանս քո՛ի խաղաղութիւն։
պարարտուէ ցորենով լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազ ընթանան պատգամք նորա։
Տնտէ զձիւն որպէս զասր. և զմէգ ոսպ
փոշի ցանեաց։
Արկանէ զսառն ոչխ պատառս. առաջի
ցրտոյ նորա՞ կարէ կեալ։
Առաքէ զբան իւր և հալէ զնա. շնչէս
գեն հողիք և գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս իսրայէլի։
Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց տէր. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

ՀԱՓՇԱՆ ԱՔԵՑ ՈՅՆԵՑ ՅԱՇՈՒ ՓՈՒՆ ԱՅՈ Է։

Ասէցի՝ զի լռիցէ ետր զձայն աղօթիցդ
իմոյ, և այլն ոտ՛ի թիւրեն. 302։

Հաճախապահոյ յորս ոչ ոյնէ. և առ
ղուբաշաքնէ և ուրբաթէ յորս պահք չինէ
ՅԱՇՈՒ ՓՈՒՆ ԱՅՈ Է։

Օրհնեցէք զետր ամ ապինք. զովիցէք
գնա ամ ժողովուրդք։

Օ օրասցի աղօրմու թիւնդ՛ի վէր մեր. և
չխնարուսի ոն մնասցէ յաւիտեան։

ՓԱՌՔ ՀՕՐ և ՈՐՈՒՅ և։

Ե՞ պոյ ասի շաբաթնո զսա ոօնքդ պահպան
ձեց և ՚ի-ուխէրէ յորսոնէ։

Ոչ ասծ տրե և հզօր տրե և անմահ. և այլն
ըստ պատշաճի։ Երէց՝ կրկնէ։

ՔԱՐՈՂ։

Ա՚ն ե՞ս խաղաղութե զետր աղաւ.
Ա՚ն խաղաղութե ամ աշխարհի. և
հաստատուե սէր եկեղեցւոյ զետր աղաւ.
Ա՚ն ամենեցուն տրե և ուղղափառ եպիս-
կոպոսաց զետր աղաւ.
Ա՚ն հայրապետին մերոյ ոնե (այս անուն)
կենաց և երկուե հոգւոյ նորին՝ զետր.

Ա՚ն

Ա՜ն վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զնոր աղա։

Ա՜ն բարեպաշտ թագաւորաց՝ և ազատասէր իշխանաց. զօրավարաց՝ և զօրաց նոցին, զնոր աղա։

Ա՜մէն հոգւոյն։ Նո՛ւ և ա՛ս միաբան։ Օ՛ անձինս մեր։ Ողորմեայ մեզ տէր։

Աղերսանք։

Օ՛ի ողորմած և մարդասէր ես դու լո՛վ. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի՛ւն և պատի՛ւ. այժմ և միշտ և։

Աղաչո՛ւս եմ՝ որ ասի չինանցին յաւուրն երբ փոխ. ի՛նչ ինձ՝ ի՛ հոգեւոյ գալուստն ձի՛ փոխ Աղաչո՛ւս պատուի՛ր ընծայեցոյն։ Նո՛ ասէն փոխն ինչ՛ն երբ ալէլուա ասա՛։

Ընդանեցի՛ ապր՝ որ ո՛չ գնայ ի՛ ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ Ընդէր խառնիցայն հեթանոսք և. ալէ Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ. ալէ։

Հոմբարձաւ ձեռ օրհնութի՛ւն. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Օ՛ասիս հարիւ՛ք ամ հեթանոսք աղաղակեցէ՛ք առ ձե՛ ի ձայն ցնծութե՛ւ և այլն

Ընթերցուած ՚ի գործոց առաքելոց։

Ա յնպես պաշտեմ զՀայրենի՝ ածն հաւատացեալ ամէն՝ որ ինչ յօրէնսն և ՚ի մարգարէս գրեալ է։ Ունիմ զյոյս առ Ած, որում և դոքա իսկ ակնուրնին՝ թէ յարուէ լինելոյ է արդարոց և մեղաւորաց։ Որում և ես իսկ ձգնիմ. անխիղճ միտս ունել առ Ած և առ մարդիկս միշտ ժամ։ Ի բազում ամաց ողորմութիւնս եկի առնել յազգդ իմ. և երեւեալ պատարագիս։ Որովք գտին զիս սրբեալ ՚ի տաճարին։

Հոգւոյ գալուստն Տեառն առաքելոցն Քրիստոսի։

Երդի քո բարի՝ առաջնորդեացէ ինձ ՚ի յերկիրն ուղիղ։

Տէր լուր աղօթից իմոց։ և յայլն ոտ ՚ի թիւն 20։

Տապանակին Տեառն առաքեալ։

Ելի՛ տէր ՚ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կատակի սրբութեան քո։

Յիշեա՛ տէր զդաւիթ. և զամ հեղուկն և այլն։

Ա աչքս վառին ջաղա սաղմոս։

ՏԸ ով կացցէ՛ ի խորանի քումմ. կամ
ով բնակուսցի՛ ի լեառն սուրբ քո։
Որ գնայ ամբիծ, գործէ զարդարութի՛
խօսի զճշմարտութի՛ ի սրտի ի բում.
և այլն։

Ա երեսիս ջաղա սաղմոս։

Ա՛ի տը՛ ի հանդիստ քո՝ դու և տա
պանակ կտակի սրբութի՛ն քո։
Ցիշխա Տը զդաւիթ, և այլն։

Ասաբ խալին ջաղա սաղմոս։

Ուշանացաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց,
և ետուր ուրախութի՛ սրտիկ մերոց։

Ի կարդալ խմուս լսեաւ և այլն։
Հողուածին ի այսց Ալելուիացաւոց ասէ՝ ջա
ղա սաղմոս կոյսէ։
Ընծ զհիմունս հարկ նման յաւիտեան.
բնակարաք ձոյ զողորմութիւն քո՛ ի մէջ
ժողովրդեան քո։
Ան ես տը՝ և օրհնեալ ես յոյժ՛ ի քա
զաք ոյ մերոյ՛ ի լեառն սրբ նո՛ւ, և այլն։
Ա՛ երեսիս աչուքին՝ ջաղա սաղմոս կոյսէ։
Տը տայէ զբան՝ այք աւետարանեն զո
րութեամբ բազմաւ։

Յարիցեմ Ես՝ և յղութեացին ամենայն թշնամիք նորա. փախիցեն առաքիք նո. րա յերեսաց նորա. և այլն.

Ծննդեան Քրիստոսի շաբաթ առաւօտ ի ղօրսն.

Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ.

Ընդէր խառնեցան հեթանոսք. և ժո ղովուրդք խորհեցան ի սնոտիս. և այլն

Քրիստոսամբեաց գալստեանն Քրիստոսի շաբաթ առաւօտ ի ղօրսն.

Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկու. թիւն աստուծոյ մերոյ.

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր զի սքանչելիս արար. և այլն.

Պետ ողգոնեան որ է շաղխաղտպէն շա շաբաթ առաւօտ ի ղօրսն.

Երկինք ցնծասցեն առաջի նորա՝ զի գայ. զի հասեալ է տէր ի դատել զերկիր.

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. և այլն.

Ծոսաբանոց Աւետեաց, շաբաթ առաւօտ ի ղօրսն.

Տէր վայել է օրհնութիւն ած ի սիոն. և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ.

Լուր աղօթից իմոց՝ զի առ քեզ ամ
մարմին եկեսցէ։
Հանիր անօրինաց զօրացան ՚ի վէմ մեր.
և զամբարշտուիս մեր դու քաւեսցես։
Երանի՝ զոր ընտրեցեր և ընկալար. և
բնակեսցէն ՚ի գաւիթս քո։
Լցցուք ՚ի բարութենէն տանն քո. սր
ք տաճար քո սքանչելի արդարութիւ։
Լուր մեզ Ած փրկիչ մեր. յոյս ամ
ծադաց երկրի՝ և որ ՚ի ծով հեռի։
Պատրաստէ զլերինս զօրու իւրով
և զգեցեալ է զօրութիւն։
Խաւսկեցուցանէ զմեծութիւն ծովու.
և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։
Խաւսկեսցին հեթանոսք և երկիղն ըլ
նակիցք երկրի ՚ի նշանաց քոց։
Ելս առաւօտու ընդ երեկոյս զուար
ճասցին. հայեցար յերկիր՝ արբեցու
ցեր զնա. և բազում՝ արարեր զմեծու
թիւն նորա։
Գետն Ած լի եղև ջուրբ. պատրաստ
արարեր զհնթակուր նորա. զի այսպէս
է պատրաստուիթիւն։
Օ՚ակօս նորա արբեցուցեր. և բազում
աբարեր զարմտիս նորա։

Ի ցօղել նորա զօրարել եղիցի բոյս նո-
օրհնութի սպառ տարաց քաղցրութե-
Կարաշտ առ լեցին պարարտութիւն. տա
բանտացին զերկիւղ քո անապատ.
Խրատեցէք զի մի զրկեսցին. և զկեցցէ
խոյ ժողովուրդս.
Հովիտք բազում արտացին զցորեն. ու
ղաղակեսցին և օրհնեսցեն.

Օրհնեալ անձն իմ զՏէր. Տէր աճ իմ
յոյժ եղեր յոյժ. և ացէն.
պատուեցար խուր ի հուր հիւղոյ.
Ալարար զհրեշտակս իւր յոգիս. և զղ
Հրեշտակաց ծառայից նորա ասէր նոյնպէս.
Հաստեալ ոտք իմ յերկիրն զի բարեաւ նիւ. և սկիզ
չէ ի ծածուկ ոչ են խոսք նոյ.
Երկինք պատմեն զփառս աւ. և զա
րարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ հաստա
ւութիւն. և այլն.
Հայեսցի ի ջրափոխութիւն ջուրս ասղ
նոս նոյնպէս.
Հաստատեաց և ջրափոխութիւն ջուրս ասղ
նոս նոյնպէս.
Յիշեալ նոր զաւրիւթ. և զայս հետե-
ւեալն.
Ա

Այլ երդումաւ ոմն. և ուխտս եդ առաւ
ծով յահաբայ. և այլն։

Ի մօրքին Տրդիքոսայ ճշդու սաղմոս ի գրոց
Պատմականն առաջի ոմն անհ սրբոց
խրթոց ո՛ որ ես ծառայ քո եմ. ծառայ
և որդի աղախնոյ քո։

Ի հաւատացի զոր և խոսեցայ. և այլն
որպես ի թիւրն 303։

Յովհաննու աւետարանչին ի համառօտիւթեան
առաջին ընդհանրական ճառ։ 4. 7։

Սիրելիք՝ սիրեսցուք զմիմեանս. զի
սէր յայր է. և ամենայն որ սիրէ՝ յայր
է ծնեալ՝ և ճանաչէ զԱստ. և որ ոչն
սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զԱստ, զի Աստ սէր
է։ Յորմէ երեւեցաւ սէրն այր ի մեզ
զի զորդին իւր միածին առաքեաց յաշ
խարհ զի կեցուք նովաւ կենդանիք։ Այսր
է սէրն. ոչ զի մեք սիրեցաք զԱստ՝ այլ
զի նա սիրեաց զմեզ. և առաքեաց զոր
դին իւր ի քաւութիւն մերոց մեղաց։ Սի
րելիք՝ եթէ Աստ այնպէս սիրեաց զմեզ.
ասէ և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել։
ԶԱստ ոչ ուրուք երբեք տեսեալ է.
թէ սիրեսցուք զմիմեանս՝ Աստ ի մեզ
բնակի. և սէրն նորա ի մեզ կատարեալ է։

Ա՛յս

Այսուհետև զիտեմք, եթէ ամբ՝ ինձ
բնակեալ եմք՝ և ես ի մեզ՝ զի ի հո
գւոյն իւրմէ եա մեզ։ Եւ մեք տեսաք՝
և վկայեմք, զի հայր առաքեաց զորդին
իւր փրկիչ աշխարհի։ Որ ոք խոստովա
նեսցի եթէ Յես որդի այ, ամբ ինձ
բնակի, և ես նմա յամբ։ Եւ մեք հաւատա
ցաք՝ և ծանեաք զսէրն այ, զոր ունի
առ մեզ։ Այ սէր է. և որ կայ ի սէրն՝
բնակեալ է յամբ, և ամբ ինձ բնակի։
Յայսմիկ կատարեալ է սէր նր ի մեզ.
զի համարձակութիւն ունիցիմք յաւուրն
դատաստանի. զի ոպ նայն է նայնպս և
մեք եմք յաշխարհի յայսմիկ։ Երկիւղ
ոչ կայ ի սէր, այլ սէրն կատարեալ՝ ի
բաց մերժէ զերկիւղ. զի երկիւղ ընդ
տանջանաց է. իսկ որ երկնչի, չէ կատա
րեալ ի սէրն։ Մեք սիրեսցուք զամբ՝
վասն զի նախ նա սիրեաց զմեզ։ Եթէ ոք
ասիցէ եթէ սիրեմ զամբ, և զեղբայր
իւր ատիցէ՝ սուտ է. որ ոչ սիրէ զեղ
բայր իւր՝ զոր տեսանէ. զամբ, զոր ոչն
հաս՝ զիա՞րդ կարիցէ սիրել։ Եւ զայս
պատուէրս ունիմք առ ինձանէ. զի որ
սիրէ զամբ, սիրէ նա և զեղբայր իւր։

Մե

Աբեղիմ ծաղոս չինանցն զինի փոքեցոյն. ՚ի
ջոկեչաքաւիքն այնքա։

Զովեա եղէմ, և ասէն ՚ի լ ի բ ն 332
Կարձր արարէք զձեր ածմեր երկիրքա
դէք պատուհանդանի ոսկեց նէր զի տեսէ։
Տէր Թագաւորեաց՝ բարկացան ժողո
վուրդք. որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ սասա
նեցաւ երկիր, և ասէն։
Տհսին ամ ծադք երկրի զվերկու Թէն։
Օրհնեցէք զձեր յօրհնու, և ասէն։
Ընդ՝ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. և
րևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ողորմեա
մեզ։
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո.
յազգինս ամ զփրկու Թիս քո։ և ասէն։
Թեզ վայելէ օրհնու Թիւն, և ասէն ոմն
՚ի Թիւն 333։
Թեզ վայելէ օրհնու Թիւն ածմ ՚ի սիօն.
և ասէն ոմն ՚ի վերոյ։
Տէր որպէս զինու հաճու Թիք քոմ պատ
հեցես զմեզ։
Ուանից իմոց ունկնդիր լեր աղ. և ասէն։

Ընդ երգոցն յեսայեայ մարգարէ է.

Ասէ այս ոմն՝ որ դիմեալ դայ յեղիպտոսէ. կարմրուքեղ ձորձոց իւրոց ի բոսորայ. զեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութեամբ. ես խօսիմ զարդարութեան և բարեխնամ փրկութեան. Ընդ ինչ կարմիր են ձորձք քո. և հանդերձք քո իբրև հնձանահարի լիոյ հնձանի հոխտից. Հնձան հարի միայն՝ և ի հեթանոսաց ոչոք էր ընդ իս. հոխտեցի զնոսա ամենեքեան՝ և ճմլեցի զնոսա բարկութեամբ՝ և ջախջախեցի յերկիր. և զգեստ հանդերձեալ եմ թաթաւեցի. Օր ի հասեալ էր ի լինելոյ նմա օր հատուցման. և ամ փրկութեան եկեալ հասեալ. Հայեցայ՝ և ոչոք էր՝ որ օգնէր. զմտաւ ածի՝ և ոչոք էր՝ որ ի թիկունս հասանէր. փրկեաց զնոսա բազուկ իմ. և սրտմտութիւն իմ միայն զդէմ կալաւ. Հոխտեցի զնոսա բարկութեամբ իմով. և զնոսին զնոսա սրտմտութեամբ իմով և իջուցի զնոսա յերկիր.

Ընթերցուած ճաշու շաբաթուն ծաղկազարդի զկնի պատարագին.

Ընթացուր զո արբայուր ամ յաւիտեան ընդ

Հաճաւաբիմ է ինը յիմ բանս իւր. և
արդար է յիմ գործս իւր.
Երկիրպագիջ՛ի տաճար նը. քո՝ երկիւ
ղիճ քո նը.
Պարծեսցին՛ի քեզ սիրելիք անուան
քոյ. զի օրհնեսցես զու. զարդարն.
Կեցո զծառայս քո ձեռ իմ. որ՛ի քեզ
յուսացայ.
Ողորմեա ինձ ինը՝ զի առ քեզ աղաղա
կեցի զօրհանաւազ.
Բարձր արարէք զիր ձեռ մեր. և երկիր
պագէք պատուհանդանի ոտից նը՝ զի նը է
Տէր թաւաւորեաց՝ բարկացան ժողո
վուրդք. որ նստիս՛ի քերովբէս՝ սասանի
ցաւ երկիր.
Տէ սին ամենայն ծագք երկրի զփրկուի
Քոմունիոյ մերոյ.
Օրհնեցէք զիր յօրհնուածի նոր. զի
սքանչելիս արար.

Ա Ե Ա Ե Ի Ե Ե Ե

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ի
անէ և գնան ի ճանապարհս նո-
Ա վաստակս ձեռաց քոց կերիցես. ե-
րանի է քեզ՝ և բարի եղիցի։
Ա՛ի թողուր զիս տր ած իմ. և մի՛ ի
բացեայ առնիր յինէն. Հայեաց յօգնել
ինձ տր փրկուեր իմոյ։
Տ՛ր առաջի քոյ է ամ յանկուել իմ. և
հեծուել իմ ի քէն ոչ ծածկեցաւ։
Ա՛ի ընկենուր զիս տր ի ժամանակի
ծերուեր. ի պակասիլ զօրուեր իմոյ մի՛
թողուր զիս։
Ի քեզ տր յուսացայ՝ մի ամաչեցից յա
ւիտեան. յարդարութեր քում փրկեա
զիս և ապրեցո զիս։
Ակրձեսցին ինդրուածք իմ առաջի
քոյ տր. ըսա բանի քում իմաստուն
արա զիս։
Զայնի իմում լուր տր՝ ըստ ողորմութեր
քում. և յիբաւունս քո կեցո զիս։

Ա՛ետէն՝ Ա՛ղաւ Յայտնէ։

Ա՛մենայն երկիր՝ երկիրպագցեն քեզ.
և սաղմոս ասասցեն քեզ։
Ընդ ակեցէք առ ած եամ երկիր. սաղ
մոս ասացէք անուան նր. և տուք զփա
ռս օրհնուեր նր։

Ա՛ծ

ամ Մեծ արարիչ զմեր առ մեր. և բարձր արասցուք զանուն նորի ի միասին։

Օրհնեցիր զմեր յամ ժամ. յամ ժամ օրհնուի նորի ի բերան իմ։

բամ Օրհնեցեք զտէր յօրհնութիւն նոր։

Օրհնեցեք զմեր ամ երկիր. օրհնեցեք զմեր և օրհնեցեք զանուն նորի։

բկ Օրհնեցեք զմեծ մեր. օրհնեցեք և սաղմոս ասասցեք ամեն ։

Տէր առ օրհնեալ. օրհնեալ է մեր զօր. հանապազ։

դամ Մեծ է մեր մեր՝ և մեծ է զօրութիւն նորի համաստուեր նորի ոչ գոյ թուոյ։

Օրհնեցեք զմեր զի բարի է. սաղմոս ասացէք մերոյ քաղցր հղիցի օրհնութիւն։

գկ Սաղմոս ասացեք ամ մերում. սաղմոս ասացեք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացեք։

Ծափս հարէք առ մեծ ի ձայն ցնծութեան։

դամ Որ է տաճար քո աքանչելի արդարութեամբ։

փ Հեղ վայելէ օրհնութիւն առ ի սկզբան. և քան զ ասացին աղօթք յիմ։

ոկ Ո՛վ յօդ է զմեր արար մեր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա։

փ Խոստովան եղիցուք ամեն զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորի։

Մեծեցէք Աղօթս Աւետեանցդ։

Աւետա զիք և կատարեցէք նմն ինձ մեր։ Յայնմէ ե՛ւ հրեաստանի ազգ, և չեչէլ մեծ է անուն նոր։

Սաղմոսք Դեղն Ողբալոյս Ճաղատն։

Ասացեալ Սաղմոս. 34։

Յարեան՛ ի վէճ իմ վիճայք չարաց. և զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։ Պատաս՛ ինձ զայնոսիկ՝ զոր գաւանիմ զիս մարթիր ես այնոսիկ՝ զոր մոռանիմ ես։

Երկրորդ Սաղմոս. 37։

Ես՛ ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամէ ժամ։ Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմանես զիս. և մի բարկութեամբ քով խրատես զիս։

Երրորդ Սաղմոս. 40։

Ամանէք տեսանել զնանրուն. խօսէք ի սրտի ի բուռ. և ժողովէք զանօրէն նուէ յանձն իւր։

Երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զանան կին. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Չորրորդ Սաղմոս. 21։

Թաժանեցին զհանդերձս իմ՛ ի մէջ իւրեանց. և ի վէր պատմուճանի իմոյ վիճակ արկանէին։

Ընծ ած իմ, նայեալց առ իս. ընդէր թո
ղեր զիս. հեռի եղէ ի փրկուէ իմմէ
վասն բանից յանցանաց իմոց։

Հինգերորդ Սաղմոս. 30։

Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի ամաչեցից յա
ւիտեան. յարդարութեանդ քումդ փրկեա
զիս և ապրեցո զիս։

Վեցերորդ Սաղմոս. 68։

Եղուն ի կերակուր ինձ լեղի. և ի ծա
րաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Եկցո զիս ած՝ զի հասին ջուրք յանձն
իմ. ընկղայ ես ի խորս անդնդոց. ուր
ոչ գոյ հանգիստ։

Եօթներորդ Սաղմոս. 87։

Եղէ ես ոդի մարդ առանց օգնականի.
և ի մեռեալս ազատ։
Տէր ած փրկուէ իմոյ, ի տուէի կարդա
ցի՝ և գիշերի առաջի քոյ։

Ութներորդ Սաղմոս. 101։

Այեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նմա
նեցայ ես հաւալասան անապատի։
Տէր լուր աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ
առ քեզ եկեսցէ. մի դարձուցաներ զե
րեսս քո յինէն։

Պօղոս առաքեալ ՅԵ ՎՐԵ ԼԸ հրամանէ վրկչին մերոյ այ՝ և քե յէ յուսոյն մերոյ։ Տիմոթեոս որդւոյ սիրելւոյ հաւատովք Շնորհ՝ ողորմութի՝ և խաղաղութի յայ հօրէ և ՚ի տեառնէ մերմէ՝ ՅԵ ՎՐԵ։ Որ աղաչեցի զքեզ կալ յեփեսոս՝ մինչ երթայի ՚ի մակեդոնիա. զի պատուիրես ոմանց չլինիլ օտար ուսմունս։ Եւ չհայիլ յառասպելս՝ ՚ի տոհմաբերեաց անչափս։ Որք մանաւանդ խնդիրս յուզեն, և ոչ շնորհաւորութի այ հաւատովք։ Վախճան պատուիրանին սէր է, ՚ի սրտէ՝ և ՚ի մտաց բարեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոց։ Որոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեալք յունայնութի բանից։ Կամին լինիլ վարդապետք օրինացս՝ ինքեանք ոչ խմանան զինչ խօսին, և ոչ վնց պնդաբանին են։ Գիտեմք՝ եթէ բարւոք են օրէնքն՝ եթէ ոք գնոսա օրինաբար կրեսցէ։ Այլ զայս գիտասցէ՝ զի ՚ի վէր

ար

արդարոց օրէնք ոչ կան, այլ ի վեր անօրի
նաց՝ և անհնազանդից. ամբարշտաց՝ և
մեղաւորաց. անսրբոց՝ և պղծոց. գՀայր
և զինչդր անարդողաց. մարդասպանաց։
Պոռնկաց. արուճախաց. մարդեղուաց
տաց. տեղբւնոց. և եթէ այլ ինչ իցէ
հակառակ ողջամիտ վարդապետութեան
Որ չը աւետարանի փառաց երանելոյն
պօղ. որոյ եզեր հս հաւատարիմ։

ՀԱՅԵՑՈՒԱԾՔ ՅԱՂՈՒ ԱՒԱՐՏԻՑ պահոց. որ
ասին ըստ յոյնից։

ա՛ Ո՛ղջ քո բարի՝ աւաջնորդեացէ ինձ
ի խորհիլը ուղիղ։

գ՛ Ա՛յո անուանդ քո տէր՝ կեցուսցես զիս.
արդարութեր քով։

ա՛ Տէր մի՛ սատմանուր քով յանդիմաներ զիս
և մի՛ բարկութեր քով խրատեր զիս։

գ՛ Ողնացս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի
քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։

բ՛ Աիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և երկիւղ մա
հու անկաւ ի վերայ իմ։

բ՛ Պատրճ ահր՝ և սիրեհաւ զանձն իմ. կեցո՛
զիս ահր ըստ ողորմութեր քում։ Ա՛յ

Ա՛ր անուճան քո ինր քաւեա զմեղս իմ զի բազում եղեն յոյժ,

Ողորմեա ինձ ինր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ,

Եիշեա ինր զգերեալս քո և զողորմելիս քո ողբ են յաւիտենից,

Օ՛մեղս մանկուե իմոյ և զանդիտաւե՛ մի յիշեր. այլ յիշեա զիս ինր ըստ ողորմութեան քոում վասն քաղցրութեան քո. զի քաղցր և ուղիղ ես.

Տե՛ ողորմութի՛ քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ.

Օ՛մեղս մանկուե իմոյ. ոչ՝ ի՛ վերոյ.

Ընդարձակեցի առ քեզ ինր և ասացի՝ դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց.

Հ Ա՛ղթութիւն շաբաթ ապահոց. Երիցս շաբաթին, Երեքշաբթուի և Հինգշաբթուի՝ երբ ոչ ելնի՝ պատուոյն ասա. Ասէ երէք յոյլ յայնիկ՝ պիտ ասա.

Ակայք ցնծասցուք ի՛ ինր. աղաղակեսցուք առ նա վերկիր մեր.

Երգեցէք ՚ի երգ նոր. երգեցէք ՚ի ամ երկիր. երգեցէք ՚ի և բարձր արա րէք զանուն ՚ի նմ.

Հայրձք արարիչ զընտրեալն ՚ի ժողո վրդենէ իմմէ. գոհ դադուիթ ծառայ իմ և խուղով սրբուլ իմով օծի զնա.

Աղաղակեցէք առ նմ ամենայն երկիր ծառայեցէք ՚ի ուրախութիւն. Մտէք առաջի նորա ցնծութիւն. ծա.

Ողջոյն լիսպէս ասա։

Աղբերակ ջուրց կենդանեաց բղխեսցէ ՚ի վերայ սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

Թագաւոր ամ ՚ի վերայ ամ երկրի ած է սաղմոս ասացէք նմա իմաստութիւն։

Օրհնեցէք զնոր յօրհնութիւն նոր. օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբոց։

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք. աղաղակեցէք առ ած ՚ի ձայն ցնծութեան։

Ընդ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Լուր աչք ած իմ ՚ի հնազանդս քո զոր

պատուիրեցիր. և ժողովք ժողովրդոց
շուրջ եղիցին զքեզ. վասն այսորիկ ի
բարձունս դարձ առ.

Ուրախ եղե խրատիդ յարարիչ ենք. որ
դիք սիոնի՝ շինեսցեն ի քաղաքըն
Իւդայեցւոց.

Նկայք և տեսէք զգործս աստ. որպէս
զի ահեղ են խորհրդովք քան զամենայն
որդիս մարդկան.

Հաստեցար ասր ընդ երկիր քո, և դար-
ձուցեր զգերութիւն յակոբայ.

Յարեաւ ես և ցրուեսցան ամ թշնա-
միք նորա փախեան ատելիք նորա յե-
րեսաց նորա.

Օ՛ասիկն.

Հասեալ կայցեն ուրք մեր առ դրունս
քո երուսաղէմ.

Ալէլուեայ՛ Օ՛ասիկն յարուածէ յինանց ձա
շու ԼՀԵ՛ետասանիկն.

Զուարճացայ եղէմ զոր. և ասացին ինձ
քո տիրոջ. և այլն ոտք ի թաղսն, 332.

Զուարճացայ եղէմ զոր. և այլն ոտք ի վի-
տակ
Տէր ի զօրութեանդ քումմ ուրախ եղեսցի
թագաւորն. ի փրկութեանդ քումմ յոյժ
ցասցէ յոյժ. և այլն.

դշ Քեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած՝ի
սիօն, և այլն ոտ՝ի լիւն, 337։
հշ Տէր ողորմեա՛ ի խորանի քումմէ և այլն։
զշ Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն և
այլն ոտ՝ի լիւն, 331։
շւթ Ցնծացէ՛ք առ նա՛ ամենայն երկիր. ա-
ղաղակեցէ՛ք առ նա յարութեայ, և այլն։

Նոյն ինքնագիրն։

Գոլեա՛ երեսացդ զտէր. և օրհ. և
այլն ոտ՝ի վերոյ մինչև ցհամբարձումն։

Ընդ ելեալ յաղագս Համբարձման Քրիստոսի։

հշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր՛ի
վեր համբարձցին դրունք յաւիտենից
և մտցէ թագաւոր փառաց։
զշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
շւթ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
հվր Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
քշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
դշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
դշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
հշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
զշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
շւթ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։

ՀՂ ԼՈՒԿԱՅԻ ՍԿԶԲՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ
ՀԱԼԱՍԽԱՆ։

Ողորմութիւն ունի՛ եղիր երկիր. և բա- կիբ
նիւ ունի երկինք հաստատեսցան. և հոգ
ւով բերանոյ նոցա ամ զօրութիւք նոյ։
Նկայք ցնծասցուք ի նոր. աղաղակեսս ըշ
ցուք առ ած փրկիչ մեր։
Երթեցէք ունի երջ նոր. ծառայեցէք դշ
ունրախութիւն։
Ա՛ր անուանեան քո նոր կերցուսցես զիս դշ
արդարութիւք քով՝ հանցես ի նեղութիւն
զանձն իմ։
Ողորմեա ինձ նոր՝ զի հիւանդ եմ ես. եշ
բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոս-
կերք իմ։
Ա՛խ ես նոր զդաւիթ. և զամ հե։ գշ
Ա՛ռեղեցիս օրհնեցէք զած. և զնոր շիբ
յաղթերայն իսրայէլի։

ՀՂ ԼՈՒԿԱՅԻ Տ՚ՈՒՊՈՒՆԻՆ։

Ա՛ռի նոր ի հանդիստ քո. դու և տա
պանակ կտակի սրբութե՛ քո։

ՀՂ ԼՈՒԿԱՅԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒՆԻՆ ՎՐԴ.
ՈՐ ԿՈՉԻ Ա՚ՍՏՊԱՆՈՍ։

Ա՛մպ լուսաւոր հովանի լինէր նոյ. ձայն կիբ
հզի յամպոյն՝ որ ասէ, դա է որդի իմ
սիրելի ըստ որ հաճեցայ։

Խաչ

բշ Խարձրուխք լիրանց-նէր են. նէրէ ծով՝
և նա արար զնա. և զգամանք ձեռք նէր
առեղծէն. եկայք երկիրպաղծուք նմա.
անկցուք և լացցուք առաջի տեն արար.
չէն մերոց։

դշ Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշ
խարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր.
զհիւսիս՝ և զհարաւ դու արարեր. Թա
բոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։

ՀՀ ելուխոյ ՃաշՈ Նահախոքեաց Լսուխ
Ե Իւիեղեցոյ։

շբ Սիբեաց տէր զսիոն և ընտրեց բնակիլ
ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւի
տեանս յաւիտենից. ՚ի սմա բնակեցայց
զի հաճեցայ ընդ սմա։

հիր Տո՛ւր զօրուէ ծառայի քո. կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո. և արա առիս ընշան բա
րութեան։

բշ Նշոյր երկիւղածաց քոց նշան. զի
ամբարեսցին յերեսաց աղեղան։

դշ Սիբեաց տէր զսիոն. և ընտրեաց բնա
կիլ ի նմա։

դշ Տէր սիրեցի գվայելչութիւն տան քո. և
տեղի յարկի փառաց քոց։

եշ Ոչ սիրելիք են յարկք քո տէր զօրութեանց
յանկայ և փափագի անձն իմ ՚ի գաւիթ

Թբս

Թէս քո. սէրս եմ՝ և մարդին եմ ցըն
ծասցէ առ ձեզ կենդանի։

Ուստուր երկիւղածաց քոց նշան զիս։ զշ

Որ փրկեցան սէրեղբք քո. կեցո՛ աջով շրբ
քով և լուր մեզ։

Հնմունք նէ՛ի լեառն տբ նէ. սիրէ տը եիղ
ղերունս սիոնի՝ առաւել քան զամ
ս յարկան յակոբայ։

Փառաւորեաւ խօսեցաւ վէր քո ահա. եիղ
ւադիկ քաղաքդ աստուծոյ։

Տէ՛ր՝ ո՞վ կացցէ՛ի խորանի քում կամ եիղ
ո՞վ բնակեսցէ՛ի լեառն տբ քո։

Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութի։
Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, խէի
և ստուեր ուրախութի սրտից մերոց։
Հզօրութեամբ հոգւոյ Ա երջանիկան պետինն
Լանն աշխարհի։

Ա յսօր ծնաւ որ՛ի հօրէ յառաջ քան նիք
զյաւիտեանս որպէս, որ ծնանել աէր
՛ի քաղաքի դաւթի, ՛ի վայելչութիւն
սէգ քոց յարդանդէ յառաջ քան զաղ
ուսեակ ծնայ զքեզ։

Ուրախ լեր բերկրեաւդ տէր չ քեզ շբ
օրհնել ես զու ՛ի կանայս. և օրհնեալ է
պտուղ որովայնի քո։

Ա երի տը ՛ի հանդիստ քո դու և առ. պ
պանակ կտակի սրբութե քո։

ՀՀ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀ

Երդուաք ձեր դաւթի ճշմարտութիւն և
ոչ ստեաց նմա. ի պտղոյ որովայնի նո՛ր
նստուցանել յաթոռ նորա։ Ապրեալ
լեր բերկրեալ, տէր և այլն ոտ՛ի վերոյ։
Ազնուական ծագում Հաւատովքն գալոց
եանն Քրի՛ստոսին։
Տէր՛ ի տաճար ձեր խորհուրդ ձեր յերկինս
յաթոռ խորհուրդ։
Ամէն ողբովքեան ձայնեան։
Տէր ամբ երևեցաւ մեզ արարէք
ծոնս ուրախութիւն կանխաւ մինչև յան-
կիւնս աշխարհի։
Ազնուական Նոյեան Հրեշտակապետից։
Ողորմութիւն ընդ մեզ եղև երկիր. և բանիւ
ձեր երկինք հաստատեցան. և հոգւով
բերանոյ նո՛ր ամենայն զօրութիւնք նոցա։
Յովհաննու Աստուածին։
Ո՛ւռ մանուկ՝ մարգա՛ր ոտ՛ի վերոյ։
Յովհաննու Գրիգորեան։
Արարածոց յովհաննէս ոտ՛ի վերոյ։
Հայկազեան Մովսիսեան։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զնա՛. և զնոր
յաղբերացն Իսրայէլի։
Ազգային Ազաթեղոյ։
Ացուսցես զնո՛ր խնկանս ընդ ամ՛ երկիր։

և

և յիշեսցի անուն քո ըստ ամենայն ազգս
ազգաց։

Ընդ որ երկիր եղ բարեբան նիւ. և մին
չէ ի ծագս ծի են խօսք նիւ։

Գաւթին և Յակոբոյ։

Յիշեա՛ տէր զդաւիթ. և զամենայն հե-
զութիւն նորա։

Նախահարցն։

Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդա-
րութիւն և զկրաւունս իսրայէլի։

Գրիգորի Նարեկացւոյն։

Ձամբերելով համբերի ձեզ. և նայե-
ցաւ առիս և լուաւ աղօթից իմոց։

Ձայրապետաց և Ա՛պրպետաց։

Վասն որոյ քո զգեցեալն զարդարութի
և սէրք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Ա՛ղեքսանդրոյ։

Երանելի են որք բնակեալ են ի տան
ձեզ. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնես-
ցեն զքեզ։

Կոստանդ։

Ազգէ դշխոյ ընդ ալմ քումմ ի հան
դերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պա-
տուհանալ։

Տարցեն թագաւորի կուսանք զհետ նորա
և զընկերս նորա տարցեն ձեզ։

Ծաղիկ ծաղկաց։

Տէ՛ր զօրութեանդ քումդ ուրախ եղիցի թա-
գաւորն. ի փրկութենէդ քումմէ յոյժ ցնծասցի
յոյժ։

Պատասխանի, և երգոյ երէցոյն։

Ընդայնեալ մեք ընդ հուր և ընդ ջուր. և հա-
ներ զմեզ ի հանգիստ։

Աստի Հնգշաբթի։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան
ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Ողջոյն։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք, առաւօ-
տու եղիցի ուրախութիւն։

Ողջոյն ճաշու Ապրիլոսոյ։

Տէր սիրէ զերաժշտունս և ոչ ընդ վայր
հարկանէ զձայս իւր. այլ յաւիտեան
պահէ զնոսա։

Փրկութենէ արդարոյ՝ ի տունն է. վերակա-
յուել ընդ ի ժամանակս նեղուած։

Պարծեսցին սիրտքն փառաց. և ցնծասցեն
՝ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արասցեն զնոճ բերանոք իւրեանց։

Լոյս ծագեաց արդարոյ. ուղղոց սրտիւ
եղև ուրախութիւն։

Պարծեսցին սիրտքն փառս ՝ի մէջ իւրեանց։

Այր

Կարդացին արդարքն առ Տէր. և տէր լուաւ նոյ. յամ՝ նեղութիւն նոյ փրկեաց զնոսա։

Աստ քոյ մեռանիմք զօրհնանապաղ. համարեցաք ոմն զոչխար ի գեհենումն։

Ուրախ լինիցին ամենեքեան որք յուսացեալ են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցին և բնակեսցիս դու ի նոսա։

Արդարքն ոմն զարմաւենիս ծաղկեսցին ոմն զմայրան լիբանանու բազումք եղիցին։

Բազում նեղութիք են արդարոց. յամէն փրկէ զնոսա Տէր. և պահէ զամ ոսկերս նոյ և մի ինոցանէ ոչ կոտիցէ։

Ազա ընդ ետանն աճեսպան ըսա պապ շաքի. Ես չեմոց ասի՝ Հանգանակն Նիկիական։

Ազ հետպան ըսա Ա՝ասուկոսի. 5. 1.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա. Եւ բացեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր. Երանի աղքատացս հոգւովք՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից. Երանի սգաւորից՝ զի նոքա մխիթարեսցին. Երանի հեզից՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր. Երանի՝

որք

որք քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութեան՝ զի նոքք յագեսցին։ Երանի ողորմածացդ՝ զի նոքք ողորմութիւն գտցեն։ Երանի սրտով՝ որք սիրք են սրտից՝ զի նոքք զԱստուած տեսցեն։ Երանի խաղաղարարաց՝ զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։ Երանի որք հալածեալք իցեն վասն արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամենայն չար զձէնջ սուտ վասն իմ։ Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազումք են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին։

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԱՑ ԸՍՓ ՄԱՏԹԷՈՍ։ 3. 13։

Ապա գայ Յիսուս ի Գալիլեայ առ Յորդանան առ Յովհաննէս՝ զի մկրտեսցի ի նմանէ։ Եւ Յովհաննէս արգելոյր նմա՝ և ասէր. Ես պիտոյ եմ մկրտել ի քէն, և դու գաս առ իս։ Եւ պատասխանի Յիսուս՝ ասէ ցնա. Թող արդ զայժմ, զի այսպէս պարտ է մեզ լնուլ զամենայն արդարութիւն։ Յայնժամ թողոյ նմա։ Եւ մկրտեալ Յիսուսի՝ ելանէ անդէն յջուրց։ Եւ ահա բացան նմա երկինք, և ետես զՀոգին Աստուծոյ իջանել իբրև զաղաւնի, և գալ ի վերայ նորա։ Եւ ահա ձայն յերկնից ասէր. Սա է Որդի իմ սիրելի, յորում հաճեցայ։

ի որդիք որոմանց. Եւ զԱնդրէաս. և զՓիլիպպոս. և զԲարթուղիմէոս. զՄատթէոս զմաքսաւորն. և զԹոմաս և զՅակոբոս ալփեայ. և զԹադէոս՝ և զՍիմոն կանանացի. Եւ զՅուդա խակաբիոտացի. որ և մատնեաց զնա.

Հ–եթոպան ըստ Ղուկասու. 14. 12.

Ասէ և ցհրեշտակն. յորժամ առնիս ցեսս ճաշ՝ կամ ընթրիս, մի կոչեր զբարեկամս քո. և մի զեղբարս քո. և մի զազգականս քո. և մի զդրացիս քո. և մի զմեծամեծս. զի մի և նոքա փոխարէն կոչեցեն զքեզ՝ և լինիցի քեզ հատուցումն. Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն, կոչեա զաղքատս՝ և զկեսզ՝ և զկաղս՝ և զկոյրս։ Եւ երանելի լինիցիս զի ոչ ունին փոխարէն հատուցանել քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն ի յարուցեալ արդարոց։ Ասէր ցՀրէա զոմն ի բազմականացն՝ ասէ ցեա. երանի, որ կերիցէ ճաշ յարքայութեան աց.

Հ–եթոպան ըստ Յովհաննու. 10. 11.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ի վերայ ոչխարաց։ Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր

իւր են ոչխարքն, քանզի առնէ զոյն
ի գայ՝ Թողու զոչխարսն և փախչի. և
գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ ։ Վասն
զի վարձկան է, և չէ ինչ նմա վասն ոչ
խարացն։ Ես եմ հովիւն քաջ. և ճա-
նաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն ։ Որ
պէս զիս հայրն, գիտեմ և ես զհայրն. և
զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարացն։
Եւ՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ոչ
են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է
ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լսեն-
ցեն. և եղիցին մի հօտ և մի հովիւ։

Հանգանակ Նիկիական։

Հաւատամք ՚ի մի Աստ հայրն ամենա-
կալ յարարիչն երկնի և երկրի.
երևելեաց և աներևութից։ Եւ ՚ի մի
Տէր Յիսուս Քրիստոս Որդին Աստ-
ուծոյ միածին. որ յհօրէ ծնեալ յաշ-
խարհս. Լոյս ՚ի լուսոյ. Աստ ճշմարիտ յԱստ ճշմարտէ
Ծնունդ և ոչ արարած։ Միոյն էութեան ՚ի
ընտիր հօր. որով ամենայն եղև յերկինս
և ՚ի վերս երկրի. երևելիք և աներևոյթք
Որ յայսպիսեաս մեր մարդկան և վասն մերոյ
փրկուե իջեալ ՚ի յերկինսէդ մարմնացաւ
մարդացաւ, ծնաւ կատարեալ ՚ի մա-

րիէ

բեամայ սէյ կուսէն հոգւոյին սրբով։ Որով հաս զմարմին՝ զհոգի, և զմիտ. և զամ՛ որ ինչ է ի մարդ. Ձմարտասէս և ոչ կարծեաք ։ Ցարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ. յերրորդ աւուր յարուցեալ. երեալ է յերկինս նովին մարմնով՝ նըստաւ ընդ աջմէ հօր։ Դարձոյ է նովին մարմնովն և փառաւք հօր՝ ի դատել զկին դանիս և զմեռեալս. որոյ թագաւորութեան ոչ դոյ վախճան։ Հաւատամք և՛ի սուրբ հոգին. յանեղն և՛ի կատարեալն։ Որ խօսեցաւ յօրէնս և՛ի մարգարէս և յաւետարանս։ Որ էջն՝ ի յորդանան քարոզեաց զառաքեալն. և բնակեցաւ՝ ի սիբեան։ Հաւատամք և՛ի մի միայն ընդհանրական և յառաքելական եկեղեցի՝ ի մի մկրտուէ. յապաշխարուէ. ՚ի քահանայ և՛ ի թողուէ մեղաց՝ ՚ի յարուէ մեռելոց՝ ՚ի դատաստանն յաւիտենից հոգւոց և մարմնոց։ Յարքայու[թ]ին երկնից և՛ ի կեանսն յաւիտենականս։

Այնուհետև գոհութիւն։

Ասէ որք ասենն՝ էր երբեմն յորժամ ոչ էր որդի. կամ էր երբեմն յորժամ ոչ էր հոգի. կամ թէ՝ յոչէիցէ ընդէն կամ

յայլ

յայլմէ կուէ ասեն լինիլ զորգին այ՝ և
կամ զնոր հոգին, և թէ՝ փոփոխելիք են
կամ այլայլելիք, զայնպիսիսն նգովէ կա
թուղիկէ և առաքելական սբ եկեղեցի։

Սէյն Գրիգորէ Լուսաւորչէն Դերոյ ասացեալ։

Լսակ մնք փառաւորեսցուք որ յառաջ
քան զյաւիտեանս. երկիրպագանելով
սէյ երրորդութեն և մի ՚ծուէն հօր և
որդւոյ և հոգւոյն սէյ. այժմ և միշտ,
և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ղաբրոլ։

Նէ՛ ես խաղաղութե զնոր աղա,
Նէ՛ ես հաճատով աղաչեսցուք և
խնդրեսցուք ՚ի ձոնէ այ և ՚ի փրկչէն
մերմէ յէ՛ քէ ՚ի ժամուս պաշտամանն և
աղօթից։ Օ՛ի արժանի ընդունելոյ
արասցէ. լուծիցէ զոր ձայնի աղաչանաց
մերոց։ Ընկալցի զխնդրուածս սրտից
մերոց. թողցէ զյանցանս մեր. ողոր
ասցի ՚ի վէր մեր։ Աղօթք մեր և խընդր
ուածք յամենայն ժամ մատցեն առաջի
ծնօղի տէրութե նր։ Նէ՛ նա տացէ մեզ
միաբան միով հաճատով արգարութե
վաստակել ՚ի գթութս բարեաց։ Օ՛ի զո

զոր

ղորմութեանդ զընորհն իւր՝ արասցէ ի վե
րայ մեր որպէս ամենակալ. կեցուսցէ և
ողորմասցի։

Ո՛ժամն և վառաջնիկայ օրս խաղաղու։
Ո՛հրեշտակ խաղաղ։ Ո՛քաւութիւն։
Ո՛սէր խաչին։ Եւ և միաւ։ Ո՛անձին
Ողորմածոյ մեզ։

Աղօթք։

Տէր մեր և փրկիչ յոր քո՛ր. որ ամենայն
ողորմութեամբ և առատ պարգեւօք բարե
րարութեանդ քոյ՝ մի դու քոյին կամաւդ
ի ժամուս յայսմիկ համբերեսցես չար
չարանաց խաչի և մահու յաղագս մե
ղաց մերոց։ Եւ պարգեւեցեր առատա
պէս զպարգեւս հոգւոյդ սրբոյ ի բաժան
ի առաքելոցն։ Հաղորդես արա և զմեզ
որ աղաչեմք զքեզ ածոյիւն պարգեւա
ցըդ թողութեանց մեղաց և ընդունելու
թեան հոգւոյդ սրբոյ։ Մի դի արժանաւորք
եղիցուք զոհութեամբ փառաւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և

Խաղաղութեան աղեխչական։

Խաղաղութեամբ քոյ՝ քո՛ր փրկիչ մեր.
որ ի վերոյ քան զամ միաս և զբանս
ամբարձ զմեզ և անձկրկիտ պահեա

յամ չարէ ։ Հաւասարեա զմեզ քնդ
ձմարիտ երկրպագուս քո. որք հոգ
ւով և ճշմարտութեամբ քեզ երկրպագա
նեն։ Այլ զի ամենայնք երրորդութեդ
վայելեն փառք իշխանութիւն և պատիւ։

Օրհնեալ ես մեր յն. որ ետ մեզ օրհ.
նեացէք զամենեսեան սդ. ամէն ։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Միայն սրբ։ միայն տր. յն քս ի փառս
յն հօր. ամէն։
Օրհնեմք հայր սրբ՝ ետ ճշմարիտ. ամէն։
Օրհնեմք որդիդ սրբ՝ ետ ճշմարիտ. ամէն
Օրհնեմք հոգիդ սրբ՝ ետ ճշմարիտ. ամէն։
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սքեայ. այժմ և։
Հայր սրբ։ Որդիդ սրբ։ Հոգիդ սրբ։
Օրհնութիւն հօր և որդւոյ և սքեայ հոգ
ւոյն. այժմ և։
Լրիցի անուն տեն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան։ Ելից։ Լլ։
Վաստակաւն օրինաց և մարգարէից
դու ես քո ետ փրկիչ մեր։ որ լցեր զա
մենայն հայրական անօրինութիւս քո. լեր
և զմեզ հոգւովդ քով սքով։

Օրհնեցից զտէր յամէ ժամ. յամէ ժամ
օրհնուածն նորա ի բերան իմ։
Օրհնեալ եղերուք ի Տեառնէ հաց սըր
հոգւոյն. երթայք խաղաղութիւն. և տէր
եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեսեան։ ամէն։

Օրհնութիւն սեղանոյ ընդ տրտնաւոր ներսէ-
տոյ, և ըմպելեաց։

Պատրաստին սեղանքն հացիւ, և գարեջուրն
ներաւրօք. և կանգնին խաչակնքեալք ոտ ի
գետնի խոնարհանց. և ձայն ընծայարարն, նմ
չհանաայն, և ասէ աղմուս նոցա։

Ընդ ամենեցուն ի քեզ յուսան. և
դու տաս կերակուրն նոցա ի ժամու։
Բարձր առնեմ զքեզ Տէր իմ և Թագա
ւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտ
եան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն օրհնեցից զքեզ. և դո
վեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտ
եանս յաւիտենից։
Մեծ է տէր և օրհնեալ յոյժ. և մե
ծութիւն նորա ոչ գոյ չափ։
Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և
զզօրութիւս քո պատմեսցեն։
Զմեծ վայելչութէ փառաց սրբութե քոյ
խոսեսցին. և զքաջութիւս քո պատ
մեսցեն։

Զօ

Օ՛ղջուէ ահի քոյ ասասցեն. և զմեծութիւն քո պատմեցեն։
Օ՛րհնութեամբ բազում քաղցրութէ քոյ բղխեսցեն. և արդարութէդ քում ցնծասցեն։
Վերածո ողորմած է տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ։
Հաղորդ է տէր առ ամենեսեան. և գթութիւն նորա՛ի վերայ ամ արարածոց իւրոց։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամ գործք քո. և սքանչ քո օրհնեսցեն զքեզ։
Օ՛րհասս արքայութէ քոյ ասասցեն. և զօրութիւս քոյ պատմեսցեն։
Լ՛անահիտ զօրութիւս մարդկան զօրութիւս քո. և զփառս մեծ վայելչութեան արքայութեան քոյ։
Արքայութէ քո արքայութէ ամ յաւիտեանից. և տիրութէ քո յազգէ մինչև յազգ։
Հաւատարիմ է տէր յամ բանս իւր. և արդար է յամ գործս իւր։
Հաստատէ տէր զամ դալեթակեղեալս. և կանգնէ զամ գլորեալս։
Աչք ամենեցուն՝ի քեզ յուսան. և դու տաս կերակուր նոցա՛ի ժամու։
Բանայ զձեռն քո, և լցուցանես զամ

ենայն

Նեսեան քաղցրութիւնէ կամաք քովք։
Ընդար է ու յամ ձանապարհս իւր։
Ար է յամենայն գործս իւր։
Սիրելի է ու առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ այլ կարդան առ նա ճշմարտութիւնէ։
Ով կամն երկիւղածաց իւրոց առնէ ու աղաչիցն նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոս։
Պահէ ու զամենեսեան՝ այլ սիրեն զնա. և զամ մեղաւորս սատակէ ու։
Ով օրհնութիւնս ոն խօսեսցի բերան իմ օրհնեսցէ ամ մարմին զանուն ու նի յաւիտեան՝ և յաւիտենս յաւիտենից։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ոհանայն։

Ողորմած գթած է ու. կերակուր ապ երկիւղածաց իւրոյ։

Սաղմոսգն Ոտովղ։

Ան՛ձ և խաղաղութիւնէ զոր աղաչէսցուք զամենայնիւնէ՝ զի պար գևեսցէ մեզ կերակուր ուրախութիւնէ, և լցուսցէ զսիրտս մեր՝ ի լինելէ տրա

Օրհնեա՛ զքո՛ ամբ հոգևոր օրհ-
նութիւն զկերակուրս և զըմպելիս ծա-
ռայից քոց. և շնորհեա՛ առողջութիւն
հոգւոց և մարմնոց. Այլ զի կրօնաւորա-
կան պարկեշտութիւն վայելելով՝ է՛մար
ճաւուր ախտից՝ անանց բարեացդ և
երկնից արքայութեանդ հաղորդս լիցուք
ընդ ամենայն սրբս քո։ Որ գոհութիւն
փառաւորեացուք զքեզ ընդ հօր և ա-
մենասուրբ հոգւոյդ. այժմ և։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Որ օրհնող սեղանոյն ելանէ՝ նա՝ ա-
ռեալ զհացն ի ձեռանէ ընդ պատարագող-
սն առընկնէ. ցամբ զինէն այնուհետև զր
պատարագողն ճաշցին. և նոյա՛ ա՛ ասիենա-
նեն. և ասէ։ Ա՛շակերտիք քահանայութեան
և նոցին՝ է ճաշն։

Լուի լինի ճաշակելոյն ձեռն, ամ անպատ-
ուոյ, նայեցի ինն ձեռքեաց՝ է ըստ ձախոյն
պետոյ, և ասիեալ ընդ ձախոյն զձեռ-
ն ձախոյն. և ամենեցեան ուսանի ընդ ե-
մանն՝ անմատնել ճաշակիմբ։ Որ լինի ոչ
ինպէսիցէ զլուսաւորին ինչ պատուհասանիցի,
լուծցին՝ որ ի ձեռսն ելցեն. զատչեալ ճա-

շին

շնորհն լաւելեայն. Եւ ոչ ազատիցես զմեզ
յաստիճանէդ՝ ի սեղանոյդ, զոյժիշել ելոցէն՝ ի
պեղէ խրեանց. Զմ ասասցէ ջահանայն.

Տէր յո՛ղջ՝ ի բարութեանց քոց.
Տացուք գոհութիւն նմա մերոյ.
Աէք նո՛ւ՝ ի վէր երկիւղածաց իւրոց. և
ոչ յուսան յողորմութեն նո՛ւ.
Փրկել՝ ի մահուանէ զանձինս նո՛ց, և
կերակրել զնո՛ւ՝ ի սովու.
Ընդհինք մեր համբերեսցեն նո՛ն. զի օգ.
նական և պաշտպան մեր է.
՝Ի նմա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և յա
նուն սո՛ւրբ նո՛ր յուսասցուք.
Եղիցի ողորմութի՛ք քո տէր՝ ի վէր մեր ոն
յուսացաք՝ ի քեզ փառք հո՛ր.
Կերակրիչ և ուրախարար տէր, փառք
քեզ. լցուցանող քո գոհանամք զքէն.
Զմ և ես խաղաղութե՛ն զտէր աղա.
չոհացուի՛ք՝ ի վէր լեռնե՛ց պարգևաց
ն՛ն մեր մերոյ. Որ կերակրէ զմեզ օրըստ
օրէ առատապես քաղցրութի՛ք կամաք իւ.
րովք. Օ՛ն հոգևոր բարութե՛ն և երկ
նից արքայութե՛ն հաղորդս արասցէ զմե
ռեալս իւր ըստ ակնկալութե՛ն յուսոյն մերոյ.
ամենակալ տէր ած մեր կեցո՛ւ և.

Հ՚ղ՚ղ՚ն.

ՀՂԵՒԱ.

Օրհնեալ ես տէր Աստ մեր՝ որ կերակրեցեր զմեզ ի մանկութենէ. և առաս կերակուր ամ մնեղեացս. լցո՛ սրտս մեր ուրախութենէ և բերկրութենէ զքրիստս մեր. Որպէս զի զամ բաւականութենէ ունիցիմք առաքելութիւն ի գործս բարութեան ի քո յիր ի տէր մեր. Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ.

ԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ.

Փառք քեզ տէր՝ փառք քեզ Թագաւոր փառացդ որ եառուր մեզ կերակուր ուրախութենէ. և լցուցեր զսիրտս մեր ի հրճուութենէ ամենաբաւականն ողորմութեամբ քով. լցո՛ և զմեզ հոգւովդ քովք սրբովդ ոչ զի գոցուք առաջի քոյ հաճոյք, և մի՛ ամաչեցեալք. զի դու գաս և հաստատեսցես իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և.

Օրհնեալ տէր մեր յիր քո ամէն.

ՀԱՅՐ ՄԵՐ՝ ՈՐ ՅԵՐԿՆԻՆ Է.

Օ՜ կերտողդ ած օրհնեսցէ. խոպատաճորա ցըդ և երախատաճորացդ վարձս բազում պարգևեսցէ. և օրհնեսցէ զամենեսեանդ. Քո՛ ած որ զմեզ կերակրեցեր և յիսոյց՝ նմա փառք յաւիտեանս. ամէն.

INRI

Կարգաւորութիւն Աղօթից
Երեկոյի ժամուն.
Որ իւրաքանչիւր Քրիստոնեայ, որ կը՛ննջեցնէ զինքն ի պարտէզ պտուղաբուխ, ինչո՞ւ է գերեզմանն։

ՅՈՒՐԱՍՈՒՆՔ

կարգացէք. և նա լաւագոյն ինձ յերեկոյ՝ ի վաղորդեայն, և՝ ի հասարակաւ աւուր։

Ապաստի այ իմոյ, և ակն ունիմ ի նեղութիւնս. որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ընդ ես խաղաղութիւն միշտ ապր։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Սաղ

Սաղմոս։

Լսոնարհեցո՛ տէր ղունկն քո, եւլո՛ւր
ինձ. ղի աղքատ և տնանկ եմ ես։
Պահեա՛ զանձն իմ տէր տէր. և փրկեա՛
զծառայ քո ած իմ որ՝ ի քեզ յուսացեալ։
Ողորմեա՛ ինձ տէր, ղի առ քեզ աղաղակ.
կենցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն
ծառայի քո. ղի առ քեզ տէր համ
բարձի զանձն իմ։
Օ՛ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես քա.
զումողորմ առ ամենեսեան՝ որք կար.
դան առ քեզ։
Ունկն դիր տէր աղօթից իմոց. և նայեա՛
՝ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեանե իմոյ կարդացի առ
քեզ և լուար ինձ։
Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր. և
ոչ ոք է ոճ գործս քո։
Օ՛ամ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և
երկիրպագցեն առաջի քո տէր. և փա.
ռաւորեսցեն զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ ես դու տէր և առնես սքանչելիս.
և դու միայն ես ած։
Ցուցո՛ր ինձ ճանապարհ քումդ
և գնացից ՝ի ճշմարտութեանե քումդ. և ու

րախ

ըսխ եղկ[illegible] սէրտ իմ յերկնչել յանուն
նէ քումմէ.
Խոստովան եղէց առ քեզ տէր ած իմ
բոլորով սրտիւ իմով. փառաւորե արա
րիզ զանուն քո յաւիտեան.
Մեծ եղև ’ի վէր իմ ողորմութիւն քո տէր և
փրկեցեր զհոգի իմ ’ի ժողովոց ներքինոց
Ոչ՝ անօրէնք յարեան ’ի վէր իմ. և ժո
ղովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և
ոչ համարեցան զքեզ առաջի իւրեանց.
Ա՛յլդու տէր ած իմ գթած ես և ողոր
մած. երկայնամիտ՝ բազումողորմ և
ճշմարիտ. նայեա առ իս և ողորմեա ինձ.
Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո զորդի աղ
ախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարութեան.
Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի
դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս.

փառք հօր և որդւոյ և.

Ա՛ղաչանք.

Փառք քեզ ած՝ փառք քեզ. յազգս
ազգ տէր փառք քեզ.
Երեսս խաղաղութեան զտէր ադաչեսցուք՝
ընկալ կեցո՛ և ողորմեա.
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սրբոյ. այժմ և.

Սաղմոս։

Ընդեցո զնս տր ՚ի մարդոյ չարէ
յառնէ անիրաւէ փրկեա զնս։
Խորհեցան զանօրէնութէ ՚ի սիրտս իւր
ամենայն զօրն պատերազմեցան ՚ի պա-
տերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպ զօձի. և
թոյնք իժից ՚ի նեղքոյ շրթանց նոցա։
Պահեա զնս տր ՚ի ձեռաց մեղաւորի.
և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զնս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ թա
քուցին սաստատաճանք զորոգայթ ինձ։
ԵՒարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւիղս իմովք, եդին ինձ զգայ
թակղութիւն։
Ասացի տր ած իմ ես դու. ունկին դիր
տէր ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տր զօրութիւն փրկութեան իմոյ. հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Մի մնանես զնս տր ՚ի ցանկութիւն մե
ղաւորաց. զոչ խորհեցան վն իմ ընդ
վայր հարկանել զնս։
Օ՛ի ահ երբեք բարձրասցին. և խոր
հուրդք նց մի կատարեսցին. վախճան
կա

կատարածն նոցա՝ վաստակ շրթանց
իւրեանց ծածկասցէ զնո.

Ընկեաց ՚ի վերայ նոյ զկայծակունս հր
րոյ. և կործանեաց զնո. ՚ի տառապա
նաց մի՛ կարասցեն կեալ.

Արդ՝ յերեսանուդ մի՛ յայտնեսցէ ՚ի
վերայ երկրի. զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր
որսասցեն ՚ի կոթուածս.

Ծանեայ՝ զի առնես որ զդատաստանս
աղքատի, և զիրաւունս անանկի.

Ընդարձակ գոհասցեն զանուն քումմ
ե. և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երե
սաց քոց.

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր լինէ. նաց
եայ ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կարդալ
իմում առ քեզ.

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ոտն խունկ
առաջի քո տեր. համբարձումն ձեռաց
իմոց պատարագ երեկոյի.

Դիր տեր պահապան բերանոյ իմոյ և
դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի խո
տորեսցի սիրտ իմ բանիւք չարուեստ.

Յպատճառել զպատճառս մեղայ ընդ
մարդս ոչ գործեն զանօրէնութիւն և ոչ
եղէց կցորդ ընտրելոց նոյ.

Լսեա

Աբաւեսցէ զիս արդարն ողորմութ և յանդիման արասցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ։ այլ աղօթք իմ ի կամն նէր։

Ընդ ելան մերձ առ վիմին դատաւորք նոյ։ լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին։ Ող թանձրուն հողոյ ղիս սփռեալ է ի վր երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նոյ մերձ ի դժոխս։

Ըս քեզ տէր տէր են աչք իմ։ ի քեզ յուսացայ տէր մի հաներ զհոգի իմն։ Պահեա զիս յորոգայթէ որ թաղուցու ինձ ի դայթակղուէ գործողին զանօրէնութիւն։

Ընկցին ի ցանցս նէր մեղաւորք միայն եմ ես մինչև անցից։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի։

Սփռեցից առաջի նո զաղօթս իմ և զնեղուիս իմ առաջի նէր պատմեցից։

Ի նուաղել իմում հոգւոյ իմոյ՝ դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանապարհ յոր և գնայի թաղուցու ինձ որոգայթ։

Հայեէ յաջմէ՝ տեսանէի և ոչ ոք ճանաչէր զիս։ կորեաւ կենդանի ինձմէ իմ և ոչ պատաւ խնդրօղ անձին իմոյ։

Ղազարեայի առ քեզ շուտ և ասացի՝ դու
ես յայն և քաժէն իմ յերկրին կեն-
դանեաց։
Ակնկալ եղ յաղօթս իմ զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ՚ի հալածչաց
իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս։
Հէր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նամ զանուանէ քումմէ։
Ընդ քեզ սպասեն արդարքն մինչև
հատուսցես։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛ստ լուսոյ աղբե՛ւրոյ,
Լոյս զուարթեցո սո՛ւրբ փառա՛ց
ա՛նմահիդ հօր և՝ յարկնա՛ւորի սիր
բոյ կենարարին՝ յիսո՛ւս քրիստո՛ս։
Ընկալաք ՚ի մըտանել ա՛րեգական աե-
ւանք ըզ լոյս յերեկոյեան։ Օրհնեմք զհ
հայր և զորդի և զսուրբ հոգի՛ աստո՛ւ-
ծո՛յ. և ամենևքեան անե՛մք՝ ա՛մէ՛ն։
Ընժանաւորեա զամիդ յամ ժամ օրհ-
նել ձայնիւ երգոյ զանուն փառացդ ամե
նայնը երբո՛ր զո՛ւ ւեթևանդ. ո՛ր տայ զկեն

դա

դանուելիւն. Ալ՛ եւ աշխարհս ընդ քեզ փառաւորէ։

Ա՛ողբեանդ։

Օրհնեալ տէր որ բնակեալդ ես ի բարձունս. եւ օրհնեալ են փառք մեծութեանդ քո. որ հաստատեցեր զերկնա՛ւորս ի բարձունս. ի լերինիսկ զլոյս ծագեցեր ընդ ամ՛ տիեզերս։

Ընդարձակ զարեգակն լուսաւոր տուընջեան. զլուսինն եւ զաստեղս լուսատու գիշերոյ եւ զլոյս ճրագի. դու ես լոյս զոյ վելի. որ եւ առաջին լոյսն ի քէն փախնու խաւարն. եւ զլոյս քո հեղդանի՝ որ ծագեաւ ի սիրտս մեր։ Եւ մեք միաբան ասասցուք օրհնեալ է անուն որ փա՛ռաց քոց. եւ քեզ երգեմք զօրհնութիւն զփառս հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյդ սրբ։

Վ՛ասեալ։

Վասեալքս ի ժամ երեկոյիս՝ ամենեքեան համբառնալով զձեռս մեր՝ փառաւորեմք զքեզ որ նա՛ծ մեր. որչափ նորհեցեր մեզ զաւիւս խաղաղութեան գուցանել եւ հասանել ի ժամ երեկոյիս։ Ընժանաւորեաւ զմեզ որ որբ սրբութիւն եւ հրեշտակային երգով զոհալա

նուէ մատուցանել տն ոչ ամենակա-
լին. կեցո՛ և ողորմեա՛։ Ողորմածց մե-
ծոր ես մեր՝ ըստ մեծի ողորմուէդ քումմ.
ասացուք ամենեքեան միաբանութեամբ
ասելով ողորմեա՛ էջ։

Աղաչանք։

Ասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս՝ ամե-
նեքեան անդադար փառաւորեմք զհայր
և զորդի և զսուրբ հոգին. այժմ և միշտ և

Անսեղիք երեկոյեան ժամուն ըստ ամե-
նայն աւուրց՝ ոտանից ակրունականաց՝
պահոց և ոտանից սրբց. բայց աւուրց և ըս
ձայնիցս։

Հրեշտաց՝ Յովհաննէս Տէրունական ընտրեալ
Կին Հայր Տանիէլ Յովնան Երեք Մանկունք։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու. և
ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդիր խոստովանեան հնազանդութ. և ժա-
ղովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս։
Եհաց աւուցք անձն իմ զտեր. և ցնծաս-
ցէ հոգի իմ ՚ով փրկչաւ քումով։
Օ՛ի հայեցաւ ՚ի խոնարհութիւն աղախնոյ
իւրոյ. ահա յայսմհետէ երանելցեն ինձ
ամ ազգք։

Գ

Լ ջեց ոտ զանձրև ՚ի վէր զեղման ոտ
յօղ զի յօղե յերկիր.
Այ՝ զերաւունս քո արբայի տուր. և
զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի.
Հոոանոցեայ Գալստեանն Քրի, ձայնի
ղաղդն և Աւետարանէ Յիսուսոյ.
Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեն, օրհ.
նեալ որ գալոցդ ես.
Տէր ածմարը երևեցաւ մեզ. արարէք
տօնս ուրախութե կանխաւ մինչև յան.
կիւնս սեղանոյ.

Ամէն Հինգշաբթին.

Լ ուսացից սրբութե զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տը.
Տէր սիրեցի գվայելչութե տանդ քո. և զտե
ղի յարկի փառաց քոց.

Ամէն Ուրբաթին.

Աստուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի. և ՚ի
ծարաւ իմ՝ արբուցին ինձ քացախ.
Եղիցին սեղանք նոց առաջի նոց յորո.
գայթ՝ ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակ.
ղութիւն.

Խաչէ Ս. Ղազար Ակուիլէց.

Աստուր երկիւղածաց քոց նշան. զի
ապրեսցին յերեսաց աղեղան.

Ուր

Ող փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ աջով
քով և լուր մեզ։

Ներեցէ՛ք։

Ա՛ստ օրհնեցէ՛ք ամ ծառայ՛ք նոն զնոր.
Ա՛կայ՛ք ի տան նո՛ն ի գաւիթս ամ մերոյ

Հրահանգ Աւետիսոյնց Յարութ.

Սիրեցի զի լուիցէ տէր զձայն աղաթից
իմոց։

Օ՛ի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ ինձ և
ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Անդրէա Յարութեան ըստ յոյնից. որ յա
ւուրս Հռոմէոյ գալոխան և Պետրո-
նէն՝ ասէ ասէն։

ՏԻ՛ կարօղ և հզօր. տո՛ւ կարօղ ՛ի պա- աձ
տերազմի։

Տիառն է երկիր լրիւ ի՛ւրով. աշխարհ
և ամ բնակիչք նո՛ր։

Ընթա՛ր քո՛ առ ձ յաՀիսեանս յաՀիսենից ակ
գաՀազան ուղղուե՛ գաՀազան արքայ.
ուԹե՛ր քո՛։

Ի՛զհեսաց սիրտ իմ Հզեան բարի. և ասեմ
գործս իմ թագաւորի։

Տէր թագաւորեց ցնծասցէ երկիր բձ
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Երևեցան փոյթատակունք նո՛ր տիեզե-
րայ. հաւս և սասանիցաւ երկիր։

քկ Երգեցէք տեն երգ նոր ամ երկիր. ծա
ռայեցէք տեն ուրախութիւ.
Մտէք առաջի նը ցնծութիւ ծաներութ
զի նա է տէր աստ մեր.
դձ Գիտացք և տեսեք զգործս նայ որ արար
զնշանս և զարհուեստս ի վերայ երկրի.
Աջ մեր ապաւէն և զօրութի օգնական
ի վէր ներգործեցեալ որք գաին զմեզ յոյժ.
զկ Աջ մեր յերկինս և յերկրի. զամ զոր
ինչ կամեցաւ և արար.
Յերանելն էջէլ յեգիպտոսէ տանն յա
կոբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց.
Երդեցի ձեռն քո ի վերայ առն. աջ քո
ի վերայ որդւոյ մարդոյ. զոր զօրացու
ցեր զնա ի քեզ.
Որ հովհեսու խօսեցեալ ի նայեաց. որ ա
ռաջնորդես ոչ խաչին յովսեփու.
ղկ Աջ աստուածոց տէր խօսեցաւ. և կոչեաց
զերկիր.
Յելից ևն արեգական մինչև ի մուտս
արևու.

Ա Մէնէղէ Մոյսիսոսայ՝ ըստ յայնմ
ղձ Երգեցէք ողորմութի քո տէր ի վէր մեր.
ոչ յուսացաք ի քեզ.
Յնծացէք արդարք ի տէր. ուղղոց վայե
լէ օրհնուել.

Տէր

Տէր սիրէ զերաւանս և ոչ էր վայր հար ակ
կանէ զէս իւր։
Փրկութիւն արդարոց ՚ի Տենէ է. վերակա-
ցուէ նոքա ՚ի ժամանակս նեղութեան։
Աջանչելի է Տէր ՚ի վերայ սրբոց իւրոց բգ
Տէր ՚ի օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօր.
հանապազ։
Օգնութիւն ինձ ՚ի Տենէ երկնից. որ արար բկ
զերկինս և զերկիր։
Ջամբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս. ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Ոչ վառաւէօրնալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց դգ
իւրոց մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ այնոցիկ
որք շուրջ են զնովաւ։
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց
քոց տէր. և ճշմարտութիւն քո յեկեղե-
ցիս սրբոց։
Սիրեցից զքեզ տէր զօրութիւն իմ. տէր դկ
հաստատուիչ իմ. ապաւէն իմ և փրկիչ
իմ։
Ոչ օգնական իմ և ես յուսասցի ՚ի Նա.
ապաւէն իմ. եղջիւր փրկութեան իմոյ ըն-
դունող իմ է։
Սիրելի է տէր առ ամենեսեան՝ որք կոչ դէ
դան առ Նա. առ ամենեսեան՝ որք կոչ
դան առ Նա ճշմարտութեամբ.

դկ Ո՛կամն երկիւղածաց իւրոց առնէ ամէն
աղօթից նոյ լսէ և կեցուցանէ զնոսա.
Ընդարձակ ոտիկս զարմանահեղս ծաղկեաց
ցին. ոտն զմայրսն լիբանանու բազումք
եղիցին.
Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն և ՚ի
գաւիթս նորա մերոյ ծաղկեացին.

Ա՛նուէրք Պաշխարութեանն՝ ըստ հոգեւոր
ականաց.

աձ ՏԻ՛Ր լուիցես ինձ ՚ի կարդալ իմում
առ նա.
՚Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ ամէն ընտր
դարուածէ իմոյ.

ամկ Մի ատամբ թշնամին իմ, թէ յաղ
թեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն
թէ եսասանեցայց.
Մինչև յերբ դարձուցանես զերեսս
քո յինէն. մինչև յերբ բարձրանայ թըշ
նամին ՚ի վէր իմ. նայեաց և լուր ինձ
ամէն ՚ի վէր իմ.

բձ Լերան արդարոյ պատմէ զիմաստուն.
և լեզու նոր խօսեսցի ղերբաւունս.
Մի նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ պ
նոսիկ ոչ գործեն զանօրէնութիւն.

բկ Վաղցուն արտերք ընդ ծառայ քում
տո՛ր՝ ըստ բանի քում.

Վաղցր

Քաղցր ես դու տեր. և քաղցրութիւն քոյ
խրատեա զիս։

Լսայեա և լուր ինձ տէր ձայն իմ։ գձ
Մինչև յերբ տուր մոռանաս զիս խաւար
մինչև յերբ դարձուցանես զերեսս քո
յինէն։

Կնթուլեցեք քո բազում են տէր. ըս գկ
իրաւանց քոց կեցո զիս։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա զիս.
զի զբէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Ջդ յօդնել ինձ նայեաց. և տէր յըն- դէ
կերել ինձ փուքա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդ
րեին զանձն իմ։

Լուր ձայն աղօթից իմոց՝ յաղաչել ինձ դկ
առ քեզ. յերկիւղէ Թշնամւոյն փրկեա
զանձն իմ։
Ծածկեսցես զիս ի ժողովոց չարաց.
ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Եւ ի նմին ներբողեանէ երգոց Ամենեցուն՝
յամառաջ աշուղ ասէ տուն Սաղմոս։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ՝ Ոդ խունկ
առաջի քո տէր. Ընդարձակութիւն ձեռաց
իմոց՝ Պատարագ երեկոյի։

ՀԱՏՈՒԱԾՔԱՇՄԱՆՔԻՑ, ԵՒ ԱՀԱՒՈՐԻՑ.

ՏԷՐՈՒՆԵԱՑ.

Ա. ոսացուք ամենեքեան միաբանութիւ
տեր ողորմեայ.
Վ ր խաղաղութեանն եամ աշխարհիս.
Ա սյլն. ոսկ ի Քրիստն, 207.

ՀԱՏՈՒԱԾ Ի ՈՅՆԻ ՍՐԲՈՅ ԵՒ ՊԱՀԱՑՈՅ.

Ա ՀՐ ԵՒ խաղաղութիւն զտեր ազա
Ա ղաչեսցուք զամենակալն ած զհայր
ան մերոյ յիւ քի զթածէուրն խաղաղութե
յաղագս խաղաղութեան և վէր ամենայն
կաթուղիկէ և առաքելական եկեղե
ւոյ. Օ՝ ի զբաղում՝ ամն խաղաղութի
ատցէ մեզ տէր ած մեր. և զթածեսցուս
խաղաղարար առաքեսցէ առ մեզ վէ
մեծի շքո և ահաւոր անուանն իւրոյ
Օ՝ պահեսցէ զաւետաց՝ զղօրավարս՝ զղօրա
էութիւնս՝ զժողովուրդս՝ զմեսս՝ և
զերկիր մեր խաղաղութեամբ պահեսցէ.
Ա՝ ՐՀ զինչ պատերազմունս թշնամանց
խորտակեսցէ ի ներքոյ Տ՝ ոն ամենա
կալ հնազանդեսցէ և ողորմեսցի.
Օ՝ երեկո մերձեալ և զառաջիկայ".
Օ՝ հրեշտակ խա՛ղ". Օ՝ քաւութիւն և".
Օ՝ սքի խաչին". Ա՝ ՐՀ ես միաբան".
Օ՝ անճնա մեր". Ողորմած մեզ".

ՀՂՈՐԴ.

Լուր ձայնիկ մերոց տէր ածէ մեր. ընկալ զաղաչանս մեր՝ զհամբարձումն ձեռաց մերոց և զբանս աղօթիկս սրբելով վերնոյն պատարագս մեր՝ ի հոտ անուշից՝ ի հաճոյս քեզ պատրաստել. Ցաւել՝ ի մեզ տէր ամենակալ՝ զհաւատս, զյոյս, զսէրս, և զամ դործս առաքինու թեան. Որպէս ընկամար քոց բարեսիրաց միշտ կրօնաւորեալք բարեպաշտութ՝ ի տունս և՝ ի գիշերի, արժանաւորք հղիցուք յաղագս անձանց մերոց վերկուեր. և վասն հոգեւոր կենացդ աղաչել զքեզ տէր և գտանել՝ ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն. Եւ զոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զՆոգիդ. ամէն.

ԱՍՏԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ.

Կեզ երկիրպագանելով տէր ածէ մեր՝ զոհանամք զքէն յաղագս խաղաղութ անցուցանելոյ՝ ի մէնջ զերկարուն առ ընդհանս. Տուր մեզ տէր՝ աղաչեմք ըզքեզ՝ զերեկս և զառաջիկայ գիշերս առանց մեղաց և առանց գայթակղուե անցուցանել. Հաստատուն կալ և ճշմարիտ՝ ի հաւատ՝ ի յոյս՝ ի սէր՝ և՝ ի

պատ

պատուհիրանապահուե քո։ Խնդրելով զնաւաղաղութիւն ամ աշխարհի և անկեղց սոյ քում սիրոյ զհաստատուն և անձանց մերոց զփրկուն։ Որպէս ընդունելով ի քէն զհայցուածս մեր՝ և զմեծ վայելչական փառաբանուն միշտ ի բարձունս առաքեսցուք ամենազօր տէրութեդ Քո Ա՛ծ մեր։ Ա՛յժմ և միշտ և յա՛։

Ե՛ս ասի՝ ած ամ լսա պաշտեմ տուրց։
Ա՛ծ Ա՛ծ Ա՛ծ և հզօր Ա՛ծ և անմահ. որ խաչեցար վն մեր ողորմեա մեզ ած։
Ե՛ս զվնի փառաւորեաւն։

Աղաւնոյ։

Փրկել զմեզ ի փորձուէ և յամ վտան գից մերոց։

Վերջոյ։

Ե՛ս և ս խաղաղութե զքեր աղա։
Ա՛ տ լսել լինելոց նոն սոյ ձայնի աղա չանաց մերոց՝ բարեխօսուէ նր ած նեին։ Ե՛ս լիցանելոյ ի վր մեր ողորմութե և գթուէ նոն սոյ, ամենակալ նր ած մեր կեցո և ողորմեա։
Օրհնութի և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբ. այժմ և։

Ես

Համբարձի զաչս իմ ՚ի երկինս. ուս-
ուի եկեսցէ ինձ օգնուել։
Օգնուել ինձ ՚ի տնէ եկեսցէ. որ արար
երկինս և զերկիրը։
Մի տար ՚ի սասանուել զոտն քո. և մի՛
ննջեսցէ պահապան քո։
Ոչ՛ ննջէ և ոչ՛ ՚ի քուն երթայ պա-
հապանն Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ. և տէր ընկալցի
զքոյ ձեռամբն իւրով։
Ընդ ցայգն ՚ի տուէ քեզ մի՛ վնասեսցէ. և
մի լուսինն ՚ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամէ չարէ. պա-
հեսցէ տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտս և զել քո. յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ԱՐ ես տէ՛ զօրո՛ւնեց սո՛ր ընակեալդ
ես ՚ի երկինս. և բարերանի՛ս ՚ի սո՛ր
բո՛ց քո՛ց։
Ե՛րկնայինն զօրո՛ւիք սո՛րօքէք և քե՛ր-
կէք աննդադար օրհնեա՛ն տէ՛ զանո՛ւնդ
քո՛։

Քահանայք ընդ նմանէն պաշտօնեայք և ժողովուրդք. երկրապահ եսայու՝ տէր բարեխաւսեսցէ քո,

Ղեսպ որ յառաջ քան զ յաւիտեանս ի հօրէ առաքեցար. և լուսաւոր լամնաւետ լըսելոյ զարթածս. օրհնեալ ես Թագաւոր՝ յաւիտենից.

Որ ընդ ոյժան խակըզբանէ հանատաւոցիր վերըսահին. և վանաւորն անգիր տաւեր յարուցեալդ. քո հալածելոյդ. օրհնեալ ես Թագաւոր՝ յաւ.

Ուսաի և մեք լուսաւորեալք ընսահեղէն զըսպրիճանոյն. երկեսայուք ըզնծուբք ի յարուն երեկոյիս. օրհնեալ ես Թագաւոր՝ յաւիտ.

Երկնաքանդակեցին յովհաննէս մեծ՝ ի ծնունդըն կանանց. քարոզելոյ յանապատի աղաղակօղ բարբառ ասելով. ընծայուն մըկն լուսոյ առ պատրաստեալ ճրագաբուխ. Ձըշմարիտ ժայռ սրբոյ և ձեռնադրող որդւոյն այ. յանաւ ջրընթացից կարապետ և սատմող աճապարին օրհնութեան. հրդեհ

զձմեռնապարհ Թագաւորին յաւետեցին։ Յայնժամէն զինաբերութեան մոլեգնեալ հերձուածադատ՝ ի սպարզևի մահին խըն դիր ըզգլուխս մարգարէին. չիջա՛ցան՝ նէ զարեւահային և զանաղօթս լսպատրին։ Սըրբուհուդ՝ ա՛ծաճնին բարեխաւսել պարտ ենա՝ երկրըպագուածոց անմեռանդ կրօնդ՝ զյարուն յուսոյ կենացըն յաւետեցին։

Օ՜հաւատացեալ ժողովուրդըս Քրիստոսի՝ ընդունի՛ր զ. և զանազանի՛ր նենալս՝ ի խոտան փառացդ քոց. պահեա՛ անխըռով՝ ի խաղաղութեան։

Քահանայ։

Ա՛ն խաղաղութեան համ աչխարհի. և հաստատուե սէր եկեղեցւոյ զոր աղաչեսցուք։ Ա՛ասցուք ամենեքեան միաբանութեա՛ն՝ որ ողորմած, է։

Ազգն։

Տէր ողորմեա՛։

Քահանայ։

Ա՛յր զԹաճ բարեխնամող արարչէ համ արարածոց. ընկալ զպաղատանս ծառայից քոց՝ ի ժամ երկեպս. որ առատ ես առ ամենեսեան՝ պարգեւ օր բարեբարութեա՛ն քոյ. ողորմած՝ որ համ

աշ

աշխարհի, և եկեղեցւոյ քումմէյ. հի
ճանգաց՝ վշտացելոց՝ ձանձռապարհորդից՝
նաւորդաց՝ խոստովանողաց՝ ապաշխա
րողաց՝ և հոգւոցն հանգուցելոց։ Օ՛ի
դու ես ամենակալ գիտես զպէտս մեր
և գիակաս՝ առաւել քան զոր խնդրեմք
և իմանամք և քեզ ընդունոյ և ամենա
սէյ հոգւոյդ վայելէ փառք յշխանու՛ի
և պատիւ. այժմ և միշտ և ։

Յաղագս հոգւոյն ասէ որ ամենայնեան հնար կա
րող և աղօթից ։ յաւուրս քահանայ գըլա
խոն։ Ուխ յայլ աճուրս, Որ ընակիչեան։

Ի գիշերման ժամ։

Որ բնակեալն ես յօգնուի բարձրելոյն.
և այլն ուր ի Թիւրն, 293։

Եւ քեզ ես համբարձի զաչս իմ որ
բնակեալդ ես ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն տեր իւրոյ. և
որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ
իւրոյ։

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր աստ մեր
մինչև ողորմեսցիս ի մեզ մեր։

Ողորմեա՛յ մեզ տէր ողորմեա՛յ մեզ։ զի
բազում լցաք արհամարհանաց։

Եւ առաւել լցան անձինք մեր նախա
տա

տանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհա
մարհանօք ամբարտաւանէին։
Ընդ յանուանէ քումմէ կեցո զնա և՛ի
զօրութենէ քումմէ իրաւ արա զնա։
Ընդ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա
նից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան՝ ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե
ցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ահա ած օգնական իմ. և տէր ընդու
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիսն
իմ. ճշմարտութեամբ քումով սատակեա զնո
ցա կամաք իմովք պատարագս մատու
ցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան
քումմէ տէր՝ զի բարի է։
Զի ամենեւին ի մէնջ փրկեցեր զնա
և՛ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ.

Մաղմոս.

Օ բարձրեալն զՔրիստոս արասցուք մեզ
ապաւէն, զի ոչ հասցեն առ մեզ չարք
և տանջանք մի՛ մերձենասցէ՛ն ի յարկըս
մեր։

Կ՚ընծայեմք միաբան զողորմածութիւն ի՝ նմանէ խնդրելով, ասասցուք ամենեքեան միաբանութիւբ. Տէր ողորմեա. ՟ք։

Աղօթք։

Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քաւիչ մեղաց՝ և կատարիչ խնդրուածոց քոց ամենայնի մերոց. ընկալ զպատարագս մեր՝ ի ժամ երեկոյիս՝ բարեխօսութիւբ առ ամենածնիդ և աղաչանօք սուրբ քոյ։ Լուր մեզ տէր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա զոհութիւբ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ։

Յիշեա Տէր զպաշտօնեայս։

Խարերբար և բազումողորմ ամեն։

Հայր մեր որ յերկինս։

Փոխ ինքնահոգի։

Ասա օրհնեցէք զամ ծառայդ նն զոր ունկայք ի տան նն և ի գաւիթս նոյ մերոյ։

Ի՚դիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ի սրբութիւն. և օրհնեցէք զտէր։

Օրհնեսցէ զմեզ տէր ի սիոնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բազորով

սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղ
մոս ասացից քեզ։
Օ՜ի լուաբ զբանս բերանոյ իմոյ. ի ք.
կիպատից ՚ի տաձար սրբ քո. և խոստա
ւան եղէց անուան քումմ վէր ողորմու
և ճշմարտութեանդ քոյ։
Մնծ արարեր յաւէտ զանուն սրբ քո.
յորում աւուր կարդամ առ քեզ. վաղ
վաղակի լուր ինձ. և բազում արասցես
զղրութիս յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ թա
գաւորք երկրի. զի լուան զբանս բերա
նոյ քոյ և օրհնեսցեն զճանապարհս քո
Մնծ են փառք տն. բարձր է ուր վեհ
նարհս տեսանէ. և զբարձունս ՚ի հե
ռասանէ ճանաչէ։
Թէպէտ և գնացից ես ՚ի միջ նեղուե
կեցուսցես զիս ՚ի բարկութիւն թշնամ
Զդեցեր զձեռն քո և փրկեաց զիս ա
քո. և ուր հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգոր
ծս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։
Ի՜ն յանուն քումմ կեցո զիս. և ՚ի
զորութեանդ քումմ. և պաշտ ոգ ՚ի վերոյ։

Քարոզ։

Աղերսագութ հաճատով միտրանուշ ի՛ Հռոմ՝ ոմն զաղտմուճ դշնորհս իւր առացեալ ի վե՛ր։ Տէրն ամենակալ կայսեր եւ ողորմեսցի։

Ակտ աւր։ ՚որ ողորմեա։ ը։

Ղողիչ։

Ծատաբեր խաղաղութե՛ն օդնական և փրկիչ անձանց մերոց քո՛ւ ձա՛ծ մեր։ Պատասխանեա զաժողովուրդս քո՛ն հովանաւոր նը և պատուական խաչիդ քո՛յ ի խաղաղութե՛ն։ Փրկեա յերեսիլ և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Աղաչանաւորեա զոհութե՛ն փառաբերել զքեզ ընդ հօրդ ընդ սրբոյ հոգւոյդ։ այժմ և։

Քարոզ Ստէ։

Սուրբ խաչիդ աղաչեսցուք զո՛ր՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց։ և կեսցուք շնորհիւ ողորմուե՛ իւրոյ։ ամենակալ տո՛ր ձա՛ծ մեր կեցո։

Ղողիչ։

Պահպանեա զմեզ քո՛ւ ձա՛ծ մեր՝ ընդ հովանաւոր նը և պատուական խաչիդ քո՛յ ի խաղաղութե՛ն։ փրկեա յերեսիլ և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Աղաչանաւորեա զոհութե՛ն փառաբերել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ։ այժմ և միշտ և։

Ա
Աստուած է երկնապետութեանդ էնէղեցոյց,
ըսխա եղէ ես զի ասէին ցիս. 'ի
տուն տեն երթիցուք մեք։
Հասեալ կայքին ոտք մեր առ դրունս
քո երուսաղէմ։
Օ երուսաղէմ շինեալ ոպէ քաղաք. և
բնակուի իւր շուրջ զնովաւ։
Ընդ որանէն ազգք՝ ազգք տեն. վկայ
ուի ի. խոստովան լինիլ անուան տեն։
Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի
աթոռս արկեալ են 'ի տան դաւթի։
Հարցէք զողջունել երուսաղէմի. և ըզ
շինուիչ՝ զի սիրէք զտէր։
Լինիցի խաղաղութիւն 'ի զօրութեանդ քումդ.
և շինուիլ յաշտարակս յաժուրս քո։
Վասն եղբարց և ընկերաց իմոյ խոսեցայ
զխաղաղութիւն. վասն քոյ և վասն տան տեն աստ
Զոյ խնդրեցայք զբարութիւն 'ի քէն։
Տուր զօրուիլ ծառայի քոյ. կենդի զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առիս նշան
բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի
դու տէր օգնեցեր լինիս, և մխիթարեցեր զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Կարող։

Ով ակնկալեցեալս աղաչեսցուք զտէր զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղայ, և կերցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ. ամենակալ տէրը ՝ած։

Ղողք։

Եւ դրան սքոյ ակնկալեցոյս և առաջի ՝ածընկայ և պայծառացել նք նշանայս խոնարհել երկիւղիւ երկիւղագանեմք ջնր և գհրաշալի և գյաղթօղ տէրութիդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք և քեղ մատուցանեմք զօրհնուել և գփառս հօր։

Փոխ։

Աղաղակեցէք առ նոր ՝ամ երկիր. ծա ռացեցէք նոն ուրախութ։

Օ փոխն ղմեռն առ. Ի փառս պ։

Կարող։

Օրհնեսցուք զամենակալն ՝ած գհայր նոն մերոյ ՝ի քե. որ արժանի արար զմեզ կալ ՚ի տեղւոջ վտառապանութ և երգել զերգս հոգևորս. ամենակալ նոր ՝ած մեր կեցո։

Ղողք։

Ի մէջ տաճարիս և առաջի ՝ածընկայ և պայծառացեալ նր նշանացս և նր սո

դան

զանազան խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք, զոր ըզ ղՀրաշալի և զյաղ
Ժօղ զյարութիդ քո փառաւորեմք.
և քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և ըզ
փառս ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ
այժմ և միշտ և յաւիտ

Ղ ղօղ։

Ի յարիլն սրբութե՛ն և՛ խոնարհութ փա
ռաբանութե՛ն. հրեշտակաց ընակարա
նիս և մարդկան քաջաբանեա. առաջի
ն ընկալ և պատճառացեալ զոր նշանա
ցոյս և՛ զայ խորհանացս խոնարհել երկիւ
ղիւ երկիւղածութեամբ. զոր և զՀրաշա
լի և զյաղՁօղ յարութիդ քո օրհ
նեմք և փառաւորեմք. և ըզ երկնային
գօրսն քեզ մատուցանեմք զօրհնութի
և զփառս ըզ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Աղաչանք Հոգեւոր առ Աստուածածին Մարիամ Կոյսն ի ղաղթականի ժամուն։

Ով նախատրէ՛ ի գէմս Հոգւոյն աչ, Ելնէ՛ ի գէմ Խաղնն այ՝ ոչ եղծէ՛ ի Գերեզմանէ. Եւ ի գժոխս եւ խաղաղութէ արար հոգւոյն։

ՈՂՆԱՑԻՑ ՕՏԻՐ

Յամ ժամ. յամ ժամ օրհնուեմ ի նէ՛ ի բերան իմ։ Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լսեցեն հեզք եւ ուրախ եղիցին։ Մեծ արարէք զտէր ինձ. եւ բարձր առնասցուք զանուն նո՛ր ի միասին։ Խնդրեցի ի տէն եւ լուաւ ինձ. յամ նեղութէ իմմէ փրկեաց զիս։ Առէք առ ձեր եւ առէք զլոյս. եւ մերձ ձեր մի առնիջեսցեն։ Ես աղբատ կարդաց առ տէր՝ եւ նո՛ր լուաւ ամա. յամ նեղութէ սորա փրկեաց զսա։

Թա

Բանակք հրեշտակաց ան շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք և պահեն զնո-
փա՜ք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սըր
պժմ և միշտ և։

Կը ևս խաղաղութիւն ընդ աղա։
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ։

Կրկ Աստիճանաց։

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կաց
դացի, և լուաւ ինձ. տէր փրկեաց զան-
ձն իմ ի շրթանց նենգաւորաց և ի
լեզուէ չարէ։

Ո՞ւր տացի քեզ, կամ ո՞րչ յաւելու
ցի լեզուս նենգաւոր։

Ո՞չանանն բովանդակ ասա. քայց ոմանք ալէ
լո՜ չասեն. ի կրկ աստիճանաց է։

Աղօտս։

ՏԱՏՈՒՆ ԸՆ ՓՐԿՈՒ

թիւ իմոյ ի տուէ կարդացի.
և ի դիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տը. խո
նարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ։
փառք հօր և որդւոյ և.

Կը ևս խաղաղութիւն ընդ աղա։
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սըր. պժմ և։

Սաղմոս։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ոճ ըստ առատութեան. ՚ի ներդուն ինձ անդորր արարեր. ողորմած լինէ և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչև յե՞րբ ես խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն, և խնդրէք զստութիւն։

Ծանեարուք, զի սքանչելեաց արար Տէր զիս իւրում. և Տէր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ՚ի սիրտս ձեր յանկողինս ձեր դղջացարուք։

Պատուհաս պատարագս արդարութեան և յուսացարուք ՚ի Տէր։

Բազումք ասեն թէ ո՞ցուցցէ մեզ երանութիւն տէն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութիւն յայս և ՚ի տան ննջեցեալս և զարթեցուք. զի դու Տէր միայն առանձին

ձին յուսով քով քեռակեցուցեր զմեզ
Տէր մի արտմատէք քով յանդիմաներ
զիս. և մի բարկուէք քով խրատեր զիս.
Ողորմեայ ինձ տէր՝ զի տիւանդ եմ
եւթժշկեա զոսկերս իմ՝ զի խռովեցան
ոսկերք իմ.
Ընդէն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դուն տէր
մինչև յե՞րբ.
Դարձիր տէր. և փրկեա զանձն իմ. կեցո
զիս տէր վասն ողորմութեան քոյում.
Որ ոչ ոք է, որ ի մահու յիշէ զքեզ կամ
ի դժոխս խոստովանի առնիցի ոք քեզ.
Վաստակեցայ ես ի հեծութեան իմում
լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և ար
տասուօք իմովք զանկողինս իմ ի ծաղի.
խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ. և
մաշեցայ ես ի վէր ամ թշնամեաց իմոց.
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան՝ որք
գործէք զանօրէնութենէ.
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տէր
աղաչանաց իմոց, և տէր զինդ ընկալաւ.
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամե-
նայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս և
ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռո-
վեսցին.

Ամէն

Մինչև յե՞րբ տէր մոռանաս զիս խաւար
մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո
յինէն։
Մինչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յան
ձին իմ։ և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Մինչև յե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի
վերայ իմ։ նայեաց և լուր ինձ տէր աստ իմ
Լոյս տուր տէր աչաց իմոց՝ զի մի երբ
ձիք ննջեցից ՚ի մահ։
Մի ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի
նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն թէ
ես սասանեցայց։
Ես յուղարմաւթիս քո տէր յուսացայ.
ցնծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկուե՛ քում
օրհնեցից զտէր զբարերարդ իմ։
Պահևաւ զիս աստ իմ, զի ես ՚ի քեզ յու
սացայ. ասացի նմն տէր իմ ես դու՝ և բա
րիք իմ ինձ ՚ի քէն են։
Որ քոց՝ որք են յերկրի քումմ. սքան
չելի արարեր զամն իմ ՚ի նոսա։
Յաճախեսցին հիւանդութիք նոցա. յետ
այսորիկ ապա վաղվաղեսցին։
Ոչ ժողովեցայց ՚ի ժողովս նոցա յար
եանց. և ոչ յիշեցից զանուանս նոցա
՚ի շրթունս իմ։

Տէր

Տէր բաժին ժառանգութիւն իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսօրէն դարձուցանես զժառանգութիւնն իմ յիս։
Պարակք եղեն ինձ ընտիրս. և ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զտէր որ խնամատուն արար ինձ. մինչ՝ ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ յամենայն ժամ, զի ի ընդ աջմէ իմմէ՝ զի մի սասանեցայց։
Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ և ցնծացաւ լեզու իմ, ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով։
Զի ոչ թողցես զանձն իմ՝ ի դժոխս և ոչ տացես սուրբ քում տեսանել զապականութիւն։
Յուցեր ինձ զճանապարհս կենացդ. լցուցեր զիս ուրախութիւն երեսացդ քոց՝ ի քաղցրութիւնն վայելչութեան աջոյ քոյ մինչ յեսպառ։
Լուր տէր արդարութեան և նայեա՝ ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորաց։
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն։

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւուԹիւն.

Մի խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վՀ բանից շրԹանց քոց ես պահեցից զճանապարհս խիստս.

Հաստատեա զշաւիղս իմ ՚ի ճանապարհ քո՛ւմ, զի մի դայԹակղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ տէր կարդացի՝ զի լուար ինձ Ած. խոնարհեցո՛ առիս զուշկն քո և լուր բանից իմոց։

Սքանչելի արարիր զողորմուԹիս քո. ո փրկես զյոյսոսիկ որք յուսացեալ են ՚ի քեզ՝ յայնցանէ որք հակառակ կան աջոյ քոյ։

Պահեա զիս ոստ բիբ աչաց ընդ հովանեաց Թևուց քոց ծածկեսցես զիս. յերեսաց ամբարշտաց որք ատեացուցին զիս։

Ջնեամիք զանձն իմ պաշարեցին. և ՚ի ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանուԹիւն։

Ներժեցին զիս՝ և այժմ զարձեալ պատեցան զինեա. ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ ոչ առիւծ զի պատ-
րաստէ յօրս. և ոչ կորիւն առիւծու
զի նստի դարանակալ։
Ընդ որ՝ ժամանեալ նոյ և խափանեալ
գնեմ. փրկեա զանձն իմ յամբաստացս.
Ի սրոյ և ի ձեռաց եղիանմոյն։
Տէր կորո գնեմ յերկիրն. բաժանեալ և
խափանեալ գնեմ ի կեանս իւրեանց։
Պաղտնեօք քովք լցան որովայնք նոցա.
յագեցան կերակրովք՝ և եթողին զմնա
ցուճաձս տղայոց իւրեանց։
Ես արդարութիւ երեսացայց երեսաց քոց
և յագեցայց յերևիլ փառաց քոց։
Դատ արա ինձ Աստ. և իբրաւ արա ինձ
ի դատաստանի քումմէ։
Բացգէ որ ոչէ ճշ. ի մարդոյ անիրաւ
ուէ ևնենգաւորէ փրկեա զիս։
Դու ես հզօրիչ իմ ես՝ ընդէր մոռա
ցար զիս. ընդէր սրտում գնամ ես ի
նեղել եղիանմոյն իմոյ։
Առաքեա ճշ զլոյս քո և զճշմարտու-
քիւն քո. զի առաջնորդեացեն ինձ, և հան-
ցեն զիս ի լերան ճշ և ի յարկս քո։
Մտից առաջի սեղանոյ Աստ ես՝ որ
ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութիւն՝ ած
ած իմ։

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովիս զիս. յուսա առ
ած՝ խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց
իմոց ած է։

Ես յօգնել ինձ նայեաց. և տր յընկե
րել ինձ փուքած։

Վանէսցեն և յամօթ լիցին որք խրդ
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամա
չեսցին, որք խորհէին ինձ գչար։

Դարձցին առժամայն ամաչեցեալք որք
ասէին ինձ վայ վայ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ա
մենեքեան որք խնդրեն զքեզ տէր.

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ած. որք սի
րեն զփրկութիւն քո։

Ես աղքատ և տնանկ եմ ած՝ օգնեա
ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու.
տէր մի յամեներ։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛ զոր
դի աղախնոյ քոյ. և արա առիս նշան
բարութեան։

Տեսցեն առելիք իմ և ամաչեսցեն, զի
դու տր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր
զիս։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Երգ։

Շնորհեա՛ մեզ տէր՝ ի գիշերի զերկ-
նային ըզխաղաղու՛թ՝ քո՛. և պահ
ման զմեզ՝ ի պատրանաց թշնամւոյն ամե-
նայնի՛ զօրու՛թ տո՛ր խաչի՛ քո՛։ Տէր ած-
փրկու՛թ լմնոյ՝ ի տուէ կարդացի և գիշե
րի առաջի՛ քո՛։ Ա՛յսոցն աղօթք իմ ա-
ւասջի՛ քոյ տո՛ր. խոնարհեսցի՛ ունկն քո
՛ի խնդրուա՛ծս իմ։ Երկեսցե՛ս առ մե՛զ
տէր պահապան՝ ի քէն և պահեսցե՛ զ
մե՛զ յայմ ժամ։ Ա՛ւաքեա՛ ՛ի մեզ տէր
զօրու՛թ ո՛չխ խաչին որ պահեսցէ զմե՛զ
յայմ ժամ։ Ա՛յժանի՛ արա տէր զերկնա
նայս խաղաղու՛թ և առանց փորձու՛թե
անցո՛ զմե՛զ։ Ա՛յժանաւորեա՛ տէր զմ
զիշերս դայս խաղաղու՛թ և առանց մո
ռայ պահելոյ զմե՛զ։ Ընդ մե՛զ տէր
ած՛ զխաւսիքդ հնազանդութ և պարտեցա
րու՛թ՝ զի՛ ած ընդ մե՛զ է։ Երբ լսեա՛ր
զայս՝ ի ծագայ մինչև՝ ի ծագս երկրի։
զի՛։ Երբ հզօրացեալքդ պարտեցարո՛ւ
զի՛։ Երբ զի ընդ պէս և դարձեալ զօրա

նայ՝ զարձել՝ի պարտուէ մատնեսջիք. զի՛։ Եւ զկորհուրդն զոր խորհիք խա-
փանէ ես. զի՛։ Եւ զբանն զոր խօսիք
մի մնասցէ առ ձեզ. զի՛։ Եւ քանզի
յերկիւղէ ձերմէ մեք ոչ երկիցաք և ոչ
խռովիցաք. զի՛։ Եւ զնոր ածմ մեր փա-
ռաւոր արասցուք. և նա եղիցի մեզ յեր
կիւղ. զի՛։ Եւ յուսացեալ եղիցուք
մեք՝ի նա, և նա եղիցի մեզ՝ի սրբուէ. զի՛։ Եւ յուսացեալ եղիցուք մեք՝ի նա,
և նա եղիցի մեզ՝ի փրկութէ. զի՛։ Եւ
ահաւասիկ ես և մանկունք իմ զոր նա
ւնձ ածե. զի՛։ Եւ ժողովուրդ որ նստէր
՝ի խաւարի՝ տեաս ըզլոյս մեծ. զի՛։ Եւ
որ բնակէիր էք՝ի խաւարի և՝ի ստուե
րըս մահու՝ լոյս ծագեսցի առ ձեզ. զի՛։
Եւ քանզի մանուկ ծնաւ որդի և տուաւ
մեզ. զի՛։ Եւ որոյ իշխանութէ լեր՝ի վե
ուսոց իւրոց. զի՛։ Եւ որ կոչի անուն
նր մեծի խորհրդոյ հրեշտակ. զի՛։ Եւ
աբանչելի խորհրդակից. զի՛։ Եւ ած
հզօր իշխե. զի՛։ Եւ իշխան խաղաղու-

ցնե հայր հանդերձելոյ յաւիտենից. որ
ած է մեզ. Եւ վասն որոյ հօր և որդւոյ
և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղաւնաձայն։

Ի մերձենալ երեկոյիս՝ համբառնամք
զձեռս մեր ի սրբութիւն. զոր ինչ մեղաք
այսօր խորհրդով բանիւ կամ գործով՝
ի յանկողինս մեր զղջանալով, խոստո-
վան եղիցուք զգաղանիս սրտից մերոց
ծածկագիտիդ այլ յուսալով յողորմու-
թիւն քո. Եւ մեք միաբան գոչեսցուք՝ յիշեա
զմեզ որ յորժամ գաս ողբացուսցէ քով
եղողորմեա մեզ։

Ղաբուղ։

Եւ ևս խաղաղութիւն զորս աղաչեմք
Զոհայիցուք զանձինս որ իւրով ողորմու-
թիւն աւետարանեաց մեզ ի գործս առնել
ջնան. և շնորհեաց մեզ միաբան գալ
հասանել ի հանգիստ գիշերիս։ Եւ
մեք յայմ ժամ աղաչեսցուք զմարդա-
սէրն աստ լինել պահապան անձանց մե
ծոց. և նա իւրով ողորմութիւնն պահեսցէ
զմեզ. և առաջնորդեալ հասուսցէ իւր
սարուքիւն հանգիստն. զոր խոստացաւ

սիրելեաց իւրոց. Աչմարիան ասծ յն քն
ուրն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմասցի։
Օ հանգիստ դիշերիս խաղաղութիւն։
Օ հրեշտակ խաղաղ։ Օ քաւութիւն։
Օ սրբոց խաչին։ Նոյ և ամենայն։
Օ անձինս մեր։ Ողորմեայ մեզ։

ՀՂՈՒԹԻՒ։

ՏԻՐ բարերար, որ մեծաւ գթութիւն քով պատրաստեցեր գյարիտենական հանգիստն առաքինութիւն աշխատելոյն. և կոչեցեր առ քեզ քաղցր ձայնիւ գծանրաբեռնեալսն և զտաժանեալսին մեղօք՝ հանգիստ նոցա խոստանալով։ Ընդ որհնեա և մեզ ասր անխոով խաղաղութիւն զդիշերս անցուցանել. և ի ծնրունդ մեղայ զաշխատեալքս՝ ապահով եա ողորմութիւն քով. և արժանա էորեա մշանջենաւոր հանգստեանն ընտամ աբս քու։ Նէ գոհանալով փառաէորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասրհոգւոյդ. այժմ և։

ԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՒՆԷԳՈՒՆ։

Պարզևատու բարեաց և աղբիւր խաղաղութեանց ասր ասծ մեր. յիմ սատնայական խոովութենց խաղաղացո զմի

սրբս

ոըս մեր և զհոգհուդս ի դիշերըս
յայսմիկ և յամ ժամանակի։ Որ զի ա-
ւաջնորդեալք յանցաւորս կենցաղոյս՝
ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից
արքայութիւնն քո. զոր պատրաստեցեր
ի սկզբանէ աշխարհի սէից քոց։ Եւ ընդ
նոսին զոհանալով փառաւորեսցուք
զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգին։

Սաղմոս։

ՏԻ՛ էր իմ և կեանք իմ ես յումմէ՞
երկեայց. տէր ապաւէն կենաց իմոց՝
ես յումմէ՞ դողայցայց։
Ի մերձենալ առնել չարաց ուտել զմիս
մին իմ. նեղիչք իմ, և թշնամիք իմ.
նք տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստիցի ի վերայ իմ պատե-
րազմ; ոչ երկիցէ սիրտ իմ։ Թէ յարի-
ցէ ի վերայ իմ ձակատամարտ՝ սակայն
և պատճիկ ի քեզ նը յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ի նոնէ և զսոյն աղա-
չեմ։ բնակիլ ինձ ի տան տն զամ ա-
ւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տն՝ և հրաման
տալ ի տաճարի նր։
Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում յա

ւուր

Հաւր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս ՚ի
ծած ոչխ խորանի իւրոյ.
՚Ի վիմի բարձր արար զիս. և այժմ
բարձր արաւ զգլուխս իմ ՚ի վէր թշնա
մեաց իմոց.
Շուրջ նորէց և մատուցից ՚ի խորանի
նէր զպատարագ օրհնութեան. օրհնեցից և
սաղմոս ասացից Տեառն.
Լուր առ ձայնէ իմում զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ. ի
քեզ անսաց սիրտ իմ. և խնդրեցին
երեսք իմ զերեսս քո Տեր խնդրեցին.
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն
և մի խոտորիր բարկութիւն ՚ի ծառայ
քումմէ.
Օգնական իմ լեր առ. և մի անարգեր
զիս. և մի թողուր զիս Աստ փրկիչ իմ.
Հայր իմ և մայր իմ Տիրոջն զիս. առաւ
իմ ընկալաւ զիս.
Օրինեսցէ տուա զիս Տեր ՚ի ձանապար
հի քումմ: և առաջնորդեա ինձ ՚ի շա
րիղս քո ուղիղս.
Ա՛ւ թշնամեաց իմոց մի՛ մատներ զիս
՚ի հոգս նեղչաց իմոց.
Յարեան ՚ի վէր իմ վկայք մեղաց. և
սուտկին ինձ յանօրէնութիւն իւրեանց.

Հաւատացի տեսանել զբարութիւն նոյն՝ յերկիրն կենդանեաց. համբերն նոյն և քաջալերեաց զօրացի սիրտ քո՝ և համբեր նմա։

Փառք հօր և որդւոյ և
Ընծա ՚Նեբ՚նէ։

այեաց սիրով հայրդի ղեմած՝ ՚ի քո սահմանել զործս ձեռաց՝. և ըզանակընկալ հրեշտակաց՝ տուր պահապան մեզ տիարապես՝ վրկեա զանձինս ՚ի վտրանգաց՝ ՚ի խաւարչի շրջոյղ դիւաց՝. զի՛ ՚ի տոբընջեան և դիշերի՝ տացուք քեզ վառաս անլռելի։

Լինի անեղ անբակը զբան՝ ծընունդ անձառ որդի և բան՝. որ արարիր զիւր գործս՝ և ըզդիշեր ՚ի հանդիստ քնոյ՝. տուր ՚ի նընջել աչաց մարմնոյ՝ արթուն լինել մեզ ըստ հոգւոյ՝. զի՛ ՚ի՛։

Կարուն հոգւոց բանաւորաց՝ աղբիւր լուսոյ բաշխող շնորհաց՝. ՚ի վտակել դրանց բնութեց մարմնոց՝ լոյս տուր աչաց սրտիկ մերոց՝. ՚ի գիշերեայս առ քեզ կանխել՝ և հրեղինայն օրհնաբանել՝. զի՛ ՚ի՛։

Սուրբըդ սրբոց երջորդուէ զմեզ մաքրեա քեզ բնակուէ. հնարհա ըզ մանկանցն առաջատն՝ հանդիպել ըզ քեզ ի յանկողնի. տուր ըզհայցուածդ բարեկամին՝ ըզվախ երից ներկանակին. զի՛ Երևելի լոյս բահեղդը՝ զաւրէ և զգեշեր բաժանեցեր. ճառեա մեզ տէր ի գիշերի՝ ըզձառագայթս լամանալի. տուր յիմ՝ ժամանակի՝ զպահպանող այջ քո հովանի. զի՛ ի՛։

Սիրոյ քո հուր արկեալ յերկիր՝ բորբոքեցի ի հոգիս մեր. զհարհուրդ սրբոցիցդ մեր մաքրեցէք՝ զլոյս գիտութեանդ փայլեցէք. ի քնոյ մահու զմեզ զարթուցէք՝ զմիտըս բոցով քո վառեցէք. զի՛ ի՛։

Ի քեզ նայիմք լոյսդ անմատոյց՝ ի ըզդայական ծածկեալ լուսոյ. որ վէմ մեր եղար ի գրի և նընջեցեր ի տապանի. առ մեզ ննջեա արթուն բընութի՝ հեղք եա զչարին ներդործուէ. զի՛ ի՛։

Ընդ լուսոյ անբաւուէիդն՝ պաղատանօք

կամք

կամք առաջի՝ որ վակեալ դրամիք յե-
ղեկեղին՝ երեւեցար մատաւանին՝ ընդ
Թօմային առ քեզ դոչելիք՝ որ և ասծ ըզ-
քեզ դաւանելիք՝ Է՞ջ և առ մեզ յերե-
կոյս՝ և առուր զողջոյն քո՛ ի հոգիս
Թամալքս ըզ քեզ ոչ աղաչելիք՝ մեզ
յօդնուիլ նայեալ հոգեկիք՝ պահապանդ
խրայելի՝ անձանց մերոց լեր հովանի՝
օձևա առ մեզ Հաղագարար՝ զի ներընջես
յուր անխռովաբար՝ և ընդ առուտուրս
կանխեսցուք՝ օրհնել ըզ քեզ ընդ հօր
հոգւովդ։

Պօղոսն վասդոյն դաբրիելի՝ որ ՛ի վերջ
նումին դիշերի՝ լսել արա զմեզ արժա
նի՝ և յաջակողմն օգեաց դասի՝ անշէջ
վառեալ ջղոյս լապտերաց՝ բուռ խնաս
տուն հինդ կուսանաց՝ զի՞ ընդ վե
սայիդ ՛ի յառագաստ՝ հարսնութիք՝ հոգ
ւով մրցուք ՛ի վճռա։

Ջա՛լաձեա ՛ի մէնջ ահ ը՛ր ներշանաւ խաչի
քո զընդդիմանալոցն և զանեբևայի գա
զանն. Է՛մի՛ տար յատականութիւն զքո
ժառանգութիւնս։

Խաչեւխաւսեա՛ վէր մեր ձեռամբեն մարիամ որ ծնաւլ զնոր աշխարհս որ հովուէիցըն զնա բայէլ՝ ա՛ մենաւլօր և աքանչելի՝ վառօքն իւրով վք։

Աղեքսանդր։

ՏԷՐ մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. որ բարերար ազաչեմ զքեզ օգնական իմ լեր. որ՛ մի անարգեր զիս. և մի թողուր զիս ետ փրկիչ իմ։

Ղազարոս։

Աղաչեացուք զաստենականն ետ. և խնդրեացուք՝ ի նմանէ զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղուեն որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղականն գիշերիս՝ ի դիւականն խառնուածէ ամենազօր պահեղով զհոգի և զմարմին մեր միշտ՝ ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց ամէն։

Աղօթք։

Շնորհատու բարեաց՝ յամի առաւետուն ամենայն որ ազաչեմք զքեզ վարատեա յանձանց մերոց զաղջամղ ջին և խաւարային խորհուրդս. ՝ի պատրանաց բանսարկուին պահեա զմեզ և շնորհեա մեզ հաւետով ապաւինիլ յամենասուրբ երրորդութիւդ՝ ի հօրէ և յորդւոյ և՝ ի սուրբ հոգւոյդ այժմ և։

Սաղմոս.

Երանեալ են անբիծք ի ճանապարհի. և որք գնան յօրէնս տեառն.

Երանի՝ որք քննեն զվկայութիւնս նր. զոլորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա.

Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն ի ճանապարհս նր գնասցեն.

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո ի պահել մինչ յոյժ.

Երանի թէ յաջողեալ էին իմ ճանապարհք իմ ի պահել զարդարութիւնս քո.

Յայնժամ ոչ ամաչէի ի զգուշանալ ինձ ի պատուիրանս քո.

Խոստովան եղէց քեզ ուղղութեամբ սրտի իմով. ոչ ուսայց զիրաւունս արդարութեանդ քոյ.

Զիրաւունս քո պահեցից. մի թողուր զիս մինչ իսպառ.

Ո՞վ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհ իւր. այլ ի պահել զբանս քո.

Զոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ մի՛ մերժեր զիս ի պատուիրանաց քոց.

Խոթաբ լմնում Թագուցի զբանս քո՝
ոգի զի մի մեղայց քեզ։
Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո։
Ընթամբք իմովք պատմեցից զամ
բարեուեստս բերանոյ քոյ։
Ի ձանձանալն վկայու թեզ քոց զուբար
ձայնոյ ոգի յամի ի ամենայնի։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ ի ճանապարհս քո։
Ի բարեուեստս քո խոսեցայ. և ոչ մոռացայ զբանս քո։
Հատո ծառայի քում զի կեցից և պահեցից զբանս քո։
Ացրիո զաչս իմ, և նայեցայց ի սքան չինիս օրինաց քոյ։
Ողորմեա՛ ինձ ես յերկրի. մի թաղուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։
Փափագեաց անձն իմ ի ցանկալ լինել յիրաւունս քո յամ ժամ։
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ որք խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց։
Ի բաց արար յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո ընդրեցի։

Քան

Քանզի նստան իշխանք՝ և չարախո-
սին գինեն. այլ ծառայ քո խորհէր
յիրաւունս քո։
Օ՜ի վկայութիւնք քո խօսք իմ են. և
խորհուրդ իմ յարդարուն քո։
Արձեցաւ անձն իմ ՚ի հող. ներ կեցո
զիս ըստ բանի քում։
Օ՜ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ լուար
ինձ. ուսո՛ զիս զարդարուիս քո։
՚Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց
իմաստուն արա զիս. և քննեցից զսքան
չելիս քո։
Տ՚քննեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ
հաստատեա զիս ՚ի բանս քո։
Օ՜ճանիցիս մեղայ ՚ի բաց արա յինէն
և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։
Օ՜ճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտ
րեցի. և զկրաւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Արձեցայ ես ՚ի վկայութիս քո տէր.
մի յամնիր առներ զիս։
՚Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայց. զի անդորդ արարեր սրտի
իմոյ։
Օրէնսդէտ արա զիս տէր ՚ի ճանա-
պարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից
զնա յամենայն ժամ։

Խմաստուն արա զիս տէր. և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով
սրտիւ իմով։
Առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս պատուիրանաց քոց տէր. զի ընդ նոսա հաճեցայց։
Խոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայութիւնս քո տէր. և ոչ՝ յաչահութիւն։
Դարձո զաչս իմ, զի ոչ տեսից զնանրութիւն. ի ճանապարհս քո կեցո զիս։
Հաստատեա ծառայ քումդ զբան քո յերկիւղ քո։
Հան յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց նոր յարդարութեամբ քումով կեցո զիս։
Եկեսցէ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր. և փրկութիւն քո ըստ բանի քումմէ։
Տացես պատասխանի ոչ նախատեն զիս բանիւք. զի եհաս ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացեայ առներ ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։
Պահեցից զօրէնս քո յամէն ժամ. յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Վնասք

Գնայի ես յանդգնեցուս. զի զպատուհա-
նաս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայուխս քո առաջի Թագա-
ւորացդ, և ոչ ամաչէի։
Խորհէի ՚ի պատուհիրանս քո, զոր սի-
րեցի։
Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուհիրա-
նըս քո զոր սիրեցի. և խորհէի յարդա-
րութիւն քումմ։
Յիշեա զբան ծառայի քոյ, յոր և յու-
սացուցեր զիս։
Այս մխիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհուե
իմում։ զի բան քո կեցոյց զիս։
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ
յոլ յօրէնսդ քոյ ես ոչ խոտորեցայ։
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից
տր, և մխիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւո-
րաց. և ոչ քո թողին զօրէնս քո։
Դովելի ևն ինձ իրաւունք քո ՚ի տեղ
ւոջ պանդխտութիւն իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տր. և
պահեցի զօրէնս քո։
Այս եղև ինձ ձանապարհ ՚ի կեանս. զի
զարդարութիւն քո խնդրեցի։

Քա

Ցաժին իմ ես դու տէր. ասացի
պահել ինձ զօրհնս քո։
Ակնարկեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ
իմով, ողորմա՛ ինձ ըստ բանի քումմ։
Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ. և դար-
ձուցի զոտս իմ ՚ի վկայուիս քո։
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ. զի պա-
հեցից զպատուիրանս քո։
Տուռունք մեղաց պատեցան զինև. այլ
օրհնս քո ես ոչ մոռացայ։
՚Ի միջ գիշերի յառնէի խոստովան լի-
նել առ քեզ վասն իրաւանց և արդա-
րութեանդ քոյ։
Հաղորդիկ ես եմ երկիւղածաց քոց.
որոց պահել էին զպատուիրանս քո։
Ողորմութեամբ քով լի եղև երկիր. զարդա-
րութիւնս քո ուսո՛ ինձ։
Վաղցուկի աբարեր ըստ ծառայի քումմ
որ, ըստ բանի քումմ։
Ո՛քաղցուկի, վնրատա, և զգիտուկի ու-
սո՛ ինձ. զի ՚ի պատուիրանս քո ես հա-
ւատացի։
Մինչչև խոնարհեալ եմ ես՝ մեղայ. վն
այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

Վաղցը

Ջաղցր ես դու տէր, և քաղցրութիւն քով ուսո՛ւցանէ զարդարութիւնս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ ի մոլ քննեցի զպատուիրանս քո։
Ածան ունի կաթն սիրտք նոյ. այլ ես զօրհնա քո խօսեցայ։
Քարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. ոպ ուսայց զարդարութիւնս քո։
Քարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ. քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս և մաստուն արա զիս՝ և ուսայց զպատուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ տէր՝ զի արդարութիւն են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութիւն քո. ՚ի միխիթարել զիս ըստ բանի քում, զծառայս քո։
Հասցեն յիս ողորմութիւնք քո և կեցից զի օրէնք քո խօսք իմ է։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ՚ի սատապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո։

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո. և
ոչք ձանաչեն զվկայութիւնս քո.
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան
քումմ զի մի ամաչեցից։
Պարծասցաւ անձն իմ ի փրկութիւնս քո.
զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Պատեցին աչք իմ բանի քումմ. ասա
ցի՝ երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես ոպէս տիկ ի պարզի. զի զարդա
րութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քոյ.
երբ արասցես ինձ իւաւնս ի հալած
չաց հետց։
Պատմեցին անօրէնք զկորհուրդս. այլ
ոչ ոպէս զօրէնս քո։
Ամ պատուիրանք քո ձշմարիտ են ի
նանիր հալածեցին զիս օգնեա ինձ։
Փոքր միւս ևս՝ և կորուսանէին զիս
յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրա
նըս քո։
Ըստ ողորմութեանդ քումմ կեցո զիս և
պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քոյ։
Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկի.
նս. յազգէ մինչև յազգ է ձշմարտու
թիւն քո։

Աստատեցեր զերկիր՝ և կայ.
Բռամայ ի քում մնայ տիւր. զի ամենեք
ետն ծառայք քո են.
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին կա՛ն
իսկ և ես ապրեօք կորուսանալ էի ի խո՛
նարհութեանն իմում.
Յաւիտեան ոչ մոռանայցուց զարդարու
թիս քո. զի նովքօք կեցուցեր զիս.
Ես եմ ետ՝ և կեցի զիս. զի զարդա
րութիս քո խնդրեցի.
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ի կորուսա
նել. զի վկայութիւնս քո ես ի միտ
առի.
Յամ կատարածի տեսի զվախճան.
յոյժ անդորր էին քոնձ պատուիրանք
քո.
Ող սիրեցի զօրէնս քո. զօրհանապազ
խօսք իմ էին.
Քան զթշնամիսն իմ իմաստուն արա
րեր զիս ի պատուիրանն քո. զի յաւի
տեան իմ էին.
Քան զամ ուսուցիչս իմ իմաստուն
եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին.
Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի ըղ
պատուիրանս քո քննեցի.

Յամ ձանապարհաց չարաց արդելլ
զոտս իմ. որպէս զի պահեցից զբա
նըս քո։
Հիրաւանդ քոց ես ոչ խոտորեցայ.
չի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։
Ո՜վ զի քաղցր են ՚ի բերան իմ բանք
քո. քան զմեղր բերանոյ իմոյ։
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ա
տեցի զամ ձանապարհս չարաց. զի
դու օրէնսդէտ արարեր զիս։
Ո՜րպէ են բանք քո ոտիկ իմոց. և լոյս
ստան շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի. զի պահել
զիցեմ զամ իրաւունս արդարութեան քո։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տեր կեաց
զիս ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տեր.
և զիրաւունս քո ուսո՛ր ինձ։
Ընձեռ իմ ՚ի ձեռս քո է յամ ժամ. և
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. ՚ի
պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայս քո յաւիտե
նան. զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցու սիր զսիրտ իմ առնել զար

դա

դարուձիս քո յաւիտեան վասն հա-
ատուցման։
Օ անօրէնան ատեցի. և զօրէնս քո
սիրեցի։
Ընդունար և փրկիչ իմ ես դու. և ես
'ի բանս քո յուսացայ։
'Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննե
զպատուիրանս իմ իմոյ։
Ընդունար ինձ ըստ բանի քում, և կեց
ո զիս. և մի յամեցո առնէր զիս 'ի
յուսոյ իմմէ։
Ընդունար ինձ և ապրեցայ զիս. և խորհե
ցայց զերաձունս քո յամ ժամ։
Ընարհեցեր զամենեսեան որք ապըս
տամբք եղեն յարդարութենէդ քոյ. զի
անիրաւութիւն էին խորհուրդք նոց։
Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւո
րս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո։
Խեհեա ընդ երկիւղ քո զմարմին
իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկե
ցայց յոմէ։

Ա

ւսպէ լրաբեւնս և արդարուէ.
ի՛ մատնեալ զիս ՚ի ձեռս նեղ
չաց իմոց.
Ընկալ զծառայս քո ՚ի բարի. զի մի
ամբարտաւանք զղոհեսցեն զիս.
Սպասեցին աչք իմ փրկութեանդ քումդ
տէր. և բանից արդարութեանդ քոյ.
Ըստ ընդ ծառայի քումդ տէր ըստ ո
ղորմութեանդ քումդ. զարդարութիւնս քո ու
սո՛ ինձ.
Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա
զիս. և ծանեայց զվկայութիւնս քո.
Ժամ է պաշտել զտէր. խափանեցին
զօրէնս քո.
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո քան զոսկի և զտպազիոն.
Ուղիղ պատուիրանք քո յամենայն ինձ.
զի ատեցի ես զձանապարհս չարաց.
Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վասն այս
րիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ.
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ.
և իմաստուն առնէ զտղայս.
Ձբերան իմ բացի և առի հոգի. ՚ի
պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ.
Նայեա առ իս և ողորմեաւ ինձ. ըստ դ
րաւունս սիրողաց անուանդ քո.

Օ՜ ձանձանալարհս իմ ուղիղ արա լինձ ըն
դանի քումդ. և մի՛ տէրեսցեն լինձ ամե
նայն մեղք։
Փրկեա զիս ՚ի զբպարտութենէ մարդ
կան. և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երեսդ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո. և
ուսո՛ զիս զարդարութիս քո։
Վտակք ջուրց էջեն յաչաց իմոց, զի
ոչ պահեցին զօրէնս քո։
Ընդար ես դու տէր. և ուղիղ են դա
տաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայ
ութեց քոց տր. և ձշմարիտ են յոյժ։
Պաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռա
ցան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընտրեալ է բան քո յոյժ. և ծառայ
քո սիրեաց զսա։
Պանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և
զարդարութիս քո ես ոչ մոռացայ։
Ընդարութիք քո արդարութի յաւիտե
նից. և օրէնք քո ձշմարիտ են։
Նեղութիք և վիշտք գտին զիս. և պատ
ուիրանք քո խոսք իմ էին։
Ընդարութ են վկայութիք քո յաւիտեան
նման տուն արա և կեցի զիս։

Կար

Արդեօք առ քեզ գոյրով սրտիւ իմով
լուր լինիմ որ՝ զի զարդարութիւնս քո
խնդրեցի։
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս. և
պահեցից զվկայութիւս քո։
Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի.
և ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու ՚ի խոս
սիլ ինձ զբանս քո։
Ձայնի իմում լուր ըստ ողորմութեան
քում. և յիրաւունս քո կեցո զիս։
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զա
նօրէնութեն. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։
Մերձ ես դու տէր. և ամ պատուիրանք
քո ճշմարիտ են։
՚Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեց քոց
որ. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոս։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա զիս զի
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա
զիս. և ըստ բանի քում կեցո զիս։
Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն. զի
զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազումք են տէր. և ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս։

Բա

Խազում են որք հալածեն և նեղեն զիս
'ի վկայուեց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Հայեի յանապատուն և մաշեի. վի-
պատմէրանս քո ոչ պահեցին.
Տէ՛ր՝ զի զպատմէրանս քո սիրեցի. տո-
ղորմութիւ քով կեցո զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է.
յաւիտեան են ամ՛ իրաւունք արդա-
րութեան քոյ։
Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նախանձ. և
'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցածայայ ես 'ի բանս քո՝ որպէս այն
որ գտանէ աւար բազում։
Զանգ ատեցի և անարգեցի. և զօրէ-
նըս քո սիրեցի։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից ըզ-
քեզ վն իրաւանց և արդարութե քոյ։
Խաղաղութի բազում է այնոցիկ որք
սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ 'ինոսա
գայթակղութի։
Սպասեցի փրկութե քում տէր. և ըզ-
պատմէրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ վկայութիս քո և
սիրեաց զնա յոյժ։
Պահեցից զպատմէրանս և զվկայու-
քո

քո. զի ամենայն ձանձրացարհ իմ առա
ջի քո են։
Ընդհատցին խնդրուածք իմ առաջի
քո Տր. ըստ բանի քում իմաստուն ա
րա զիս։
Աւգեն աղօթք իմ առաջի քո Տր. և
բանիւ քով փրկեա զիս։
Խղճահատցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն
քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա
րութիւն քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութիւն քում տէր. և
օրէնք քո խօսք իմ եվին։
Կեցցէ անձն իմ. օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես ոչ զոչխար կորուսեալ
խնգրեա զծառայս քո՝ զի զպատուիրա
նըս քո ես ոչ մոռացայ։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Լա՛ք էն հայեցո՛ղը հայր գըլխուդ և աչ՞ք մի խո՛վ ձգիր ըզ տխրակա՛ն գիշերայն՝ և մե՛ր բնակա՛ւ ժամուա՝. մի՛ խո՛վ ձգիր ըզ տըրտմութեդ մեղայ՝ և չնո՛րհակ գուբախո՛ւն գո՛րծովք արդարո՛ւն՝. ապա՛ չանո՛ւմ մե՛ր՝ք նը ա՛ծածկին և ա՛մենայնի՛ն աչրդարո՛յ։

Լա՛ռ քաղցրագո՛յն ձածայնին քոյ հրամանն՝ կո՛չմանն որդի՛ աստուածոյ՝. ե՛կեալ եմք առաջի քո՛յ յերկնակոյս աշխատութի՛ւնք և ծանրաբեռնեալք՝. լեզուացո՛ւ՛ի ծանրութեդ մեղայ զանձինս՝ և զօրա՛յն բառնա՛լ կամաս ըղքաղցը լո՛ւծ քո՛յ պատուիրանացդ՝. ապա՛ չանո՛ւմ մե՛՛՛ր՝ք նը՝։ Պաղատի՛մք առ քե՛զ հոգեա՛լ՝ ի հան գըստեան հասեա՛լ ժամուս մարդա՛նէը հոգի՛ աչ՛յ. յո՛րժամ նորոգես զերկնա երկիր և վե՛ր ըլսատկեն աստնա՛ս զո՛ւգս մա՛րդկան՝. նո՛րաւետուր զարդա՛րեա ըզնոցի՛ս ալան մեր ըզգըճնաչա՛ն՝ ի՛ քե՛՛ն նը աւա՛զանեաւն՝. ա՛։

Ո՞վ կենդանագիր անարատ ծընողի՞
քոյ արիականի՝ առաջին անուխտիկի ան-
ուխտեցո՞ւցիդ քոյ. յորժամ դաս վա-
ռօք հօր դատել զգիշերնամին ի խա՞չին
քոյ՝ ներեա յանցանաց մերոց զարեխո-
սուեա՛ մօր քոյ և հուսկ. ա՛զատելիք
զգքե՛զ ատր պահպանեա՛ զմեզ ընդ
հովանեա՛ւ խաչիդ քոյ սո՛ւրբ։

Ո՞ղջոյնդ տա՛ր և զմե՛զ ատր՝ ընդ
քոյ առաքելոցն. ո՛րք արժանի եղեն տա
նանել զգքե՛զ՝ի յա՛ւրութեան քո՛. ար
ժանա՛ւորեա տա՛ւ մե՛զ տեսանել զգ
քե՛զ՝ի միասնական քո զա՛յլըստեսանն.
օրհնու՛ի առաքելի՛ն՝ի բարձո՛ւնս
՚Ի նատի՛լ քո յաստեղի՛ զատա՛ւ ուրա՛ջ
հեզ. աղա՛չանօք նը՛ւ ա՛ծածնին՝ յի՛շեա
զմե՛զ՝նզե՛ւ ցեա՛լսն մե՛ր. յորժամ գայ
ցես անձամբ վճռո՛ւք. քանզի քո՛ւ են
վաւերո՛ւք յա՛ւիտեանս ամե՛ն։

Սրբոյ հիւ՛ր մեծ՛ան. սա փո՛ր ոսկի
ե՛ւ տանպանա՛կ կատա՛կարա՛ծաց. ո՛՛՛զ՝ի
վե՛ր ըստ գՀայրե՛ն կենաց պատրաստե՛ցո՛ւ
քաղց

քաղցեալ բնաւ ոչ եմ. առ նա միշտ բա-
րեխօսեա. վասնզի քաւութիւն մեզ ծա-
ւալ է։

Ողջոյն առնեմք հրեշտակացդ. քանզի
երանեան ամէն օրհնեալ կոյս Մարիամ. ո-
րոյ զհաւակից բանին ընդ հօր կալեալ
պատ. առ նա միշտ բարեխօսեալ վասն
քաւութեան։

Վասն որոյ և մեք համառօտութիւն քո
երկրպագեմք քեզ և արտասուօք հայցեմք
ի քէն. բարեխօսութեամբ շա-
ծածկին զշծայլին լոյս քո ծագեա
յանձինս մեր. օրհնեմք զքեզ ի
յաւուրս ամենայն երկայնից աշխարհի
յաւիտեան։

Աղաչեմք զքեզ սուրբ ածող ընտրեալք
ի սկզբանէ նախ քան զաշխարհս.
զոր ամենեքին հոգիք տիրանալ
զհնոցս երկնից հրեշտակացդ. բարե-
խօսեա՛ ի՛ նա. զի ոչ վասն մեղացն
Ադամայ

պէտք ա՛ծայլ՝ նըշէն խօրհըրդոց ո՛չ՝
ըստ ի՛ հոսանո՛ւտ մեղայ ծովիցս վէրա
ծիք զմարդի՛կ ի՛ կեա՛նս ա՛նմահ. բա՛,
վերագո՛յն քա՛ն ը՛զեհաւս, ա՛նձա՛
ռելոյն հա՛տիք ե՛ղանո՛ւ վերանո՛ ո՛չ՝
ըստ ի՛ զանըստանո՛ն տեառըն նըւաստիք
յերկնա՛ւոցան՝ ա՛ստ ո՛ւսըն քրիստո՛
սի. բա՛։

Զա՛ լուսանկարո՛ւ պահէ՛ն յանեղա՛
շէն դրա՛խտի՛ն ը՛զանապա՛րհս ձա՛
ռո՛յն կե՛նաց. քրօթեակա՛ն ո՛ւ
հոյլերըն բա՛ցելո՛ն ա՛րո՛ւեստ. ա՛յսո՛ր
արտա՛փայլեալ ցո՛ւցա՛ք յերկրի ա՛ծա՛
զա՛րդ փա՛յտ կենա՛ց և՛ փըրկո՛ւ վերանո՛
զքե՛զ օ՛րհնեմ՝ մանկո՛ւնըք սուրբ ե՛
կեղե՛ցւոյ։

Ա՛ռեակա՛յ ծա՛ռո՛ն վերա՛քեա՛լ խոյ
յորդի՛կէ՛ զս փո՛խանա՛կ ի՛ սա՛ հա՛կայ.
ա՛յլ՝ ի՛ վերա՛ո՛յ քո՛յ վենա՛ւ գա՛ռն
ա՛նանըա՛տ. ի՛ հաշտո՛ւէ՛ հո՛ր և՛ ի՛ բա՛ռ
նա՛լ ը՛ղմիզը՛ս մե՛ր. զքե՛զ օ՛րհ՛՛։
Պա՛րծա՛նըք այո՛ղո՛ւսեան. դա՛ւանեա՛լ

զքե՛զ

զքեզ աճապարեն բանիւն՝ տէրդ ես զինաւ-
րան. քանզի քո խաչ ամրան ցաւք ի
խաժամուղ և յանմարսելին դաժանին.
ես՝ ի վերայ քո հեղեալ շիթք անա-
պական արեանն բղխողացն ջընջեցաք
ի մեղաց զքէզ օրհ՛։

Ա՛րիական՝ խ՛ր հօտ ընտրեալ. զոր
հովիւքն քանզ ծուղակեալ յերկինս. ես
եկեալ՝ ի խընդիր մեզ մարմնով ընդա-
պրիլ լըցեալ զթիւ հաստատեցեալ. ա-
րար ուրախութիւն ի յերկինս եւ երկ-
նաւոր բանդ. ազատեալք քոզնով զ բարե-
խօս լեզուէ ամբ՝ որ վասն քոյ ունէք
մեզ՝ ց մեռ՛ցող։

Տ՛ն սանձ՛ի՛ղք աշտեսն. խորհրդա-
ծուք խորհդեան ամաստ՛ ածող. որք ինձաւք
ընդ միաձոյն ապաստ՛ուրեալ անձրկնո-
ղեն. ի ձնընդեղանն աւետա՛ւորք
հովուեալ ցին. և կանանցն խաղաղարիոյ կե-
նաց քարի՛ դք զկնի նաղա՛նուին. ա՛մէն։
Պահապան՛ք աշխարհի բանակիրք ան-
շուրջ զերկիր ուղածո՛վք. բարեկամք աղ

զի՛

գլխ մարգկան՝ միջնորդք մաՀու և յա-
րութեան միքայէլ և գաբրիէլ մեծք
ոքք կայք միշտ առաջի ամենակալ աՀոյ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՏՈՒԱՆՆ. ԱՂՕ.

ԳՀ Ո՞րչափ ևս ոչ ասացից զանձինս մեր
լինելոյ. զի ի հնոցս վառեցաք ի Բաբե-
լացւոցն. զի ոչ ինչ ինչ ցաւ. զոր
հարան քան զմեզ զանազան ցաւք.
զոր խոստացաւ քրիստոս կամին և վե-
ստիճրըն. քո յօշանեսցես. ամբիծն մաղ-
թանօքք աղաւթս ընծայ.

ՎՃաւակիրսլիցին անՀանս և անտես ի
սուրբսն ձեզ. սըրբութեանցդ պղ և տէր
բոյսիցդ. խոնարՀեսցաք ի յոյժ ա-
ՀաւոՀանն. հայցեսջ լսել ի ծառայիցն.
մանրաւելիւն ջրոց ի լուանալ ընդմէ զա-
ղտսն. ամբիծն մաղ.

Ա՞ր յաղթութեանն վերակացուքդ զառն ա-
տուածոյ բարձող մեզանց. զոր գերա-
դանցեր աղտոցդ. ծանուցեր մեծ ի
ծնունդս կանայսն. և ձրագ օրհնե-
նաց. ար և ի դժոխս ըզհոգիսկան
դատաստանն քո քարոզեաց. ամբիծն մաղ

Աղ բանս։

Տէրուդ հանգուցիլ քո ձեռ՝ արա՛ հանգիստ և ողորմի՛ր. և մեզ մեղաւո՛ր ցաւս՝ ընդհեա զքո ողորմելի յանցանացս։

Վերջ։

Եւ ես խաղաղութե՛ զձեր աղա։ Ա՛ն հանգուցեալ հոգւոյն աղաչես, զո՛ր զնախկինն մեր քո՝ զի զնոսա ընդ արդարս դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ ընդհիմ ողորմութե՛ իւրոյ։ Ամենակալ տէր ձեռ մեր կեցո՛ և ո՛։

Հաղորդ։

Ա՛ռ որդի՛ իմ՝ անոխակալ և բարեդութի՛. գթած քո արարչական սիրովդ ի հոգիս հանգուցեալ ծառայիդ քոյ։ Զհիշեա՛ յաւուր մեծի գալըստեան աջքացուդ քոյ։ Զոր արժանի՛ ողորմութե՛ քաւութեան և թողութեան մեղաց։ Վասն աւերակաց պղծութեացդ ընդ սէս քո յաչխարհումն դասուն։ Օ՛ի դու ես տէր և արարիչ ամենեցուն. դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՛ և պատիւ Հայր և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յն քս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Աստուածածնական հատուածոյ ազգին հան
գամանն քառաձայն։

Որ ծոցաբէր ի քեզ հօր ամ. էիր պահպանո
ղական աշխարհին պահեցողէ ամենայ
նոցին փրկչէիս ։

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՏԻՐ Ը.Օ.

լոյս քո և զճշմարտութիւն քո. զի
զի ուրախասցին զինձ և հանցին զիս ի լեառն սուրբ և ի յար
կս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ՝ առ Աստուած՝ որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովանեցայ քեզ օրհնութիւնք Աստուած իմ։

Ընդ՝ ընդհէր արտուքս ես անձն իմ. կամ ընդհէր խռովեաս զիս յուսա առ Աստուած. խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուծոյ։

Փառք հօր և որդւոյ և. այժմ և։

Լեր ևս խօսակից ինձ աղա՝
Օրհնութեի և փառք հօր և որդւոյ՝

Սաղմոս, 118։

Լ Ակեսցէ՛ի վէմ իմ ողորմութի քո ինձ.
և փրկուի՛ քո ըստ բանի քում՝
Տայ պատասխանի ոչ նախատեն զիս
բանիւք. զի ես՛ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացեայ առնես՛ի բերանոյ իմ
մեղս զբան ճշմարտուե մինչև յոյժ. զի
ի բրաւունս քո յուսացայ։
Պահիցեմ զօրէնս քո յաշխարհս. յաւի-
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս
քո խնդրեցի։
Խօսեի ընկայուիս քո առաջի թագա-
ւորաց և ոչ ամաչէի։
Խորհէի՛ ի պատուիրանս քո, զոր սի-
րեցի։
Համբարձի զձեռս իմ՛ ի պատուիրանս
քո, զոր սիրեցի. և խորհէի յարդա-
րութեե քում։
Յիշեա զբան ծառայի քոյ, յոր և յու-
սացուցեր զիս։
Սա մխիթարեսցէ զիս՛ ի խոնարհուե
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ
պղ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից տր
և մխիթարեցայ։
Տրտմուն կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց. և
ոչ ք Թողին զօրէնս քո։
Պոռվելի են ինձ իրաւունք քո ՚ի տեղ
ւոջ պանդխտուե իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տէր և
պահեցի զօրէնս քո։
Սա եղև ինձ ձանապարհ ՚ի կեանս զի
զարդարուիս քո խնդրեցի։
Օ՜ անօրէնեան ատեցի. և զօրէնս քո
սիրեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես
՚ի բանս քո յուսացայ։
՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննե
զիս զպատուիրանս տոյ իմոյ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում. և կեցո
զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յու
սոյ իմմէ։
Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս. և խորհե
ցայց զիրաւունս քո յամ ժամ։
Անարգեցեր զամենեսեան որք ապրս
տամբք եղեն յարդարութեց քոց. զի
անիրաւութիւն էին խորհուրդք նոց։

Յանցաւորս համարեցայ զնա՛ մեղա-
ւորս երկրի. վ՚ն այսորիկ սիրեցի զպատ
ուիրանս քո։
Խնդրեա՛ ընկերդ քո զմարմին իմ.
զի՛ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ.
Աերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր. ըստ բանի քում խնամատուն արա
զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ տէր.
և քանիւ քով փրկեա՛ զիս։
Խղճեսցեն շրթունք իմ զօրհնու՚ի՛ս քո՝
յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութ՚ի՛ն։
Եղիցի ձեռն քո՛ ի կեցուցանել զիս
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութե՛ն քում տէր. և
օրէնք քո խօսք իմ եին։
Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես ոչ զոչխար կորուսեալ
խնդրեա՛ զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս
քո ես ոչ մոռացայ։
Մի՛ երկեսցե՛ն ի՛ վ՚ն մեր ոտք ամբարտա
ւանիցի. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողա-
ցուսցեն զմեզ։ Ընդ

Ընդ անկեղեն ամենեքեան ոչք գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեացին և պղծի կա-
րասցեն հասատատիլ։
Ես ի՛նձ յուսացայ. ցնծասցայց և ու-
րախ եղէց յետ փրկիչ իմ։
Տէր ետր ես լինիմ զօրութիւն. և կացցէ զոտս
իմ ի հասատատութեան. ի վերայ պարա-
նոցի քահանային կացցէ զես. և հան-
գցէ զես երազ երազ.
Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն,
ի հովանեաւ այ յերկինս հանդիցէ։
Ասասցէ ես ընդունող իմ ես դու. ա-
պաւէնն իմ՝ և ես յուսամ՝ ի՛նա։
Նա փրկեացէ զես յորոգայթէ որսողին
և ի բանիցն ի խռովութենէ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ և ի
հովանի թեւոց նոր յուսասցիս։
Այլ զքէն շուրջ եղիցի զբեւ ճշմարտու
թիւն նորա։
Ոչ երկեաց դու յերկիւղէ գիշերի. և
ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի աւուր։
Ցկրկ որ շրջի ի խաւարի. ի գայթակ
ղութենէ դիւին ի հասարակ աւուր։
Անկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք.
և բիւրք ըստ ասլմէ քումմէ. և առ քեզ
ինչ ոչ մերձենասցին։

Լայց միայն աչք քովք հայեսցես դու.
և գՀատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
զի դու նոր յայս իմ ես։
Ո՛չ բարձեալն արարեր քեզ ապաւէն.
ոչ հասցէն առ քեզ չարք և տանջանք
մի մերձեսցեն ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վն
քոյ ի պահել զքեզ յամ ձանապարհս քո
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցեն զքեզ
զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո։
Ի վէր լժիւ և քարբից գնասցես դու.
և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զդ
վիշապն։
Վասնզի յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա
հովանի եղէց նմա. զի ծանեաւ զա
նուն իմ։
Կարդասցէ առիս և ես լսեցից նմա. և
առ նմա եղէց ի նեղութեան։
Փրկեցից և փառաւորեր արարից զնա. եր
կայն աւուրբք լցուցից և ցուցից նմա
գփրկութիւն իմ։
Ո՛վ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ որ
բնակեալդ ես ի յերկինս։
Ոչ աչք ծառայի ի ձեռն տէն իւրոյ. և
որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ
իւրոյ։

Ա՛մէն

Ընպէս են աչք մեր առ քեզ տրտմ
մեր. մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր.
Ողորմեաց մեզ տէր՝ ողորմեաց մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք.
Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախա
ատանօք, որք նախատէին զմեզ, և արհա
մարհանօք առնեարտաւանիլ.
Ընդ՝ յանուանէ քում կոչի գիս. և՚ի
գօրութենէ քումէ իրաւ արա ինձ.
Ընդ՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա
նից բերանոյ իմոյ.
Օտարք յարեան ՚ի վրէ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ հայեարե
ցան զքեզ առաջի իւրեանց.
Ահա ես օգնական իմ. և տէր ընդու
նօղ հոգւոյ իմոյ.
՚Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամին
իմ. ճշմարտութենէդ քումէ սատակեա զնո
ցա կամօք իմովք պատարագս մատու
ցից քեզ. և խոստովան եղիցիմ անուան
քում տէր՝ զի բարի է.
Յամենայնէ նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և
՚ի թշնամիսն իմ հեռեաս ակն իմ.
Օրհնեալ ես դու տէր ած հարցն մե
ծոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ
յաւիտեան.

Ընդ

Եւ օրհնեալ է անուն նը վառաց քոց
գոլեալ և առաւ։
Օրհնեալ ես ի տաճարի վառաց սըր
բուե քոյ. գոլեալ։
Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքայ
ութե քոյ. գոլեալ։
Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս և
հայիս յանդունդս. գոլեալ։
Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութե
երկնից. գոլեալ։
Օրհնեցեք զնա ի սրբութե նը. օրհնե
ցեք զնա ի հաստատութե զօրութե նը։
Օրհնեցեք զնա ի զօրութե նը. օրհնե
ցեք զնա ի բազում մեծութե նը։
Օրհնեցեք զնա ի ձայն օրհնութե.
օրհնեցեք զնա սաղմոսիւք և օրհնութ։
Օրհնեցեք զնա ցնծութե. գոլեցեք
զնա ուրախութ։
Օրհնեցեք զնա ի բանս քաղցր. գո
վեցեք զնա ի բարբառ լսելիս։
Օրհնեցեք զնա ի ձայն գոհութե. ամ
հոպիք օրհնեցեք զնը։
Ընդ՝ արձակեաւ զծառայս քո նը քամ
բանի քում ի խաղաղութե. զի աեսին
աչք իմ զփրկութե քո զոր պատրաստե
ցեր առաջի ամ ժողովրդոց։

Լաց 'ի յայանութիւն հնձանոցաց. և փառք ժողովրդեան քում ի նէ։
Զեկոյր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ քո. և ծառ հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմեաւ քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտես առներ։
Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհասցէ զանուանիդ քում սուրբ։
Ընդ քեզ սպասեն արդարքն, մինչև հատուսցես։
Մեծացուսցէ անձն իմ գոր. և ցնծասցէ հոգի իմ ամենայն փրկչաւ իմով։
Ասացէ արար 'ի վերայ խանարհութեան ազանց իւրոց. այսուհետև երանիցեն ինձ ամ աղգք։
Արար ընդիս մեծամեծս զօրն. և սո է անուն նորա։
Ողորմութիւն արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։
Ո խանարհս բարձրացոյց. զքաւրեսս եղիցէ բարութիւն. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշա

Պաշտպանեաց ինձ ծառայէ իւրոյ՝ յիշէ
յոլ զաղօրժութիւն իւր։
Ող խօսեցաւ առ Հարան մեր. Ը աբրա
համու՝ և զաբակի նոր յաբիաեան։
Տուր զօրութիւն ծառային քոյ. կենդ
ցրդէ աղախնոյ քոյ. և արա առիս
նշան բարութեան։
Տեսցեն առելիք իմ և ամաչեսցեն.
պի դու առը օգնեցեր ինձ և մխիթա.
րեցիր զիս։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Աղաչանք։

Ընձեն իմ՝ ի ձեռս քոյ յամ ժամ.
և՝ ի նը խաչ քո յուսացեալ եմ թա
գաւոր երկնաւոր. զքաղմութիւն սիրոյ քոյ
քարեխօս ունիմ առ քեզ։
Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեան.
մի՛ անտես առներ զապաւինեալս ՝ի
քեզ. այլ պահեա պատուական և նը
խաչիւ քով՝ ի խաղաղութեն։

Վերջոյ։

Ընդունելութիւն զամենակալն տէր՝ և
խնդրեսցուք ՝ի նմանէ զի առաքեսցէ
զՀրեշտակ խաղաղութեն որ եկեալ պա.
հեսցէ զմեզ յերկիւղական գիշերիս.

՝ի

'ի դիւրական խոտուիլ ամբողջ պահե-
լով զհոգի և զմարմին մեր միանգամ 'ի կա-
տարումն ժամանակի ամայ մերոց. ա-
մեհնական տէր Աստուած մեր կեցո՛ և ողորմեա՛.
Ո՛հանդիստ դիշերիս խաղաղութեան.
Ո՛հրեշտակ խաղաղ. Ո՛քաւութիւն.
Ո՛սրբոյ խաչին. Ո՛չ եւս միաբան.
Ո՛անձինս մեր. Ողորմեա՛ մեզ.

Ի ՀՈԳԵ.

ՏԷՐ Աստուած մեր դու պահեա՛ զմեզ խաղա-
ղութեամբ 'ի գիշերիս յայսմիկ և յամ՛ ա-
մենայնի. Ընդ որ երկիւղ քո քեռեալ
պահեա՛ զմիտս և զխորհուրդս մեր. Ող-
ջի յամ՛ ամ՛ քեռ պահպանեալ լինիցուք
յորոգայթից թշնամւոյն. Եւ քեզ
հանցուք զօրհնուիլ և զփառս հօր և
որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և.

Խաղաղութիւն ամենեցուն.

ՈՂՇոյակի խաղաղութեամբ յանձն արա
զանձինս մեր տէր զօրութեանց. Ող երկիլ
պահեսցէ զմեզ անխոտո վս 'ի տուէն և
'ի դիշերի. յարքնութեամբ և 'ի հանգստեան
մերում. զի դու ես արարիչ լուսոյ և
հաստիչ դիշերի. Եւ այժմ աղաչեմք
զքեզ տէր Աստուած մեր՝ զհանդիստ դիշերիս
շնոր

ընդհեաւ խաղաղուէ անցուցանել. և հասանել ի պաշտօն առաքեալու յերկիր պագուելի և ի փառաբանուելի ամենայն երրորդութեանդ, այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Աղօթք։

Խաղաղուէ յայս և ի յոյն ննջեցելոցդ և զարթիցդ. զի դու որ միայն անձնէն յուսալ քոյ բնակիցդ զմեզ։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ձայն ըստ արդարութեան. ի ննեղութեան ինձ անդորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչև յերբ ունք խոս տասիրտք. ընդէր սիրէք զնանրութիւն, և խնդրէք զստութիւն։

Գնանրութիւն՝ զի ոչ անչէլիս արար տէր սէյ իւրում. և որ լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա։

Խարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Ատուցէք պատարագս արդարութեան և յուսացարուք ի տէր։

Խաղումք ասէին թէ ոչուցցէ մեզ զբարութիւն տէն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս

երեսաց քոց. և եառուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պատուոյ տօրինոյ՝ պինեայ՝ և ձիթոյ իւր եանոյ լցուցեր զնոս։

Խաղաղութիւն յայս և՝ի սոյն ննջեցսուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քով քնակեցուցեր զմեզ։

Ամէն։ Լուսոյ Ա՛րեգակ։
Խաղաղութեան ամենեցուն։
Երբ ընդ հովուո՛յդ քումդ։
Երկիւղածութեա՛ն լսե՛ցուք։
Սէր Ա՛ստուածոյ ցՅիսուս որ ըստ
Յոհաննու։
Փա՛ռք քեզ տէր յա՛ծ մեր։
Պատմա՛ւիճ։ Ա՛ստուածա։
Տէրն հզր Յի՛սուս։

Ամէն ասէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատան ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի՝ ինքն միայն կայ։ Ապա եթէ մեռանիցի , բազում արդիւնս առնէ։ Որ սիրէ զանձն իւր արձակէ զնա . և որ առնոյ զանձն իւր յաշխարհիս յայս մեռ.

մին, ՚ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ զնա։ Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, կիսի իմ եկեսցէ. և ուր եմն եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի։ Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Փառք քեզ Տէր Աստուած մեր։

Քահոյդ։

Սէր խաչիւս ազատեսցուք զմեր՝ զի սոյա վերկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց. և կենդանասցէ շնորհիւք ողորմուն իւրոյ։ Ամենակալութեանդ մեր կեցո և ողորմեա։

Ղազար։

Պահպանեա զմեզ քո՛ մեր ընդ հովանեաւն և պատուական խաչիդ քո ՚ի խաղաղութեան. վերկեա յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Աւժանաւորեա զհօտ քո փառաւորել զքեզ զՀօր և զՀոգի Հուսալդ։ Այժմ և միշտ և Օրհնել տո՛ր մեր և վերկիջ յո՛ր քո՛ամէն ՚ի քեզ մեր որ յերկինս ես։

Մաղքանք։

Ընկալեալ առաջի քոյ զաղաչանիմք և զաղաչեմք զանարատ զկոյսդ՝ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց և ազատել զոգիս մեր որպէս վերկել զմեզ ՚ի փորձուէն և յոյժ վտանգից մերոց։

Որ արձակիչդ ես կապելոց՝ պարգեւատու ամենեցուն. այսօր հայցմամբ ծերունւոյն՝ արձակեա և զիս զբազմաձեղս ի կապանաց մահու ի կեանսն յաւիտենից.

Աղերսեալ զօրաւորդ ընդդէմ արհաւիրաց հեշտասիրաց՝ սրբոյն Գրիգորէ նորընծայ.

Ոյն ասացեալ՝ ելի՛ր։

Նկալ քաղցրութիւնդ որ ած հզօր՝ դղեակացդ ի գաղտնիս. ահաւասիկ գիտութիւն՝ առ պատկառելս դիմաց. փարատեա ամենապարգեւ՝ զամենական տխրութիւնս. բարձ լինիմ ողորմած՝ զանընդհատ երկիւղ ծանրութիւնս անջրպետեա հնարաւորդ՝ զմահացու կրկնութիւնս. աճապարեա միշտ յաղթող՝ վհատողին հաճութիւնս. բացադրեա վերնային՝ զմոլեկեցն մառախուղ հնչեա հոգեւորդ՝ զհոգեւոցին ընթացմունս. սրբեա ծածկատես՝ զլմբեռնողին չար դժմունս. խորտակեա անքննին՝ զմարտողին դիմեցմունս. Տեառնապրեա քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեա քո ձեռամբդ՝ զառաս

ռաստաղ տաճարիս. զընծագրեա՛ քո
արեամբդ՝ զմուտս սեմոյ սենեկիս. կնր
պայծ զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղ-
թողիս. ամրացո՛ քո աջովդ՝ զՀանդստ
եանս խշտիս. մաքրեացես ՚ի հաղթից՝
զծածկարան անկողնոյս. պահեսցիս քո
կամօքդ՝ զտառապեալ անձն հոգւոյս.
անխարդախ արասցես՝ զքո շնորհեալ
շունչ մաքրոյս. կացուսցես շրջափակ՝
զպար գօրուդ երկնայնոց. կարգեսցես
՚ի դիմի ընդդէմ՝ զթշնամին դասուս. Տուր
հանգիստ քերկրուե մահահանգոյնս
հիրհման, ՚ի խորուե զիշերիս. բարե-
խօսութե՛ւ և հայցուածովք սրբուհւոյ
ձայնիդ. և ամ՛ ընտրելոց՝ Ամփոփել
պարուրեա՛ զպատուհան տեսութեցս՝
զդայարանացս իմաստից. անզարհուրե
լի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփական խառնուածոյ
հինցատական զբաղմանց, անրջական և
րաղոյ խօլականաց ցնորից. յիշատակեա
քո յուսոյդ՝ անվհատելի պաշտպանել,
Եւ սթափեալ վերստին ՚ի ննջմանէ
ծանրուեցյ, ամենազգաստ արթնութե՛ւ
հոգեներոյդ զոհարեթուե՛ւ ՚ի քեզ արձա
նացեալ՝ Ոչպես ձայն մաղթանաց՝

բուր

բուրմունքն հաւատոյ՝ քեզ ամէնօրհնել
լեզուաւոր փառաց անձառիկ, փառա-
բանողաց երկնազուարճ խմբիւդ ընդակ
ցեալ, յերկինս առաքել։ Օ՛ի դու փա-
ռաւորեալ ես յաւէտ՝ արարածոց յաւէ-
տեանս յաւիտենից. ամէն։

Նոյնն ՚ի Գրիգորէ Նարեկացւոյն։

Արդի՝ ով կենդանւոյ. օրհնեալդ
յաւէտ։ Հօրդ տհաւորի անքննին
ծնունդ. որ տիեզերանոյ, առ՚ի քէն և
ո՛չ ինչ Աբ՚ի ծագել անստուերն շնչւելոյ
ողորմութեանդ քոյ փառաց, հալէն մեղք.
հալածին դեւք. չնջին յանցանք. խլէն
կապանք. խորտակին շղթայք. կենդա
նաձնին մահացեալք բժշկին հալած ոչ
ողջանան վէրք. բառնին ապականուիք
տեղւոյ տան տխրութիւնք. նահանջին հե
ծուծիք ՚ի փախուստ խաւարն. մեկնի
մէգն. մերժի մառախուղն. փարատի
մռայլն. սպառի աղջամուղջն. ջերմանայ
մուրճն. գնայ դիշերն. տարագրի տագ
նապն. չքանան չարիքն. հալածին յու
սահատութիք։ Եւ թեզաւորիկ ձեռն քո
ամենակալ՝ քաւիչդ ամենայնի. որ ո՛չ
եկիր կորուսանել զմարդկան հոգիս,

պյ՝ կեցուցանել Քոզ ինձ զանեթիւ չա
բիան իմ՝ բազում ողորմութիդ քո։ Օ՛ի
դու միայն ես յերկինի անձառ. և յերկ
րի աշնինին. ՚ի տարը գոյիդ՝ և յեղը ծա
գաց աշխարհի։ Սկիզբն ամի՝ և յամի.
ամենայնիւ լըմամբ օրհնեալդ ՚ի բար.
ձունս։ Նէ քեզ է հօր և հոգւոյդ սըբ
փառք յաւիտեանս. ամէն։

Աղօթք խոստովանչական առաջոց
ընծայ ՚ի Ռ։ Աբրեաւ Տէրտեր Անդրէասի
Հայոց Ամիտացւոյն։

Տաճատով խոստովանիմ՝ և երկիր պա
գանիմ՝ քեզ հայր և որդի և սբ հոգի. անեղ և անմահ էր
նուիրէ. արարիչ հրեշտակաց և մարդ
կան և ամենայն եղելոց. ողորմած քո
արարածոցս և ինձ բազմամեղիս։
Տաճատով խոստովանիմ՝ և երկիր պա
գանիմ՝ քեզ անբաժանելի լոյս՝ միաս.
նական սբ երրորդութի՛ն և մի աճուն.
արարիչ լուսոյ և հայրածիչ խաւարի.
հայրածեա ՚ի հոգւոյդ իմմէ զխաւար մե.
ղաց և անդիտութե՛ն. և լուսաւորեա
զիմտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօ.
թել քեզ ՚ի հաճոյս՝ և ընդունել ՚ի

քէն զնդրուճաս իմ. և ողոր''։

Ամպր երկնաւոր Աստ Աշմարիա՝ որ առա քեցեր զորդիդ քո սիրելի 'ի խնդիր մեղուցեալ ոչնաբլին. մեղայ յերկինս և առաջի քոյ. ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին. և զդեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջինն՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողոր''։

Որդի ով Աստ Աշմարիա՝ որ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին 'ի սէգ կուսէն Մարիամայ վէմ մերոյ փրկու Քե. խաչեցար՝ և թաղեցար և յարեար 'ի մեռելոց. և համբարձար վառօք առ հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քոյ. յիշեա զիս ոդ զաւազակն յորժամ գաս արքայութիւն քով. և ողոր''։

Հոգի ով Աստ Աշմարիա՝ որ իջեր 'ի յոր դանան և 'ի վերնատունն. և լուսաւորեցեր զիս մկրտութիւն սբ աւազանին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա զիս վերստին Աստուածին հրով քով՝ ոդ հրեղէն լեզուօք զաշքեալսն. և ողոր''։

Ընդեղ քնուի մեղայ քեզ՝ մաղք խմով հոդւով և մարմնով խմով մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վէմ անուանդ քում սէյ. և ողոր''։

Տեսօղ ամի՝ մեղայ քեզ՝ խորհրդով բանիբ և գործով . ջնջեա զձեռագիրս յանցանացս իմոց՝ և գրեա զանուն իմ ի գրքերուն կենաց. և ողոր՝՝ ։

Ընծօղ գաղանեաց՝ մեղայ քեզ՝ կամաց և ակամայ՝ գիտութիբ և անգիտութիբ. թողուլ շնորհեա մեղաւորիս . զի ի ծննդենէ ոբ աբաղանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ՝ առ սջի ածութիանդ քոյ. զգայարանաց իմոց՝ և համ անդամոց մարմնոյս. և ողոր՝՝ ։

Ընծանախանձ ոբ դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո ոբ՝ ոչ ես հայել յարատ . և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեբ . և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութիբն և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ դէպ ութիբն. և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութիւն . և ոտից իմոց՝ ոչ դնալ ի ճանապարհս անօրէնութե . այլ ուղղեա զշարժուածս սոցա լինիլ միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յամի. և ողոր՝՝ ։

Ընդ կենդանեաց քոց՝ զհուր սիրոյ քոյ դո արկեր յերկիր՝ բորբոքեա յանձն իմ . զի պրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ. և

սրբեա

սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց . և մաք-
րեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ . և վառես-
ցէ զլոյս գիտութեան քոյ ՚ի սրտի
իմում . և ողորմ՚՚ ։

Իմաստութի հօր յն՝ ուժ ըր լինէ զիմաս-
տութիւն, զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և
գործել առաջի քոյ յամենայն ժամ .
՚ի չար խորհրդոց՝ ՚ի բանից և՚ ի գործոց
փրկեա զիս . և ողորմ՚՚ ։

Կամեցող բարեաց ՚որ կամիցիր՝ մի
թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ
այլ առաջնորդեա՛ լինէ լինիլ միշտ ըստ
կամաց քոց բարեսիրաց . և ողորմ՚՚ ։

Լուրջ երկնաւոր՝ ուժ ըր լինէ զարբայուի
քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց քոց . և
զօրացո զսիրտ իմ առնել զկամս՝ և սիրել
զքեզ միայն՝ և առնել զկամս քո . և ող
Լինամող սրտառուց՝ պահեա նշանաւ
խաչի քոյ զհոգի և զմարմին իմ ՚ի պատ
րանաց մեզաց . ՚ի փորձութենէ դիւաց .
և ՚ի մարդոց անիրաւաց . և յամենայն
վտանգէ՝ հոգւոյ և մարմնոյ . և ող
Պահապան ամենայնի քո՝ աջ քո հո
վանի լեցի ՚ի վերայ իմ ՚ի տուէ և ՚ի
գիշերի . ՚ինոսիլ ՚ի տան , ՚ի դնալ ՚ի

Ձանապարհ, ՚ինձնիզև ՚ի յառնել՝ զի
մի՛ երթիք սասանեսցայց. և ողոր՛։
Ո՛վ իմ որ բանաս զձեռն քո և ընդս
զաճենայն արարածս ողորմութիւնդ քով.
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու
հոգա և պատշտասեա զայգիս հոգւոյ և
մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ մինչև յա
ւիտեան. և ողոր՛։
Պահպանիչ մոլորելոց՝ դարձո զիս ՚ի
չար սովորութենէ իմոյ՝ ՚ի բարի սով
որութիւն և բեռեա ՚ի հոգւի իմ զսոսկալի
օր մահուն, և զերկիւղ դեհինոյն, և
զսէր արքայութեն զի ի ղէպ ցայգ ՚ի մեղայ
և գործեցից զարդարութիւն. և ողոր՛։
Ողութ անմահութե՝ աղբերացո ՚ի սրտի
իմում զարտասուս ապաշխարութեն ոչ
պառնիկն. զի լուացից զմիտս անձին
իմոյ, յառաջ քան զելանելն իմ յայլ
խարհէս. և ողոր՛։
Պարգևիչ ողորմութե՝ պարգևեա ինձ
ուղղափառ հաւատով, և բարի գոր.
ծով, և ընդ մարմնոյ և արեան քոյ հա.
ղորդութե գալ առ քեզ. և ողոր։
Խարերար ոմբ՝ հրեշտակի բարւոյ յանձն
արասցես զիս՝ քաղցրութե աւետարանիդ զ

հո

հոգի իմ . ևանխառսիլ անցուցանել ի
չարութիւն այսոցն ոչք են ի ներքոյ երկ
նից. և ողոր''։

Այս չիմարիտ քն՝ արժանաւորեա
զհոգի իմ ուրախութիւն տեսանել զդէմս
փառաց քոց ի կոչման աւուրն. և հանդ
էել յուսով բարեաց յօթևանս ար
դարոց մինչև յօր մեծի դատաստան քոյ.
և ողոր''.

Պատաւոր արդար՝ յորժամ դաս վիա
ռօք հօր՝ դատել զկենդանիս և զմեռ
եալս, մի մոռաներ ի դատաստան ընդ
ծառայի քում. այլ փըրկեա զիս ի յա
ւիտենական հրոյն . և լսելի արա ինձ
զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկ
նից աջքայուեղ. և ողոր''։

Ամենողորմ տէր՝ ողորմեա ամ հաւա
տացելոց ի քեզ . իմոց և օտարաց. ծա
նօթից և անծանօթից կենդանեաց և
մեռելոց. ընդհանուր և թշնամեաց իմոց
և առելեաց զթողութիւն որ առիս յան
ցանաց. և դարձո զնոսա ի չարեացն , զոր
ունին վասն իմ: զի ողորմութիւն քում
արժանի եղիցին. և ողոր։

Փառաւորեալ տէր ընկալ զաղաչանս

ծա

ծառայիս քոյ՝ և կատարեա՛ ի բարիըզ
խնդրուածս իմ: բարեխօսութիւ սրբոյ
հոյ Ա՛ծածնին՝ և Յ՛օհաննու մկրտչին
և սիրոյն Ստեփաննոսի նախավկային՝ և
սիրոյ Գրիգորի մեծոյ լուսաւորչին՝ և
սիրոց Ա՛ռաքելոց՝ և Մարգարէից՝ և
Վարդապետաց՝ և Մարտիրոսաց՝ և
սրբոց Հայրապետաց՝ և Ո՛ղնաւորաց՝
և Կուսանաց, և ամ սրբ քոց, երկնա
ւորաց՝ և երկրաւորաց. Ա՛յժ քեզ փառք
և երկրպագութի՛ն անբաժանելի Հր եր
րորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն:

Աղաչանք.

Ա՛ման սրբուհւոյ անարատ մօրքոյ
և հնուսի, որ՝ ընկալ զաղաչանս մեր և
կեցո՛ զմեզ:

Հարցուղ:

Սուրբ գնածածինն և զամ սուրբս բա
րեխօս արասցուք առ Հայր՝ ի յերկինս
զի համեցեալ ողորմասցի և զթասցեալ
կեցուսցէ զարարածս իւր. ամենակալ
Տր Ած:

Հնչուի.

Ընկալ Տր զաղաչանս մեր բարեխօ
սութի՛ սրբուհւոյ Ածածնին՝ անարատ
ձնո

ծնողն միածնի որդւոյ քոյ. և աղաչա-
նօք առ մեզ քոյ, (և որոյ պատճառ է յի
շատակ) Լսուր մեզ տէր և ողորմեա.
Ներեա՝ քաւեա և թող զմեզս մեր.
Ընժանաւորեա զոհութիւնք փառաւո-
րել զքեզ ընդ որդւոյդ և ընդ սուրբ հո-
գւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտ.

Օրհնեալ տէր մեր յիս քիս. ամէն.

Հայր մեր՝ որ յերկինս.

Աղաչանք.

Ո՛հանդատեան զաղօթս և զաղաչա-
նըս ընկալ մարդասէր աստ ի հանդոյս
բարերար կամեայ քոյ. Երբ մեր մեղայ
և բազում յանցանացն Թողուլի շնոր-
հեա. Երբ քեզ փառք յաւիտեանս ամէն
Փառք քեզ տէր աստ մեր որ պարգևեցեր
զօրս զայս բարեաւ և խաղաղութեամբ
անցուցանել. Արդասէր աստ զառաջի
կայ գիշերս որ ի վէր մեր գալոց է ի մե-
ղաց փրկեա. ի չարեաց ազատեա. և ի
գործս բարիս առաջնորդեա. Դառաւո-
տու օրհնութեանդ և փառաբանութեանդ
արժանի արա զմեզ հաւատացեալս ան-
ուն անդ քոյ սուրբ. և պահեա ի խաղաղու-
թեան. Տէր աստ մեր տուր զքո խաղա-

ղու

զուիդ ամ աշխարհի. բարձ զգաստութեան և պատուհասն ի յարարածոցս։ Ողորմած հարց և եղբարց մերոց. կենդանացց և հանգուցելոյ։ Ողորմած զեկե ղեցի շինողաց. երախտաւորաց՝ պատարտուիչ՝ սպասաւորաց. և այնոցիկ որք ըզ հովանաւոր որդոյ տաճարիս են հանգուցեալ։

Տէր ողորմեա՝ օգնեա՝ փրկեա՝ ողորմեա՝ քրիստոնէից և իշխանացն բարեպաշտից զորաց և զաբակաց նոցին՝ պահելով ի խաղաղութեան։

Տէր ողորմեա՝ մեր պահեա զառաջնորդս և զեղբայրութիս մեր ամբողջ և անխռով ի կամս ողորմութեանդ։

Նշանաւ ողորմութեանդ պատուհասն քո հալածեա զերեւելի և զաներեւոյթ թշնամին ի սահմանաց մերոց և ի բնակութենէս մերմէ։

Փրկեա զմեզ ի հրոյն յաւիտենից։

Ընդ քեզ փառք յաւիտեանս ամէն։

Օրհնեալք եղերուք ի շնորհաց որ հուսոյն. հանգերուք խաղաղութիւն և ապէր եղիցի ընդ ամենեսեան։

ամէն։

Ես
պատուն և բազմանին և շուրջառին,
Ամենեզ և շափկին առէ և ուրարին և
Օրհնուի և փառք հօր և որդւոյ և՛։
Այլ ես խաղաղութիւն ձեզ տամ։
տանու աստիճանին և ասէ։
Այլ ասի չհանանայն իմիսուսան ալ ողոր-
չիւ։ և ասա պատկերն։ Այլ ասդիճանին
ողորմութիւն քուա. աստասդուք ամե՛։
Ողորմածաց մեզ տէր ամէն մեծ ըստ մեծի
արասցէ՛ ի մէջ մեր. տէրն ամենակալն
՛ի տանէ զև գողորմութիւն զնորհս իւր
Խնդրեսդուք հաւատով միաբանութիւն
Յիշեա՛ տէր զդաւիթ և զամ, և զայն
դարու՛։

Վահանայք քո զգեցցին զար-
և տանէ ի սրբատուին և տանն տաղա։
Հզանու չհանանայն զիմիս տաղտուրդ
գողութիւն պատատելին։
Լուսաւոր տանիշատելին և փղոսկին տա

Որ՝ ա՛րհուրդ խորհին՝ անհաս ա՛ննըպ-
կիզեն՝. ո՛ր զարդարեցեր զվերինն
պետուե՛ծդ. ՚է յառաջա՛սա անմատոյց
լուսո՛ւ ՚՚՛ֆ՚ն. զերապանծ փառո՛ք ըզ
դասըս հրեղինա՛ց։

Ընձառահրաշ զօ՛րութեանմբ. առա՛ջներ
զադամ պատկեր տի՛րակա՛ծն. և նաղելի
փառօք զգեստաւորեցե՛ ՚՚՛բ ՚է դրախ
տըն ա՛դենի՛, տեղի բերկրանա՛ց։

Զա՛րչարանօք քո՛ւ որ մի՛ածնի՛դ՝ նորոգե
ցան ա՛րարածք ամենա՛ծին. և վերստին
մարդն անմահացա՛ ՚՚՛ւ. զա՛րդարեալ
՚իզե՛ սա անկողոպտելի՛։

Ընձրևաձեն բաժակ հրաշի՛տան՝. ո՛ր
հեղար յառաքեալն ՚ի նը՛ւ վերնատա՛ծնն
հե՛ղ և ՚ի մե՛զ հոգիդ նո՛ւ նո՛ր ՚՚՛ծ. ընդ
պատմուճանի՛ն զքո զհմա՛տուելի՛։

Տան քումմ վայելչ սո՛րբուե՛ն. որ ըզգե
ցա՛ր ըզվայելչուե՛ծ. սրբուե՛ փառաց ըզ
մե՛զ քո ածեա՛ ՚՚՛լ. պատեա՛ ընդ՛ելջ
մեր ճշմարտութեա՛մբ։

Ո՛ը զարարչագործ բանդուկըս քո՝ տա՛
բածեցիր ընդդէմ ա՛ստեղա՛ծդ. Հաստա
տեա՛ զբաղուկըս մեր կարողուբ՛՝ ՖՖ.
Համբարձմամբ ձեռա՛յ սուբ քեզ միջնոր
դել՝

Ի՛ւսմամբ Թանգ՝ ի գլուխ՝ պա՛տեհացես
ըզմիտս և ըզգա՛յարա՛ծնս. Խա՛չանիշ ու
րարամբ ըստ ահարծնի՛՝ ՖՖ. Ծաղկեա՛լ
յոսկեթե՛լ՝ի զարդ խորանի՛՝

Ո՛ամիկ բո՛լորիդ՝ տիրապե՛ս ա՛ծ պետա
կա՛ծն. Նափորատապա՛տ սիրով զմեզ ըզ
գեստա՛ւորեցե՛՝՝ ՖՖ. քառ՛ նը խորհըդը
դո՛յդ լինիլ սպա՛սաւորդ՝

Ո՛տազաւոր ե՛րկնաւո՛ր գնդիցդ քո ան
շարժ պահեա՛. և գերիրըսպագուս ա՛նուա
նըդ քառ՛ պահեա՛՛ծ՝ի խաղաղութե՛՝

քհ Լո՛ւացից սրբուբ զձեռս իմ՝ և շուրջ
սրկ եղեց զսեղանդ քոյ տէր՝

Լսա՛ռ արա ընձա՛ տէր զիս և յանբծութե՛
իմո՛ւմ գնացի՛. ՝ի տո՛ր յուսացայ զիս մի
եղեց հիւ՛անդ՝

Փրկեա՛ զիս տէր և քննեա՛ զիս՝ փորձեա՛ զերիկամունս իմ՝ և զսիրտ իմ՝

Ողոր

Աղօթումեք քո ՚ի առաջի աչաց իմոց
և հաճիլ եղիցի ձգմանըտումեք քումմ։
Ոչ նստայց ես յանթոռս նանրացս. և ըղ
անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես ժժողովս չարաց. և ընդ ամ
բարիշտս ես ոչ նստայց։
Ձեռաց իւրեանց սրբուցէ զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով ՚ի քո։
Լսել ինձ ձայն օրհնութե քոյ. և պատ
մել զքեզ սքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութեի տան քոյ. և
զտեղի յարկի փառաց քոց։
Մի կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զան
ձըն իմ. և մի ընդ արս արիւնահեղս
կեանս իմ։
Որոց ձեռք յանօրէնութե են. և աջ
նոցա լի է կաշառօք։
Ես յանբծութե իմում գնացի. փրկ
եա զիս ՚ի և ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութե. յեկեղե
ցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

փառք հօր և որդւոյ և։
Եւ ՚ի սուրբ հոգւոյն ասացաւ։

Սէր զբնակութիւն և զտեղի տանն քոյ եւ
տարածութիւն առ հայր ՚ի յերկինս զի կա
մեց

մեցեալ ողորմածդի. և զքաջեալ կե-
ցուսցէ զարբածս իւր. ամենակալ։
Ընկալ ասր զաղաչանս մեր բարեխօս
Երբ ասես։ Խոստովանիմ ա՛ստ ծայ։
Երբ Ղեչուխոյ չահանայն ասէ։ Ողորմած դի։
Երբ ինչն ասէ։ Ընդառեսցէ և զձեզ։
Ձեչնօջի՛ր զմեզ առաջի անմահ զա-
ւրին ծայ։
Ձեչնալ լինջիք առաջի անմահ։
Աղաչակեսցէ առ ասր ամ երկիր. և
այլն ոտ ի՛ թիւրն, 262։

Սէ եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զնր՝
զի սուրբ վերկեսցէ զմեզ ի՛ մեղաց. և
կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեն իւրոյ.
ամենակալ ասր ասծ մեր։
Ի՛ միջ առաքելիս և առաջի ասծընկալ։
Ասից առաջի սեղանոյ ծայ առ ասծ որ
ուրախ առնէ զմանկութենի իմ։
Դատ արա ինձ ասծ. և իրաւ արա ինձ.
և այլն ոտ ի՛ թիւրն, 413։

Օրհնեսցուք զամենակալն ասծ զհայր
ասն մերոյ յիսս քիս. որ արժանի արարըդ
մեզ կալ ի տեղւոջ վտառանութենե և
երգել զերգս հոգևորս. ամենակալ։
Ի՛ յարկի սրբութենե՝ և ի՛ տեղւոջ։

Ի՜ն ապա չգիտեն զվարթութիւնն. ի պոլիսն է.
զանուշն մեղեդի ըստ պատշաճի առնուն
հոգ ազգ խոհականաց:

ՀՀԵՔԻԱԹ:

Բարբառ աւետեաց ձայնիւ է. երկնէ.
գայբիէ՛լ հոչէը սըբուհուհայն.
Ահա քեզ առաքիմ մանքուր. երկնէ.
պատրաստեա՛ր տեղի սէրնուհայն:

ՕՆՆԵՔԵԱՆ:

Այր ծաղիկ այսօր բըղխէ՝ ախ. յար
մանուշն յերասեայ. Ի՛ն արդէ դաւելի
ծնանիկ զերդիցն աշ յ:

ՏԵՈՆԵՆՔԱՏԱՈՂԻՆ:

Վերջ վանուց Թադէո՛ս ընն այսօր
երևեալ յընծայուն. Աստուածընդալ նա
զորո՛ն քառասնօրեայ դալըստեան մերն

ՕՈՂՀՈՂՈՐԴԻՆ:

Ա՛ստ երբայեցո՛ց մանկունքն
զերդ ընդբօնկի՛ն ան ա՛ռնայ. հեր վեր
նո՛սահա՛ն դատուց առնակից վերհի՛ն
երգեա՛ր.

Ցա-

Ցաւոտութիւն.

Ա՛ս ձայն զաւակ մեռելոյ ամենայն մարդ. ամէն. ձայն առնի՛ յ քաղաքի՛ յ քաղաքի՛

Վարդավառին.

Գոհար վարդն վարդեն վառառեալ. էին. գոհար. ի վերջ ա վարսից ամրեալ. էին. ի վերջոյ. Ո վերը ի վերայ վարսից. պըղտըջ՛ր ծաղիկ ծովայինն պըղտըջտըջ՛ր ծաղ։

Փոխման.

Այ՛սօր զաբրիէլ՛ հրեշտակապետն եկեալ. բերաւ՛ պըրանըմ՛ն պըտակ յաղթօղ կուսին։ Այ՛սօր կոչեցաւ՛ ա առ բանըրիցըն տէրն. զգուաճաւ՛ բանիւ րեղչն եւ պըճնակարան հոգւոյն։

Խաչի.

Խաչն ի նախնո՛ւմ էն երևեցաւ՛ ծաղկեալ ի դրախտն ածո՛ւտ էնկ. մըխիթարիչ երգեալ սկզբա՛ն նախատգո՛ւշակ հօրն աղաւաղո՛ւմ մեր ի յոյն վա՛ղ յոյն ևմը յուսացեա՛լ. յոր ոչ բնաւ կարծեալ ևրկըդպաւ գինք ոչ ընկալ ոչ նըշանի՛ն։

Ընծայաբերութեան.

Գո՛հ ա՛լ ուստ բերկրանաց. քանզըզա՛

Ըբ 32 ձայն

ձայնեմ՝ լսելո՛ւ համո՛ւմք ձե՛զ՝ զի հրե՛շտանկ պատք. և հրե՛շտանկ՝ ոչ գու՛ մա՛ռ ելք.

ԼՈՒՍԻՆԴԱ.

Աղրգակն արդար ե՛ր՝ ի հօրէ՛ ծագեա՛լ զառաքեալսըն քո՛ անձառ. ընդհանո՛ր լոյս եա՛լ: Որո՛ն լուսոյ յուցեա՛լ Հայաստան՝ եա՛յց ազգդ. մեծըն Թադէո՛ս բար՛ դուղիմեաւ փայլեա՛լ:

ՍԱՐԳՍԻԲԻՆ.

Ա՛ծայրն խորոյն անձառ. խորհրդա՛ծո՛ւք նո՛ր մարգարե՛ից. բանիւ պատմո՛ղք զապագայի՛ցն. յառաջագո՛ւն զեղե լութիւ.

ՀԱՅԿԱԶՆՈՒՆՔ.

Ի՛՝ հանդիսա՛ ասո՛ղն՝ քո՛ ըմբռնեցեա՛լ ոչնչա՛ցս. հայրը ևս՝ լինդրա՛պատ ե՛ր հայրապե՛տ պետրո՛ս:

ՆԵՂԵՑՈՒՆՔ.

Ո՛կեղեցի՛ կաթո՛ղիկէ՛ի՝ Հայաստան. այսօր ընծայո՛ւմ ե՛ս ժողո՛վուրդ իւր հա՛ մառձայն:

Օ ընաբնեալն ով աւետ՝ ծեղբէ ի՛ աւեր։
Ընտրեալըդ յանտանջանքն ով մըջանկ
ոգի քաջանայ։
Ակամանակ ահաբեկի՛։ և մօսիսի մար-
գարէին։
Ո՛րմոր զեռատուցն էր յօրինող զոր
ահարօն միշտ ըզգենոյր։
Յօրիներ ըզպատմուձանն զոր ի՛ ջը-
րից կազմեալ նիւթոց։
Ի կարմիրըմ՝ ի կանաչ՝ ի բեհեզոյ
ի ծի՛ ընաւոյ։
Ծոխ զգեցեալն յօրինի՛ր։ կարդն առա-
ջին էր կարկեհան։
Ե՛ օձուկըն գրանպանի՛ն։ շուրջանակի
բոլոր բաշխեն։
Ե՛ յընթացաց զարշանալիքին հընչէր եր
կիր։ ցընծալոյր խորանն։
Ասէ՝ ի՛նչ ընծանի՛ս ես։ քո ըզմեր
առեալ յօրինէ։
Յորժամ մտցե՛ս ի նը՛ խորանն։ անդ
լիշեսցե՛ս զմեր նը՛նջեցեալն։
Յորժամ առնե՛ս ըզպատարա՛գս լիշեա
և զի՛ս ըզբա՛զումս մի՛ զղ։

Օ՛ի և մեղ ո՛ղորմեսցի՛, ի մե՛ւսանգա՛մ
իւր գալո՛ստեանն։
Ո՛րպէս վիճա՛կ որդւո՛ցն պա՛տի՛ճ. և որ՛
հո՛գւո՛ցն այժմ յաւե՛լեսցէ։
Յաւե՛լեա՛նս յաւե՛տնե՛ցի՛ց. քա՛ օրհ-
նեա՛ւ՛ի հա՛մա՛յնից։

Հարցմանն ինչպէս ուէյ պատասխանին։

գկ Յայս յարկ նոր իրանաց ո՛ւխտի՛ն ոչն
տաձարիս՝. ժողովեալքս ա՛ստանօր՛ի
խո՛րհուրդ պաշտման պաղատանաց առա
ջի՛կայ՝ ըզ պա՛տարագիս՝ խընկօք անուշ
իւք խո՛սմբ առեալ պարե՛մք՛ի վերնա՛
յարկ սրահի՛ս խորանիս՝. ուղղութ ընկալ
զաղօթս մեր ոգի բուրո՛ւմն անուշահոտ
խընկոց՝ տա՛շակ ց և կ՛ենսամոնաց՝. և ըղ
մատուցօղքս պահեա՛ սրբութ՛ի՛ շա
և հանա՛պա՛զ քեզ ապա՛տաւորել՝. բարե
խօսութ՛ի՛ մեր քո՛ և կուսի՛՝. ընկա՛լ զա
ղաչա՛նս քոց պա՛շտօնեից։

Ո՛ր դերագոյն քան զերկինքս պա՛յծա
ռացուցեր զբ զկեղե՛ցի՛ սուրբ՛ քով
քո՛. և ի՛ երկնայնոյն կա՛րգեցեր՛ի սա

ըզ

ղա՛ս առաքելոց և մարգարէից սուրբ
վարդապետաց. այսօր ժողովեալ դա՛ք
քահանայից սարկաւագաց ղեւտից և
դպրիկոսաց. խունկ մատուցանելո՛վ ա-
ւաջի՛ք քո նո՛ր յօրինակ ըն հլնա՛ւելն զա՛
քարիայ. ընկա՛լ առ՛ի միջոջ ընկերնկա-
նուհեր մաղթանս ո՛ղջ զպատարագն ալեկի
զնո՛յն և զաքրահամու՛. բարե՛ խօսուե՛
վերինն քո զօրացդ միշտ անշա՛րժ պահ-
եա՛ զաթո՛ռ հայկազնեա՛յ.

Ա՛ստղա յոյժ գո՛ւստրը լուսոյ մայր ըն
կաթուղիկէ՛ մանկա՛մրք քովք սիօն՝ զար
դարեալ պըճնեա՛յ հարսին պանծալի
երկնանըմա՛ն լուսաձեմ խորան՝. զի ած
եաւն ած էնն՛ի յէ՛էն անծա՛խապէս՛ ի՛
քե՛ զ միշտ պա՛տարագի. հօր՛ի հաշտուե՛
մեզ՛ի քա՛ւուե՛ բաշխէ զմա՛րմինն և զար
եւն իւր ըզ վա՛նն էւր կատարումն ըր
անօրէնութեն շնո՛րհել ըզթողութի՛ւն
կա՛նեղնողի տաճարիս.

Օ՛ անապական կո՛յսըն մարիամ՝ ած
ծէն խոստովանի՛ սուրբ ե՛կեղեցի՛. ու-

սի

ած տրէաւ հայցն անմահութե և բաժակ
մեզ ուրախարար. տուք օրհնութիւն
նմա հոգևոր երգով։

արկ Օրհնեա՛ տէ՛ր։
քհ Օրհնեալ թագաւորութիւնն հօր և
Ե՞ծ ած քահանայ ըստ պատշաճի ա՛։
արկ Ե՞ր եւս խաղաղու. Օրհնեա՛ տէ՛ր։
քհ Օրհնուի և վաւեր խաղաղութե ամեն։
դպ Ե՞չ ըստ հնգեւորդ քո՛ւմ։
արկ Ընտրեալ երկրպագութիւք։
դպ Ընդունի՛ քո՛ տէ՛ր։
քհ Տէր ած միր. որպ կարողութիւդ։
Ե՞ծ ած փոխն ի շարականն ըստ պատշ՛։
արկ Օրհնեա՛ տէ՛ր։
քհ Օ՛ր քո՛ կարողուի և զօրուի։
արկ Պատմո՛ւմ։
Կանգնեա՛ ի գլուխ պատշաճի ա՛
հաւքն գիր ի առա։
Ե՞ր ա՞ս խաղաղութե ըզտէր աղաչեա
ցո՛ւք։
դպ Տէ՛ր ողորմեա՛։
արկ Վասն խաղաղութե՝ ամենայն աշխարհի
և հաստատուե սէր եկեղեցւոյ. ըզնո՛ր
աղաչե՛ացուք։

Տ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Ա՛ստո՛ւած մե՛ր և ողջոյ՛ս եկեղեցի՛ս սրկ
պոռայ. ըզնո՛ր։
Տ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Ա՛ստո՛ւած հայրապետի՛ն մերոյ տեա՛ ըզն սրկ
(այս անուն) կենդա՛ն և վերկուքեա՛ն հոգ-
ւոյ նորին. ըզնո՛ր։
Տ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Ա՛ստո՛ւած վարդապետա՛ց քահանայի՛ց սար սրկ
կաւագաց դպրաց և ամ՛ ուխտի ժան-
կանց եկեղեցւոյ. ըզնո՛ր։
Տ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Ա՛ստո՛ւած բարեպաշտո՛ւ թագաւորա՛ց և ծած սրկ
սե՛ր խշխանաց. զօրավարաց և զօրաց նո
ցի՛ն. ըզնո՛ր։
Տ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Ա՛ստո՛ւած հոգւո՛ց հանգուցելոց սրբ ձըշ սրկ
մարիտ և ուղիղ հաւատով՛ ի քո՛ն
ըննդեան. ըզնո՛ր։
Յիշեա՛ տէր և ողո՛րմեա՛։ դպ
Զ՛ամենայն միաբան վարդն Քրմարիտ և տէր սրկ
հաւատո՛յս մերոյ. ըզնո՛ր աղա՛։
Տ՛ր ողո՛րմեա՛։ դպ
Ո՛չ անձինըս մե՛ր և ըզմիմեա՛նըս ո՛ն այ սրկ

ամէն

ամենակալին յանձն արարցուք։
Քրիստոս տեառնդ յանձն եղիցուք։
Որդեաց յիշ մեզ որ ած մեր՝ ըստ մեծի
ողորմութեանդ քումմ. ասացուք ամենեքեան
միաբանութեամբ։
Տէր ողորմեա տէր ողորմեա տէր ո՛
ղորմեա։
Օրհնեա՛ տէ՛ր։
Օ՛ի ողորմած և մարդասէր ես։
Դիւրին Աւետարան Աւետարանին Տեառն
պարգեւն՝ ի ճաշակեն փա՛ռ և կենդա։
Օրհնեա՛ տէ՛ր։
Իսկ մեք վասն աւետարանութեացդ որ յա՛
նէ և՛ս խնդալոյ ընդ ձեզ աղաչեա՛։
Տէր ո՛ղորմեա՛։
Նէ և՛ս հաւատով աղաչութեացդ և խնդ
րուածոյդ՝ ի տանէ այ և՛ի վերկնէն մերմի
նոյն քոյ՝ և ժամուս սաղմոսման և
աղօթից։ Օ՛ի արժանի՛ ընդունելոյ
արարեալ լուծից որ ձայնի աղաչանաց
մերոց։ Ընկալցի զնդրուժածս սրտից
մերոց։ Թողցէ զյանցանսս մեր ողոր-
ժաս

մասցի՛ ի վերայ մեր։ Ա՛ղօթք մեր և
խընդրուա՛ծք յամենայն ժամ. մըտցեն
առաջի մեծի տերութե՛ն նորա։ Եւ նա
տացէ մե՛զ միաբան միով հաւատո՛վ ար-
դարութե՛ն վաստակի՛լ ի գո՛ծս բարիս
Օ՛ի զորօրհնութե՛ն ըզհնարհան իւր արաս
ցէ՛ ի վե՛ր մեր. տէ՛ր ամենակալն կեցուա
ցէ՛ և ողորմեսցի։

Կե՛ցցէ՛ տէ՛՛ր։ դպ

Օ՛ ժա՛մ ուր պա՛տարագիս և զառաջի սրկ
կայօրս խաղաղութի՛ անցուցանել հաւա
տով ի՛ տնէ՛ խընդրեսցո՛ւք։

Շնո՛րհեա՛՛ տէ՛՛ր։ դպ

Օ՛ հրե՛շտակ խա՛ղաղո՛ւ պահապան սրկ
անձանց մերոց. ի՛ տնէ՛ խընդ։

Շնո՛րհեա՛՛ տէ՛՛ր։ դպ

Օ՛ քաւութի՛ւն և ըզթողութի՛ յանցա սրկ
նաց մե՛րոց ի՛ տնէ՛ խընդ։

Շնո՛րհեա տէ՛՛ր։ դպ

Ի՛ զբերեալ խաչին մե՛ծ և կարո՛ղ զօրու սրկ
թի՛ւնն յօդնութի՛ւն անձանց մերոց ի՛
տնէ՛ խընդ։

Շնո՛՛րհեա՛ տէ՛՛ր։ դպ

Եւ ևս միաբան վայն ՚ճշմարիտ և արդ
հաւատոյս մերոյ ըզտէր աղաչեսցուք։
Տէ՛ր ողորմեա՛։
Ողանդինս մեր և ըզմիամանս նոցին ա-
մենայնիւ յանձն ա՛ռ տացուք։
Ո՛չ զանօրէնս մեր և ոչ զմեղս նոցին
Ողորմեա՛յ մեզ ո՛ Աստուած մեծ ըստ մեծի ո-
ղորմութեանդ քումմ. աղաչեսցուք ամենե-
քեան միաբանութեամբ։
Տէ՛ր ողորմեա՛ նոր ո՛ղորմեա տէ՛ր ո՛ղ-
որմեա՛։
Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։
Ո՛ղ զի արժանաւորք եղիցուք։
Եւ ընդ հոգւոյդ քումմ։
Պատուական երկրպագութիւն։
Հաւատով քով տէ՛ր։
Խաղաղութիւն քով քո փրկիչ մեր։
Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։
Տէր ՚ձեզ օրհնեսցէ զամենեսեան։

Սի՛ ոք յերանելոյն մի՛ ոք ՚ի ԼԹ երա-
հաւատից. և մի՛ ոք յանպատշաճութենէ
յանմանաքերից մերձենայլ յաստուածայինն
խորհուրդս։

Ամբոխն առբունական. Եւ արիւն վրեկչական. կայ առաջի. Երկնային զօրութիւնքն յանկարծ շարժեսցին եւ ասեն անհնազիտ բան բերասով. ուր սուրբ. սուրբ տէր զօրութեանց։

Այժմս ամացէք ոտն այ մերոյ. զբանիւքդ ձայնիւք քոյդրութիւնք զերկրեալս հոգեւորս։

Ի գործէն եղանուէն աւետարանչին ըստ խուհրդոյ առաքին։

Ծննդենէն Հայոց Հ։

Համառօտիւ կնքեալ հրեշտակաց ի զօրացն երկնից ընդդէմ ի երկրնակացն ընդդէմ ի մահացուացն ոգւոցն։ Որք երդիկն եւ ասէին ոտն չէ որդին աստուածոյ. ամենեքեան ասացուք ուրախ լերուք երկինք եւ ցընծասցեն հիմունք երկրի։

Օրէնն անտրտմածրնքն յայտ առնեմք ի երկրիւ երեւեցաւ. եւ ընդ մարդկան

կան

կանչեն շրջելցյան. զի կնցուածքի զանձ
ձեռնարկ մեր.

Առեւտրական

Որ վերայ նշանակի՝ ի կուռս հրամանի
ելիս քառակի՝ ի ծախուց ձեռնարկ.
Ընդհանուր ամենի ամէն տալիս ուշ.
Այսօր ինձեզ՝ ի մերկանայնոցն վա
րիչն՝ քո՝ ամրագրութեանց յանձն
առիր բան զմիշ ընդ այնշափ
կերտան. Ընծ սերբութիւնն ու քերթութիւն
հինգետալ զամենանային ու պետութիւնք
վերինն զօրացն ընտանեցուիսոյ աղագաւ
կնքիչն այսու. ՀԱՄԱՐ. ասէր. ասէր
առ ծնողսն տէր զօրս ՀԱՅԱՍՏԱՆ.

Յիշատակ

Ոչ կարէ ոք տալ տէր անառակաց
մարդ խոհեցեալ. վասն որոյ մարդ ընդ
յաւէտ. ու յայրեալ հանապատին մղիս
յայնժամ ու հանդերձ ժողովք.
Նկայք ժողովուրդք. զոր ընտանեցոյ
ըն հրեշտակս ի բնութիւնք նմանս այսմ
մարդ. ասէ ասէր. ասէր. ասէր ու
տէր անառակ ընծայ.

Աւետեաց Աւետարանչաց։ Ընդ
Սուրբ Հայկազնեան կարգաւորութեան
լոյծ ի պատարագ. զոր սուրբ գր
կոց գրէր, Յաղագս հայագրաց
հրեշտականացն քոյ, Ն՛ը սիրելոյք սիրոց հրեշտակք
պահեսցեն զքեզ զամէն. և՛ի մարդկանէ
հանճարեցաւք ընդունիլ զօրհնութիւն
ուն։ Զայնոցիկ խորհրդականաց. սուրբ աղաւթք. սուրբ պատարագ զոր
սուրբ Հայկազնեանց։

Պատճառ Նախադասութեան։

Ա նսքն յիշատակի հանգուցելոցն. ընկալ հայր սէր մարդասէր զաղաւթս
նոցա՛ւ։ Ն՛ը հանդերձեալ պիտոյիւ նոցա՛ւ թիւր սրբոյդ քոց յարքայու
թեան նորա՛ւ։
Ա՛մէն։ Ուսանողն ղէր հաւատոյ մատուցանէ զպատարագն։ հարցուցեալ
յոր աստուածորդի Քրիստոս և հանդուսցէ զնովքեա նոյ ա՛մէն։

Մեկնութիւն։

Սրբութիւն սրբոց քահանայ և

ահա՞ ուրեմն ի՞նչ զինուրուելիք ունիք
հրեշտակ կամ մարդ ձեր օրհնեմն զգիշեր
և առաւերեան։
փա՞ռք քեզ բարձունս ասաստուծոյ
և երկիր խաղաղութիւն

Հովուերգ.

Սամոնական ես տէր զօրութեամբ
որ ծանեար ուրդ ես յաւիտենից։
Որ ընտրեալ երկինքէ ի յերկիրս հոգոյն
և լեցեր ծաղիկս յաբրահամայ քոյ։
Որ խոնարհուեար ի ջուր ի յերկիրս
զերգ պատարագ զքո մատուցանելով
Ընդ հրեշտակսն զքեզ փառաւորեմք
երեսաւորք։ Տէր որ ուրախանայիր ես քոյց
սրբոցդ առաքելոցդ։ Այսպէս զի ասեքայ
հոն մեզ բարեխոսեսցես։ տէր որ ամենայն
կամ ի քեզ յարբայութեան ընդունել։

Ի՞նչ ինչ հանդիսաւոր օր լինի, և զինչ խոր.
հուրդն ընծայելոյ ի ծնեալ, այս է պատա
պատ-ուել։ Յորժամ չհասանայ ասել։

Տէր ով օրհնեալդ զամենեսեան։

Սաղմոս առաջիկ առաւուն պատա

Ե՛ւ գոչէր էրգեն վարքաստացուն ըսո
խոհեմէդ ատուր կանչնեալ։

Ար ուք յերանելոց. ար ուք ի լեռ։ արկ
Առաքին ահ բնակաւոյն. ե՛ւ արևուն։ դպ

Ե՛ւ գան ընկալցի՛ւք ի ձե խոհեմէդն։
Ցառն ուր ե՛ւ հար ըզհոյ զան իւր. և ինքն արկ
ունի փեսայ զի երանի յառաջասաց
խումբ։

Ե՛ւ ցընծայ նա ունի հրեշակայ յերկնաւոր դպ
զանասան ըհս իւր։

Ա՛ռ ըզբո՛ւ ի՛ւ ա՛ւ ի՛ւ ա՛ւ ի՛ւ ա

Ո՛վ ամենայն ըզկնի՛ն յաղագս ան՛ւ ի ջուր
դնելոյ՛ ըզդո՛ւրս.

Ե՛ւ գան յապաչեան խորանին. և բարչեալ
ահաւոր խորհրդոյն առնուցէ հանդերձեալ՝ և

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ի՛
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից
և մտցէ թագաւոր փառաց.

Ե՛ պատասխանի՛ն ընդ՛ դէմ և հարցանէ.
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց՝ որ հզօր
զօրութե՛ւ իւրով. որ կարօղ ի պա
տերազմի.

Ա՛րդէ՛ս ի՛նքն թագաւորն ամենայն՛ց ե՛ն
դունելո՛վ.

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ի՛
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից
և մտցէ թագաւոր փառաց.

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց և՝ որ զո
րութե՛ւ.

Ե՛ ըզհրեշտակացն հանդիսանալ՝ ընդ
ծայեաղ բեմ՛ն ըզհա՛ր.

Այս ինքն է թագաւոր փառաց.

Ե՛ պատասխանի՛ն իւրեանց ահե՛ և տո
ղո՛ւ և առնու՛ ի չնաւոյ սպիտակին. և
նուագինոյն՝ ի վերայ ծոցոյ ծոցոցն ասելով.

Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեն։
Ա՛լէ՛լ, ՛ի՛ի՛, ի՛ի՛ի՛ ի՛ա՛ւ՛ ։ ի՛ի՛ի՛ա՛ա՛ա

դպ Եբ՚նդ հոգւոյդ քում։
արկ Ստուծոյ երկիւղածացուք։
դպ Առաջի քո՛յ տէր։
արկ Ողջոյն տուք միմեանց ի համբոյր սրբ
բուե. և որք ոչ էք կարօղք հաղորդիլ
ձեռայինն խորհրդոյն՝ առ դրունս ելէք
և աղօթեցէք։

դպ Քան ի մէջ մերոյ այսմանէացա՛ւ. սր էնն
ձե՛ սնատ բանմնացա՛ւ։ Խաչագողութե՛
ձայն հընչեցա՛ւ. որ սղջունկի հրաման
տըբա՛ւ։ Երեղեցիս մի անձն եղև. համ
բարերս յօդ լըրման տըբա՛ւ Թշնամու
Թիըն հեռացա՛ւ. սէրն յերկնհանուրըս
ըսփռեցա՛ւ։ Երդ պաշտօնեայք բար
ձեալ զձայն. տուք զօրհնութի՛ն մի
բերան։ Միաբանական ձեռուընն օրում
սրօքէքն են սրբաբան։

Ողորմեա՛ զպաշտօնեայսդ ի հոնդիսի ժամիս։

արկ Ողջոյն հա՛ստատ կայք յանդիմման. որ
սեղանոյս սրբոյ այ՛կան։
Տեսէք բազմեա՛լ զքն սրբոյն. և շուրջ
պատեա՛լ զօրք վերնական։

դպ Սերհամբառնալովդ զայն ունե՛լով. և
պարգեւիդ զայս առե՛լով։

Ընդ զեղեցս մեր մի յիշեսցես. այլ զԹո-
ԹՔ՝ քո քաւեսցե՛ս՝ Ընդ հրեշտակա-
ցըն օրհնե՛ալք ընդքեզ. և ընդ սէց տէր
փառըն քեզ։

Ամէն կայցո՛ւք. երկիւղիւ կայցո՛ւք. սրբ
բարեո՛ւք կայցո՛ւք. և նայեցարո՛ւք ընդ
դուշակեամն։ դպ

Ո՞ւր քե՛զ անտըչա՛ծ՝ դպ
Պատուիրակ քո՝ մատչի դաշն ձեր։ սրբ
Ողջմո՛ւԹիւն և խաղաղո՛ւԹիւն և պա- դպ
տարա՛գ օրհնո՛ւԹեան։
Օրհնեա՛ տէր։ սրբ
Ընտրեա՛ք՝ սէր՝ և ճաշակեն սրբարար։ քհ
Ընդ հոգւովդ քո՛ւմ։ դպ
Ողջո՛ւնա. ընդողջունա. ամ՝ խմաստու- սրբ
ԹեամՔ և ըզգուշուԹեամՔ։
Ո՛վքեր ընծայեցուցի՛ք ընդմիտըս ձեր ճաշ
ակին երկիւղիւ։
Ա՛ւանի՛ք առ քեզ տէր ամենակալ։ դպ
Ա՛ւետարանո՛ւք ընդունի՛ք բոլորովի սրբ
սրտիւ։
Ընժա՛ն և լրա՛ւ։ դպ

Օրհ

սրկ Օրհնեա՛ տէր,
քհ Եւ ընդ սերովբէան և ընդ քերովբէան,
Ասէ՝ ի հանդիսի սուրբս ամենայն պինդ սրբու-
Ա՛ստուածն սուրբ կայս։
սրկ Եւ զըստոյգ փըրկու[թ]եանն որ մեզ
ընդ ա՛մ տեղիս գոհութիւն մատուցա-
նեմք քեզ քո՛։ Ա՛րար և ըզհրաշալի
գործութիւնըդ քո գովհեն զօրութիւնբ
Աստիս սերբեցեր. և գոհան քեզ սր-
բեցեն. և իշխանութիւնք վախճեն սա-
տութեցեն պար առեալ ձայնիւ և զանա-
կեն և ասեն։
դպ Սո՛ւրբ. սո՛ւրբ. սո՛ւրբ տէր զօրու-
[թ]եաց։ Լի՛ են երկինք և երկիր
փառաց քո. օրհնութի՛ւն ի բարձունս.
օրհնեա՛լ որ գալիր և գալոցդ ես
անուամ տեն. ոսաննա՛ ի բարձունս։
սրկ Օրհնեա՛ տէր։
քհ Ա՛ռաք կերակք այս ի մարմին քո։
դպ Ամի՛ն։
սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր։
քհ Ա՛ռեր ի սմանէ ամենեքեան այս է։
դպ Ամի՛ն։ Է՛այր և ի՛ լինաւոր, որ զոր-
ղիդ

դիմ. քո եւտ՞ւր ՚ի մէնջ վախ՝ մըն
մեռա՛ր սահմանադիրն պարտեաց մեր
ըս՛ց. հիղմամբ արեա՞ն նոր՞ս. ազա
չեխք ըզքեզ զանըմեռ՞ս քո բանա
ւոր հօտի՞ս։

Օ՛ր տէնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Ւրէ զքոյս ՚ի քոյոց՝ քեզ մատու։ քհ
Յաջեցայնի օ՛ր տէնեա՛ր ես՛՛ա տէ՛՛ դպ
ս՛ր։ օ՛ր տէնե՛՛ր ըս՛՛զքի՛ զ գալ՛ի՛ր
ըզքե՛զ։ գո՛հանա՛ր ըզքե՛ն. աղաչե՛ր
ըզքե՛զ տ՛ր աբե՛՛ծ մե՛ս սր։
Օ՛ր տէնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Խաղաղութի՛ն ըս՛ամենեսեան։ քհ
Ւրէ ըս հո՛գւոյդ քո՛ւմ։ դպ
Ընտուծոյ երկի՛ր պաղեստ՛ացւո՛ց։ սրկ
Ա՛ռաջի՛ր քոյ տէ՛ր։ Ա՛յրդի՛ աստո՛ւծոյ. դպ
ո՛ր պատաճա՛ռեա՛ր. հո՛ր ՚ի հաշտո՛ւ
թի՛՛ն հաց կենա՛ց բա՛շխի՛ս ՚ի
մե՛՛ զ հիղմամբ արեա՛ն քո՛ սո՛՛ւրբ.
ազա՛չէ՛մք ըզքե՛՛զ ո՛ղորմեա՛ծ
արեա՛մբ քո՛ւ փրկեա՛ր հօ՛տի՛՛։
Օ՛ր տէնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Ա՛ռ զի՛ եղիցի սա՛ ամենեցու՛ն մե՛զ մեր։ քհ

ՂԿ Ո՛ղջ ա՛ստուածոյ. ո՛ր զփառաւակեալ
քո կամ՛ըս՛ո՛ւրդ. լինիցի՛ լ՛ ա՛յնկին
լ՛ո՛ւսաւորից կա՛տարեա՛ ՚լ ձեռն բս՛ մ՛ո՛ւսաւոր
հա՛ղմա՛մբ արեան սո՛րբո՛ա՛ ա՛ղաչե՛մբ
ը՛ղբե՛ ը հանգո՛ զհո՛գիս մեր ն՛ը՛նդե՛ցեալ
լո՛ցն։

ԿԿ Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։
ՔՀ Ի՛նդ որս և մե՛զ այց արասցես բարե։
ԴԿ Ձի՛շեա՛ ո՛ր և ողո՛րմեա՛։
ՔՀ Ա՛ծաձնին սո՛ր կո՛ւսի՛ն մարիա՛։
ԴԿ Ձի՛շեա՛ տէ՛ր և ո՛ղո՛րմեա՛։

Սո՛ւրբ սո՛ւրբ սո՛ւրբ յա՛յնո՛ւմ ե՛ղանո՛ւմ էա՛նո՛ւմ տա՛ռ
ա՛ռա՛ջի՛ն։

ԿԿ Ա՛ռաքելո՛ց սո՛ւրբո՛ց մարգարէ՛ից. վար
դապետա՛ց մա՛րտիրոսաց. և ա՛մ հայրա
պետա՛ց սո՛ւրբո՛ց. Ա՛ռաքելագո՛ւծ եպիս
կոպոսա՛ց. երի՛ցա՛նց. ուղղափառ սա՛ր
կաւո՛ղաց. և ա՛մ սո՛ւրբո՛ց. Ն՛ո՛ղեցի յի՛
շա՛տակ ՚լ ո՛ւմ պատարագս աղաչե՛մբ։
ԴԿ Ձ՛ի՛շեա՛ ո՛ր և ո՛ղո՛րմեա՛։

Յաղո՛ւթի՛ հի՛ւսւածի՛ն վայ՛ ասա։

ԿԿ Օ՛րհնեա՛ զ ո՛ղջեա՛ զ և փառաւո՛րեա՛ զ.
հրաշալի՛ և ա՛ծաղաղո՛ւ յարութի՛ն քո
երկի՛ր ըսպա՛ռնե՛մբ։

Փառք յարուԹեանն քոյ տէր։ դպ
Ի ծնէ սրբոյն պայս ասաս։
Աչ և ձախահաճ. մարգարէին. Հայրա
պետին. առաքելոյն. մարտիրոսին. (այս
անուամբ.) որոյ այսօր զՀիշատակն կատա
րեցաք ևՂևոյն յիշա։
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛, դպ
ԸնտաՂնորդացն մերոյ և առաՋին լու սրկ
սաւորչացն սրբոց, Թադէոսի և Բար
դուղիմէոսի առաքելոցն և Գրիգորի
լուսաւորչին։ Ներսիսեանցն. Սրբոց
նիստ. Յուսիանցն. Գրիգորիսի. Նիր
սիսի. Սահակայ ՊանիՀլի. և ԽոսԹայ
Անսրբայ վարդապետին. և Գրիգորի
Նարեկացւոյն. և Ներսիսի կլայեցւոյն։
Յովհաննու որոտնեցւոյն. Գրիգորի և
Սուքիասի տաԹև ասյեցւոյն և սրոց զրիգո
րիսեանց և Ներսիսեանց հովուաց և հո
վուապետացն հայաստանեա՛ց եղեցի։
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛, դպ
Միանձնացեալ սրբոց առաքինաբեր սրկ
և աստուածաւոյժ կրօնաւորացն Պօղո
սի. Պետրոսի. պօղոյ. մակարայ. ծնովբիո
սի սրբոյ մարկոսի սրապիոնի Նեղոսի.

արսենի. Աագրի. պարսամայ. Յօհան-
նէսեանց և Աիմէոնեանց. սէց Ոսկ-
եանց և Սուքիասանց. և ամ սրբոց
Հարց և աշակերտելոց նոցին ընդ ամե
զերս եղիցի յիշատ։

Քրիստոս աստ՛ր և ողորմեա ։

Թադաւորաց հաւատացելոյ սէց. Ա՛ր
զարք. Կոստանդիանոսի. Տրդատայ
և Թէոդոսիոյ. և ամ նոր և բարեպաշտ
Թագաւորաց և ծաղկեր իշխանաց. եղ՛
Քրիստո՛ աստ՛ր և ողորմեա ։

Ընդհանուր ամ հաւատացելոց. արանց
և կանանց. ծերոց և տղայոց. և ամ չա-
փու հասակի հաւատով և սրբութե՛ ի
քրիստոնէութեան եղիցի յիշատ։

Քրիստոս աստ՛ր և ողորմեա ։

Օրհնեա՛ աստ՛ր։

Եւս առաւել զնախկոպոսապետ։

Պահոցի և փառաբանութե՛ մա-
տուցանեմք քեզ տէր ամենակալ. վասն որ և
անմահ պատարագիս որ ի վեր սրբոց
սեղանոյս զոր սա մեզ ի սրբութե՛ կեն
դա

դանուէ պարգևեսցէ. Սովաբ չնորհ-
նա զսէր զհաստատութիւն և զըղձալի
զնադաղութիւն ամ աշխարհի. Սըրբոյ
եկեղեցւոյ և ամ ուղղափառ եպիսկո-
պոսց և եպիսկոպոսապետին մերոյ և պա-
տուական հայրապետին ամ հայոց տն
(այս անուն) և մերոյ արհիեպիսկոպոսին
և երջանիկ բաբունապետին տն (այս ա-
նուն) և քահանայիս՝ որ զպատարագս
մատուցանէ. Եւ վասն զօրութեց և
յաղթութեց թագաւորաց քրիստոնէ-
ից և իշխանացն բարեպաշտից. Ազա-
տութ և խնդրեսցուք և վասն հոգւոցն
հանգուցեալոց.

Եւս առաւել վասն հանգուցեալ բա-
բունապետացն մերոց. և շինողաց տե-
եկեղեցւոյս. և որք ըզ հալանեաւ ա-
րին են հանգուցեալ. Ազատութի եղ
բարց մերոց գերելոց. և չնորհ առաջի
կայ ժողովրդեանս Հանպիտա հաճա-
տով և սրբութ'ի Քո կատարելոցն.
եղիցի յիշատակ և.

Ըստ ամենայնի. և յաղագս ամենա-
ցուն.

Օրհնեա տէր.

Եւ

քհ Երբ եղեցի ողորմութիւն մեծիս տայ և.
սրկ Երբ ըստ հոգւոյդ քո՛ւմ.

Երբ սուրբ հաղորդեսցին ՚ի ննջ.

սրկ Երբ ևս խաղաղութիւն զտր աղա.
դպ Տէր ողորմեա.
սրկ Ամենայն սրբովք զորս յիշատակեցաք ևս առաւել յապէս. զտր աղա.
դպ Տէր ողորմեա.
սրկ Ո՛ր մատուցեալ նոր և ահագին պատարագիս որ ՚ի վերոյ սքղ սեղանոյս զտր աղաչեսցուք.
դպ Տէր ողորմեա.
սրկ Որ զի տր նա մեր որ ընկալաւ զսա ՚ի նր երկնային և յիմանալի իւր մատուցարանն, զիւղանակն առաքեսցէ առ մեզ զշնորհս և զպարգևս հոգւոյն սքղ զտր աղաչեսցուք.
դպ Տէր ողորմեա.
սրկ Ընկալ կեցո և ողորմեա և պահեա զմեզ տր քոյին շնորհիւդ.
դպ Կեցո նր և ողորմեա.
սրկ Ո՛ամենասբբուհի զնահատիչն զմիշտ կոյսն մարիամ՝ հանդերձ ամ սրբովք յիշելով զտր աղաչեսցուք.
դպ Տէր ողորմեա.

Եւ ևս միաբան վը՛ Աշմարիտ և սբ.
Տէր ողորմեա՛,
Օ՛ անձինս մեր և զմիմեանս. տո՛ւ,
Քեզ տո՛ղ յանձն եղեցուք.
Ողորմեա՛ մեզ տէր ած մեր. ըսա՛,
Տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛,
Օ՛րհնեա՛ տէր.
Եւ տուր մեզ համարձակաձայն բար.

Հա՛յր մեր որ յերկինս ես սո՛ւրբ եղիցի անո՛ւն քո՛։ Եկեսցէ արքայո՛ւթիւն քո՛ եղիցի՛ կամքդ քո՛ որպէս յերկինս՝ եւ յերկրի։ Օ՛հաց մեր հանապազորդ տո՛ւր մեզ այսօր։ Եւ թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր որպէս և մեք թողո՛ւմք մերոց պարտապանաց։ Եւ մի՛ տանիր զմե՛զ ի փորձո՛ւթիւն. այլ փրկեա՛ զմե՛զ ի չարէ՛։

Օ՛րհնեա՛ տէր.
Օ՛ի քո՛ է արքայութի՛ւն և զո՛ր. Յաւիտեա՛նս։
Եւ բնդ հոգւո՛յդ քո՛ւմ.
Պատուակ երկրպագեսցո՛ւք.
Պահպանի՛չ քո՛յ տէր։

Քահանայն խոնարհիլ. և առ ի կողմն ընթերցուիլ խո
նարհին յերկայր. Եւ սարկաւագն ցոյնէ.

Օրհնեսցէ տէր.
Ընդ ձեզ միշտ տիրապէս մնասցի.

Եւ սարկաւագն ցոյնէ երկիր.

Պատուական ժողովուրդ.
Ի սքանչելի սնեալ.
Ընտրեալ ազգ. սիրելիք տէր. յոր քան՛ զի
ամենայն ազգս. ամենեցուն.
Օրհնեսցէ տէ՛ր.
Օրհնեսցէ հայր սուրբ ձեզ Աշխարհիս.
Ա՛մէն.
Օրհնեսցէ տէ՛ր.
Օրհնեսցէ որդիդ սուրբ ձեզ Աշխարհիս.
Ա՛մէն.
Օրհնեսցէ տէ՛ր.
Օրհնեսցէ հոգիդ սուրբ ձեզ Աշխարհիս.
Ա՛մէն.
Օրհնեսցէ տէ՛ր.
Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ.
Ա՛մէն. Հայր սուր. որդի՛ դ սուր. հոգի՛ դ
սուր. Օրհնութի՛ հօր և՝ որդւոյ և սրբոյ
հո՛գ

հնդեւոյն. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեա՛ տէր։

Ի տուր՝ ի տուր պատուական մարմնոյ,
և ընծայեցեալ հանդուցեալ ի վերայ քո
ընծայութեան և պատարագ ի քեզ սեղան և տուր
նմա ննջարանս, և հատոյց ողբիւտեան։

Սաղմոս սասցէք ձեզ ամենայն դպիրք
ձայնիւ քաղցրութեան զերգս հոգևորս։
Օ՛ն սմա վայելեն սաղմոսք և օրհնու-
թիւնք։ ալէլուիա և երգք հոգևորք։
Պաշտօնակայք հանդերձ երգովք սաղ-
մոս ասցեն. և զնոր յերկինս օրհնեսցեն։

Պաղչան Էղանակին։

Ո՛ր պատարագ վասն գնալ. քաշկէ՛ն
ի միջի միրմանցն իւրոց ի լուսաւորութիւն։
Օ՛ մարմին իւր տայ մեզ կերակուր և
արիւն զարբունն իւր ջնջէ ի մեզ. ա-
լէ՛ լու՛ յա՛ հա՛։
Ամէնք ա՛ռ առ՝ և առէ՛ք ըզայս. ա-
լէ՛ լու՛ յա՛ հա՛։
Ա՛շակերտեցէք և տեսէ՛ք զի քա՛ղցր է
տէր. ալէ՛լու՛յա՛հա՛։

Օ՛րհնեցեք ըզտէր յերկիւղն. ամէն։
Օ՛րհնեցեք ըզնա՛ի բանբեռնէն. ամէն։
Օ՛րհնեցեք ըզնա ամենայն հրեշտակք նորա. ամէն լուսա՛յ։
Օ՛րհնեցեք ըզնա՛ամ զօրութիւնք նորին ամէն լուսա՛յ։

Ընծայարանին զվարթութեան ձեռս։ Ընծայարանին ուրախութեան երգս։

Երկիւղիւ և հաւատով յառաջ մատիք և սրբութեամբ հաղորդեցարուք։ Ընծայարանին տէրն յայնիւ։

Այծ մեր և ոչ մեր երևեցաւ մեզ. օրհնեալ եկեալ անուամբ տեռն։

Կեցցի՛ ոչ ժողովուրդս քո. և օրհնեա՛ զմասնիս քո։ Ընծայարանին զվարթութեան։ Ընծայարանին երգեն։

Ա՛յցա՛ք ի բանբեռնութեանդ քո՛ ոչ ոչ. ձեռնակալ ըզմարմին քո՛ և զարիւն. ա՛ստ՝ ի՛ սո՛ւրբ ի բանբեռնեալս կերակրո՛ղիդ ըզ՛ս ըզմե՛զ։ Ա՛ր հանապազ կերակրե՛ս ըզմի՛զ. առաքեա՛ ի մեզ ընկերակա՛ս որ քո՛ զօրհնութիւն. ա՛ստ՝ ոչ ի բանբեռնեալս կերպանկրողի՛դ ըզ՛ս ըմե՛զ։

Աղիաւաճէն չարդէք։

Եւ ես խաղաղութեամբ զնոր աղա։
Եւ ես հաւատով ընկալեալ յոյժ պատկին
որ երկնային անմահ անապատ և անա-
պական խորհրդոյս՝ զնունէ գոհացիր-
Գոհանամք քեզ Տէր Աստուած մեր ամ-
ենակալ և ամենահզօր արարիչ ամե-
նայն բնութեանց տեսանելեաց և անտե-
սանելեաց, Հաշխարհիլով զամարմինդ
և զարիւնդ ի փրկութիւն աշխարհի. և
կեանք անձանց մերոյ։

Ինչ տարօրինակ փոխուիլն եղանակին տալ խոշ
հրաշագործ՝ ինչպէս չհիանայ հոգեկան
դիպուած աղօթիցն։

Եւ յորժամ հաղորդին սրբանալոցն,
փակէսն երգեն զտաղս զայս։

Այլ հայ ազգի հայ բանաստեղծ.
և այդ գործատ զերծ դրա կան.
դուն վիճակիդ անմանկ կան.
որ զայդ բարեացդ զքէզ անվախ ձան.
Երկրորդ երկինք դուն հրաշա կան.
փառաց ի փառըս բարձրա կան.
որ զմեզ ծնանիս լուսոյ նըմ ման.
աւազանաւն որդիա կան։

Բաշխեաս ըզհացըն մաքրա կան.
զարիւնդ ըմպել առաս սուկա կան.
Հանեա ՚ի վէր զեր աստի ձան.
յիմանալեացն անջոկա կան.
Ե՛կայք ո՛րդիք նո՛ր սկծկի. մատիք առ
նր մեր սի՛րեաւ ը՛. ձաշակե՛ցէ՛ք և տե՛
սէ՛ք զի քաղցր է՝ տէ՛ր մեր զօրութի՛ը.
Ահա բաժանեաց ըզ յորդա նան.
դու զծով մեղաց աշխարհա կան.
նըմանի յեսուէ մեծ զօրա կան.
զբեզ նր յո՛ր հօր էա կան.
Հինն օրինակ քեզ և նո՛ր ման.
դու խորանին գերազրա կան.
նա խորտակեաց զդրունս անդա մանդ.
դու դրժոխոց զդրունս ՚ի հի մանց.
Հայտ այս մարմին է՝ քրիստո սի.
բաժակս արիւն նորոյ ուխ տի.
ծառկեալ խորհուրդըն մեծ յայտ նի.
աստուած ՚ի սմա մեզ տեսա նի.
Սա է՝ քո՛ բանն աստո՛ր Հած.
որ լընդալմէ հօրըն բազ մի.
և առա ՚ի մեզ պատարա գի.
բառնայ զմեղըս աշխար հի.

Ո՛յն որ օրհնեալ է յաւէտ . առեան.
Հարբ և հոգւովըն սիրա . կան.
այժմ և յաւէտ և յաւտա . դայն.
և ամ ըսպատ միշտ յաւէտ առեան.

Ես ի լերջ տողին ոտ ոտքիսճագն.

Օրհնեա տէր.
Որ օրհնես զայնոսիկ որք օրհնեն.
Եղիցի անուն քո օրհնեալ յայսմ հետ
ես մինչև յաւիտեան. Երեցս ի[illegible]:
Կատարումն օրինաց և մարգարէից.
Ես առեն Ալէլուիա ուրախ.
Ճետ յարութեանդ քո մերոց յիշ քէն.
Ես լերև ճաշեցին. կամ Խակզբանէ.
Փառք քեզ տէր քո ծածուկ մեր.
Ընդ աւետարանաւս աղաչեացուք.
Պահպանեա զծառայս քո քէն ծած.
Օրհնեցից զքեզ յամ ժամ. յամ ժամ
օրհնութիւն նոր ի բերան իմ.
Օրհնեալք եղերուք ի շնորհաց տէր
հոգւոյն. երթայք խաղաղութիւն և տէր
եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեսեան.
ամէն.

Ես ի բաշխելն պնչեալս սա ժողովրդեան
զոյերն երգեն զոտանոս գայս.

Ի՛նչ պարծանայի անձն իմ լուիցեն

հեզք՝ և ուրախ եղիցին։

Անճ արարիչք զնոր լինել։ և քարձր ա-
րասցուք զանուն նոր՝ ի միասին։

Խնդրեցի՝ ի տանէ և լուաւ ինձ։ յամ
նեղուէ ինձ ի վերկանցն զկս։

Ատիք առ նմա և առէք զլոյս։ և ե-
րեսք ձեր մի ամաչեսցեն։

Ա՛յս աղքատ կարդաց առ տէր։ և տէր
լուաւ սմա։ յամ նեղուէ սորա վերկ-
եաց զնա։

Ականակք հրեշտակաց շուրջ են զեր
կիւղածովք նորովք, և պահեն զնոսա։

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է տէր։
երանեալ է այր որ յուսայ ՚ի նա։

Երկերիւք ՚ի տանէ համ սէք նր։ զի ոչ
ինչ պակասուի ՚ի երկիւղածաց նորա։

Անճամճք աղքատացան և քաղեան
բայց պ.ք խնդրեն զտէր, մի պակասեն
զի ՚ի նոցանէ համ բարութեան։

Եկայք որդեակք իմ և լուարուք ինձ.
և ես զերկիւղ տեն ուսուցից ձեզ։

Ո՞վ է մարդ որ կամի զկեանս և սիրէ
զաւուրս նր տեսանել՝ ի բարութե՛։

Լուեցո՛ղ լեզո՛ւս քո՛ ի չարութէ՛ն. և շրթունք քո՛ մի՛ խօսեսցին զնենգո՛ւթիւն։ Խոտորեա՛ց ի չարէ՛ և արա՛ զբարի. խնդրեա՛ զհաշտութի՛ւն և ե՛րթ զհետ նո՛ցա։ Ակն՛ք տէ՛ր ի՛ վերա՛յ արդարոց. և ականջ՛ք նորա՛ ի՛ վերայ աղաչից նո՛ցա։ Երե՛սք տէ՛ր ի՛ վերա՛յ չարագործաց. սա՛ տակել յերկրէ՛ զյիշատակ նո՛ց։ Աղաղակե՛ն արդա՛ք և տէ՛ր լսէ՛ նո՛ց. յա՛մ՝ նեղուէ՛ն նո՛ց փրկեա՛ց ընդ նո՛ա։ Մե՛ծ է տէ՛ր առ այնոսիկ՝ որք մաշեցե՛ն սրտիւ՛ք. և զկենա՛րհըս հոգեւո՛վ կեցուցա՛նէ։ Խա՛զս՝ նեղութի՛ւնք են արդարոց. յա՛մէ փրկէ՛ զնո՛ս տէր. և պահէ՛ զա՛մ՝ ոսկերս նո՛ց և մի՛ ի՛նոցանէ՝ մի՛ փըշրե՛սցի։ Մա՛հ մեղաւորի՛ն՝ չար է. բայց որ՛ք ատե՛ն զարդարո՛ւն զրկվասցի՛ն։ Փրկէ՛ տէր զանձի՛նս ծառայից իւրոց մի՛ զրկվասցին ամենեքեա՛ն. որք յուսացն նմա՛ք են ի՛ նո՛ւ։ Փա՛ռք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ՛ և միշտ և յաւիտեա՛նս յաւիտե՛ան։

Կարգ և ճանապարհ Ընծայման Աբեղայութեան, Եւ Սկիզբն Ճգնութեան Աշակերտին Եւ Սկիզբն Գրութեան Նորին Առաքելոյն և Սկիզբն Պատարագ Նորին Աստուածընկալին Քահանայութեան Տէր Կ՚ՕՀ Կ՚Ա Սրբազանաբար Կանոնադրեալ, Հաճոյ համբ առնուածն քահանայութեանդ Տէր Ընդ պատրաստ։

Տէր Ամէն ճաշակեսցես Զաւակեալ. 1
Տէր Ընդէ. 2
Տէր ճգնութեան. 3
Տէր Կ՚ևանդ. 4
Տէր Ամէն Գրիգոր լուսաւորիչ. 5
Տէր Ընտիսակէս. 6
Տէր Ա՛րգանէս. 7
Տէր Յուսիկ. 8
Տէր Փառնեբսեհ. 9
Տէր Կերսէս մեծն. 10
Տէր Սահակ. 11
Տէր Օ՛աբէն. 12
Տէր Ընտրեալ. 13
Տէր Սահակ սուրբն. 14
Տէր Յովսէփ. 15
Տէր Գ՚ուտ. 16
Տէր Յօհան Մանդակունին. 17
Տէր Խաբդէն. 18

Տէր

Տէր Յամուէլ. 19
Տէր Մովսէս. 20
Տէր Սահակ. 21
Տէր Բրխտաւորը. 22
Տէր Վահռնդ. 23
Տէր Աբրահամ. 24
Տէր Յովհաննէս. 25
Տէր Մովսէս. 26

Որոյ յաջորդեաց Թովմայեան Հայոց.

Տէր Աբրահամ. 27
Տէր Յոհան բազարանեան. 28
Տէր Ստեփաս. 29
Տէր Բրխտաւորը. 30
Տէր Ղազր. 31
Տէր Աբրահամ. 32
Տէր Ընտաստաս. 33
Տէր Խորայէլ. 34
Տէր Սահակ. 35
Տէր Ղեւի. 36
Տէր Որ Յոհան օձնեցին. 37
Տէր Դաւիթ. 38
Տէր Տրդատ. 39
Տէր Տրդատ. 40
Տէր Սիմեոն. 41
Տէր Ասայէ. 42

Տէր

Տէր Մատթաննոս. 43
Տէր Յուսաք. 44
Տէր Սոլոմոն. 45
Տէր Գէորգ. 46
Տէր Յովսէփ. 47
Տէր Գաբրիէլ. 48
Տէր Յովհաննէս. 49
Տէր Օ աքարիա. 50
Տէր Գէորգ. 51
Տէր Մաշտոց. 52
Տէր Յովհաննէս. 53
Տէր Մատթաննոս. 54
Տէր Թէոդորոս. 55
Տէր Իղիսէ. 56
Տէր Ենանիա. 57
Տէր Վ ահան. 58
Տէր Մատթաննոս. 59
Տէր Խաչիկ. 60
Տէր Մարգիս. 61
Տէր Պետրոս. 62
Տէր Խաչիկ. 63
Տէր Գրիգոր վկայասէրն. 64
Տէր Խաբսէղ. 65
Տէր Գրիգորիս. 66
Տէր Աբրահամ կլայեցին. 67
Տէր Գրիգոր տըղայն. 68

Տէր Գրիգոր քարավէժն. 69
Տէր Յովհաննէս. 70
Տէր Գրիգոր ապիրատն. 71
Տէր Յովհան մեծաբարոյն. 72
Տէր Գաբիէթ արքակաղնեցին. 73
Տէր Կոստանդին բարձրբերդցի. 74
Տէր Յակոբ գիտնականն. 75
Տէր Կոստանդին պրօնագործն. 76
Տէր Մատիանոս հռօմայեցին. 77
Տէր Գրիգոր անաւարզեցին. 78
Տէր Կոստանդին կեսարացին. 79
Տէր Կոստանդին լամբրօնացին. 80
Տէր Յակոբ սրսեցին. 81
Տէր Մխիթար. 82
Տէր Մնասբօղ. 83
Տէր Կոստանդին. 84
Տէր Պօղոս. 85
Տէր Թէոդորոս. 86
Տէր Վարապետ. 87
Տէր Գաբիէթ. 88
Տէր Վարապետ. 89
Տէր Գրիգոր խանձողաւան. 90
Տէր Կոստանդին. 91
Տէս Յովսէփ. 92
Տէր Գրիգոր մուսաբեկենց. 93

Տէր Աբրահամ մոկացի, նորոգօղ
ուր Էջմիածնի. 94
Տէր Գրիգոր մակուեցի. 95
Տէր Ներսէսակես. 96
Տէր Օտաբերիա. 97
Տէր Սարգիս. 98
Տէր Յովաննէս. 99
Տէր Սարգիս. 100
Տէր Ներսէսակես. 101
Տէր Թադէոս. 102
Տէր Դաղիշէ. 103
Տէր Կիրակոս. 104
Տէր Օտաբերիա. 105
Տէր Սարգիս. 106
Տէր Գրիգոր. 107
Տէր Մովսէսեան սալմաստեցի. 108
Տէր Մելքիսէդ. 109
Տէր Խաչատուր. 110
Տէր Գրիգոր. 111
Տէր Մովսէսեան առընջեցի. 112
Տէր Թադէոս. 113
Տէր Ստեփաննոս. 114
Տէր Գաբրիէլ. 115
Տէր Մելքիսէդեկ. 116
Տէր Սրապիոն. 117

Տէր

Տէր Յահակ. 118
Տէր Մովսէս սիւնեցի. 119
Տէր Փիլիպպոս Հաղբակեցի. 120
Տէր Յակոբ Ջուղայեցի 121
Տէր Եզիազար Հռօմկլայեցի. 122
Տէր Նահապետ ուրհայեցի. 123
Տէր Աղէքսանդր Ջուղայեցի. 124
Տէր Ճատուր Համատանեցի. 125
Տէր Կարապետ զէյթունցի. 126
Տէր Աբրահամ մշեցի. 127
Տէր Աբրահամ Թէքէրտաղցի. 128
Տէր Պաղտր Ձահկեցի. 129
Տէր Մինաս ակնեցի. 130
Տէր Աղէքսանդր սամսնօղլցի. 131
Տէր Յակոբ շամախեցի. 132
Տէր Սիմէօն մածն երևանցի. 133
Տէր Պ ՅՈՒ ԿԱՍ կաթնեցի. 134

Որ կայ այժմ և վաթէ զիշխանուհի Աթուղիկոսութեն. և Տէր տացէ նմա ըզկեանս ընդ երկայն աւուրս։

Խրատ վասն Պատարագման Պատարագամատոյցին Ընթերցուածոյ

Ասէ գիրս ճառականն՝ յորում ամի և իցես՝ ի հետևեալ աղիւսակս որ գտանի՝ ի յառաջին տուփն, և առ զգիր տարւոյն՝ որ է հանդէպ նմին՝ ի յերկրորդ տուփն։ Եւ ապա դարձ՛ո զթուղթ մի, և դիտ զնոյն գիր տարւոյն՝ ի յերրիս զոյգ երեսս հետևեցելոց թղթոց։ Որպ իւրաքանչիւրքն յայնչափ միանգամ՝ ի քէն գլխագիրք տառիւք եղեալք կան՝ ի յառաջին տուփսըն նոյնոց աղիւսակաց։ Եւ որ ինչ հանդէպ տարեգրոյն գրեցեալ է, այն է միանգամ ցաճարտ տարւոյն անվրէպ։ Օ՞ր օրինակ, ՝ի թուէիկի տարւոյս, որ է ՌՄՀԵ, գիր տարւոյն է՝ Տ և Վ զոր գտանես ՝ի շրջէն զթուղթն ՝ի յերրորդ զոյգ երեսս՝ ի վերջորդ տուփն և որ ինչ կայ հանդէպ նմին ՝ի կարգին յայնմիկ, ցուցանեն յայտնի զնմ ինչ. պսխնքն զօր յայտնուէ, զմիջոց ուսման զառաջաւորն, և զայն ամ միանգամ զօր բարեկենդանի յայտնութիւն։

Ընդ՝

Աղերդ՝ ուր ուրեք տեսանես զգիր տա
րայն, և զհօրենբեւակն գոլ զայդ, ծա
նիր զի նահանջ է այն այն։
Ասաի պարտիս մինչև ՚ի մարտի ամիսն
զառաջինն գիրն ՚ի կիր առնուլ, և ՚ի
մարտէն մինչև յաբարտ տարւոյն զերկ
րորդն։
Եւ ոչ այն նահանջին երևի ՚ի ձեռն
գոյ գրոց, նոյնպես և այլքն՝ որք ոչ են
նահանջք՝ երևին ՚ի ձեռն գրոց՝ որք
ոչ են գոյ։ այլ միայնակ։
Եւ քե տէրողին գիտուք՝ փառք պա
տիւ և երկրպագութիւն յաբիտեանս
յաբիտենից. ամէն։

Տառերէն։	Ուղիղ։	Խոշոր։	Ուռուցիկ։	Թուանշան Հայոց։
Ա Խեցգետինն	ւ	ւ	ա	ա
Բ Առիւծն	ժա	ժա	կ	կ
Գ Կոյն	իբ	իբ	կ	կ
Դ Կշեռն	դ	դ	կ	կ
Ե Կարիճն	ժդ	ժդ	ձ	ձ
Զ Աղեղնաւորն	իե	իե	դ	դ
Է Այծեղջիւրն	զ	զ	շ	շ
Ը Ջրհոսն	ժէ	ժէ	կ	կ
Թ Ձուկն	իը	իը	փ	փ
Ժ Խոյն	ի	ի	ա	ա
Ի Ցուլն	իա	իա	ւ	ւ
Լ Երկաւորն	բ	բ	ո	ո
Խ Խեցգետինն	ժգ	ժգ	հ	հ
Ծ Առիւծն	իդ	իդ	կ	կ
Կ Կոյն	զ	զ	ջ	ջ
Հ Կշեռն	ժզ	ժզ	լ	լ
Ձ Կարիճն	իէ	իէ	բ	բ
Ղ Աղեղնաւորն	ը	ը	շ	շ
Մ Այծեղջիւրն	ժը	ժը	ը	ը
Յ Ջրհոսն	ժ	ժ	ը	ը
Ն Ձուկն	ա	ա	ա	ա
Շ Խոյն	ժա	ժա	ա	ա
Ո Ցուլն	ժբ	ժբ	կ	կ
Չ Երկաւորն	ժգ	ժգ	հ	հ
Պ Խեցգետինն	իդ	իդ	ձ	ձ
Ջ Առիւծն	ժդ	ժդ	ղ	ղ
Ռ Կոյն	ժե	ժե	ղ	ղ
Ս Կշեռն	ժզ	ժզ	ղ	ղ
Վ Կարիճն	իէ	իէ	ղ	ղ

Տառերը	Ուղղագրական	Հնդկական	Թվանշան Հայոց
Աղեղնաւորն	ա	ա	ա
Այծեղջիւրն	բ	բ	ը
Ջրհոսն	գ	գ	գ
Ձուկն	դ	դ	դ
Խոյն	ե	ե	ե
Ցուլն	զ	զ	զ
Երկաւորն	է	է	է
Խեցգետինն	ը	ը	ը
Առիւծն	թ	թ	թ
Կոյսն	ժ	ժ	ժ
Կշիռն	ի	ի	ի
Կարիճն	լ	լ	լ
Աղեղնաւորն	խ	խ	խ
Այծեղջիւրն	ծ	ծ	ծ
Ջրհոսն	կ	կ	կ
Ձուկն	հ	հ	հ
Խոյն	ձ	ձ	ձ
Ցուլն	ղ	ղ	ղ
Երկաւորն	ճ	ճ	ճ
Խեցգետինն	մ	մ	մ
Առիւծն	յ	յ	յ
Կոյսն	ն	ն	ն
Կշիռն	շ	շ	շ
Կարիճն	ո	ո	ո
Աղեղնաւորն	չ	չ	չ
Այծեղջիւրն	պ	պ	պ
Ջրհոսն	ջ	ջ	ջ
Ձուկն	ռ	ռ	ռ
Խոյն	ս	ս	ս
Ցուլն	վ	վ	վ
Երկաւորն	տ	տ	տ
Խեցգետինն	ր	ր	ր
Առիւծն	ց	ց	ց
Կոյսն	ւ	ւ	ւ
Կշիռն	փ	փ	փ
Կարիճն	ք	ք	ք
Աղեղնաւորն	օ	օ	օ
Այծեղջիւրն	ֆ	ֆ	ֆ
Ջրհոսն	և	և	և
Ձուկն	ՙ	ՙ	ՙ
Խոյն	՚	՚	՚
Ցուլն	՛	՛	՛

ՀԱՅԵՐԷՆ	ԹՈՒԸ ԱՐԱԲԱԿԱՆ	ՀԱՅԵՐԷՆ	ԹՈՒԸ ԱՐԱԲԱԿԱՆ
ա	١	ժ	١٠
բ	٢	ի	٢٠
գ	٣	լ	٣٠
դ	٤	խ	٤٠
ե	٥	ծ	٥٠
զ	٦	կ	٦٠
է	٧	հ	٧٠
ը	٨	ձ	٨٠
թ	٩	ղ	٩٠
ջ	١٠	ճ	١٠٠
ռ	٢٠	մ	٢٠٠
ս	٣٠	յ	٣٠٠
վ	٤٠	ն	٤٠٠
տ	٥٠	շ	٥٠٠
ր	٦٠	ո	٦٠٠
ց	٧٠	չ	٧٠٠
ւ	٨٠	պ	٨٠٠
փ	٩٠	ջ	٩٠٠
ք	١٠٠	ռ	١٠٠٠
և	٢٠٠	ֆ	٢٠٠٠
օ	٣٠٠		

Ի ՀԱՅԵՐԷՆ ԳՐԱՆՑՔ ԵՒ ՆՈՅՆ ԹՈՒՆ ԱՐԱԲԱԿԱՆ։

ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ	ՀՀՀ

Ա	Ե	Ը	Թ	Ժ	Ի	Լ	Խ	Ծ	Կ	Հ	Ձ	Ղ	Ճ	Մ	Յ	Ն	Շ	Ո	Չ	Պ	Ջ	Ռ	Ս	Վ	Տ	Ր	Ց	Ւ	Փ	Ք	Օ	Ֆ
ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ա. Գրեցին.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Բ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Գ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Դ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ե. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Զ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Է. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ը. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Թ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ժ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ի. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Լ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Խ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ծ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Կ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Հ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ձ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ղ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ճ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Մ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Յ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ն. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Շ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ո. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Չ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Պ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ջ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ռ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ս. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Վ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Տ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ր. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ց. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ւ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Փ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ք. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Օ. Գրեցին զայս.

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ

Ֆ. Գրեցին զայս.

Ա	Բ	Գ	Դ	Ե	Զ	Է	Ը	Թ	Ժ	Ի	Լ	Խ	Ծ	Կ	Հ	Ձ	Ղ	Ճ	Մ	Յ	Ն	Շ	Ո	Չ	Պ	Ջ	Ռ	Ս	Վ	Տ	Ր	Ց	Ւ	Փ	Ք	Օ	Ֆ
ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	ք	օ	ֆ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	2000	3000	4000	5000	6000	7000	8000	9000	10000	20000

Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ	Ֆ	Ք	Փ
Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա	Ա
Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ	Բ
Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ	Գ
Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ	Դ
Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ	Զ
Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է	Է
Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը
Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ	Թ
Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ	Ժ
Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի	Ի
Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ	Լ
Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ	Խ
Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ	Ծ
Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ	Կ
Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ	Հ
Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ	Ձ
Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ	Ղ
Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ	Ճ
Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ	Մ
Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ	Յ
Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն	Ն
Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ	Շ
Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո	Ո
Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ	Չ
Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ	Պ
Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ	Ջ
Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ	Ռ
Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս	Ս
Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ	Վ
Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ	Տ
Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր	Ր
Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց	Ց
Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ	Ւ
Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ	Փ
Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք	Ք
Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ	Ֆ

Ծ հետքերը տես յ փետուր:

Գիր տպագրի: Օր Ցուցակներ: Մենդ տպագրի, եւն: Հայերեն գիրերով: Բառ բերդագրի: Ը ԱՏԻԿ: Իրերու անուն: Չորքոտանի: Թռչուն: Ձկներ: Միջատներ: Ծառ: Բոյս: Ծաղիկ: Պտուղ: Հատ:

Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։
Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։
Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։	Ա ր ա ք ե ա ց ի ն ե ր ի ։

Աշխատասիրութեան Տալեցւոյ Յանդիմանութիւն

Պատք պատիւ և երկրպագութիւն անզուգական բարձրութեանդ և անճննայ Աստուածութեանդ. միակ ան բաժանելի Տրութեանդ՝ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ:

Որ կարողացոյց զմեզ տկարութիւնս կրօք կիրս տպաւորութեամբ՝ ի լոյս ընծայեցման յաւետարան հասանել՝ կարևոր և օգտակար քարոզին, Սրբոյ Եկեղեցւոյս Հայաստանեաց՝ և բնաւիցդ մանկանց սորին, Յովսեփ Եպիսկոպոսի:

Ընդ՝ ի վախճանի՝ ի հոգւոյն շարժեալ խորհրդածեալ ժամերգութեանս՝ բարեկարգելոյ և յօրինեցելոյ ի Սրբոց Թարգմանչացն մերոց՝ ի մեծէն Խոսրովակայ պարթևէ՝ հայկազունեայս Հայրապետէ, ի Սրբոն Ներսիսէ Աշարեցւոյ Աղբատասիրէ, ի Գրիգորայ և ի Յովհաննու մանդակունւոյ. դուք որ դիք լուսոյ նը եկեղեցւոյ նոյնին հոգւով սիրահարեալք՝ մշտապէս երգեցման սորին, միշտ ի՛ մաքուր և ի՛ լուսափայլ յաղօթս ձեր՝ զԱրժանին միշտ

ման, և զՏունկն Օրհնուէ, զԼարն պատճառն կրկին տպագրուեաց զ'ի Հ-բն դիմս 'ի Սուրբն բնակեալ զՊարսն Սահմանողն Նիկողայոսեան Ղազարեան կոչեցեալ Օրբաբեանց։

Որ յաժարեցաւ 'ի յիշատակ Ուսա. հոգի Նախնեաց իւրոց՝ իւրով արդար և տիրապարգև վաստակօքն՝ զամ ծախսն յանձնառեալ՝ տպագրութեանել զգ կարգաւորուելս գայս՝ հասարակաց աղօթից՝ զհոչեցեալն Ժամագիրք. ոչ յառաջ քան զաս՝ զԱբէթենն ամենա համ և քաղցրաձայն վեհափառ՝ զան. ճանեալն Սահմոս, հարկաւոր բնաւից։ Որոց զծախսն յատկական խոհեմութ իւրով այնպես բարեկարգեց, զի մնաց. ցէ այն միշտ՝ ներ Տպարանիս՝ իբրու մայր առաջին, և 'ի նմանէ վերահիմել արդիւնքն՝ ծախեացն 'ի սկիս Ուպրո. յացն ուսումնառուաց հասարակաց. և նոյն առաջին գումարիւնդրամայ՝ քա նիցս և տպիցին օգտաւէտ և հարկա. ւոր գրեանք, բնաւքն լեցին՝ կրկին յի շատակ իւրն՝ և 'ի տէր հանգուցեալ նա իւրոց։

Որոյ

Որպ զ յիշատակն գրեսցէ ոը ՚ի յան-
ջընջելի մատեանս իւր · և զարդիւնա-
ւոր տուրսնորին՝ որ հայի ՚ի յոդուա
և՚ի պայծառուէ հանուրդ հայկազեան
տոհմիցս՝ վերընկալցի ապէնիազն ած
՚ի վառս իւր · և զաարեվախճան յոյս
և զակնկալուէս նորին՝ ծաղկեցուսցէ
տէր բերդմնաէոր արդասեօք յամայն
յաէիտեանս։

Ուրեմն զայսպիսի Ա.յր բարի և բար
եաց քնաէէց վարիչ՝ յիշման ար.
ժանի համբաւոյիք համայն բարեսէրդ
հանդերձ բարեպատճառ նախանեօք իւ.
րովք և ծնողիւն՝ ՚ի Վեր հանդուցեալ
Նիկողայոս Ա.զաբար կոչեցեալ Ձարբն,
և Խալզաբենց Աէրջան Խաթուն ան
ուանեալ Աարբն։

Ընդ որոց՝ յիշեսցի՛ք և զԱ.հազ հղ
բարն նորին՝ զՊարոն Յակոբջանն և
զՊարոն Նիկողայոսն, որոյ կողակից՝
զԱղիսաբէթ Խաթունն, և զորդիսն՝
զՅ.հաննէսն և զՊետրոսն, և զդստեր
սըն՝ զՄարիամն և զՄատվաոն։

Յիշեսջիք ևզսյն՝ Պարոն Սահման նոս խոհեմուք պատկեալ առնս՝ զ'ի որ հանգուցեալ Եղիսաբէթ կողակիցն, զվաղաթառամ զորդին իւր զՅոհան նէան, և զդուստրն Մերջանն։

Ապա՝ յիշեսջիք և զնախնի Հարանհայ էդն սորին՝ զՄ.գար Աղայն և զՏիկի. նըն նորին, և զՊապն իւր Օ.օրաքն, և զՏիկինն նորին Մարիամն։

Ա.յլև՝ հուսկ յետոյ արժանի յիշման համարեսջիք զմեծ երախտաւորն և զերկրորդ ծնօղն սոցին բոլորիցուն՝ զմեծ Պապաբան Յօհաննէսեան, իւր կողակից Յոհաննումայ Խաթունիէն, որք անյիշատակ եղիցին յաշխարհէս։

Եւ որք յիշէքդ՝ յիշել լիջիք 'ի Քրիստ Ա.յ մերմ Ամէն։